

Book Sharing

၂၀၁၅

နက္ခတ်စာပေအဖွဲ့အစည်းတို့၏အဖွဲ့အစည်း

စာမူခွင့်ပြုထုတ် - ၈၀၅/၈၄(၀၀)
 စာအုပ်ခွင့်ပြုထုတ် - ၉၁၃/၉၄(၁၁)
 ပထမဆင့် ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
 ၁၅ ရက်၊ တနင်္ဂနွေ

ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)
 နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဒါန်းပန်းချီ

(ဝတ္ထုဆန် တေ, ဆန်း)

(၁)

ဆေးရုံကြီး၏ ခွဲစိတ် ကုသဆောင်တွင် Pasting ကျသော
အလုပ်သင်ဆရာဝန်မကလေးသည် တက်ကြွသော ခြေလှမ်း
များဖြင့် လူနာဆောင်များဆီသို့ လှမ်းဝင်လာခဲ့သည်။
အလုပ်သင်ဆရာဝန်မကလေးသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်လခန့်က
ဖြေဆို ဆောင်မြင်ခဲ့သော Final Part (II) စာမေးပွဲတွင်
ခွဲစိတ်ကုသပညာကို ထူးချွန်ဆောင်မြင်ခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်သည်
နှင့်အညီ အခုလို Pasting သည် ခွဲစိတ်ကုသဆောင်တွင်
ရပြန်တော့....။

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် သူငယ်ချင်းတချို့ကို ပြုံးပြန့်နှံ့ဆက်
ရင်း ဆရာဝန်ဖြစ်ခါစတို့ထုံးစံအတိုင်း တာဝန်ကို ကျေပူန်

စေတနာ့ဝါး

၆ ဝိ ဗုဒ္ဓမိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

နိုင်ဖို့အတွက် လူနာခုတင်များကိုလေ့လာခြင်းကို မည်သို့
မည်မည် စတင်တော့၏။

လူနာဆောင်တွင် လူနာရှင်းလျက် ရှိ၏။ အမျိုးသမီး
ဆောင်တွင် ကြည့်ရှုလေ့လာစရာ ကုန်သောအခါ အမျိုး
သား ဆောင်ဘက် ခြေဦးလှည့်ခဲ့သည်။

သီးသန့်ခန်းတစ်ခုအတွင်းရှိလူနာသည် သူမ၏စိတ်အာရုံ
ကို ဆွဲဆောင်တော့သည်။ မှတ်တမ်း ယူဖတ်အကြည့်ဝယ်
ကားအက်ဆီးဒင့်ဟု သိရ၏။ လူနာသည် ခွဲစိတ်ထားရသည်
မို့ မိန်းမောနေဆဲ။ ခေါင်းက အခြေထောက်အဆုံး
ပတ်တီးဖြူတို့က ဖုံးလွှမ်းလျက်။

'ဒေါက်တာမလေး၊ အန်တီသားအခြေအနေ နည်း
နည်း သိပါရစေလား'

မှတ်တမ်းကို အသာပြန်တင်ရင်း...

'မစိုးရိမ်ပါနဲ့ရှင်၊ အန်တီသား အခြေအနေ ကောင်း
သွားမှာပါ။ ကျွန်ုပ်တို့က ကျွမ်းကျင်တဲ့ဆရာတွေက သေသေ
ချာချာ ခွဲစိတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပြီး ထက်မြက်တဲ့
ဆေးဝါးတွေကလည်း အစွမ်းကုန် ပံ့ပိုးပေးထားကြပါ
တယ်'

'ဒါပေမယ့် သား သတိမရသေးဘူး'

'ကျွန်ုပ် မှတ်တမ်းထဲမှာဖတ်တော့ Pethidine ထိုးပေး
ထားတယ်လို့ သိရတဲ့အတွက် ဒီလို ဖြစ်နေတာပါ။ ဒါက
လည်း လူနာရဲ့ ပြင်းထန်တဲ့နာကျင်မှုကို သက်သာစေဖို့ပါ
ရှင်'

စေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ဝိ ၇

အမျိုးသမီးကြီးသည် ဂုဏ်ခန့်ရိပ်ထန်သောမျက်နှာပြင်
ကို ပိုင်ဆိုင်သည်။ အခိုင်းအစေဟု ယူဆရသော ကောင်မ
လေးတစ်ယောက် အသင့်ရှိနေသည်။ ဆေးရုံအကူ ကောင်
လေး တစ်ယောက်သည်လည်း လူချမ်းသာတွေမို့ ကူညီ
ချင်ဟန် အထင်းသားနှင့် အခန်းထဲဝယ် ရစ်သီရစ်သီတွေ့ရ
သည်။

မိခင်ပီပီ ရင်ဝယ် လွယ်ခဲ့ရသော သားတစ်ယောက်ကို
စိုးရိမ်ရွာလိမ့်မည်။ မေမေ ဆိုလည်း သူမ တစ်ယောက်
အလုပ်ဆင်ဆရာဝန် ဖြစ်လာခဲ့သည် အထိ ကလေး တစ်
ယောက်ပမာ အူပူတတ်ဆဲ၊ စိတ်ပူတတ်ဆဲ၊ အော်ငေါက်
နေတတ်ဆဲ။

ပတ်တီးဖြူဖြူတို့ ကြားက တစ်ကွက်သာ မြင်ရသော
လူနာ၏မျက်နှာပြင်သည် တစ်စုံတစ်ရာကို လှုပ်နှိုးလေ၏။
မှတ်ထားသော မျက်ဝန်းအိမ်သည် မျက်လွှာတို့ကြောင့်
သူမရဲ့သံသယကို အတည်မပြုနိုင်။ ပီရီသော (ယခု ဖြူဖျော့
သော) နှုတ်ခမ်းသားတို့သည် သူမများ မြင်နေကျ ဖြစ်ခဲ့
သလား။ ချွန်မြသောနှာတံနှင့် ထင်ရှားသော မျက်စုံတို့
သည်...ဟင့်အင်း...မဟုတ်ပါဘူး။ ဝါ...သူမရဲ့ အတိတ်မှာ
ခွဲမင် တမ်းတ မှတ်ပီနေ့ပွဲမသင့်ပါ။

မှတ်တမ်းတွင် မဖတ်ဖြစ်ခဲ့သော လူနာ၏ အမည်ကို
ပြန်ကြည့်ရမှာ မဝံ့မရဲဖြစ်လာစေသည်။ ခွဲစိတ်ကုပညာတွင်
ဂုဏ်ထူးရခဲ့သော အလုပ်ဆင် ဆရာဝန်မကလေးတည်

စေတနာစာပေ

၈ ဂျွန်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ဆည်အကြိမ်တွင် ဘာလို့များ လူနာရှင် ကိုယ်ရေးရာဇဝင် (History) တွင် လိုက်နာရမည့်အချက်များထဲမှ အရေးကြီးသော အမည်ကို ချန်လှပ်ဖတ်ခဲ့မိသည်လဲ။

‘ဟေး...ညည်း ဘယ်သူလဲ၊ Part II လား’

မုတ်တမ်းကို ကောက်ကိုင်စဉ် အခန်းဝတွင် တည်ကြည်ပြောဆိုမတ်သော ဆရာဝန်တစ်ယောက်အသွင်ရှိသည့် ထစ်ယောက်သည် ဩဇာလွမ်းမိုးသော အသံကိုပြု၏။

‘ကျွန်မ အလုပ်သင်ဆရာဝန်ပါ၊ ဒီနေ့မှ Posting စဝင်ရပါတယ် ဒေါက်တာ’

ပုံကျ သပ်ရပ်သော တောင်းဘီရှည် အိတ်ထဲ လက်နှိုက်ကာ ထိုသူသည် သူမဆီ လျှောက်လာ၏။ လူပုံ သဏ္ဍာန်ကြည့်ပြီး အဆက်ခန့်မှန်းရန် ညံ့တတ်သော သူမသည် ဆည်တစ်ခါလည်း အမှတ်မရှိစွာ အသက် ခန့်မှန်းခြင်းကို စတင်၏။ ဆရာဝန်သည် သူမဆက် အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သော အသက် ၂၈ နှစ်အရွယ် ယောက်ျား တစ်ယောက် ဖြစ်လိမ့်မည်။

‘ညည်း ချာထဲ ဖတ်မလို့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ကောင်းတယ်၊ပတ်ပါ၊ ဒီ ချာထဲတွေဟာ ကျောင်းသားဘကေတည်းကလည်း ဖတ်လွန်း၊ ဆရာဝန်ဖြစ်တော့လည်း ဖတ်လွန်းနဲ့ ညအိပ်ရင် အိပ်မက်ထဲမှာ လူနာချာထဲတွေထဲ ကိုယ်ဖြစ်နေတဲ့ အိပ်မက်မျိုး ညည်း မက်ဖူးလား’

‘ဟင့်အင်း...’

၈၈၈၈၈၈၈၈

နံနက်ဝင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၇ ၉

ဆရာဝန်ဟာ ကျောင်းတုန်းက ဟိုက်ပါ၊ အခုလည်း ဟိုက်ပါ နေတတ်သူမို့ ကြည့်ရတာ နည်းနည်းချောင်နေပုံရတယ်။ စိတ်ထဲတွင် ခပ်လှောင်လှောင်ကဲ့သို့ရင်း သူမ သိချင်နေသော လူနာ၏ အမည်ကို မှတ်တမ်းမှာ ရှာဖွေ၏။

‘ရန်ကြီးအောင်’

သေချာသွားသော ပုစ္ဆာတစ်ခု၏ အဖြေကို သိလိုက်ချိန်ဝယ် နောက်ရက်တွေတွင် သည် သီးသန့်ခန်းထဲကို မဝင်တော့ပို့ ကျိတ်၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို သူမ အတည်ပြုသည်။ ဝပ်မဲ့မဲ့ပွားသော သူမ၏ အပြုံးသည် သူမ မျက်နှာကို မှန်လို ကြည့်နေခဲ့သော ဆရာဝန်အား ရိပ်မိသွားစေသည်တဲ့။

‘ချာထဲက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ’

‘ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ဒေါက်တာ၊ ကျွန်မ ထင်ထားတဲ့ ဆေးစာခွဲ on ထားထဲအထဲ မပါလို့ ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ အပြစ်တင်တာပါ’

‘ဘာဆေးလဲ’

‘မသိချင်ပါနဲ့ ဒေါက်တာ၊ ကျွန်မက ကိုယ့်အမှားကို Examiner က လွဲရင် ဘယ်သူမှ မသိစေရလောက်အောင် ပညာမာန ထားတတ်ဘယ်’

ဆရာဝန်သည် သူ့လို အကြီးတစ်ယောက်ကို ခံပြောခဲ့သော၊ ကန့်လန့်ပြောခဲ့သော သတ္တိရှိသည့် သူမကို လေတစ်ချက် ခပ်တိုးတိုးချွန်လိုက်သည်။ ပခုံးနှစ်ဖက် ဆတ်ခနဲ တွန့်ကာ မင်းသား တစ်ယောက်ပဲမာ သူမရွေးက ဖြစ်လျှောက်၍ အခန်းထဲက ထွက်သွားတော့သည်။

စေတနာစာပေ

၈၀ ၊ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

'သွားလိုက်ပါဦးပယ် အန်တီ၊ အထူးအညီ လိုရင် ဒီ ဆေးရုံ ward တစ်ခုလုံးက ဆရာဝန်တွေကို အထူးအညီ တောင်းနိုင်ပါတယ်ရှင်'

လူနာအား မကြည့်မိစေဘဲ မျက်နှာလွှဲရင်း အလုပ်သင် ဆရာဝန်ပကလေးသည် Posting ပထမဦးဆုံးနေ့၏ အမှုတိ တရလေးကို ရင်ဆိုင်လိုက်တော့သည်။

-၇-

'ဟေ့... ညည်း၊ အားနေတယ် ထင်တယ်၊ လာ... ဝါကို လိုက်ကူညီစမ်း'

သူမနှင့် မနက်စောစော မကြည့်မလင် ဖြစ်ခဲ့သော ဆရာ ဝန်၏ အမည်သည် ဝေါက်တာ မင်းဂေါင် ဖြစ်၏။ သူမ နည်းတူ Part II တွင် ခွဲလိတ်ပညာကို ဂုဏ်ထူးနှင့် အောင် ခဲ့သူဟုလည်း အချိန်တိုတွင်းမှာ သူများအပြောနှင့် နားယဉ် ခဲ့သည်။

'ဘာကိစ္စလဲ ဝေါက်တာ'

ဝေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဒါန်းပန်းချီ ။ ၁၁

'လူနာ ဒရပ်ပိုက် အသစ်သွင်းဖို့၊ ဆေးထိုးဖို့ ငါ တာဝန်ကျတယ်၊ အဲဒီကတည်းက ညည်းကို ဒရပ်ပိုက်သွင်းဖို့ ငါက တာဝန်ပြန်ခဲ့တယ်'

ဆရာဝန်သည် ခုချိန်၌ သူမကို ဘာ အာဇာတမမှ ဖြစ်ပို့ မရပါ။ ကြည့်လင်သော မျက်နှာပြင်သည် သူမကို ခင်မင် ချင်ပဲ့ ရ၏။ မခိုမကတ်ချင်သော စိတ်ရင်းငိုသူမို့ ဝေါက်တာ မင်းဂေါင် နောက်မှ တလိုက်လာခဲ့သည်။

'ဒီအခန်းလား ဝေါက်တာ၊ ဒီအခန်း ဆိုရင်တော့ ကျွန်မ—'

ဆရာဝန်ဆိုတာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စ ဒဏ်ပယ်ထား ရမယ်၊ တာဝန်ဟာ တာဝန်၊ လူနာကုဖို့ကို မခွဲခြားဖို့က ကိုယ့်ဝတ္တရားလေ ကောင်မလေးရဲ့ ရဲရဲသာ ရင်ဆိုင်စမ်းပါ'

ဘုရား... ဝေါက်တာမင်းဂေါင်သည် သူမ၏ စိတ် အခြေအနေကို ဖိပ်မိ သိရှိ၊ ဆုံးမနေပြန်သတဲ့ ဝေါက် တာဝန်စရာပဲ။ တကယ်ဆို သူမသည် စကားကို ထိန်းပြောဖို့ သင့်သည်။

'ကိုရန်ကြီးအောင်... ဘယ်လိုလဲ၊ နာသေးလား'

မျက်ဝန်းအဖွင့်ကို ရင်မဆိုင်ရဲစွာ ရှည်လျားအုပ်မိုးသော ဝေါက်တာမင်းဂေါင် နောက်ပါးဝယ် ပုန်းကွယ်ရပ်တန့်ခဲ့ သည်။

'နာသေးတာပဲ ဝေါက်တာရယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်'

ဝေတနာစာပေ

အိုး-ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်တဲ့လား။ ရန်ကြီးအောင်ဟာ သည်စကား တစ်ခွန်းကို ခုထိ သုံးတတ်ဆဲဖြစ်နေခြင်းကို မယုံကြည်နိုင်လောက်စွာ....။

ဒရစ်ပိုက်ကို ဆွေးပြန်ကြောမှာ တပ်ဆင်ရန်အတွက်မလိုအပ်ပါဘဲ သူမသည် စင်ကြည်မျက်မှန် မိဂဒီ ဝပ်ပါးပါးကို ထပ်ဆင်လိုက်၏။ ရန်ကြီးအောင်သည် သူမ၏ မျက်မှန် တပ်ထားသော အသွင်သဏ္ဍာန်ကို တစ်ခါဖူးမျှ မမြင်ခဲ့ရခြင်းက ထူမ၏ လှည့်ကွက်ကို ထောက်ပံ့နိုင်လိမ့်မည်။

'ကဲ... ကျွန်တော်တို့ ဒရစ်ထပ်သွင်းရအောင်၊ ခင်ဗျားနာရင် တခြားတစ်ဖက် ပြောင်းပေးရမလား'

'ရပါတယ် ဒေါက်တာ၊ သွင်းထားတဲ့နေရာကပဲ ထပ်တပ်ပေးပါ'

သူမက ရန်ကြီးအောင်၏ ညာဘက်ခြမ်းတွင် ဒရစ်ပုလင်းသစ် လဲရင်း မျက်လွှာက ဝပ်စိုက်စိုက် ချထားလိုက်သည်။ ဒေါက်တာမင်းဂေါင်သည် သည်ခနာရာမှာတော့ အလိုက်သိစွာ သူမကို စကားမဆို၊ ရန်ကြီးအောင်ကို နားကြပ်နှင့် စမ်းသပ်နေ၏။

ထူးဆန်းလှချေလား။ ရန်ကြီးအောင်ဟာ လှပသော မိန်းကလေးများကို နှစ်သက် ငေးမောတတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေမယ့် ယခု သူ့မကြုံလိုက်ချိန်ဝယ် သူ့လို ဝိတ်ငင်ခားချင်စပွယ်ပိုင်ကို ပိုင်ဆိုင်သော မိန်းမသားအား ပျက်လုံးမျှ ဝေ့မျှမကြည့်။ ဒက်ထုပြင်းထန်မှုကြောင့် နာကျင်စိတ်ပျက်နေလို့လား။ ဒါမှမဟုတ် သူမ ကြားခဲ့ရသော သတင်းတို့

အတိုင်း ရန်ကြီးအောင်သည် တကယ်ပဲ တည်ငြိမ်စွာခဲ့သည်လား။

'အခြေအနေ ထားလုံး ဝကောင်းပါတယ်၊ မကြာခင် ခင်ဗျား ဆက်သောလာမှာပါ ကိုရန်ကြီးအောင်'

'ကျေးဇူးပါပဲ ဒေါက်တာ၊ အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်အဆက် ရှင်နေမှုဟာ ဒေါက်တာတို့ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်လို့ ယုံကြည်လာရတယ်'

ဒေါက်တာမင်းဂေါင်နှင့် ရန်ကြီးအောင်တို့၏ စကားကြော့ရှည်မှုကို သူမ ရပ်မစောင့်တော့ဘဲ မိုင်းတယ်လို့ ဆိုချင်ဆို့၊ သူမရဲ့ ဆောင်ရွက်မှုအပြီးတွင် ထိုအခန်းမှ ဝပ်သွက်သွက် ထွက်လာလိုက်သည်။

သူမ ပညာချင်ပါ။ ရန်ကြီးအောင်ကို စွဲလမ်းနေဆဲ ဖြစ်သော နှလုံးသားကို မယုံရဲသော စိန်းပသားတစ်ယောက် အနေနှင့် သူ့နံ့စေးမှာ ကြာကြာနေခြင်းကို ငွှောင်ကြည်ရပါလိမ့်မည်။

'ဟေ့...ညည်း ငါ့ကို ခွင့်တောင်းပြီး ငါ့ရဲ့ ခွင့်ပြုချက် ရပြီးမှ ထွက်သွားဖို့ကောင်းတယ်'

'ဒေါက်တာ...ကျွန်မကို ဒီကိစ္စနဲ့ မကျေနပ်စရာတွေရင် ကြိုက်သလောက် အပြစ်ပြောပါ၊ ကျွန်မ မနေချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ နံ့စားမှာ ကြာကြာမနေပါရစေနဲ့'

'ညည်း... ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကို ဦးစားပေးလွန်းနေသလား'

၁၄ ဝိ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

'ကျွန်မ ဆရာဝန်ကောင်းတစ်ယောက် ပီသချင်ပါတယ်၊
ဒါပေမယ့် ရင့်ကျက်မှုကိုတော့ အချိန်အတော်ကြာ မေးရ
လိမ့်ဦးမယ် ဒေါက်တာ'

ဒေါက်တာမင်းဂေါင်သည် စပ်စပ်စုစု ပါဝင်နေချင်ပုံ
ရသော မျက်နှာသွင်ပြင်နှင့် သူမကို စူးစမ်းလေ့လာသည်။
ရုပ်ရည်ဟာ ယောက်ျားမိသမ္မတကို ဆောင်ရွက်သားနှင့် မိန်းမ
ဆန်ဆန် စပ်စုနေချင်မှုကို အံ့ဩသည်။

'မထိပ်ထား- တစ်ခုခုနှင့်တောင်းပါရစေ'

သူမအား အမည်ရှေ့ 'မ' တပ်ခေါ်သော သူမရှေ့က
ယောက်ျားကို မျက်လွှာပင့်ကြည့်ရင်း....

'ဘာလဲ'

'မထိပ်ထားဦး မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အဖြစ် ဟို-အဲ-
ကျွန်တော့်ကို အသိအမှတ်ပြုပါ'

စတုရန်းက တစ်ဆစ်စီးစီး ငါတွေ့ ညည်းတွေ့ ဆိုခဲ့သော
ဒေါက်တာမင်းဂေါင်၊ ဘာကြောင့်များ သူမလို ပါဖွား
အလုပ်သင်အလေးကို မိတ်ဆွေဖြစ်ဖို့ တောင်းဆိုနေသည်လဲ။

လူတစ်ယောက်ကို လူကဲခတ်လည်း ညံ့သော ထိပ်ထား
ဆိုသော မိန်းမသားသည် ဒေါက်တာ မင်းဂေါင်အား
အကဲမခတ်နိုင်ခြင်းကို စိတ်မပျက်မိပါ။ သူမရဲ့ ဝန်းကျင်မှာ
ကြုံနေကျ အပြစ်အပျက်အတိုင်းမို့....

'ရပါတယ်၊ ပြောနေရမယ့် လူတွေမှ မဟုတ်တာဘဲ
ဒေါက်တာရယ်၊ ကျွန်မ ခင်တတ်ပါတယ်'

စေတနာစာပေ

နံနက်စင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ဝိ ၁၅

ဟု ခေါင်းညိတ်သဘောတူခြင်း၌ ဒေါက်တာမင်းဂေါင်
၏ထံမှ တစ်စုံတစ်ရာ စတင်ရရှိဖို့ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်မပါ။
လှည့်စားခြင်းမပါ။

နှလုံးထားသည် အချစ်ဆုံးဟု တင်စားခဲ့သော တစ်ဦး
တည်းသော ချစ်သူထံမှာ ထာဝရ ပျော်ဝင်နေရပြီ။

—ဝိ—

စေတနာစာပေ

'ကိုယ် ဟို ကားဆက်ဆီးခင်လူနာကို ဆေးထိုးဖို့ ကျန်နေတယ်။ မဲခါ ထိပ်ထား သွားထိုးပေးလိုက်ပါဦး။ ကိုယ် တျှိုင်းလက်ဝင်ချင်လာလို့၊ ဟဲ ဟဲ....'

'ပေါ့တယ်'

ဆိုသောစကားကို ခပ်ပျော့ပျော့ ဆို၏။ တံကြမ္မာသည် ရန်ကြီးအောင်တက်မှာ မှီနေခြင်းကို 'မကျနပ်။ ဆေးရုံမှာ မှီနေသမျှ ကာလပတ်လုံး သူ့ကို ရွှေငင်ရွှားခြင်းနှင့် ကျင်လည်ခဲ့ရပြီး သည်တစ်ခါ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်တွေ့ဖို့ ဖန်လာရပြန်သည်။

ခန်းဆီးကို အဖယ်၌ မျက်ဝန်း မှေးမှိတ်ထားသော သူ့ကို ဆွေရသည်။ ဝေတွာခါစထက် ဒဏ်ရာတွေ ခံစားရမှု လျော့ပါးနေသော မျက်နှာထားကို သတိပြုမိသည်။

'စပါယ်ရှုတ်နဲ့ရစ်ရော အန်ကယ်'

'သားက ဒီနေ့ဆင်းရပ်မယ်လို့ ဆရာဝန်ကြီးကဆိုတာနဲ့ ဒီနေ့မတုတ် မငှားထားခဲ့တော့ဘူး'

'ဪ ဪ ဪ...'

အိုး... ဖျတ်ခနဲဖွင့်ကြည့်သော ရန်ကြီးအောင်၏မျက်ဝန်း ရိပ်ဟာ...။ ဟင့်အင်း...သူ့ကို မှတ်မိမနေစေရဘူး။

ရန်ကြီးအောင်၏ ဖခင်ဟု ယူဆရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်...

'သားရေ... ဆေးထိုးမယ်တဲ့'

ဟု ခပ်တိုးတိုးကပ်ပြောတော့ သူက တစ်ဖက်ခောင်း ပေး၏။ ဆေးထိုးပြီး ပြန်ထွက်ဖို့ လှည့်တွက်စဉ်...

မေတနာစာပေ

(၂)

ဆက်ပတ်နာရီကိုင့် အကြည့်ဝယ် နံနက်ငါးနာရီခွဲဟု သိလိုက်ရသောအခါ နည်းနည်းပျော်သလိုလို ဖြစ်သွားသည်။ နိုက်ဂျူထီ ထစ်ညလုံး မနားတမ်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမှု အပေါ် ပညည်းညူတတ်သော်လည်း ပင်ပန်းလွန်းခြင်းကိုထော့ ခံနိုင်ရည် ပရှိပြန်။ ဂျူထီပြောင်းမည့် သူငယ်ဖွင်းကို စောင့်ဆိုင်း ငိုက်မည်းနေခိုက်...

'ထိပ်ထားရေ...တစ်ခုကူညီကွာ'

အတူတာဝန်ကျသော သူငယ်ချင်း၏အပြောကို ခေါင်းညှိတ်၍ ထရပ်လိုက်သည်။

ဝေတနာစာပေ

'ထား'

ဒါဟာ လှပတဲ့ သံစဉ်ပေါ့နော်။ ထိပ်ထားကို ထိပ်ထား
 လို့ ခေါ်ကြသောလူတွေကြားမှာ ထား လို့ ခေါ်ခဲ့ဖူးသူ
 တစ်ယောက်ရှိ မြတ်နိုးမှု။

'ထား ဒီဆေးရုံမှာတာဝန်ကျနေ့ဟယ်လား'

'ကျွန်မ အခု အလုပ်ဆင် ဝင်ရတာပါ'

'ကိုယ်တို့ ဒီနေ့မှ စတွေ့ကြတယ်နော်၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်
 ဒီနေ့ ဆင်းရဲတဲ့မယ်'

ကောင်းတာပေါ့ကွယ်။ ပြန်တွေ့ဖို့၊ ပြန်ဆုံကြဖို့ကို မရည်
 ရွယ်ဘဲ ဆုံရပေမယ့် ဒါဟာ အခိပွယ်မဲ့နေစေရမယ်။
 နောက်ထပ် ဆင်ပွားဆက်သွယ်မှုတွေကို ရပ်တန့်စေရမယ်။

'ထား... ကိုယ် ဒီထောက်နေတာ သိခဲ့ပြီပြီလား'

ခပ်ငြိမ်ငြိမ်ရပ်နေသော သူမကို အကဲခတ်ရင်း....

'အေးလေ-ထားက သိခဲ့ပြီပြီဆိုရင်လည်း ကိုယ်ကို
 မတွေ့ရအောင် ရှောင်နေမှာပေါ့၊ ကိုယ်ကို နေ့တိုင်း ဆေး
 လာပေး၊ ဆေးလာထိုးပေးကြတဲ့ဆရာဝန်တွေထဲမှာ ထား
 များ ရှိနေမလားလို့ ရွာခဲ့ပေမယ့် ဘစ်ခါမှ မတွေ့ခဲ့ရဘူး၊
 ဒါပေမယ့် ကိုယ် ဆင်းရဲကော့မယ့်နေ့ကျမှ ထားကို ပြန်
 တွေ့ရပြန်တော့ ကိုယ်လေ ဝမ်းသာ ဝမ်းနည်း ဖြစ်မိ
 တယ်'

'ကျွန်မနဲ့ ရွှင်က လူနာနဲ့ ဆရာဝန် ဆက်ဆံရေးမျိုးနဲ့ပဲ
 ဆက်ဆံစေချင်တယ်'

'ထားရယ်...'

စေတနာစာပေ

အကဲခတ်နေသော ရန်ကြီးအောင် ဖခင်၊ လူနာစောင့်
 ကောင်ကလေး။ အားလုံးကိုမျက်လုံးဝေရင်း ရန်ကြီးအောင်
 ရွှေ့က ခွာဖို့ စိတ်ကိုအမြန်အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'ကျွန်မ တာဝန် ရှိနေပါသေးတယ်၊ သွားပါဦးမယ်
 ကိုရန်ကြီးအောင်'

မျှော်လင့်တမ်းတသော မျက်ဝန်းဘစ်စုံ၊ ဆုံးရှုံးမှုကို
 ရင်ဆိုင်ရသော မျက်နှာတစ်ခု၊ ဒါတွေကို သူမ မေ့
 ပျောက်နိုင်ဖို့ ညပေါင်းဘော်တော်ကြာကြာ ရင်ဆိုင်ရလိမ့်
 မည်။

'ထား'

ဆိုသော လှပသော သံစဉ်ကို ထပ်ပြန်တလဲလဲ ကြား
 ယောင်ရင်း၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျိန်ဆဲရင်း သည်သံစဉ်ကိုပဲ
 ခံမင်နေမိခြင်း။

ဒါဟာ ရူးသွပ်မှု၊ မိုက်မဲမှု။ ဟိုး ဆယ်ကျော်သက်အဝ
 ကလဲ့ ကျဆုံးနေခဲ့ဖူးပေမယ့်၊ ဘကယ်ဆို ကြိုတင်ပြင်ဆင်
 ထားသည့်အတိုင်း ခပ်ရဲရဲ၊ မတုန်မလှုပ် ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့သင့်
 သည်။

'ဟေး... မထိပ်ထား၊ သည်း လျှူထီကုန်ပြီလား'

'ဟုတ်ကဲ့ ဒေါက်တာ၊ ကျွန်မ ပြန်တော့မယ်'

'See You'

ဒေါက်တာမင်းခင်နှင့် စတွေ့စက အစာမကြေခဲ့ပေ
 မယ့် အနေကြာလာတာ သူ့ရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှု၊ ဆရာဝန်
 ပီသမှု၊ တယ်သူ့ ကိုမဆို နောက်ပြောင်တတ်မှုများကို နား

စေတနာစာပေ

လည်လာသည်။ မိတ္တူဗလ မနည်းပါးသော သူမသည်လည်း
အစ်ကိုတစ်ယောက်ပမာ၊ ပညာယူသင့်သော ဆရာ တစ်
ယောက်ပမာ လေးစား ခင်မင်ခဲ့သည်။ ဝါဟာ သူမရဲ့
မှားယွင်းစွာ လှက်ခတ်ညှို့မှု ဖြစ်ခဲ့သည်တဲ့လား။

‘မမကြီး ပြန်လာပြီ’

ညီမလတ် သစ္စာက တံခါးလာဖွင့်ပေးရင်း အိမ်ထဲသို့
လှမ်းသတင်းပို့သည်။ ခပ်မွန်မွန်ပြုံးပြကာ အခန်းထဲ တန်း
ဝင်လာခဲ့သည်။ ‘ရချိုးပို့ ပြင်ဆင်နေခိုက်...’

‘ထား’

ဆိုသော ဂံဝဉ်သည် လာရိုက်ခတ်ပြန်၏။ အယောင်
ယောင် အမှားမှား ခေါင်းခါ၊ အကြိတ်၊ အကြက္ကုခြင်းဖြင့်
မေ့မရနိုင်သော၊ အစွဲအလမ်းကြီးသော ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထပ်မံ
ကျိန်ဆဲရပြန်သည်။

‘မမကြီး ဒီနေ့ငြိမ်လှချေလား၊ ဆေးရုံမှာ ယော်တော်
ပင်ပန်းလာဘယ် ထင်တယ်၊ ခါတိုင်း အတွေ့အကြုံ ခွင်း
လင်းပဲ့ လုပ်နေကျ’

ညီမငယ်သက်လျှာက အိပ်ထဲထဲလှဲနေရင်း သနပ်ခါး
လိမ်းနေသော သူမကို မေးမြန်းသည်။ မချိမြိုးလို ဆိုလို့
ရမည့် အမြိုးကို ကပ်ဟပ်စေသည့် မျက်နှာပြင်ကို သက်လျှာ
နားလည်ပေလိမ့်မည်။

‘ဒေါက်တာ မင်းဂေါင်နဲ့ အစာမကြေဖြစ်လာပြန်ပြီ
လား’

‘တယ်ကလား...’

ဆေးရုံပထမဆုံးနေ့၏ အတွေ့အကြုံသစ်ထဲတွင် ဒေါက်
တာ မင်းဂေါင်သည် သူမတို့မိသားစုတွင် လူသိများသူ ဖြစ်
နေသည်။ ဒါပေမယ့် ရန်ကြီးအောင်ဆိုသော လူ တစ်
ယောက်ကို ပြန်လည်တွေ့ဆုံခဲ့သည်ဆိုသော အဖြစ်အပျက်ကို
တော့ ချန်လှပ်ခဲ့သည်ကိုတော့ သူမကိုယ်သူမ လိပ်ပြာသန့်
သည်လို့ ဆိုရမည်လား။

မိဘတွေကလွဲရင် အစစအရာရာ အသိပေးထားသော
ညီမငယ်လေးများသည် သာပဲဖြစ်ဖြစ် ရန်ကြီးအောင်ကို
တော့ မှတ်မိကြပေလိမ့်မည်။

‘ဒေါက်တာ မင်းဂေါင်က မမကြီးကို စိတ်ဝင်စားထဲ့
အချိပ်အယောင်မျိုး မပြဘူးလား’

‘ဟဲ့... အလုပ်ဝင်ရတာဖြင့် မကြာသေးဘူး၊ ငါက
ဘယ်အကဲဂတ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ တော့လိုက်ရင် ဆရာကြီးလုပ်နေ
လို့ ငါကတော့ အမြင်ကတ်တဲ့ အကြည့်နဲ့ ကြည့်မိတော့
ဘယ်လိုလုပ် သူ့အမူအရာကို လေ့လာနိုင်ဖို့ စဉ်းစားမိ
မှာလဲ၊ သက်လျှာဟာ ခွာခွာကြံကြံ မေးတတ်တယ်’

ထစ်မကြီးပီပီ အနိုင်ပိုင် ဆူပူမှုကို အဆူခံနေကျ အဖေ
များ၏ စရိုက်အတိုင်း ဂရုမစိုက်ဘဲ အိပ်ရာပေါ်ကနေ သူမကို
ထက်လက် ငေးပောနေပြန်သည်။

သက်လျာဟာ ငယ်တော့ဘာလည်း မှဘုတ်။ သူ့ချီးလို့
အလုပ်ခေါ်နေဆဲ ဖြစ်တာတောင် အိပ်မှာ ကလေးလို
ကျင့်ကြံဟုန်း။ ငယ်ငယ်ကလို အစ်မကြီးဖြစ်သူ လုပ်သမျှ
ပြောသမျှ အကောင်းထင် အားကျနေတတ်တုန်း။ သစ္စာ
ထေ ဘာထူးလို့လဲ။ နှစ်ယောက်သား ပုံစံတူတူ။

သနပ်ခါးလူးခြင်းကိုစွဲ ပြီးဆုံးအသွားတွင် မျက်နှာက
ခပ်ပြုံးပြုံး ဖြစ်လာသည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချပြီးသော
လူတစ်ယောက်၏ မျက်နှာမျိုး။ သက်လျာ သိချင်ဟန်ဖြင့်—
'ဘာလဲ မမကြီး'

ဟူသော အမေးကို ခေါင်းခါပြုရင်း ညကျမှပြောမယ်
ဆိုသော သူမ၏အဖြေကို ကြိုတင်သိချင်ပြန်သည်။ ညီအစ်မ
လုံးယောက် တစ်ခန်းဘည်း အတူတူ အိပ်နေကျဖြစ်သူများ
မို့ သူမ၏ ခံစားချက်တွေ၊ ညီမတွေ၏ ခံစားချက်တွေသည်
ညဘက်တွေမှာ ရင်ဖွင့်နေကျဖြစ်သည်။

'လှာ...သမီးကြီး၊ ထမင်းတစ်ခါတည်း ဝင်စားမလား'
ခေါင်းအသာညီတစ်ပြုပြီး စားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။
ထစွာက ထမင်း ခူးထည့်ပေးသည်။ ခါတိုင်း နိုက်ဂျူထီ
ကျပြီး ပြန်လာလျှင်လည်း သူမသည် ရေချိုး၊ ထမင်းစား
ပြီးမှ အိပ်လေ့ရှိသော အကျင့်ကို လုပ်ထားပေမယ့် သည်နေ့
တော့ ဘာမှ မလုပ်ချင်အောင်၊ အိပ်ရာထဲမှာပဲ လှဲနေချင်

စေတနာရာပေ

အောင် သူမစိတ်တွေ ညှို့ဖို့ နေရမှု၊ တစ်စုံတစ်ယောက်
သောသူကြောင့်...။

ဒါဟာ အမှတ်သညာ နည်းသူတစ်ယောက်ရဲ့ မိုက်မဲမှုတဲ့
လား။ စားနေသော ထမင်းကို စိတ်မပါဝင်စားတော့
တာမို့ ထက်ဆေးဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

'သမီးကြီး ပင်ပန်းလာလို့ သိပ်တောင်မစားနိုင်ခွာဘူး၊
ကော်ဖီလေး ဘာလေး သောက်မလား'

'နေပါစေ မေမေ၊ အိပ်ပဲ အိပ်ချင်နေတယ်၊ သမီး
သွားအိပ်တော့မယ်'

မေမေ နားလည်စွာ ခေါင်းညိတ်ပြန်။ ခွင့်လွှတ်ပါ
မေမေ။ အသက် ၂၅ နှစ်အရွယ် သမီးတစ်ယောက်ဟာ
ချစ်သူဟောင်းကို ပြန်လည်တွေ့ဆုံရခြင်း၊ ကြေကွဲရခြင်းများ
ကို လူမသိ၊ သူမသိ ငြိမ်သက်နေပါစေ။

အိပ်ရာထဲ လှဲလိုက်စဉ်ဝယ် ဟိုးအလျင်တစ်ခါက စွဲလမ်း
ခဲ့ဖူးသော မျက်နှာတစ်ခုက စောင့်ကြို၏။ မျက်စိတွေ မှေး
မှိတ်ပြန်တော့လည်း 'ထား' လို့ ခေါ်လိုက်သော တမ်းတ
မျက်ဝန်းများ၊ အရာရာကိုအရှုံးပေးထားသော သွင်ပြင်ကို
ဖော်ညွှန်းသော မျက်နှာပြင်။ အိုး... ဒါတွေဟာ ဘယ်
ကာလအထိများ နှိပ်စက်နေဦးတော့မှာလဲ။

ရန်ကြီးအောင်...ရှင်ဟာ တစ်စုံတစ်ရာသော ဆွဲဆောင်မှု
တစ်ရပ်နဲ့ အင်အားတစ်ရပ်ကို ခုထိ ပိုင်ဆိုင်ဆဲဆိုတာ ထား
မငြင်းပါဘူး။ ခဏတာလေး ဝကားပြောမိချိန်ဟာ မိနစ်
ပိုင်းမျှသာ ကြာမြင့်ခဲ့ပေမယ့် သည်တွေ့ဆုံခြင်းဟာ သူမကို

စေတနာရာပေ

၂၄ ၊ ရွှေပိုး(စေးတက္ကသိုလ်)

လွန်ခဲ့သော ကာလများစွာကို ပြန်လည် ခေါ်ဆောင်စေ
တော့သည်။

‘ရှင် နိုင်ပါတယ် ရန်ကြီးအောင်’

ခပ်တိုးတိုး ညည်းညူလိုက်သည်။ ဒါတာ သူမရဲ့ မရိုး
နိုင်သော ခူးသွပ်မှုလည်းဖြစ်၏။ ရန်ကြီးအောင်နှင့် ပတ်သက်
တိုင်း အနိုင်အရှုံးတွေထွက်ပြီး အရှုံးပေးလိုက်၊ အနိုင်ယူ
လိုက်ဖြင့် စတင်ခဲ့ရသော ထိပ်ထား၏ ချစ်ခြင်း အစသည်
မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ထူးဆန်းမှုတွေနဲ့ စတင်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

အပိုင်း (၁)

Book Sharing

(၁)

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ကျော်က အသက် ဆယ်ကျော်နှစ် ကျော်
ကျော် ကောင်မကလေး၏ဘဝသည် သူမကို အစစပြောင်း
လဲစေနိုင်သော လူတစ်ယောက်နှင့် မတွေ့ခင်ကအထိ ပကတိ
ဖြူစင်သူလေးဖြစ်သည်။ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးစ ကျောင်း
မဖွင့်ခင် အချိန်လေးတွင် ခပ်ရိုးရိုးနေတတ်သူလေးဖြစ်သည်
နှင့်အညီ အပြင်လည်ပတ်ခြင်းလည်းမရှိ။ မိဘနှင့်ညီမတွေ
အလယ်တွင် အချိန်ကုန်ခြင်းဖြင့်သာ။

ခါးကြောင့် အပူအပင်လည်း ကင်းမဲ့ခဲ့သည်။ မနာလို
ဝန်တိုခြင်းဖြစ်စရာတွေလည်း မြူမှုန်မျှတောင်ကားတတ်သူ
မဟုတ်ခဲ့ပါ။ သူမလေး၏ ဘဝသည် လူတစ်ယောက်နှင့်

ဝေတနာစာပေ

ပတ်သက်ပီခါမှ (ထိုသူက သူမကို စိတ်ဝင်စားလာခြင်း) ပြောင်းလဲမှုကို စတင်ကြုံတွေ့ရသည်တဲ့။

-၇-...

'ကျွတ်...အိမ်ကလူတွေဟာ ပန်းပင်စိုက်ဖို့သာ သတိရပြီး ပန်းပင် ရေလောင်းဖို့ကျတော့ စိတ်တောင် ကူးမိခဲ့လား၊ ပသိဘူး'

ဆောင်းနေပူပူတို့ကို မော့ကြည့်ရင်း ရေပိုက်တွေ တစ်ဆင့်ခန့်ရသည်။ ဒါဟာ နေ့တိုင်းလိုလို၏ နေ့လယ်ခင်း နေကျချိန်လောက်တွင် ထိပ်ထား၏ မခိုးနိုင်သော မြည်တုန်တောက်တီးမှု။ သစ္စာထေရ်သက်လျာကပါ စာပျက်နေရာမှ လေ့လာရင်း မျက်စိပစ်ကြသည်။ တစ်အိမ်လုံးမှာ ကျောင်းပတ်ကလေးခင်းခင်း အားလပ်နေသူပီပီ အလုပ်မရှိအလုပ်ရွာ၊ စိတ်မကြည်လျှင် ညည်းညူနှင့် အစ်မကြီး၏ ဖြစ်အင်ကို ဟားချင်ပေမယ့်လည်း ကျိတ်မျိုချနေရသူလေးတွေ။

'အယ်နယ်...ကျုပ်မှာ ပန်းပင်စိုက်တာလည်း ဝါသနာ မပါပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် စိုက်ပြီးသားအပင် သေသွားမှာ ကျပြန်တော့ မကြည့်ရက်တာနဲ့ဘဲ နေ့တိုင်း မာလီဖြစ်နေ

တယ်၊ ဟဲ...ကောင်မလေးတွေ စာကျက်ကြလေ၊ ဘာလို့ ကျုပ်ကို လိုက်ငေးနေရတာတုံး'

နှစ်ယောက်သား ခေါင်းပုဝင်သွားပြီး ဝရန်တာဘက် မျက်နှာမူနေမှုကို ပြန်လည်မြင်ဆင်ကြသည်။

ဆောင်းလေ့ကြောင့် ဖုန်တက်နေသော သစ်ရွက်လေးတွေ စိမ်းစိုလာကြသည်။ အပွင့်အငုံလေးတွေ ကြည်လင်လာသည်လား။ ပွင့်လက်စ ပန်းတို့က ကျေးဇူးတင်နေသလိုလို။ သရက်ပင်ပေါ်က စာကလေးတွေက ငုံ့ကြည့်ချီးကျူးကြသည်။ သူမ ရေဖျန်းပြီးတိုင်း ဆန်တစ်ဆုပ် ဖြစ်ဖြစ် ကျွေးနေကျကို အလေ့အကျင့်ရပြီးသူများမို့ ရေစက် ရေပေါက်တို့ကို ရွှာငင်ရွှားရင်း စောင့်ဆိုင်းကြ၏။

သူမ၏လမ်းကလေးကတော့ ထုံးစံအတိုင်း အေးချမ်းတိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လွန်းလှသည်။ လမ်းမကျယ်ကြီးဆီက ခွဲထွက်သွားတဲ့ လမ်းတိုလေးမို့ အိမ်ခြေလည်း နည်း၊ လူလည်း ကျဲပါးလှ၏။ လူရွပ်ချိန်သည် မနက်ပိုင်း ကျောင်းသားတွေ ကျောင်းသွားချိန်၊ အလုပ်ရှိသူများ အလုပ်သွားချိန်ဖြစ်သလို ညနေပိုင်းလည်း ကျောင်းပြန်သူ၊ အလုပ်ပြန်သူတွေနှင့်သာ။

သူမတို့အိမ်ဆိုလျှင် မျက်နှာချင်းဆိုင်အိမ် မရှိဘဲ အထက်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်း ဖြစ်နေ၍ ညနေခင်းတွေမှာ လူရွင်းတိတ်ဆိတ်နေမှုကို အမြဲကြုံနေရမြဲ ဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် လမ်းကလေး၌ တိတ်ဆိတ်မှုကို နှောင့်ယှက်သော

ငြိမ်သက်မှုကို ပြိုခွင်းသော အပြစ်အပျက်သည် မကြာခင် ထောက်လာခဲ့တော့သည်။

‘ဝေါ...’ ခနဲအသံနှင့် ကားပက်သံ ကြမ်းကြမ်း အချိန် ပြင်းပြင်းသည် လှပ၏ရှေ့မှာ ဖြတ်ကျော်၍ လမ်းထဲသို့ ဝင်သွား၏။ ဆိပ်လုံးချင်းတွေနှင့်၊ ဆိပ်ရှေ့ပန်းပင်ကိုယ်စီ နှင့်ရှိသော လမ်းကလေးမှာ ငိုက်မျဉ်းနေကြသော ငှက် တချို့ လန့်ဖျပ်ထပျံသွား၏။

‘တောက်...ကြမ်းလိုက်တဲ့ကား၊ လမ်းရှင်းနေလို့ တော် သေးကယ်၊ လမ်းထဲမှာ ကလေးတွေသာ ဆော့နေရင် အကုန်တိုက်မိဖွယ်ရှိတယ်’

သူမ အပြစ်တင် ကဲ့ရဲ့ နောက်ခဏမှာတော့ ဝေချန်း ခြင်းကိစ္စတွင် ပြန်လည်နှစ်ဝင်။ ဒါနဲ့ပဲ ထိုကားသည် လမ်း ထဲကို အချိန်ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဝင်သွားခဲ့သည်ကို မခန့်မှန်းခဲ့ပါ။

ပလတ်စာခ်ပိုက်မိမ်းလေးကို ပြန်ခေါက်ယူပြီး နောက် တစ်ဖက်ခြမ်းက ကျန်သောအပင်တွေဖျန်းဖို့ ကိုယ်အလှည့် တွင်...

‘အမယ်လေး...’

လှို ယောင်အောင်မိရအောင်၊ လက်ထဲက ပိုက်လေး လွတ် ကျသွားရအောင် သူမ ကျောခိုင်းထားရာ လမ်းအထဲတက် ကနေ ဘယ်အချိန်က ပြန်ထွက်လာသည်မသိခဲ့သော ခက်သံ ကြမ်းသည် ကား။

တိတ်ဆိတ်ညင်သာစွာ ထူမနှင့် ခြေလှမ်းဘယ်လောက်မှ မစေးသော တစ်နေရာမှာ ရပ်တန့်ကာနေ၏။ ကားရှေ့မှန် တစ်ဝက်ချ၍ မျက်မှန်နှက်တပ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ် တစ် ယောက် ခေါင်းထွက်ပြူကာ သူမကို ခပ်ပြုံးဖြိုးစိုက်ကြည့် နေသည်။

နဖူးပေါ်သို့ဝဲကျနေသော ဆံပင်နက်၊ အဝေးကပြင်ရ ပေမယ့် ပြူထွတ်သော အသားအရေ၊ ဟင်-ဒါတွေဟာ တစ်စုံတစ်ရာ မရှိသော အကြံအစည်နဲ့သူမကို လာစိုက်ကြည့် နေသော လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်။ ဂရုတစိုက် မှတ်သားနေဖို့ မလိုဘူးလေ။

‘It's the final count down’

ကားထဲက သိချင်းသံကို ပိုမို ကျယ်လိုက်ပုံရသည်။ ‘Scorpián ရဲ့ Final count down သည် စောစောက ခပ် ရှေ့ဆူ သိချင်းသံ ထင်ထားရမှုမှ ခွဲထွက်ကာ ပိသလာ၏။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပီပီ မသင်ဘဲတတ်သော ပညာများ ထဲတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည့် ကိုယ်အပေါ် မရိုးမသား လာကြည့်သည်ဟူသော အသိတစ်ရပ် ဖျတ်ခနဲဝင်လာ။ ဒါ နဲ့ပဲ ဇေခက်တွေ၊ အကိုင်းတွေရှုပ်နေသော သနပ်ဘီးပင် ခပ် ကြီးကြီး၏နောက်တွင် ခပ်မြန်မြန်ဝင်ကွယ်။

ကားသည် အချိန်ပြင်းပြင်းနှင့် သူမ၏ ဆိပ်ရှေ့လေးကို ခလောင်ပြောင်ကာလမ်းမကျယ်ဆီသို့ထွက်သွား၏။ အမိပွယ် မဲ့ ကားနောက်မြီးကို လိုက်ငေးစဉ်...

'ဟင်... ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေဘာလည်း မသိဘူး၊ သစ္စာနဲ့ သက်လျှာ ဟိုမှာကြည့်စမ်း'

ညီမတွေကို စစ်ကူခေါ်တော့ နှစ်ယောက်သား ဝီရန် တာဆီ ပြေးလာပြီး သူမ ညွှန်ပြရာသို့ လိုက်ကြည့်ကြသည်။ သူမတို့မြင်ကွင်းတွင် မြင်နိုင်သမျှ ဓာတ်တိုင်တွေ ကျွေ့ပတ် မောင်းပြသည်။ ဘရိတ်ဆောင်အုပ်သံ၊ ကားအိပ်ငော ဆူဆူညီညီအသံ၊ ရုပ်ရှင်တွေထဲကလို စတန့်ထွင် မောင်းပြ နေတော့သည်။

'ဟယ်... လက်ပြသွားတယ် မမကြီး၊ ငါတို့ကို မောင်းပြ နေတာကိုး'

'အေးလေ... မသိပါဘူး၊ ကားမောင်းလာကျင့်တာ ထင်လို့'

သစ္စာနှင့် သက်လျှာ အစကတည်းကမှ အစ်မ ရေဖျန်း တာ ငေးချင်နေသူများပီပီ အိမ်ထဲပြန်မဝင်တော့ဘဲ ထင်မြင် ချက် မျိုးစုံတွေ လေကန်တော့သည်။

'ဟေ့... ငါတို့အစ်မကြီး ပီလင်တွေတက်သွားပြီ၊ တွေ လား'

'မဟုတ်တာတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့၊ ဘယ်ကမှန်း မသိဘဲ စွတ်အထင်ကြီးဖို့ပဲ စဉ်းစားနေ၊ လမ်းကြိုလို့ နောက် သွားတာ ဖြစ်မှာပါ။ ပုံစံက ကြည့်ပါလား၊ တည်တည် တံ့တံ့ မရှိဘူး သစ္စာရဲ့'

သစ္စာနှင့် သက်လျှာက ခေါင်းညိတ်၏။ ရေဖျန်းခြင်း ဖြစ်စွဲလည်း ပြီးဆုံးသွားလို့ ရေကော်ပိတ်ပြီး အိမ်ပေါ် ပြန်

ထောက်ထဲ့အထိ လှမ်းမကျယ်ကြီးမှာ စတန့်မောင်းပြသွား လူကို ဖုံးကြပ်စိတ်တွေနှင့် တွေးနေရသည်။

ခါပေမယ့်လေ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပါပဲ။ နည်း နည်းပါးပါး သတိသားမိရုံက လွဲရင် ထိပ်ထားဆိုသော ကောင်မလေးဟာ သူမရဲ့ထုဝင်အတိုင်း ယောက်ျားမလေး တင်ယောက်ကို တသသပြစ်နေမိတယ်ဆိုတာမျိုးမှ မရှိခဲ့ ချေ။

သည်အရွယ်ထိ သည်လိုမျိုး ဆန်းဆန်းပြားပြား လုပ် ပြုပြီး လာထောက်ပိုးပန်းသူကို မတော့ခဲ့ဖူး။ မကြုံခဲ့ဖူးသော ထိပ်ထားသည် သူမ၏ နှလုံးသားထဲကို ဆန်းပြားမှုတွေ ထယ်ဆောင်လာမည့်သူဟု အသည် အချိန်တုန်းက ဘယ် တွေးမိပါ့မလဲ။ ခါဟာ မှားယွင်းခဲ့တယ်တဲ့လား။

-၇-

လမ်းထဲက ထွက်လာသော ဆလွန်းအဖြူရောင် တစ်စီး
သည် လမ်းထိပ်ဆီမှာ ရပ်တန့်သည်။ ပြီးတော့ ပြည်းပြည်း
ချင်း အီးလိုမ့်နောက်ဆုတ်လာပြန်၏။ လမ်းထိပ် တစ်အိမ်
ပြီးရင် ဂုတီယမြောက် အိမ်သည် သူမတို့၏ အိမ်ကလေး
ဖြစ်သည်။

‘ဘယ်အညွှန်သည်လဲမသိဘူး မမကြီး’

သက်လျာ စကားမဆုံးခင် ကားမောင်းသူ၏ နေရာမှာ
မရှိဘဲ နောက်ဘက်ခုံမှာ ခပ်လျော့လျော့ ထိုင်နေသော
စပို့ရှပ်အစိမ်းရောင်နှင့် အဖြူရောင်ကျား ဝတ်ထားသော
လူတစ်ယောက်သည်...။ အိုး...ဘုရားသခင်။ သူ့စ ဘာဖြစ်လို့
မူတ်ညက်တော့ ကောင်းနေခဲ့သည်လဲ။ ကားမောင်းတဲ့ ကောင်
ကလေးက သိချင်းကို Volume မြင့်လိုက်၏။

‘ဟယ် Bad New York City ဖွင့်ထားတယ် မမကြီး၊
ဘယ်သူလဲ မသိဘူးနော်၊ အိမ်မယ်...သူကောင်းသား နှစ်
ယောက် ငါတို့ကို ရယ်ပြနေတယ်၊ တွေ့လား သက်လျာ’

‘အဲဒီအဖတ်ပါးပါပဲကွယ်၊ ယဲ ယဲ...’

ညီမတွေ ဝေဖန်ရှုတ်ချကြသည်။ အိမ်ရှေ့ ဝန်တာလေး
သည် သိချင်းနားထောင်ငြိမ်သက်နေပေမယ့် သူမတို့ညီအစ်မ
သုံးယောက်ကတော့ မငြိမ်မသက်နိုင်စွာ စူးစမ်းမှုနှင့် ရှုပ်
ထွေးနေတော့သည်။

(၂)

ထူးဆန်းမှုတွေ ဖြစ်ထွန်းစေသော လူသားသည် သိပ်မကြာ
သော နေ့တစ်နေ့တွင် ထပ်မံထောက်ပံ့လာသည်။ အဲသည်နေ့
လေးဟာသိပ်ကိုအမှတ်တရရှိနေခြင်းသည် သူမနှစ်သက်သော
Giff Harrison ၏ သိချင်း Bad New York City သိချင်း
ကြောင့်လို့ အပြစ်တင်ချင်တင်လိုရနိုင်သည်။ နောက်ပြီးတော့
ကျတော့ မထိဟရီ ဖြုံးတတ်သော၊ အထင်ကြီးရိပ်လွှမ်းသော
အပြုံးကို ပြုံးတတ်သည့် လူတစ်ယောက်ကို စတင်ပျော်ဝင်
ခြင်း၏ အလေ့အကျင့်ဖြစ်သည်။

ထုံးစံအတိုင်း လူရှင်းနေသော လမ်းမကြီးကို ညီအစ်မ
သုံးယောက်သား ဝေးရင်း၊ လက်ပက်သုပ်စားရင်း၊ ဟို
အကြောင်း သည်အကြောင်းပြောရင်း...။

ဝေတနာဝေပေ

ဝေတနာဝေပေ

‘ဟော...သွားပြီ’

သိချင်းပြီးခါနီးအထိ ခပ်ကြာကြာ ရပ်ကြည့်ပြီး လမ်းမ ကျယ်သိသို့ တစ်ဟုန်ထိုး မောင်းထွက်သွားသည်။ အလျင် အစင်ခေါက်က သူမောင်းပြသလို သူ့သူငယ်ချင်းဖြစ်ဟန် တူတဲ့ ကောင်ကလေးကလည်း ကားကို စတန်မောင်းပြန် တယ်။ ဒါဟာ မရိုးသားမှုပေါ့နော်။

‘ထဲဒီကစားနောက်ပိုင်းမှာ ထိုင်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ပြုံးတာက လည်း တစ်မျိုးကြီးနော်’

သစ္စာက လမ်းမဆီငေးရင်း သူမကို လှည့်ပြော၏။

‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိပ်ယုံကြည်စိတ်ချနေတဲ့သူ၊ အထင်ကြီး နေတဲ့သူ၊ မာနကြီးနေတဲ့ သူတွေရဲ့ မထိတရံ အပြုံးပေါ့ သစ္စာရဲ့’

သူမဟာ ခပ်တည်တည် ရွတ်ချလိုက်ရပေမယ့် ထိုအပြုံး ကိုပဲ မြင်ယောင်၊ ဖျောက်ဖျက်လို့မရ။ ကိုယ့်ဘာသာ အပြစ် တွေတင်နှင့် တဒဂ်မှာ အသိစိတ်တို့ ရူးသွပ်ရတော့သည်။ ထိုအပြုံးမှာ ကျေနပ် ပျော်ဝင်ရတော့သည်။ တမ်းတုရ တော့သည်။

အိုး.....ဒါဟာ မဖြစ်သင့်တဲ့ အရာ။ သည်းလောက်လေး လှုပ်ပြရုံနဲ့ ထိပ်ထားဟာ မပျော်ဝင်သင့်ဘူး။ သူ့ထက်မက

ဝေတနာစာစေ

ချောမောသော၊ အမှတ်တရ များစွာဖြစ်အောင် လှုပ်နိုင် သော ‘ယောက်ျားလေး တော်တော်များများကိုတောင်မှ သူမ စိတ်မဝင်စားခဲ့သေးတာ။ စိတ်ကူးယဉ်မိ ခြင်း သာ ဖြစ်မည်။

ဒါပေမယ့် သေချာသွားခဲ့တဲ့ တစ်ခုကတော့ သူ့ဟာ ထိပ်ထားကို ခစားနိုင်ဖို့ ကြိုးစားမှု စတင်လာပြီ ဟူသော အသိကို ခေါင်းထဲသွင်းကာ ဝဉ်းစားလာမိခြင်း ဖြစ်တော့ သည်။

-၀-

သူမသည် ရန်သူကို လျော့တွက်ခဲ့သော တိုက်ပွဲဝင်သူ တစ် ယောက်ပမာ တိုက်ပွဲအတွက် ဘာမှ ကြိုတင် မပြင်ဆင်ရသေး ချိန်တွင် ရန်ကြီးအောင်ဟု ဆဲသည်အချိန်က မသိခဲ့သေး သော သူသည် ဆက်လက်၍ ထိုးနှက်မှုများ စတင်ခဲ့တော့ သည်။ ကျောင်းမတက်ရခင် ကာလအတွင်းမှာ သူမသည် ထိမ်ခစားက မောင်လေးနှစ်ယောက်ကို စာပြပေးရသည်။ ထိမ်ရှေ့ဝရန်တာလေးတွင် စားပွဲဝိုင်းချကာ သူမ၏ စာဆင် ပြခြင်းကို အတောင်အထည်ဖော်လေ့ရှိသည်။

ဝေတနာစာပေ

Bad New York City နဲ့ စတင်ခဲ့ပြီးပြီးချင်း နောက်တစ်နေ့ထိ ညနေပိုင်းကလေးဖြစ်မည်။ ကလေးတွေကို စာပြောနေခိုက်မှာ ကားစက်သံပြင်းပြင်း ဝင်လာပြီလို့ သိလိုက်ချိန်တွင် သူမသည် အလိုလို ခေါင်းမော့ကြည့်မိလျက်သား ဖြစ်ခဲ့သည်တို့လား။

ကား နောက်တစ်မျိုး ပြောင်းထားသည်။ သုံးကြိမ်မြောက် လာခြင်းတွင် တွေ့ရသော ပြိုင်ကားသဏ္ဍာန် ခပ်ပြားပြား ကားကလေး၏ နံဘေးတွင် Savanna ဆိုသော ခပ်ကြောင်ကြောင် စာလုံးပါသည်။

‘ပြိုင်ကားလေး လှတယ်နော် ဟေ့ကောင်’

ကလေးနှစ်ယောက် စိတ်ဝင်တစား ငေး၏။ ကလေးတို့ ဆရာမ ထိပ်ထားကတော့ အသိစိတ်မှာ သူပဲလို့ အတပ်ပြောပြီး ဖြစ်နေသည်။

ကားမှန်နက်တူချလိုက်တော့ နောက်တစ်ယောက်သော အူငယ်ချင်း အသစ်တစ်ယောက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြနေသော သူ့ကို တွေ့ရသည်။ ကားထဲက ‘Nothin gonna stop up now’ ကို စည်းချက်လိုက်နေသော အူငယ်ချင်းက နှစ်လိုဖွယ် ပြုံးပြသည်။ အယောင်ယောင် အမှားမှား မျက်လွှာချစဉ် ဝန်းချင်းကြည့် ဂုဏ်ကျော့ ကျော့ချကာ ထွက်ခွာသွားသော ပြိုင်ကားလေး၏ နောက်မြီးက ထိပ်ထားကို နှုတ်ဆက်၏။

‘စေတော့တုန်းက Publica အဖြူ၊ နောက်တစ်ခါ ကျတော့ Super Saloon အဖြူ၊ အခု တစ်ခါလည်း ဘာကားမှန်းမသိတဲ့ ပြိုင်ကားအပြာ၊ အမယ်လေး— ဘယ်နှစီးများထပ်စီးပြဦးမလဲ မသိဘူးနော်၊ မမကြီးရေ— ကားပွဲစားထင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဝယ်ဆောင်းများလား’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့အစ်မကြီးက မကြေပါဘူး၊ ခေတ်ဆီကုန်ရုံပဲရှိမယ်၊ ခဏငှားစီးရင်လည်း ပိုက်ဆံကုန်ရုံပဲ ရှိမယ်ထင်တယ် ဆက်လျာ’

ဆက်လျာ လက်ချိုးရေတုက်သမျှကို သစ္စာ ချေပကာ နှစ်ယောက်သား ရယ်မောမေ့ပျောက်သွားလိမ့်မည်။

‘တစ်ခါလာရင် ကားတစ်မျိုး၊ သီချင်းက တစ်မျိုးနဲ့ သူ့မှာ ဒီလာပတ်ပို့ တော်တော်ဦးနှောက်စားရှာမယ်’

သူမ မှတ်ချက်ချမှန်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ခံစားချက်ပါနေမည်လား။ ဝန်ခံချင်တဲ့တစ်ခုကတော့ ကားစက်သံ ပြင်းပြင်း၊ ဝန်းချင်းကြည့် မောင်းနှင်သောကားများ၊ သီချင်းဆူဆူ ပွင့်သောကားတွေ၊ ဒါတွေနဲ့ မတော်တဆ ကြုံရရင် လိုက်ကြည့်တတ်တဲ့အကျင့် ရလာခဲ့တာ သူ့ကြောင့်ပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်တင်း၊ သူ့ကို စိတ်မဝင်စားပါဘူးဟု ငြင်းဆန်၊ ဒါနဲ့ပဲသူမသည် နှလုံးသားကိုလိမ်လည်ဖို့ ကြံစည်ပြန်သည်။

၄၂ စုံ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

လိမ်လည်မှုကို အမှန်ဖြစ်အောင် သူက စွမ်းဆောင်နိုင် ပြန်သတဲ့။ ထိုပြိုင်ကားလေးနှင့် လာခဲ့သော နေ့၏ ည ပိုင်းမှာ ရန်သူ့ဆီက ပြိုင်ဘက်ကင်းသော တိုက်ကွက်တွေ နှင့် တိုက်ခိုက်ခံရ၍ ကျဆုံးရသူပမာ ထိပ်ထားသည်လည်း အယိုင်ယိုင်အလဲလဲ။ အားပျော့စ နှလုံးသားသည်လည်း သူ့ရဲ့ ဆွဲငင်မှုတွင် တစ်စိတ် ပဲ့ကြေထွားခဲ့တော့သည်။

T.V အစီအစဉ် စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေသော ထိပ်ထား သည် လမ်းမကျယ် ခပ်ဝေးဝေးဆီက အရှိန်ပြင်းတဲ့ ကားသံ ကြားခိုက်မှာ ဒါဟာ သူပဲလို့ အတပ်ပြောနိုင်အောင် သူမ မသိလိုက်ခင်တွင် သူ လှမ်းမိုးခဲ့သည်တဲ့လား။

'Everybody dancing on the floor, trying to sing a happy song'

BONNY M ၏ Happy Song က ညို့ယူမှုသည် ထိပ် ထားကို ဝရန်တာဆီ ဆွက်လာခဲ့ပြန်သတဲ့။ လှပသော လ ဧရာဝတီအောက်တွင် အမျိုးအစားမသိသော ဆလှန်းကား ဖြူဖြူသည် ထိပ်ထားကို ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်၏။

'မမကြီး... ဘယ် လို ဖြစ် သွားတာ လဲ၊ ထွက်တောင် ချောင်းဖုတ်ယ်'

'ငါ စိတ်ဝင်စားလာပြီ သစ္စာရယ်'

'ဘယ်လိုမျိုး စိတ်ဝင်စားတာလဲ၊ ကားတွေ တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး စီး၊ သိချင်းတွေ ထည်လဲပွင့်တာမို့လို့လား'

စေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၄၃

ညင်သာစွာ ခေါင်းအခါတွင် သစ္စာက ဆုံကြမှုကို ထိန်း မရစွာ။ ဆယ်တန်းကျောင်းသူ သစ္စာသည် တည်ငြိမ်လှန်း၊ မာနကြီးလှန်းလှပါသည် ဆိုသော ထိပ်ထားကို သည် ဘစ်ခါ ထူးဆန်းသွားပေလိမ့်မည်။

'ဒါပေမယ့် သစ္စာရယ်... ပုံစံကြည့်ရတာ ယုံချင်စရာ ကောင်းတဲ့ပုံမျိုးမှမဟုတ်တာ၊ ငါ့အတတ်နိုင်ဆုံးမေ့ပျောက် ရလိမ့်မယ်'

'စောင့်ကြည့်ပါဦးလား မမကြီးရဲ့'

'နေပါစေ၊ ကိုယ့်ဒုက္ခ ကိုယ်ရှာသလို ဖြစ်သွားမှာပေါ့'

သက်လျာက ထိပ်ထဲကထွက်လာပြီး အစ်မနှစ်ယောက်၏ တီးတိုးမှုကို စပ်စုသည်။ ညီအစ်မ သုံးယောက်သည် သူငယ် ချင်းပေါင်း ပေါင်းတတ်သူများ၊ ကျက်ကျက်ညီညီအောင် စကားများတတ်သူများပို့ အိမ်က လူကြီးတွေက စိတ်မဝင် စားပါ။

ပေပေနှင့် မေမေသည် ထုံးစံအတိုင်း တိုင်ပင်စရာအဆွေ နှေးစရာတစ်ခုခုကို အိမ်နောက်ပေး ထမင်းစား စားပွဲမှာ ဖြစ်ဖြစ် စိတ်ဝင်တစား ပြောဆိုနေကြပြန်တာမို့ တာဝန် အပြောင်းအလဲများကို သိခဲ့လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

စေတနာစာပေ

နှစ်ရက် သုံးရက် ပျောက်သွားတဲ့အခါမှာတော့ ကိပ်
ထားတာ သူမရွံ့နှလုံးသားကို ညာမရတော့ပြီမုန်း ဝန်ခံ
လိုက်သည်။ တမ်းတတတ်လာသည်။ မျှော်လင့်လှမ်းဆွတ်
တတ်လာသည်။ ကားမောင်းကြမ်းသော သူ့အတွက် ပူပန်
ပေးတတ်လာတော့သည်။

ဒါဟာ သူ့အတွက် အခွင့်သာခြင်း။ ဒါပေမယ့် ထိပ်
ထားအတွက်တော့ ကျဆုံးခြင်းပါနော်။

တော်တော် ကြာကြာ ပျောက်သွားခဲ့သူသည် နေ့တစ်
နေ့ညဘက် ကိုးနာချီကျော်ကျော်တွင် ထပ်မံဆုတ်လာ
ပြန်ခြင်း။ ဖေဖေနှင့် စကားပြောနေသော သူမသည် သူ့ရွံ့
ဆူညံသော သီချင်းသံဖွင့်၍ အိမ်ရှေ့လာရပ်သော ကားကို
သတ်ထားမိမှာ ပူပန်ခြင်းဖြင့် ထိပ်ထားကို ထပ်မံ ဒုက္ခ
ပေးပြန်သတဲ့။

'ဘယ်ကကားလဲဟေ့၊ Lambanda အကျယ်ကြီးပွင့်ပြီး
အိမ်ရှေ့ ဘာလို့ အကြာကြီးရပ်နေရတာလဲ'

ဘုရားဓေ... ဖေဖေတော့ အပြင်ထွက်ကြည့်ဖို့ ပြင်ဆင်
နေပြီ။ မယောင်မလည်ထရပ်ပြီး ဖေဖေ့နောက်က ကွယ်
တာ အပြင်ဘက်ကိုချောင်း၏။

'NISSAN အပြာရင့်လေးက၊ ဘာရပ်လုပ်နေတာလည်း
မသိဘူး၊ ဆင်းကြည့်ရအောင်'

စိုးရိမ်ပူပန်မှု အထွတ်အထိပ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရစဉ် ကားထဲမှ
သူက အထာပေါက်စွာ အသံကျယ်သော စက်သံကို ပြုရင်း
လမ်းမဆီ မောင်းထွက်သွားတော့သည်။ သည်တစ်ခါ
အတန်ထွင်မြီး မောင်းပြခြင်းတော့ မလှုပ်ခဲ့ပါ။

'ငါ့မလဲ သမီးတော့ ပိုင်ရှင်ဖြစ်နေတော့ ဟို့လူ့မာန်ရ၊
ဒီလူ့မဲရ၊ ရန်လိုရနဲ့ မဖြစ်သေးပါဘူး'

ဖေဖေ့ဆီမှ ရေရွတ်သံ သဲ...သဲ...။ မေ့မေ့ ခပ်ပြုံးပြုံး
ဖြင့် သမီးတော့ကို မျက်စိပစ်မှု။

မလုံမလဲ တွေ့ရာစာအုပ်တစ်အုပ် ကောက်ဖတ်နေရင်း
ခုနက Lambanda လေးကို တမ်းတရသည်။

သူပွင့်ထတ်သော သီချင်းများသည် ထူးထူးဆန်းဆန်း
သူမနှင့် အကြိုက်ချင်း တူလှချေလား။ ကိုက်ဆိုင်မှုတွေဟာ
တစ်ခါတစ်ခါ မယုံနိုင်စရာ။

အလာစီပီစီနှင့် ခြေသွမ်းတွေထွက်လာသော ကားပိုင်
ရှင်လေးနှင့် Sprinter အနီလေး မောင်းလာတဲ့နေ့က Touch
By Touch ကို ပွင့်ပြုခြင်း၊ Blue Bird အဖြူလေးနှင့် အတူ
'Never Say Goodbye' ပြင့်ညှို့ငင်ခြင်း၊ Savanna ဆိုသော
ခပ်ပကြောင်ကြောင် စာလုံးထွင်းလျက်ရှိသည့် ပြိုင်ကားပြာ
လေးနှင့် ထပ်မံ ဆုတ်လာသောနေ့ဘုင် Last Christmas

၄၆ ။ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ကို တင်ဆက်ခြင်း။ အိုး... ဒီ ထက်ဒီ ထက်မကသော သိချင်း
တော့ စုံထင်စွာ၊ ကားတွေ များစွာထိုင်ပြင် သူမ၏ မှတ်ဉာဏ်
သည်လည်း အမှတ်ထားလို့ မရအောင် စွမ်းဆောင်ခဲ့ပြန်
သတဲ့လား။

...၇-

Book Sharin

စေတနာစာပေ

(၃)

အနှေးထည် ထူထူကို ကြယ်သီးအပြည့်တပ်ပြီး မေခေ့
အရိပ်အခြည်ကို ချောင်းကာ ဝရန်တာဘက် ခိုထွက်ခြင်း
ကို ပြုသည်။ ကျောင်းသွားသော ညီမလေးနှစ်ယောက်သာ
မြင်လျှင်...။ နှုတ်ခမ်းကွေးရုံပြုံးပြီး လမ်းမဆီပျော်ကြည့်ထော့
ဆောင်းလေအေးက လာရိုက်ခတ်သည်။ လက်နှစ်ဖက်ပိုက်
ပြီး လမ်းမကျယ်ကြီးကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ဝေး၏။
သူ့ လေးတေးကြာခဲ့ပြီ။ ဘာများဖြစ်နေပြန်ခဲ့ပြီလဲဟင်။
ကျွန်မ နိတ်ပူငြင်းဟာ ပြုငင်ပါကယ်ကွယ်။ တယ်က၊
တယ်သူ နေပြုံး ဆီခဲလို့မှ ပူပန်ခဲ့ခြင်းမှ မဟုတ်ခဲ့ဘဲ။ ကား
ပိုင်ရှင်ကလေးကိုသာ ပူပန်ခဲ့ခြင်းပါ။ လမ်းစဆီက ဝုန်းစိုင်း

စေတနာစာပေ

၄၈ ဝိ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ကြမောင်းသော ကားတွေက တစ်စီးပြီးတစ်စီး သူ့ရဲ့ အရိပ်အယောင်ကိုသော်မျှ မမြင်ရတော့ မှိုင်ချတော့ဝေလာ တော့သည်။

‘ဟင်...’

လုံးဝ မထင်မှတ်ခွာ ခါတိုင်းတွေကနှင့် ဆန့်ကျင်စွာ ညင်သာသော စက်သိုက်လေးဖြင့် S.E ဆီးညှိစေခင် ကား လေးသည် သူမ ကျောပေးထားရာ လမ်းထဲမှ ဘီးတလိုမို ခြင်း လာခဲ့သည်တဲ့လား။ ဒါဟာ ချစ်တဲ့သူရဲ့ ကားလေး ပြစ်ပါစေ။

မုန်နက်တွေ ပြည်းပြည်းလျော့ကျ၊ သူမက ကြောင်ငေး ရပ်ကြည့်။ တဒက်မှာ နှစ်ယောက်သားကြားမှာ မမြင်နိုင် သေးသော ကြီးတစ်စက ချည်နှောင်ပြီးဖြစ်ခဲ့တော့သည်။

ဟိုးအလျင်တွေကနဲ့ ပတူ။ ဣန္ဒြေရလွန်းနေသော၊ ဘာ သိချင်းမှလည်းပွင့်မထားသော ချစ်သူသည် ပုန်ရည် ဖော် ရွှေမှုဖြင့် အပြည့်တင်ထားသည့် အပြုံးကို ပေးကာ နှုတ် ဆက်၏။

‘နေမကောင်းဘူးလား’

အသံပထက် နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရုံ သူမကို လက်ညှိုးထိုးပြ မေးပြန်သတဲ့။ ရင်ခုန်မှုတွေ အနှိုင်းအဆယဲ့ပါပဲကွယ်။

ဝေတနာစာစေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နီဂါန်းပန်းချီ ဝိ ၄၈

‘ဟင့်အင်း...’

ဆိုသော အဓိပ္ပာယ် သက်သေကမှုရှိသည့် ခေါင်းခါ ခြင်းသည် သူမ၏ အဖြေဟု သူ နားလည်ပါစေ။

ထိုး... သူ့အပြုံးတွေဟာ သူမ အပြစ်တင်ခဲ့သော အပြုံးတွေ။ ဒါပေမယ့် ထိပ်ထားက ချစ်သည်တဲ့။ သဘော ကျ ကျေနပ်သည်တဲ့။ ပြန်လည် တုံ့ပြန်ပြုပြင်ခြင်းဖြင့် စကားမဆိုရဘဲ နှစ်ဦးသား ရင်းနှီးမှုကို အတည်ပြုဖြစ်ကြ သည်။ အပြုံးခြင်း ပလွယ်ရင်း စက္ကန်များစွာကို ကုန်ဆုံး သွားကြစေတော့တာ...။

‘ဟဲ့...သမီးကြီး၊ နေလည်းမကောင်းဘဲနဲ့ ဘာလိုဝရန် တာ ထွက်ရပ်နေသလဲကွယ်၊ ပြန်ဖျားနေရင် ကိုယ်ပဲ ခံရမှာ၊ အဲဒီလို သိပ် အပြောရကျပ်တယ်၊ လာ ခိမ်ထဲပြန်ဝင်၊ ကော်ကြာ ဖေပေပြန်လာတော့မှာ၊ အဆူခံနေရဦးမယ်’

တုန်ခနဲ ပြစ်ရသည်။ မသိမသာ လက်ပြကာ အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်တော့ တစ်စုံတစ်ခုသည် သူ့ထံတွင် ကျန်ခဲ့သည်ဟု ခံစား နားလည်လိုက်သည်။

‘ဘာသွားငေးရတာလဲ၊ လမ်းမှယွှာ ဘာမှမရှိဘဲနဲ့ကွယ်’

‘အိမ်ထဲမှာ ပျင်းလို့ပါ ခမေပေ’

ဝေတနာစာစေ

၅၀ ဝ ဝ ဝ ဝ (ဆေးတက္ကသိုလ်)

‘ဖြစ်ရမယ်၊ နေကောင်းမှ ထွက်ကြည့်၊ အခု ဝေ သည်းခံပြီး အိမ်ထဲ အောင်းနေမှပေါ့!’

ချစ်သူဟာ သိပ်ဆိုးတဲ့သူပဲနော်။ ထိပ်ထားလို အလိမ် အညာ ကင်းမဲ့သူကလေးကို လိမ်ညာခြင်းကို သင်ပေး ပြန်တယ်။ မျှော်လင့်မှုတွေ မထားတတ်သူကလေးကို မျှော် လင့်ခြင်းတွေ ပန်တီးပေးပြန်တယ်။ ဒါဟာ ချစ်သူဆိုသော ဝေါဟာရရဲ့ သက်ရောက်မှုပေါ့နော်။

‘ဟဲ့... ဘယ်သူတုံး ဘိမ်ရွှေက တတိတိနဲ့၊ သိချင်း သံကလည်း အကျယ်ကြီး’

ဘုရားသခင်... ချစ်သူဟာ ဇွတ်တရွတ်တွေ လျှောက်လှုပ် နေပြန်ပြီကွယ်။ Oh Carol တဲ့လား။ Smokie က မင်း ကိုယ်စား ပြောပေးခဲ့တယ်။

မင်း ဘယ်သူလဲဟင်။ ကျွန်မလိုမျိုး တခြားမှာလည်း ကောင်မလေးတွေကို ကားထည်လဲနဲ့ လျှောက်ပိုးပန်းနေသူ လား။ ကျွန်မဟာ နံ့ပျက်ဘယ်လောက်များ ဖြစ်နေမလဲ။ ဘဝမှာ ထူးခြားသော ပြောင်းလဲမှုကို ဖြစ်ထွန်းစေသူ သည် အချစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ထိပ်ထားရဲ့ ရလဒ်တစ်ခု ဖြစ်မည်။

ချစ်သူသည် မမြင်နိုင်သော အစွမ်းအစတွေ ပိုင်ဆိုင်သူ ထင်ပါရဲ့။ လာချင်တဲ့အချိန်ကျရင်လည်း နေ့စဉ်ဆက်တိုက်

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ဝ ၅၀

လာပြန်။ နောက်တော့ အကြာကြီးပျောက်နေတတ်။ သူမ ဘက်က ကြေကွဲစွာ မေ့လျော့ဖို့ပြင်ဆင်လျှင် ကားထည်လဲ၊ သို့ ချင်း ထည်လဲ တွေနဲ့ ထပ်မံ ဆောက်လာပြန်သည်။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့ မပြောင်းလဲသော ထိပ်ထားဆီမှာ ခစား ခြင်းလည်း ဖြစ်ပြန်၏။

-ဝိ...

‘ထိပ်ထား နှင် ဘာသောက်မလဲ’

‘ထောပတ်သီးပဲ မှာလိုက်ပါဟာ၊ ရပါမထား မသိဘူး’

‘ရမှာပါ’

မေက စားပွဲထိုးကောင်လေးကို မှာလိုက်သံကို နားစွင့် ရင်း လမ်းမကျယ်တစ်ခုခြားထားသော လမ်းထစ်ဖက်ဆီမှာ စားသောက်ဆိုင်အကြီးကြီးတစ်ခုကို လေ့လာသည်။ အဆစ် ပွင့်တာ သိပ်မကြာသေးပေမယ့် နာမည်ကြီး လူချမ်းသာ မိသားစုပွင့်သော ဆိုင်ဖြစ်သည်မို့ လူသိများလှသည်။

ဝေတနာစာပေ

အဆေးဆိုင်၏အတွင်းဘက်မှာ လူရှုပ်နေ၍ အပြင်ဘက်ရှိ သစ်ပင်ရိပ်အောက်မှ စားပွဲတွင် နေရာရခြင်းကြောင့် အပြင်ကို ငေးလှိုမသော အခွင့်အရေးကို ထိပ်ထားက ပိုနှစ်သက်လေသည်။

‘ထိပ်ထား... သောက်လေဟဲ့၊ ရေခဲတွေပျော်ကုန်ရှင် သောက်လို့မကောင်းဘဲ ဖြစ်နေမယ်’

‘ဆေးပါ မေရယ်၊ ငါက ဟိုဆိုင်ကို လေ့လာနေတာ’ မေ၏ အပြုံးက ဆေးချမ်းသည်။ သူငယ်လျှင်း များများ စားစားမထားသော သူမတို့ကို မေရယ်၊ နောက် တစ် ယောက် ဥမ္မာရယ်သည် အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ် သည်။

‘ထိပ်ထား ကြည့်စမ်း၊ ဟိုမှာ ကားပေါ်က ဆင်းလာ တဲ့လူကို တွေ့လား’

သူမက မေညွန့်ပြုရာဆီ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ လှမ်းကြည့်သည်။ အမျိုးအစားမသိသော ကားထဲက လူတစ်ယောက် ဆင်း လာ၏။ ဇွန်မှန်နက်၊ အသားဖြူဖြူနှင့် နဖူးပေါ်ဝဲကျ သော ဆံပင်များ။ အိုး... ဒါဟာ ထိပ်ထားရဲ့ ချစ်သူလား ဟင်။

‘အဲဒါ ပိုင်ရှင်ရဲ့သား ဇာလယ်ဆုံးပေါ့၊ ဝိတလောကမှာ သူ့ကို အသက်အငယ်ဆုံး ဒရမ်မာလို့ တင်စားကြဖူးတယ်၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက သူတို့ရဲ့ဝိုင်းမှာ ဒရမ်တီးတာလေ’

‘ဟုတ်လား... ဘာဝိုင်းလဲ’

စေတနာစာပေ

မေက ဝိုင်းနာမည်ရွတ်ပြရင်း အပျော်တမ်းတီးတာပါ ဆိုသော ကောင်းကို ဖြည့်စွက်သည်။

သူ့လိုမျိုး တေးသံဘွဲ့ဆိုင်ပိုင်သူ၊ ကုမ္ပဏီကြီးတွေပိုင် သူ၊ စတိုးဆိုင်ပေါင်းများစွာ ပိုင်သူ၊ ဆေးလိပ်ခိုတွေပိုင်သူ ဟူသော မြန်မာပြည်၏ အချမ်းသာဆုံးများ စာရင်းဝင် မိဘနှစ်ပါး၏ သားဟာ ထိပ်ထားလို သိမ်သိမ်နုပ်နုပ် ကောင်မကလေးကို လာရောက် ပိုပဲနိုးသတဲ့လား။

ဒါဟာ မှားယွင်းမှုပဲ ဖြစ်မည်။ လမ်းကြူလို့၊ ခါမှ မဟုတ် အပျော်တမ်း ဒရမ်တီးသူ တစ်ယောက်ပီပီ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို အပျော်တမ်း လာပတ်သက် တာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ချစ်သူဟာ သူပိုင်ဆိုင်သောဆိုင်ထဲကထွက်လာခိုက် သူ့ဆီ ငေးနေသော မျက်ဝန်းများ၏ပိုင်ရှင်ကို မှတ်မိသလို ခဏ ရပ်ကြည့်၏။ ကားထဲဝင်သွားပြီး သူမရဲ့ ရှေ့တည့်တည့် လမ်းခွဲက ကျွေမောင်းချသည်။ ကားက လမ်းနဲ့ဘေးက စားပွဲတွင်ထိုင်သော သူမ၏ နံဘေးမှ ဖြတ်အမောင်းတွင် လက်ပြန်တစ်ဆက်၏။

‘ဟယ်...ထိပ်ထား၊ လက်ပြသွားတယ်ဟာ၊ နင်နဲ့ သို့နေ လို့လား’

‘သိပါဘူး’

ရှက်စရာမရှိ ရွာကြံရှက်ဘတ်သော ထိပ်ထားသည် သူ စိတ်ဝင်စားခံရသော မိန်းကလေးများစာရင်းတွင် ပါဝင် ရမည်စိုး၍ လိမ်ညာခြင်းကို အကာအကွယ်ယူသည်။

စေတနာစာပေ

'မသိတာကောင်းတယ်၊ အဲဒီကောင် သိပ် ပွေ တာ၊ ရည်းစားထည်လဲတဲ့တယ်၊ ဘယ်တစ်ယောက်မှလည်း အတည် တကျမထားဘူး၊ အခုလည်း ကြည့်လေ၊ ငါတို့ကို လက်ပြ ပြီး နောက်သွားတယ်'

'နင်က သယ်လိုလုပ်သိလဲ မေ'

'ဟဲ့... အဲဒီကောင်က ငါတို့ဘုရားကျောင်းမှာ တက် တယ်လေ'

'ဟင်... သူက ခရစ်ယာန်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ ရှိမန်ကက်သလစ်ပဲလေ၊ ငါတို့ ဘုရား ကျောင်းမှာလည်း သူနဲ့ မသိတဲ့လူ မရှိဘူး၊ နောက်ပြီး အချောအလှမှုနံ့သမျှ သူနဲ့ မခင်တဲ့လူ မရှိဘူး၊ အပေါင်း အသင်းလည်း များတယ်၊ ငါက ထိပ်ထားကို ကြိုပြထား တာ၊ ဝေးဝေးက ရွှောင်ရအောင်၊ ထိပ်ထားကလှတော့ တော်ကြာ မတော်တဆ တွေ့သွားပြီး သဘောကျ နေမှာ စိုးလို့'

သောက်လက်စ ထောပတ်သီးခွက်၏ အရသာ တယ်လို ရှိမှန်း မသိခဲ့ပါ။ မေ ကာတွေ ဆက်ပန်နေခဲ့သေးသည် ထိုတာလည်း မဆန်းစစ်နိုင်တော့ပါ။

မေရယ်... မေ ကြိုတင်ခိုးရိမ်ပြီး သတိပေးခဲ့တာဟာ သိပ်ကို နောက်ကျသွားခဲ့ပြီ။ ထိပ်ထားဝမ်းယောက် သူ့ရှိ ပစ်မှတ်ဖြစ်နေရပြီ။ နောက်ပြီး သူပစ်လွှတ်သော ပြားမှာ အဆိပ်မိ ဖက်ရာသင့်နေခဲ့ပြီးပြီ။ နုတ်မရ အောင်လည်း တော်တော်နက်နက်ကြီးကို စူးဝင်ခဲ့ရပြီ။

ထိပ်ထားဟာ ကိုယ်ကိုယ်ကို အားတင်းခက်ထန်အောင် ကြိုးစားရင်းက ရွှောင်လို မရ၊ ဖြတ်လို မရ တပြည်းပြည်း ငြိတယ်ပြေခဲ့ခြင်းကလည်း အချိန်ကာလ တော်တော် ရင့် သန်လာပြီမို့...။

...၇...

‘ဆွေ- လူအရမ်းများနေတယ်၊ နောက်နေ့မှ ဝယ်ပါလား’
ဆိုင်တဲကို ဝေကြည့်ရင်း ထိပ်ထားက ခပ်တိုးတိုး ကပ်
ပြောတော့ ဆွေက နားမထောင်။ ဆွေ သဘောသည်
သည်နေ့ ပယ်မယ်ဆို ဝယ်ရမှ ကျေနပ်သူမို့ ပြောမရမှန်း
သိပေမယ့် ထိပ်ထားက ကြိုးစားကြည့်ချင်၏။

‘ထိပ်ထား ဒီအပေါက်လေးမှာ ရုပ်နေလေ၊ ဆွေ
အထဲဝင်ပြီး သွားဝယ်လိုက်မယ်၊ စိတ်ချပါ၊ သိပ်ကြောစေရ
ပါဘူး’

စတိုးဆိုင်၏ အပြင်ဘက် တီရှပ်တွေ့ချိတ်ထားရာ နေရာမှာ
စာအုပ်တွေပိုက်ရင်း ပျင်းရိငေးမော၍ စောင့်ဆိုင်းရ၏။

စေတနာစာပေ

ဆွေက သူ့သဘော ကျတယ်ပြောသော မနေ့က သည်ဆိုင်မှာ
‘တော့ခဲတယ်ပြောသော ကျောပိုးဘိတ်ကို ရွေးချယ်လို့ မဆုံး
ဖြစ်ကာ သူ့မကို မေ့လျော့သွားလောက်သည်။’

‘ရှုတ်... ဘာရုပ်လုပ်နေတာလဲ’

မျက်စိ အကြည့်ဆောက်နေသော Micky Mouse ပုံပါ
သည် တီရှပ်အိမ်လေးထဲမှ မျက်ဝန်းကိုယ်ရင်း နံဘေးမှာ
သာရုပ်နှုတ်ဆက်သူကို မေ့အကြည့်ဝယ်...

‘ဟင်...’

အာမေဒိုတ်သံတိုးတိုး ဖြစ်ပေါ်လာသော ထိပ်ထားကို
သူက ပုံကြည့်သတဲ့။ ခပ်တေးတေးကလာ လှမ်းမြင်ဖူးသော
ပုံရိပ်သည် သူမရဲ့ နံဘေးမှာ...။

‘မှတ်မိလား’

သူမ ခေါင်းအညိတ်တွင် သူ့ဆီက သဲသဲ ရယ်သံကို
လက်ခံရရှိသည်။ ဟင်... အဲသည်လောက် ငုံ့မကြည့်
ပါနဲ့ကွယ်။ ထိပ်ထားက သူ့အကြည့်မှာ အရည်ပျော်သွား
လောက်တယ်။

‘စကားပြောလေကွာ’

သူ့စကားတစ်ခွန်းဟာ သူ့မကို ဆွဲဆောင်မှု တစ်ရပ်
ဖြစ်ပေပြန်သည်။ အယောင်ယောင် အမှားမှား ပါးစပ်က
လွတ်ခနဲ ဖြစ်ကာ...

စေတနာစာပေ

၅၈ ။ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

‘ရှင် ဒီမှာ ဘာလာလုပ်တာလဲ’

ဆိုသော ခပ်ကြောင်ကြောင် အသံကြောင့် ထိပ်ထားဟာ သူမကိုယ် သူမ မုန်းပြန်သည်။ တကယ်ဆို သာယာသော၊ ရွှင်မြသော၊ နားဝင်ချိုစေသောအသံ ဖြစ်သင့်တယ်။ သည်ပါးစပ်ဟာ ဖြတ်ချိက်ပစ်ဖို့ သင့်တယ်။

‘ဒါ ကိုယ့်မိဘတွေ ပွင့်ထားတဲ့ မိနီမားကက်လေ၊ ဒီနေ့ မာမိ စစ်ဆေးရေး ဝင်ဖို့လာတော့ ကိုယ်က အချောင် လိုက်ရွပ်တာ’

‘ဟုတ်လား၊ မသိပါဘူး’

အူတူတူ နိုင်လှသော ထိပ်ထား၏ အပြောကို သူ့ဟာ မှန်ရည်လိုက်လှသော အပြုံးဖြင့် တုံ့ပြန်သည်။

‘ဘာဝယ်မလို့လဲ’

‘ဟင့်အင်း... ကျွန်မ ဘာမှ မဝယ်ပါဘူး။ သူငယ်ချင်းက ကျောပိုးအိတ်ဝယ်ချင်တယ်ဆိုလို့ လိုက်လာပေးတာ၊ ဒီလည်း ထောက်ထေ့ လူတွေ အရမ်းများနေတာနဲ့ အထဲမဝင်တော့ဘဲ ဒီက ရပ်စောင့်လာလေ’

‘ကိုယ့်ကို သိလားဟင်’

ဝေဘနာစာပေ

နံနက်ဝင်းသစ်ရဲ့ နီခါန်းပန်းချီ ။ ၅၉

တိုး... ဒါဟာ သူ့မ မမျှော်လင့်ထားတဲ့ စကား၊ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်လှလှ အခြေအနေကို ပြန်ထိန်းရင်း—

‘ရှင် ကျွန်မ အိပ်ငွေ့မှာ ကားအမျိုးမျိုး စီးပြီး လာဖူးတာ သိတယ်လေ’

‘ဒီလောက်ပဲ သိတယ် ဟုတ်လား၊ ဒီ ထက်မကထေ့ မသိဘူးလား’

‘ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ ကျွန်မက ရှင်ကို ကားဝယ်ထောင်း လုပ်နေတဲ့လူ ထင်ခဲ့တာ’

‘မြစ်ရခလ’

ဟု ဆိုပြီး ခေါင်းခမာ့ ရယ်ပေမာ၏။ ထိပ်ထားရဲ့ မျက်စိနံ့ထဲမှာ ပျောက်မရနိုင်သော ပုံရိပ်လေးတစ်ခု ဖြစ်သွားတာ ရှင် မသိခဲ့ပါလား ရန်ကြီးအောင်။

‘ကိုယ်တို့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ကြရအောင်၊ ကိုယ်က မင်းကို ခင်ချင်လို့’

‘အခုလည်း မျက်မှန်းတန်းမိကြတဲ့ မိတ်ဆွေတွေလေ’

‘တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်သိတဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်ချင်တာ’

ဝေဘနာစာပေ

၆၀ ဦး ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ဝဆွ ဆိုင်ထဲက ထွက်လာမှာ ထိပ်ထားကို တဆွဲတဖြူ
ငေးသည်။ သူမ နှဲဘေးတွင် လာရပ်သော ဆွေ့ကိုပါ
ဖော်ဖော်ရွေရွေ ပြုံးပြမှုသည် ဆွေ့ကို ပိုမို ဆွဲထားသင့်
စေသတဲ့လား။ ဆွေ့ နောက်မှ အပြောနှင့် သိခဲ့သည်။

'ဒါ ကျွန်မ သူငယ်ချင်း ဆွေ့တဲ့'

'သူက ဆွေ့ မင်းကဏ္ဍ ကိုယ့်ကို နာမည်မပြောနိုင်ဘူး
လား'

'ဟင်...ရှင်က ကျွန်မ နာမည် မသိဘူးလား'

ခေါင်းခါရင်း သူ့ဘာသာ သဘောတက ငယ်ပြန်လေ
သည်။ ပြီးလော့ နဖူးပေါ် ဝဲကျနေသော ဆံစကို လက်ဖြင့်
သပ်တင်၊ မထိတရှိ အပြုံးဖြင့် ပြုံး၊ အဲသည်နောက်မှ...

'ကဲပါကွာ... ကိုယ်တို့ ဒီလိုရပ်ပြောနေရင် သိပ်အကြာ
ကြီး ရပ်နေရလိမ့်မယ်၊ ကိုယ် ဖိတ်ခေါ်ပါရခေ၊ ဟို...
Snaks and Drinks ဆိုင်လေးမှာ ကိုယ် ညှော်ခံပါရခေ၊ မင်းနဲ့
ခင်မင်ရခြင်း အထိမ်းအမှတ်လေ၊ ကိုယ့်ရဲ့ ဖိတ်ခေါ်မှုကို
လက်ခံပါနော်'

'ရှင်ပာမိနဲ့ လာတာဆို'

ဝေတနာဝေဝေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နီဝါန်းပန်းချီ ၇၁

'ရပါတယ်ဟေ့... ကိုယ်တို့ ဒီအကြံကို အကောင်အထည်
ဖော်ရအောင်ကွာ၊ မင်း သူငယ်ချင်း ဆွေ့ကိုပါ ဖိတ်ခေါ်
ပါတယ်'

ဆွေ့ကို လှည့်အကြည့်ဝယ် ဆွေ့က သဘောပဲ ဟူသော
မျက်နှာပေးကို ပြု၏။ ဆွေ့သည် သူမ၏ ကျောင်းမှ သူငယ်
ချင်း ဖြစ်ပေမယ့် သူမ အတွက် မေနှဲ့ ဥမ္မာ ပြီးလျှင် တိုင်ပင်
ဖက် သူငယ်ချင်း တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ထိပ်ထားဟာ တစ်သက်မှာ မလုပ်ဖူးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို
စောင် ခြေလှမ်းခဲ့ပြီ။ ယောကျ်ားလေး တစ်ယောက် ကိုယ်
ကို ရိုးမသား လာချဉ်းကပ်နေမှန်း သိသိကြီးနှင့် သူ့ရဲ့
ဖိတ်ခေါ်မှုကို လက်ခံခြင်း၊ ဘဝမှာ ပထမဆုံး ယောကျ်ား
တစ်ယောက်နှင့် ဆိုင်ကပ်ဆိုင်မှာ အတူတူထိုင်ခြင်း။ ဒါတွေ
ဟာ ထိပ်ထားရဲ့ ဗုဒ္ဓဝင်ကို ဖျက်ဆီးမှုလည်း ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

'ထိပ်ထားတဲ့လား၊ ကိုယ်က ထားလို့ ခေါ်ပါရခေ၊
ကိုယ့်နာမည် ရန်ကြီးအောင်၊ မင်းက ဘယ်လိုခေါ်မလဲ'

ဝန်ခံပါတယ်ကွယ်။ မေ ပြောခဲ့တုန်းက သူ့အကြောင်း
သာ သိခဲ့ပြီး သူ့နာမည်ခမ်းဖို့ မေ့လျော့ခဲ့သူမို့ သူ့
နာမည် ရန်ကြီးအောင်ဆိုတာ ပထမဆုံး ခြေစမ်းရခြင်း
ဖြစ်သည်။ ဆိုး...သူက ထိပ်ထားကဲ့ ထားလို့ ထူးဆူး
ဆန်းဆန်း ခေါ်တွင်ပြန်တယ်။ ထိပ်ထားဆိုတဲ့ နာမည်

ဝေတနာဝေဝေ

၆၂.၇ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ပုံရှည်ပါဘူး။ လူတိုင်း ထိပ်ထား ထိပ်ထားနဲ့ ရေခွတ်ချိန်မှာ သူက ရိုးရိုးသားသား၊ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ထားလို့ ခေါ်ချင်သတဲ့လေ။

‘ရန်ကြီးအောင်ပဲပေါ့’

‘ရိုရိုသေသေပါလား... ဝါ၊ ရပါတယ်၊ ကြိုက်သလိုခေါ်၊ ထားသဘော... ထားသဘော၊ ဟဲ ဟဲ... ကိုယ့်အကြောင်း ပြောရမှလား’

ရှင်မြူးသွက်လက်ဟန်ကို လိုက်မိပါ။ ဒါ ပေ မယ် ထိပ်ထားက သည်ဟန်ပန်ကလေးကိုပဲ စွဲမြဲပြန်ပါသည်။

‘ကိုယ်က E မေဂျာ တက်နေတယ်၊ ဝေဒနာရှင်လေးပေါ့၊ ထားကဏေ’

‘ကျွန်မလည်း ပထမနှစ်၊ ဆွဲနဲ့အတူတူလေ’

‘ဘယ်ကျောင်းကလဲ၊ ကိုယ်တို့ကျောင်းက မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်၊ ကိုယ်တို့ကျောင်းကလူတွေဆို အကုန်သိပါကယ်၊ ဘယ်ကလဲ၊ R.C (1)ကလား၊ R.C (3)ကလား’

ဆွေက သူ လျှောက်မေးနေတာတွေ ရယ်လိုက်သည်မို့ သူက ကြောင်အမ်းအမ်းနှင့် သူမကို ဝစ်ကူတောင်းသည် မျက်နှာပေးဖြင့် မျက်ခုံးပင့်ပြန်သည်။

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၆၃

‘ဆေး(၁)ကပါ’

‘အိုး... ဆေးကျောင်းသူကြီးတွေနဲ့ လာတွေ့နေတာ ကိုး၊ မသိပါဘူးကွာ၊ ထားပုံစံက ဆယ်တန်းကျောင်းသူ လို့လို့နဲ့’

ထိပ်ထားသည် ရန်ကြီးအောင်ဆိုသော လူသား တစ် ယောက်နှင့် စတင် ပတ်သက်ခြင်းမှာ ကံကြမ္မာကိုလည်း အပြစ်မတင်ခဲ့ပါ။ ရှောင်ရမယ်လို့ အသိပေးထားပြီးတဲ့ ဦးနှောက်ကိုလည်း မေ့လျော့၊ တားမြစ်ထားတဲ့ နှလုံးသား ကိုလည်း အလိုလိုက်။ ဒါတွေနဲ့ နှစ်သိမ့်ကျေနပ်ကာ...။

ရန်ကြီးအောင်ဟာ ဘယ်လိုသဘောနဲ့ လာပတ်သက်ပါ စေ၊ သူမဘက်ကတော့ ရယူခြင်း၊ ပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ လက်လွှတ် ဆုံးရှုံးခံခြင်း၊ မျှော်လင့်ခြင်း စသော အချစ်ကို တင်စား မှုတွေ ကင်းသည် ချစ်ခြင်းနှင့် ချစ်မိခဲ့သည်ဟု ထိပ်ထားက ဝန်ခံခဲ့ပါသည်။

၆၄ ၅ ရှင်မိုး (ဆေးတက္ကသိုလ်)

သစ္စာနှင့် သက်လျာ၏ ဝိဘိဝင်တစားဟန်ပန်ကို ဝေကြည့်ရင်း သူမ စေကျက်ရန် ပြင်ဆင်သည်။

‘ရန်ကြီးအောင်၊ ကုန်းဘောင်ခါးမည်ရ၊ ပြည်ရွှေဘိုဘေးရန်ကပြီ’

သက်လျာက ကဗျာတစ်ပိုင်းတစ်ခွတ်ပြီး သဘောတကျ ရယ်မောသည်။ သက်လျာသည် ရှင်တန်းကျောင်းသူပေမယ့် အငယ်ဆုံးသမီးမို့ ကလေးဆန်သူလေး။ အစ်မတွေ ပြောသမျှ အကောင်းဆင်၊ အားကျနေသူလည်း ဖြစ်သည်။

‘နာမည်ကဲအယုံစား၊ လူကလည်း သူငွေသားမို့ လုံးဝ ယုံလို့မရဘူးကွယ်’

ထူမကဲဝင်ဟန်တော့ သစ္စာက ကောက်ခံသည်။ အဲသည် အချိန်မှာ ဆွေ့စကားသံကို ပြန်လည်ကြားယောင်လာပြန်သည်။

‘အမယ်လေ... R.C (2)က ရန်ကြီးအောင်လား၊ တကယ် နာမည်ကြီးနဲ့ ထိပ်ထား သွားပတ်သက်နေပြီ၊ သိပ်မယုံနဲ့ ထိပ်ထားရေ’

ဆွေ့ တွေးတွေးဆဆ သူမရဲ့ စာရိပ်အခြည်ကို ထက်ခက်ရင်း ပြောခဲ့သည့် စကားသံ ဆွေ့နဲ့ အဲသည်အချိန်တုန်းက

စေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၆၅

အိပ်မရင်းနိုးသေးသူများ ဖြစ်သည်မို့ ဆွေ့က အဲသည် လောက်သာ သတိပေးခဲ့သည်။

ဒါပေမယ့် သူမက လက်ခံပါသည်။ ဆွေ့ သတိပေးစကားကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်တိုင်က သူ့ဆီက ပယ်ခွာမရအောင် စိတ်ချင်း ပေါင်းစည်းခဲ့ကြပြီးပြီမို့...။

‘ကဲကဲ... ဝါ စေကျက်လိုက်ဦးမယ်၊ နှင်ထို့လည်း စာသွားကျက်ကြလေ’

ဝါထဲကို စိတ်တွေ့ထွက်နှစ်နေချိန်မှာ ကျယ်လောင်သော နားစက်သံပြင်းပြင်းသည် လမ်းမကျယ်ကြီးဆီမှ ထိပ်ထားကို ညှို့ငင်လာခဲ့သည်။ စာကြည့်စားပွဲ၏ ပြတင်းပေါက်သည် လမ်းမကျယ်ကိုမြင်ရခြင်းသည် သည်တစ်ခါ ထိပ်ထားကို ကျေနပ်စေသည်။ ဝါတိုင်းဆို စေကျက်ရင်း လမ်းမကို ငေးတတ်လွန်းသော ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်တင်နေကျ။ စာကြည့်စားပွဲပြောင်းမှ ပြစ်မယ်လို့ ညည်းတွားနေကျ။ ဒါပေမယ့် သည်တစ်ခါတော့ စာကြည့်စားပွဲကို နေထုပြောင်းဖို့ နောက်မပြောတော့ဖို့ ဆုံးဖြတ်သည်။

‘Here I am baby... Come on and thake me... Take me by the hands’

ကျွန်ခနဲ အရိတ်ဆောင့်အုပ်သံပြင်းပြင်းနှင့်အတူ ထိုကြမ်းတမ်းသောကားသည် သူမတို့အိမ်ရှေ့ဆံ့မှာ ရပ်တန့်သည်။ U. B (40) ၏ Here I am သည် ရန်ကြီးအောင် ပြောလိုက်သော စကားတို့ကို ပြောနေပြီဟု သူမ နားလည်ပါရှုစေ။

စေတနာစာပေ

'တို့ကား လာပြန်ပြီလား၊ ခဏ ခဏ ဒီလိုမျိုး လာလုပ် ပြနေတာ ကြာတော့ ငါတောင် မှတ်မိလားပြီ၊ သမီးတွေ တစ်ယောက်မှ ဝရန်တာမထွက်ကြနဲ့နော်'

ဖေဖေသည်လည်း ရန်ကြီးအောင်ကို မှတ်မိနေပြန်သည်။ ထိုပထမက ဖေဖေက တစ်ခု ချီးကျူးစရာကောင်းသည်။ သမီးရှင်မိုး လာရောက် ပိုးပန်းသူတွေ အများကြီး ကြုံရ ပေမယ့် သိပ်ပြီး ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် စိတ်ဆိုးပြုတတ်သူ မဟုတ်။ ဝရန်တာက တံခါးတွေ ဖိတ်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝရန် တာဆိုမှာ သွားရပ်ပြတာပဲဖြစ်ဖြစ် အစီလောက်ပါပဲ။ အမှု အရာဖြင့် ဟန့်တားတတ်သူ။

'အဲဒါ မမှကြီးတတ်လမ်း' 'ဟဲ့...တိုးတိုးပြော၊ ဖေဖေ ဆူနေဦးမယ်၊ မသိချင် ယောင်ဆောင်နေမှပေါ့ သက်လျာရဲ့'

သက် ခေါင်းပုဝင်ကာ ရန်ကြီးအောင် ဘာကားစီး လာသလဲဆိုသောပုံစံဖြင့် စူးစမ်းလိုဟန်ပြသည်။

ရန်ကြီးအောင်... ရှင်ဟာ တော်တော် ရဲတင်းတဲ့လူ၊ တကယ်ဆို ဒီနေ့ပဲတွေ့ခဲ့ပြီးပြီ။ ဣန္ဒြေရရနဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက် အတင်ကြီးအောင် ထပ်လာဖို့ ပသင့်ဘူး။ တောင်မလေး တသသဖြစ်နေရအောင် နေပြရမယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ရှင်ဟာ သိပ်စွဲသူလို ဘာလို့ များ နာမည် ကြီး ရ ပြန် သလဲ။

ကျွန်မသာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆိုလျှင် ကိုယ့်ကို ခိုနေ သိပ်ကြွေးနေပုံပြခဲ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ

စူးနစ်မှတ်မိသွားအောင် သည်လိုမျိုး လွဲယောင်လွဲမပြ တော့ဘဲ တိမ်မှာဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်နေရာမှာဖြစ်ဖြစ် ငြိမ်သက် နေမိမယ်။ ဒါမှ ကောင်မလေးအတွက် ပိုမို သတိရစေမယ် တမ်းကမူတွေ ဖြစ်ခဲ့မှာပေါ့။

ရှင်ကတော့ အပျော်လွန်မှုကို မထိန်းချုပ်နိုင်စွာ ဖွင့်ဟ ပေါက်ကွဲတတ်သူဆိုတာ ကျွန်မ နားလည်လိုက်ရပြီ။ သည်နေ့ ညရဲ့ အပြစ်အပျက်ကလေးနဲ့အတူ သိချင်းကလေးထဲ သက် ယေတော့ဖြစ်သည်။

Here I am baby တဲ့လား။ ကျွန်မ သိပါတယ် ရန်ကြီး အောင်။ ကျွန်မရဲ့ ချစ်သူမှန်းလည်း နှလုံးသားထဲက ထာဝရ မှတ်မိနေခဲ့ပြီ။

--၇--

သူမ ခပ်တိုးတိုးရွတ်စဉ် မျှော်လင့်ထားသော အရိပ်
ထလေးသည် ကင်နီတင်းအပေါက်ဝမှာ ရပ်တန့်သည်။
ရှင်မြူးတက်ကြသော သဏ္ဍာန်ဖြစ်ပေါ်၊ ပြီးတော့ သူမ
နံ့ဘေး ကုလားထိုင်မှာ ငင်ထိုင်သည်။

‘ဘာလာလုပ်ပြန်တာလဲ’

‘ဟာကွာ... ထားဆီလာလည်တာပေါ့၊ ဒီကျောင်းမှာ
ကိုယ့်ရဲ့မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်တည်း၊ ထားတဲ့’

‘ရှင်လာတာ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ သတိပေးထားရ
ဦးမယ်၊ ကားကို အကြမ်းပဲတမ်း မမောင်းလာနဲ့၊
နောက်ပြီး အရိတ်အုပ်သံ အကျယ်ကြီးလည်း မလှုပ်နဲ့၊
ဒီကျောင်းကလေးတူက အဲဒီလို အထူးအဆန်းလှုပ်လေ့ မရှိ
တော့ ရှင်ကို အရမ်းမှတ်မိနေကြပြီ’

‘အဲဒီတော့...’

သူမရဲ့ စကားသံကို နာခံရင်း စကားထောက်ပေး
သော ရန်ကြီးအောင်သည် သူမကို တော်တော်များများ
စိုးမိုးနေခဲ့ပြီဟု ကြည်နူးစွာ အတွေးဝင်လာရင်း...

‘အဲဒီတော့ ဘယ်သူ့ ဆီလာတဲ့ညွှန်လည်းလို့ သတိပြု
ပြီး လိုက်ကြည့်တော့ ကျွန်မရဲ့ ညွှန်ညွှန်နန်းသိဇော၊ အံ့ဩကြ

စေတနာစာပေ

(၅)

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော ကျောင်းပရဝတ်ကို နောင်
ယှက်လိုက်သော ကျယ်လောင်သည့် အရိတ်ဆွဲသံကြောင့်
ဆွေက စာပို့ကျက်နေရာမှ-ထိပ်ထားကို ကြည့်၍ ရယ်၏။
သူမ စိတ်ပျက်လက်ပျက် တစ်စုံတစ်ခုအား ရေရွတ်ကာ
ကင်နီတင်း အပေါက်ဝမှာ မကြာခင် ပေါ်လာတော့မည့်
အရိပ်အယောင်အား မျှော်လင့်ပြန်သည်။

‘ထိပ်ထားရယ်၊ တကယ့် တကယ်ကျတော့လည်း စိတ်
မညစ်ဘူး မဟုတ်လား’

‘ဆွေကလည်း...’

‘ဧရာ၊ ကဲ...ဘယ်လိုလဲ၊ ကျွန်မပြောတာ လက်ခံနိုင်ပါ့မလား’

‘ပထမတစ်ဆင့်ပဲ...ရန်ကြီးအောင်၏ နှုတ်ခမ်းမှာ နေရာယူသည်။ သူမဆီ ခပ်စိုက်စိုက်ကြည့်တော့ ယောင်ယမ်း မျက်စိလှူရသည်။’

‘ကိုယ်က တမင် ဒီလိုမောင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကြမ်းကြမ်းမောင်းနေကျ အကျင့်ဖြစ်နေလို့ပါ၊ ဒါပေမယ့် ထားဆီက ဆိုရင်တော့ ဆင်ခြင်ပါမယ်’

‘အိုး... သေတော့မှာပဲ။ ရန်ကြီးအောင်ဟာ ဝကားကို မဆင်မခြင် ပြောတတ်ပြန်ပြီ။ ဆွေ တစ်ဖက် ယုည့်ရယ်ခနဲ ခြင်းကို သတိထားရွက်ရှုကာ အလိုက်မသိသော သူ့ကို စိတ်ထဲမှာ ကျိတ်၍ အပြစ်တင်ခြင်းမှာ ထိပ်ထားရဲ့ ချစ်ခြင်းတွေ ပါသည်။ မပြစ်တော့ဘူး၊ တစ်ခန့်ရာရာ ရှောင်ထွက်သွားဖို့ ပြင်ဆင်ခြင်းဟာ ထိပ်ထားအတွက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်။’

‘ထိပ်ထား... ဓာကျက်လေ၊ ဖြေဖို့အချိန်နီးလာပြီ’

‘ဆွေ့ သတိပေးကော၊ အဆုံးတောင်...’

‘ဟာ... ဓာမေးပွဲရှိတယ်လား၊ ဆောရီး... ကိုယ် လာနှောင့်ယှက်သလိုဖြစ်နေပြီ၊ ထားက အစကတည်းက ပြောပါလား၊’

‘ရပါတယ်၊ ကဲ... ဆွေ့၊ ငါ ထခြား တစ်နေရာကို သွားကျက်မယ်၊ ကင်နီတင်းက လူအရမ်းများလာပြီ၊ လိုက်မလား’

‘ထိပ်ထားပဲ သွားတော့၊ ငါ ဒီမှာပဲ ထိုင်ကျက်တော့မယ်’

‘ဆွေ့က သဘောပေါက်နားလည်စွာ ကျန်ရစ်၏။ နံဘေးက အရိပ်သဖွယ် ကပ်ပါလာသော ရန်ကြီးအောင်သည် ထိပ်ထား၏ပုဂ္ဂိုလ်ဟု သတ်မှတ်ထားသော အတန်းထဲက လူတွေ၏ မျက်လုံးတော်တော်များများ၏ အကဲခတ်မှုကို တုန်မလှုပ် ရင်ဆိုင်ရဲပြန်သည်။’

‘ဘယ်သွားမလို့လဲ၊ ထား ဓာမေးပွဲပြေဖွယ်ဆို’

‘Dissecting ခန်းတွေနားမှာရှိတဲ့ လေ့ ကား ထစ် မှာ ကျွန်မ ဓာကျက်မလို့’

‘လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်တော့ နာရီဝက်မျှသာလိုသော ဓာမေးပွဲအတွက် ရင်ထိတ်သွားသည်။’

‘ကိုယ်... ဟိုလေ... ထားဘေးမှာ ခြိမ်းငြိမ်းလေး ထိုင်နေပါမယ်၊ ထား အေးအေးဆေးဆေးကျက်၊ ဓာမေးပွဲပြီးတဲ့ အချိန်အထိ ကိုယ် စောင့်နေမယ်’

၇၂ ဝိ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

‘ဘာအရေးကြီးလို့လဲ’

သူမထိုင်ချသော လှေကားထစ်ရဲ့ အပေါ်ဘက်နှစ်ထစ်ကို ကျော်တက်ပြီးတော့ထိုင်ချသည်။ သိချင်လှစွာ ထိပ်ထားကလည်ပြန်ကြည့်နေခြင်းကို ရန်ကြီးအောင် သဘောတကျ ပြုံးရင်း....

‘နောက်မှ...’

ဟူသော စကားတိုလေးဖြင့် နှစ်သိမ်းသည်။

ရန်ကြီးအောင်...ရှင်ဟာ အဲသည်လို အလိုက်သိမ္မတော့ ကြောင့်များ ထိပ်ထားဆိုတဲ့ ကျွန်မ ရှင်ရဲ့ သဘင်းတွေ သိထားလျက်နဲ့ ဖြတ်မရတဲ့ကြီးတွေ ချည်နှောင်ခံရသူအဖြစ် မကျနပ်ပျော်ဝင်နေခဲ့သည်တဲ့လား။

ဆရာမ ဝေသွားသော မေးခွန်းစာရွက်မှ မေးခွန်းတွေ ဖတ်၊ အဖြေစာရွက်ထဲ အဖြေတွေရေးချနေသောသူမသည် ရန်ကြီးအောင် မျက်နှာပြင်မှာ ထင်ဟပ်နေခဲ့သော ပုစ္ဆာ များ၏ အဖြေကိုလည်း တွက်ချက်နားလည်နေခဲ့ပြန်သည်။ သေချာတာတစ်ခုတော့ စာမေးပွဲဖြေအပြီးတွင် စောင် နေပါ့မယ်ဆိုသော ရန်ကြီးအောင်ဆီမှ ထိပ်ထားအတွက် တစ်ခုခုကို ရရှိတော့မည်။

ဝေတနာဝေပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ဝိ ၇၃

ဆုံတွေ့ရက် ကြာလာတာနဲ့အမျှ တစ်နေ့မှာ သူ့ဆီက ကြားရတော့မယ်လို့ သိထားပြီးဖြစ်သော အဖြေလည်းရှိပြီး သော ကောင်းတစ်ခွန်းအတွက် ထိပ်ထားသည် မရှိနိုင်စွာ မျှော်လင့်ရင်ခွန်တော့သည်။

--ဝိ--

‘ထိပ်ထားရေ’

လှေကားထစ်က တဝန်းဝန်းပြေးတက်လာသော ခြေထိ နှင့်အတူ ကိုငယ်အသံက ခူးခူးရှုရှုနိုင်လှသည်။ တံခါး အဆင်သင့်ပွင့်ပေးရင်း....

‘ဘာဖြစ်လှာရတာလဲ ကိုငယ်’

‘ဟဲ ဟဲ...ငါ့ညီမ ဝေဆေးဝေထိုရှိလို့’

အစ်ကိုတစ်ဝမ်းကဲ့ ကိုငယ်သည် သူမနှင့် ကျောင်းလည်း တူသူမို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ညီမဖြစ်သူနှင့်ပတ်သက်သော တစ်ခုခု ကို သိလိမ့်မည်။

ဝေတနာဝေပေ

'ငါ့မလဲ 2nd M.B ဆောက်ကတည်းက စာပေး ပဲ့ နဲ့ လုံးပန်းရင်း၊ စာပေးပဲ့ကျလို့လည်းကောင်းရင်းပို့ ကိုယ့်ညီမ အကြောင်းတောင် သိပ်သတင်းမရဘူးဖြစ်နေတယ်၊ က... ပြောစမ်းပါဦး'

'ဟာ...ကိုယ်ကလည်း၊ သိရင်လည်းပြီးဆော့ကွာ ကျွန်မ ကို ဘာလို့ လာထပ်ပေးနေရတာလဲ'

ကိုယ်သည် မျက်မှန်ကို ပင့်တင်ရင်း ရယ်ကျဲကျဲလုပ် ပြန်၏။ ရန်ကြီးအောင်ရေ... ရှင်ကို ချစ်မိခြင်းအတွက် ကျွန်မက မှားတယ်လို့ အပြောမခံချင်သူ၊ ဝေပန်ခံရခြင်း ကိုလည်း ပလိုလားသူပို့ ကိုယ့်ဆီက တစ်စုံတစ်ရာ ထင်မြင် ချက် ပေးခြင်းမျိုးကို ခံနိုင်ရည်မရှိပြန်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ငွေခင်ပယ်ပါရစေနော်။

'ငါ အကုန်သိပါတယ် ထိပ်ထားရဲ့၊ ကားကို ဝံ့နိုးခိုင်း ကြပေမာင်၊ အင်္ဂလိပ်သံချင်းတွေ အကျယ်ကြီးပွင့်၊ ကျောင်း က လူတွေရဲ့ တိတ်ဆိတ်မှုကို ပြီးခွင်းထူဆိုတဲ့ သို့အမည်ပေးခံ ထားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးလေ'

ထိပ်ထား ရှက်ရယ်ရယ်ရင်း သက်ပြင်းခို၊ ချ၊ ငြိမ်သက် ခြင်းဖြင့် ဝန်ခံလိုက်သည်။

'ကိုယ် ဆူမလို့လား'
'မဆူပါဘူး'

မှောင်နုမဝမ်းကွဲတွေအများကြီးထဲတုန်း ကိုယ်နှင့် သူမှ တို့ဟာ ကျောင်းထူသူတွေပို့ ပို့ခိုရင်းနိုးသလို မောင်နှမတွေ ထဲတုန်း ကိုယ်က ထိပ်ထားကို အချစ်ဆုံးလို့ ကြေညာတတ် ထည်။

ညည်းသဘောနဲ့ စိတ်ကြိုက် ဆုံးဖြတ်ထားတာကြောင့် များဘယ်၊ မှန်တယ်ဆိုတာ ဝေပန်ဖို့ ငါ ဝါသနာမပါဘူး၊ ဝေပန်ဖို့လည်းမလိုဘူးလို့ ငါထင်တယ်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်လည်း ငါ့ကို ဝေပန်တာ မကြိုက်လို့လေ၊ ဒါပေမယ့် ထိပ်ထား လေး...ညည်းမှာ အစ်ကိုတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ စောင့်ကြည့် နေသူတွေလည်း ရှိတယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အမြဲ သတိပေးပြီး အစအထုထု ဆင်ခြင်ဉာဏ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ပါ'

'ခိတ်ချပါ ကိုယ်၊ ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်၊ ကိုယ် နဲ့လည်း မိတ်ဆက်ပေးဖို့ စိတ်ကူးထားခဲ့ပါတယ်'

ညည်း မနေ့က စာကျက်ခနဲတော့ ပုဂ္ဂိုလ်လေး အပေါ် ထပ်တော့မှာ ထိုင်စောင့်နေရှာသားပဲ၊ ငါ လှမ်းတွေ့လိုက် တယ်'

'ကိုယ် လာခဲ့ပါလား'

သူမ၏ခေါင်းကို တစ်ချက်ပုတ်ရင်း ရယ်ခမာခြင်းဖြင့် ကိုယ်သည် ထိပ်ထား ခိုးရိမ်မှုများကို ပြောလျော့စေသည်။

'အဲဒီနေ့က Body ကို ငါနဲ့ပါပယ်လို့ ဟိုကောင်တွေကို ကတိပေးထားလို့ အချိန်နောက်မကျချင်တာနဲ့ မြန်မြန်ဝင်ရ လို့၊ ညည်းတို့ စာပေးပဲ့ပြီးချိန်ကျသော ဆွေခွဲ တွေဘယ်၊ ညည်းနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လေး အပြင်ထွက်သွားကြတယ်ဆို'

.....

'ဒါ ပထမဆုံးပါ'
'နေပါဦး... ညည်းတို့က ဘယ်အခြေအနေ ဖောက်နေပြီလဲ'

ဘုရားသခင်... ကိုငယ် သည်လို တိုက်ရိုက်အမေးကို မျှော်လင့်ထားခဲ့ပေမယ့် ရှတ်တရက် ကြားရပြန်တော့ ပြေရမှသာ နှုတ်မရဲပြန်။

'ထားကို ချစ်တယ်'

ဆိုသော ရန်ကြီးအောင် ဖွင့်ဟသောစကားကို ကြားယောင် လွမ်းဆွတ်ရင်း ကိုငယ်အမေးကို သတ္တိရှိစွာ ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။

'ကျွန်မတို့ မနေ့ကမှ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဟို... မပြောတော့ပါဘူး ကိုငယ်ရယ်၊ ကိုငယ်အာသာ သဘောပေါက်တော့'

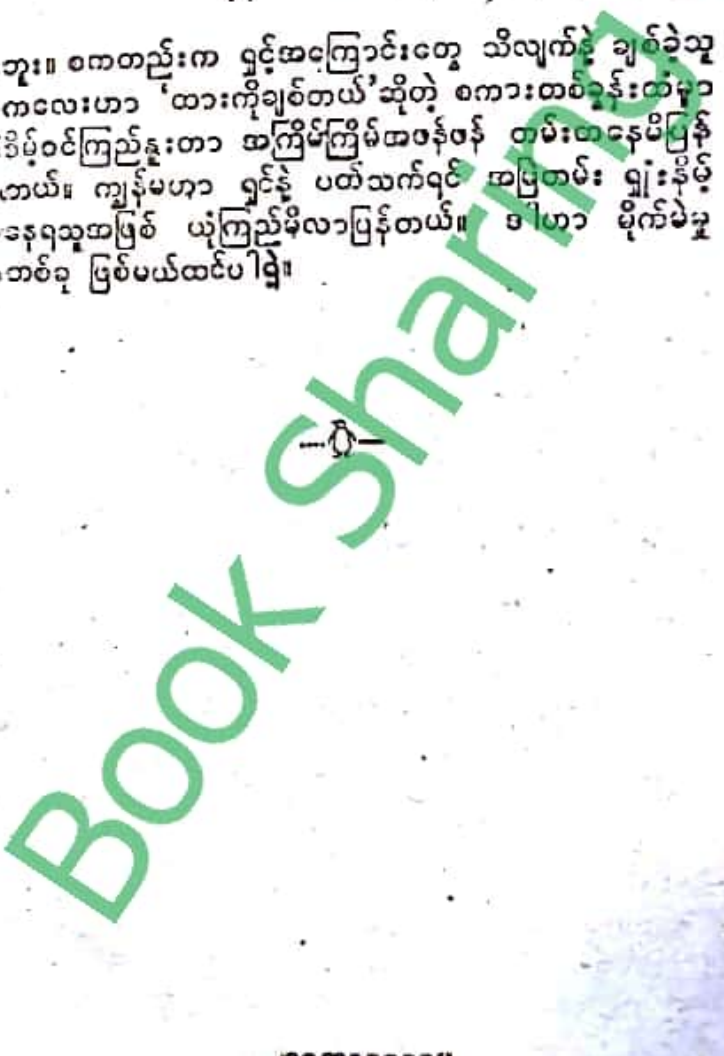
'အေးပါ... ထားပါတော့၊ ငါ့သူငယ်ချင်းတွေတော့ ကျန်ရစ်ဖြစ်ကုန်ကြပြီ၊ ဟား ဟား...'

ကိုငယ် အကျယ်ကြီး အော်ရယ်ပြီး နောက်ပေးဘက်ဆီက သစ္စာတို့ဆီ သွားရှုပ်ရန် ပြင်ဆင်၏။

နောက်ပေးဘက်ဆီ ထွက်သွားသော ကိုငယ် နောက်ကျောကို လိုက်ငေးကာ ထိပ်ထားသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အမှားအမှန် ဝေဖန်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်တော့လေသည်။

ဒါပေမယ့်လည်း ရန်ကြီးအောင်ရယ်... ရှင်ကို ချစ်ခြင်း တစ်ခုတည်းနဲ့ အရာရာကို ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးပြီမို့ ကျွန်မဟာ အမှားဆိုတာကို ဘယ်တော့မှ ထည့်တွက်ခဲ့မှာ မဟုတ်တော့

ဘူး။ စကတည်းက ရှင်အကြောင်းတွေ သိလျက်နဲ့ ချစ်ခဲ့သူကလေးဟာ 'ထားကိုချစ်တယ်'ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းထဲမှာ ဒီမိမိဝင်ကြည်နူးတာ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် တမ်းတနေမိပြန်တယ်။ ကျွန်မဟာ ရှင်နဲ့ ပတ်သက်ရင် အမြဲတမ်း ရှူးနိမ့်နေရသူအဖြစ် ယုံကြည်မိလာပြန်တယ်။ ဒါဟာ မိုက်မဲမှုတစ်ခု ဖြစ်မယ်ထင်ပါပြီ။

တစ်ဦး ရိပ်မိနားလည်ကြသူတွေမို့ သူမ၏အရယ်ကို ရန်ကြီး
ဆောင် သဘောပေါက်ကာ...

'ဟေ့...ထား၊ မလှောင်နဲ့ကွာ'

'အဲမယ်...ရှက်ပြန်ပြီ၊ အရင်ကတော့ မျက်နှာပြောင်
ပြောင်နဲ့ ကျုပ်အိမ်ရှေ့ ကားမောင်းပြရ၊ သိချင်းဖွင့်ပြရနဲ့
အဲဒါကမူ ပိုရှက်ဖို့ကောင်းတာ'

'ကိုယ် ဆချုံးပေးပါပြီ ထားရယ်၊ ထားနဲ့ စကားနိုင်
မလှချင်တော့ပါဘူး'

(၆)

'ထား'

'ဟင်...ဘာလဲ ရန်ကြီးဆောင်၊ ပြောလေ'
နှုတ်ဖျားဆီက 'You drive me Crazy' ကို တိုးတိုး၊
ညည်းနေရင်း တုံ့ခနဲ ရပ်တန့်ကာ လေသံဖြင့် ခေါ်သော
ရန်ကြီးဆောင်ဘက် ငဲ့စောင်းကြည့်ခိုက်...

'တစ်ခုကွာ-တစ်ခု တောင်းဆိုစရာရှိတယ်၊ ထား စိတ်
မဆိုးနဲ့'

လက်ညှိုးတစ်ချောင်းထောင်၍ ဆို၏။ ကလေးဆန်ဆန်
ပြောသော သဏ္ဍာန်ကို သူမ အောင်အည်း မထာ့နိုင်စွာ
ရယ်မောပစ်လိုက်သည်။ နှစ်ယောက်သား တစ်ဦးသဘော

စေတနာစာပေ

ရှင်ကတော့ ပါးစပ်ထဲမှာ 'ကိုယ် ဆချုံးပေးပါတယ်
ထားရယ်'ကို တတုတ်တုတ် ဆိုတတ်ပေမယ့် တကယ် တကယ်
ကျတော့ ကျွန်မက အမြဲရှုံးပါတယ်။ ဒါကို ရှင်ကမူ
နားမလည်တတ်ခဲ့ဘဲ။

အတူတူလာကြသော ကာလ ရင့်သန်ချိန်မှာ သူမဟာ
တစ်ခါတစ်ရံ ထင်ထားတာထက် ကြုံတွေ့ရတဲ့ ပြစ်ပျက်ခြင်း
များကို အံ့ဩမှုတွေနှင့်...။ ရန်ကြီးဆောင်၏ လေးနက်မှု
သည် သူမအပေါ် မယုံကြည်နိုင်ပေမယ့် 'လိုက်လျောမှု၊
သည်းခံမှု၊ နားလည်မှုများသည် ရန်ကြီးဆောင်ပေးသော
လက်ဆောင်များ။ ရန်ကြီးဆောင်ဟာ တယ်မိန်းကလေး
ကိုမူ ဝိတ်မရွည်တတ်သူ ဆိုသော ကြားစကားသည်တောင်

စေတနာစာပေ

၂၈၀ ဝှိ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ပျက်ပြယ်ရမတတ်။ သူ့ လာတဲ့အခါတိုင်း ဝေးပေးပဲ့ရိုးဖို့၊ အတန်းတက်စာပို့လို့နှင့် မအားသတ်သောသူပကို နားလည် ခွင့်လွှတ်တတ်သည်။

တစ်ခါတလေ သူ့လာလို့ ထိပ်ထားက...

'ဝါကျက်ရဦးမယ်၊ ဝါမရသေးဘူး'

ဆိုရင်တောင် နံဘေးမှာ ငြိမ်သက်စွာ ဆိုင်စောင့်ရင်း သူ့မကို အနှောင့်အယှက်မပေးဘဲ နေတတ်သည်။

'ထားကို သနားတယ်၊ အမြဲ ဝါပေးပဲ့ပြောနေရလို့' သူ့လာတိုင်း ဝါပေးပဲ့ဆိုသောဝါကားကို အမြဲကြားနေရ တော့ သူ့က အဲသည်လို ကြင်နာတတ်ပြန်တယ်။ ဝါနဲ့ပဲ ထိပ်ထားဆိုသော ပိန်းမတစ်ယောက်သည် စစ်မှန်သော ချစ်ခြင်းနှင့် ကြံ့ခွံ့ရသူအဖြစ် ဝင့်ကြားမိချင်သတဲ့။ ကျေနပ် မိချင်သတဲ့။

'ဟေ့...ထား ခေါ်နေတယ်လေကွာ'

အဝေးကို ငေးနေသော မျက်နှာရှေ့သို့ လက်ဖျောက် တစ်ချက် ထိုးရင်း ထူးခွဲ ချစ်သူက အသံပြု၏။

'ဘာပြောမလို့လဲ'

'ခုနက ကိုယ် တောင်းဆိုမယ့် ကိစ္စလေ၊ အဲဒါ နား ထောင်ပေး'

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နီဝါန်းပန်းချီ ဝှိ ၈၁

သူမ ခေါင်းညိတ် စိတ်ဝင်စားဟန် ပြုလိုက်သည်။ ချစ်သူသည် ပီရိသော နှုတ်ခမ်းပါးတွင် ဘာကြောင့်များ ထိပ်ထင်သည့် အပြုံးရိပ်ကို အမြဲ တင်ထားခဲ့ပါသလဲ။

'ကိုယ့်ကို ထားက နာမည်ကြီး အမြဲ ခေါ်ခေါ် နေ တော့ ပါးစပ် မညောင်းဘူးလား'

'မညောင်းပါဘူး'

သူမ ညစ်ကျယ်ကျယ် ပြန်ဖြေ၏။

'ထား ပါးစပ်မညောင်းပေမယ့် ကိုယ်က နားထောင်ချ တာ ပင်ပန်းတယ်ကွာ၊ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကို သနား၍ တစ် ခုခု ပြောင်းခေါ်ကွာ၊ ဟေ့...ထား အဲဒါကို ကိုယ် အရမ်း မျှော်လင့်နေတယ်၊ ကိုယ့်ကို အဲဒီတစ်ခု ထားဆီက လက် ဆောင်အဖြစ် လိုချင်တယ်၊ ထား ပေးမှာလား'

'အခေါ်အဝေါ်ဆိုတာ သတိမှတ်ချက်တစ်ခုပါ'

'လူတိုင်းက ခေါ်တဲ့ အခေါ်အဝေါ်ကို လိုချင်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ထားဆီက သတိမှတ်ထားတဲ့...'

လူ့ပည့်ကလေး။ ခွင့်ကို ကျွန်မ ချစ်တယ်။ ဝါပေးမယ့် သည်ဆိုမျိုး အခေါ်အဝေါ်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ တစ်

ဝေအနာစာပေ

၈၂ ၎် ရှင်ပိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ခါမှ စိတ်ကူးမယဉ်မိခဲ့ဘူး။ ရှင်က တောင်းဆိုပြန်တော့ ကျွန်မ ဦးနှောက် ထောင်းခံပါမယ်။

'ရှင်က ဘယ်လိုခေါ်ဝေါ်စေချင်လို့လဲ'

'ကိုယ်က ဒီလိုခေါ်ပါလို့ ပြောလို့ ထားခေါ်တယ်ဆိုရင် ထား ရင်ထဲက ဘယ်ပါမလဲ၊ ကိုယ် လိုချင်တာက ထား နှလုံးသားထဲ၊ ရင်ထဲက ပေါက်ဖွားလာတဲ့ အခေါ်လေး၊ ဂါမု ထား ကိုယ်အပေါ် ဘယ်လိုချစ်သလဲဆိုတာ တွေးရင်း အမြဲကြည်နူးနေနိုင်မှာပေါ့'

'စိတ်ကူးယဉ်ပါကွယ်'

'ကဲ ကဲ...အပီလေး၊ ဝေ့လည်လည် လုပ်မနေနဲ့၊ ခေါ်ဖို့ ပြင်ဆင်တော့၊ ကိုယ် အစွမ်းကုန် နားစွင့်ထားမယ်'

သစ်ပင်ကို မှီဆိုင်ရင်း လက်ပိုက်ကာ မျက်လုံးစုံမှိတ်သော သဏ္ဍာန်သည် သူမကို စွဲဆောင်နိုင်လွန်းပြန်သည်။ သူမရဲ့ ချစ်သူသည် ဘယ်သောအခါမျှ တောင်းဆိုမှုကို မပြုတတ် သူ၊ သူမကို အပြင်လည်ပတ်ဖို့ ဘယ်တော့မှ မဆွယ်တတ်သူ၊ ချစ်သူဟာ သူ့လာတိုင်း သူမရဲ့ နံဘေးမှာ ဝင်ထိုင်ငြိမ်သက်၊ ပြီးတော့ သူမကို ငေးမောတွေ့ဝေတတ်သူ။

'ဟေ့...ဒီနေ့ ကျွန်မ ထားတယ် ရန်ကြီးအောင်'

ဝေတနာဝေပေ

နံနက်ခင်း သစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၈၃

လို့ ထိပ်ထားက သနားရင် အရိပ်အမြွက် စကားဆိုမှ ထူမရဲ့ သဘောကို ညှိယူကာ အပြင်ထွက်လည်ဖို့ ပြင်ဆင် တတ်သူ။ သူ့အကြောင်းတွေ အကုန်လုံးလိုလို သိနေပေ မယ့်လည်း သူ့ကို တစ်ခါမှ သူ့မ မပေးတတ်ခဲ့သလို သူ့ ကိုယ်တိုင်ဆီကလည်း ပွင့်ဟဝန်ခံခြင်း မရှိ။ ဒါပေမယ့် ထိပ် ထားက ဒါကို ကျေနပ်နေတတ်ပြန်သည်။

'ထား ကြာတယ်ကွာ၊ ကိုယ် ြရင်တွေ အရမ်းခုန်လှပြီ၊ ကြာရင် သတိမေ့သွားလိမ့်မယ်'

'လူလည်ကလေး'

'ထဲဒါ ကိုယ့်ကိုခေါ်တဲ့ အခေါ်အဝေါ်လား'

မျက်လုံးပွင့်ပြီးမေးသော ချစ်သူဟာ အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ မျက်ဝန်းတော့ ပိုင်ဆိုင်ပါပြီ။

'ဟ...ရယ်နေပြန်ပြီ၊ ဒါဆို မဟုတ်သေးဘူး၊ မျက်စိ ပြန်ပိတ်ထားလိုက်ဦးမယ်'

ပြောပြောဆိုဆို ခုနကပုံစံ ပြန်ဖြစ်သွားသော ချစ်သူ တစ်ယောက်အတွက် ကြင်နာမှု သံစဉ်တစ်ခုသည် ဖြစ်ထွန်း လာဝေသည်။ ရင်ထဲမှာ ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံရင်း သည် လိုမျိုး မေ့လျော့လင့်ထားခဲ့သော အခေါ်အဝေါ် အတွက်

ဝေတနာဝေပေ

၀၄ ၇ ရှင်ပိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ပထမဆုံး ပိုင်ဆိုင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးအား ဂုဏ်ပြုလိုက်၍
ထိပ်ထားက နှုတ်ဖျားထံ ဝေခိုင်းခြင်းဖြင့်....။

‘မောင်တဲလား ထားရယ်၊ ကိုယ် မျှော်လင့်ထားခဲ့တဲ့
တောင့်တခဲ့တဲ့ ဒီအခေါ်လေးအတွက် ထားကို ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ ထားကို သိပ်ချစ်တယ်’

ထိုး... ရင်ထဲမှာ ဒိုင်းခနဲ ဆောင်ပုန်သွားရပြီကွယ်။ ရှင်
သည်လို ကြံစည်ခဲ့မှန်း ကျွန်ုပ် ခိုပ်ခိမနေခဲ့တာမို့။ ခေါင်းကို
ငုံ့ချတော့ ဘေးတစောင်း ဆံပင်ရှည်တို့သည် မျက်နှာ တစ်
ခြမ်းကို ပုံးအုပ်ကွယ်စေတော့သည်။

‘ထား...ထားဆီက အခေါ်အဝေါ်လေးရယ်၊ နောက်
ပြီး ထားကို ပထမဦးဆုံးပေးခွင့်ရတဲ့ အနမ်းကလေးအတွက်
ရယ်၊ ဒီနေ့ကို အမြဲအမှတ်တရဖြစ်ပြီး ထားကို ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်’

ပုံးကွယ်နေသော ဆံပင်တို့ကို ချစ်သူက လက်တစ်ဖက်ဖြင့်
သိမ်းပယ်ရင်း ရေရွတ်သော ကောင်းသံတွင် ထိပ်ထားသည်
နှောင်တယ်ထားခဲ့သော ကြီးတစ်ချောင်းအတွက် ခိုင်မြဲစွာ
ဆုံးဖြတ်သည်။

-၇-

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၇၅

ဆွေက သူမ ပြောပြသမျှ ဂရုတစိုက် နားထောင်ပေးသည်။
မေနှဲ့ဥမ္မာသည် သူမနှင့် ကျောင်းမတူသူများမို့ တစ်ခါ
တစ်ရံမှသာ တွေ့နိုင်ပြီး ဆွေကတော့ အမြဲလိုလို အတူ တွဲနေ
ရလေ့ ရှိတာကြောင့် ကျောင်းတက်ရပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ဆွေ
သည် သူမကို နားအလည်နိုင်ဆုံး တစ်ယောက် ဖြစ်လာ
သည်။ သူမကလည်း ဘာကိစ္စမဆို ဆွေကို တိုင်ပင်လေ့
ရှိတတ်သည်။

‘ရန်ကြီးအောင် ကြည့်ရတာတော့ ထိပ်ထားကို တကယ်
မြတ်နိုးတဲ့ ပုံပါ၊ ဒါပေမယ့်လေ သိပ်တော့ မယုံလိုက်နဲ့ပေါ့
ဟာ၊ ဒါမျိုးက ပြောရခက်တယ်’

‘ငါလည်း သိပါတယ်၊ ဆွေ အမြဲ သတိပေးလို့လည်း
ကျေးဇူးပါပဲ ဆွေ’

‘ဝမ်းသာဇော သတင်းတစ်ခုကတော့ ထိပ်ထားနဲ့ တွဲပြီး
တဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ အရင်က တွဲလက်စတွေကိုလည်း ဇာတ်
လမ်း ဖြတ်တယ်တဲ့၊ နောက်ထပ်လည်း ထပ်မံတွေ့တော့ဘူးတဲ့၊
အခုလောလောဆယ် ရန်ကြီးကောင်ရဲ့ အဖော်အဖြစ် ထိပ်
ထားကို လူသိများကြတယ်’

ထိပ်ထားက ရှက်ပြီးလို့လည်း မမည်၊ ကြည်နူးပြီးလည်း
ဆိုလို့မရတဲ့ အပြုံးလေးဖြင့် ကြည်လင် တောက်ပနေခိုက်မှာ
ဆွေက အနောက်ဘက်မှ လှမ်းပေးသော ရိုးလိရိုကို လှမ်း
ယူသည်။

၁၈၀၅၁၅၁၀၀

၈၆ ဦး ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

'ထိပ်ထား...နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်တော့ အတင်းပြောနေရင်း တန်းလန်း ထောက်နေပြီ၊ အသက်ရှည်ဦးမယ်'

ထိပ်ထားသည် ရိုးလ်ရွှီကို လှမ်းယူတော့ သူမ၏ ခုံနံပါတ်အကွက် နေရာတွင် ဘောလ်ပင်နံ အနက်ဖြင့် ထား ဆိုသောနာမည် ရေးထားတာ ပေးသည်။ သူမသည် လက်မှတ်ထိုးရင် 'ထိပ်ထား'ဆိုသော စာလုံးပိတ်သသ ရေးချ ထိုးတတ်သူပေမယ့် သည်လိုမျိုး ထားလို ရေးထားတာ တွေ့လျှင်တော့ မောင် ထောက်နေပြီဟု အတပ်ပြောလိုက်နိုင် လောက်အောင် သူမ၏ ချစ်သူရဲ့ အကျင့်တွေကို မှတ်သား လွန်းနိုင်စွာ။

'ဟေ့...အနောက်က ဘယ်သူဝင်ထိုင်လိုက်သလဲ၊ ငါ ခုန ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ပါတယ်၊ အချိန်ကုန်ခါနီးမှ ရိုးလ် ရချင်လို့ ဒီလိုမျိုး ခိုးဝင်တာတော့ ဘယ်ကောင်းမလဲဟေ့၊ အရှေ့က ဆရာမ လှမ်းအော်သံအကြားတွင်...

'ကျွန်တော်တို့ အတန်းက မဟုတ်ပါဘူး တီချာ၊ စိနိုယာ တွေ လာတက်တာပါ'

ဟု အတန်းထဲက ခပ်လောင်လောင် တစ်ယောက် ညောင်နာနာသံဖြင့် ဖြေသည်။ တပ်တန်းလုံးသည် ထိပ် ထားရဲ့ ရန်ကြီးအောင် ဝင်လာတယ်ဆိုတာ သံပေမယ့်

ဝေတနာစာပေ

နံနက်ဝင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၈၇

စိနိုယာနှင့် ဂျူနိုယာ တစ်တန်းကို တစ်တန်း ချောက်ချ နေမြဲ ထုဝင် ရှိသည်မို့.....။

အရှေ့တန်းတွေဆီလက်ဆင့်ကမ်းပို့ပြန်တော့ သူမ မဖျက် လိုက်သော သူမ၏ ရိုးလ် နေရာတွင်ရှိသည့် ထားကို မြင် ကာ...

'ထား...ကိုယ်ဘဝဟာ ခရေပန်းလေး...မြေခပန်း ကြွေ ကာ နှမ်းရင်'

ဆိုသော သံချင်းတစ်ပိုင်းတစ်ခြေင့် သူမကို လှည့်နောက် သည်။

အယောင်ယောင်အမှားမှား သူမ၏ မောင်ဆီ လှည့် အကဲခတ်တော့ အိုး...မောင်...။ အဲသည်လိုမျိုး ဧပုပ်ထုံ မျက်နှာ၊ မျက်ခမှောင်ကြုတ်ထုံ မျက်နှာကြီးနဲ့ ကျွန်မကို စိုက် မကြည့်ပါနဲ့။ မောင်နှုတ်ခမ်းက မထိတရီ ပြုံးက ကျွန်မ အတွက် မဟုတ်ဘူးလို့ မောင် ပြောထားခဲ့တယ်လေ။မောင် မေ့ပစ်လိုက်ပြီလား။

အတန်းပြီးပြီးချင်း မောင်ရှိရာ အနောက်ဘက်ဆီ တက် လာသော သူမကို ရပ်စောင့်သော မောင်ဟန်ပန်ကို ထမြဲ လိုလို ကြုံရပေမယ့် ထိပ်ထားက မသိနိုင်ပါ။

ဝေတနာစာပေ

၈၈ ဦး ခွင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

‘မောင် ပြည်ပြည်သွားလေ၊ ဒီမှာ ကျွန်မ ချော်လဲ တော့မယ်’

ခါတိုင်းဆို အမြဲ စလစ်ပါကတ္တီပါ ဖိနပ်ပါးကို ပီးတတ်သော သူမသည် မောင် သဘောကျစွာ လက်ဆောင် အဖြစ် အတင်း ဝယ်ပေးထားသော ပင်ဆယ်တီးကို ဟန်ပါပါ ပီးဘားရသည့်မို့ အကျင့်မရှိစွာ တုံ့နှေးနေသည်။

‘ထားနဲ့ လိုက်တယ်၊ ကိုယ်က ဝယ်သားပေးရတယ် ထား ပီးမှ ပီးပါမလားလို့’

‘ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ခါပါပဲ မောင်ရယ်၊ ကျွန်မ နောက်ဆို မှစီးပြစ်တော့မို့ သေချာသွားပြီ၊ ခြေထောက်ကို အရမ်း ထိန်းနေရတော့ နှစ်လတာလေး၊ ချွေးလည်း ပြန်တယ်’

ချစ်သူက သဘောတကျ တကြည့်ကြည့်နှင့် သူမ လမ်း လျှောက်ပုံကို လှောင်ပြန်သည်။ ထိပ်ထားနဲ့ ရန်ကြီးအောင် ဆိုသော ချစ်သူနှစ်ယောက်သည် သိပ်ချစ်ကြတယ်ဆိုသော သတ်မှတ်ချက်ကို ရရှိကြပေမယ့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အမြဲလိုလို လှောင်တတ် နောက်တတ်ကြသည်။

‘ဒီခန့် စာပေးပဲ့ရှိသေးလား’

‘မရှိတော့ဘူး မောင်၊ Final နီးပြီမို့ နောက်အပတ် တွေဆို အတန်းတောင် လူစုံပါတော့မလား မသိဘူး’

‘အတန်းကက်စရာရော’

နန်ကဝင်းသစ်ရဲ့ နီဝါန်းပန်းချီ ၈၉

‘မရှိငါဘူး၊ မောင် ဘယ်သွားချင်လို့လဲ၊ ကျွန်မ အား ပါတယ်၊ မောင်ကလည်း တစ်ခုခု တောင်းဆိုစရာ ရှိရင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပါလား၊ ဟိုဟာမေးရ ဒီဟာ မေး ရနဲ့’

လူကြီးတစ်ယောက်လို တဖျစ်တောက်တောက် ရေခွတ် တော့....

‘ဟာကွာ...ထားကလည်း ကိုယ်ကို ပိုချစ်လာအောင် ပီလိုဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက် ဆူပြန်ပြီ’

တဲ့လားမောင်၊ သိပ်ချစ်တယ်ဆိုသော ဝကားစုလေး မောင်ဆီက ခဏခဏကြားရခြင်းဟာ ထိပ်ထားရဲ့ လှပတဲ့ နေ့သစ်ဖျားအတွက် နီဝါန်းကောင်းမွန်သော နိမိတ် ပြစ် ထွန်းစေသည့် ပန်းချီတစ်ချပ်ကို ကိုယ်တိုင်ခြယ်မှုန်းကြည့်ရ သလိုလို....။

မောင်က သူ့ကျောင်းကို လိုက်လည်စေချင်တဲ့ ဝကား ဆိုတာနဲ့ ထိပ်ထားက လိုက်လျောသည်။ ကျောင်းမထု က် တော့မှ မောင်အကြံ ဘာဆိုတာ သိခွင့်ရသည်။

စတနာစာပေ

၉၀ ၇ ရှင်ပိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

'ရန်ကြီးထောင်-ငါတို့ ပီပူ'

ကင်နိုတင်းတွေဘက် ယောင်လည်လည်လျှောက်ရွာနေ
သော မောင်ကို ဆိုင်တစ်နေရာက ကုပ်စုတစ်စု လှမ်းခေါ်
ကြသည်။ သူမ၏လက်ဖဝါးကို ညှပ်ညှပ်သာသာ တဲ့ခေါ်
ရင်း-

'ထား- ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတွေက တွေ့ချင်တယ် ဆိုလို့
နော်၊ ထား စိတ်ဆိုးလား'

'မဆိုးပါဘူး မောင်ခွဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မကို စိုင်း
ကြည့်ကြမှာ ကျွန်မ မနေတတ်ဘူး'

သည်စကားက အမှတ်မထင်ဆိုလိုက်ပေမယ့် မောင်က
အတည်ယူ၏။ စားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်ထိုင်ချင်း....

'ဟေ့ ကောင်တွေ သိပ်ပြူးပြဲ မကြည့်ကြနဲ့ကွ၊ ထား
အနေခက်နေဦးမယ်'

သေတော့မှာပဲ မောင်ရယ်၊ ကျွန်မ စကားလုံးတိုင်းကို
မောင်ကလိုက်နာဖို့များ စိတ်ကူးခွဲပြီလားဟင်။ မိတ်ဆက်
ပေးသော သူငယ်ချင်းတွေ၏ နာမည်တွေကို နောက်ဆုံးလူ
အပြီးမှာ သူမှ ပြန်လည်မေ့လျော့သွားပေမယ့် ဟန်ဆောင်
ထားရသည်။ ယောကျ်ားလေးသူငယ်ချင်း သိပ်များများ

ဝေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဒါန်းပန်းချီ ၇၁

စားစား ထားလေ့ရှိသော သိပ်ထားအတွက် သူတို့ပြော
သမျှ ခပ်ငြိမ်ငြိမ် လိုက်နားထောင်ပေးခြင်းဖြင့် မောင်
စိတ်ချမ်းသာစေဖို့ ပါရမီဖြည့်ခွင့် ရသူလေးပမာ ကျေနပ်
သည်။

'မသိပ်ထား၊ ဒီကောင်က ကိုးကွယ်တဲ့ဘာသာက (RC)၊
နားထောင်ပြန်တော့ အင်္ဂလိပ်သံချင်းပုံ၊ ရုပ်ရှင်တောင်
ပြန်မကား မကြည့်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မသိပ်ထားဆိုမှန်မာ
မလေးကို ဘာလို့ သဘောကျရသလဲဆိုတာ ကျွန်တော်
အံ့ဩဘယ်'

'ဟုတ်တယ်ဗျို့၊ ဒီကောင်ကို ပြီးမှ စိုင်းပေးရမယ်'
နှင့်ယောက်သား အတိုင်းအဖောက်ညီညီနှင့် မောင်ကို
နှိပ်ကွပ်သည်။ မောင်သည် ထိပ်ထား၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု
အတွက် တစ်ခါမှ မေးမြန်းခဲ့ဖူးခြင်းမရှိ။ သူမ ဝတ်ဆင်
တတ်သော မြန်မာအမျိုးသမီးအင်္ကျီရင်ခုံးများ၊ ရင်ခေ့
များနှင့် ခြောင်လုံချည်၊ ယောလုံချည်တို့သည် သိပ်ပထူး
ခြားလှပေမယ့် မောင်လို ခေတ်ရွေပြေးပုံစံ၊ မောင်
သူငယ်ချင်းတွေလို ခေတ်လွန်ပုံစံများကြားတွင် ထူးခြား
သထုံလေ။

ထိုနေ့က ထိပ်ထားသည် ဇာအနက်ရောင် ရင်ခေ့ လက်
ပြတ် မြန်မာ အင်္ကျီလေးနှင့် အနက်ရောင်တွင် ဟဖြူရောင်
လေးထောင့်အကွက်လေးများ ပါသော ပါတီတ်လုံချည်ကို
ဝတ်ထားခဲ့ခြင်း၊ မောင် ဝယ်ပေးသော ပင်ဆယ်လ်ဟီး
အနက်ရောင်လေး ဝတ်စားခြင်း၊ မှေးပူလွယ်အိတ် အဖြူ

ဝေတနာစာပေ

ထောင်လွယ်ကာ ပိုင်ဆိုင်ဆောင်ရွက် ကိုင်ထားခြင်း၊ ဆံပင်ကို တော့ အမြဲလွတ်လွတ်လပ်လပ် ချထားလေ့ရှိသူမို့ ခါးလယ် ထိုရှည်သော ဘေးစောင်းဆံပင်သည် ပားလျှား ဝေနေ ခြင်းပျားဖြင့် မောင်စံ ချစ်ခြင်းဟူသမျှကို ယူနိုင်ခဲ့သည်ဟု ပောင်က တော်တော်ကြာတော့မှ ပြောပြခဲ့သည်။

'မောင်က ကျွန်မ အရင်က ရည်းစားပျားဘယ်ဆို၊ အဲဒါ တကယ်လား မောင်'

'ဘာလဲ၊ သားက ဟိုကောင်တွေ နောက်လိုက်တာနဲ့ ကိုယ့်ကို ရန်တွေ့ချင်လာပြီလား'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ သိချင်လို့ မေးတာ'

'အရင်က ရှိတာ ပေါ့၊ အခု ထားကိုပဲချစ်လို့ ဘယ် သူ့ကိုမူ ထပ်ပတ်တော့ဘူး၊ အရင်ကဆို သုံးယောက်၊ လေး ယောက်လောက် တစ်ပြိုင်တည်းထားတာ၊ အခု ထား တစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတယ်၊ သေချာတာတစ်ခုက ကိုယ် ဘယ်သူ့ကိုမူ တကယ်ချစ်ခဲ့ဖူးဘူး'

အဲသည့်ခဏက အဆုံးမှာ 'ထားကိုသာ လာချစ်ဆုံး၊ တကယ်ချစ်ခဲ့တာ'လို့ မောင် ဆက်ပြောခဲ့ရင် သိပ်ကောင်း မှာပဲ မောင်။ တောင့်တမှုဟာ မပြည့်စုံမှန်း သိခဲ့ပေမယ့် ကျွန်မက မျှော်လင့်ချင်ခဲ့တယ်။ မောင် ဘာလို့ ခဏက ကို ချေတာခဲ့တာလဲ။ ဆက်ပြောရမယ့်ခဏက တစ်ခွန်းကို မောင် တင် မေ့ခဲ့တာလား။ ရှု ဘားခဲ့တာလား။ ဒါမှ မဟုတ် ကျွန်မကို စမ်းသပ်ခဲ့တာလား။

ဘာဖြစ်လို့ လည်းဆိုတော့ မောင်က ကျွန်မကို....

'ထား... ကိုယ့်ကို ချစ်ခဲ့လား' လို့ မေးတိုင်း...

'ကျွန်မရဲ့ ပါးစပ်က တတုတ်တုတ်ပြောမှ မောင် သိ နှာလား၊ မောင်ဘာသာ ခန့်မှန်းပေါ့ကွယ်'

ဆိုသော ခဏကနှင့် အနိုင်ယူတတ်မြဲ။ မောင်က ဒါကို များ ပယ်ချင်ခဲ့ဘူး ထင်ပါပြီ။

နောက်ပြီးတော့ ကျတော့ မောင်က တစ်ခါတလေ သူမကို မေ့ထားပြီး အကြာကြီး ပျောက်ချင်ပျောက်ခန ဘတ်သည်။ ဘယ်သွားမယ်၊ ဘာလုပ်မယ်လည်း မမှာခဲ့ တော့ ထိပ်ထားက စိတ်တပူပူဖြစ်ကာ မျက်ရည်တွေနှင့် ကုန်ဆုံးရသောညများမှာ ရင်ဆိုင်ရ၏။ သူမဘက်က စတင် ဆက်သွယ်လို့ ရပေမယ့် မာနကြီးခဲ့ဖူးသော မိန်းမ တစ် ယောက်ပီပီ ဘယ်တော့မှ ဆက်သွယ်ခြင်း၊ စုံစမ်းခြင်း လည်း ပရှိခဲ့။ သူ ဖောက်လာပြန်ရင် ချစ်သူ တစ်မျက်နှာနဲ့ တင် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာ၊ စိတ်ညစ်ရမှာ စိုးရိမ် ဘတ်သော ထိပ်ထားက ဘယ်တော့မှ -

'ဘယ်သွားခနလဲ'

လို့ မေးမြန်းခဲ့။ အေးဆေးငြိမ်သက်သော သူမ၏ သဘာဝအတိုင်း မောင်ကို ပြောပြလည်သည် ခေါ်ပြော ဟင်သည်။ ဒါကိုများ မောင်က သူမဟာ သူ့ကို မချစ်ဘူး လို့ များ ထင်နေသလား။

၉၄ ပီ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

‘ထားက တခြားကောင်မလေးတွေနဲ့ အဝမ်းခြားနား
တယ်၊ ထူးထူးခြားခြားလေး၊ လုပ်ချင်စရာရှိလည်း တား၊
မရအောင် ငှုတ်လုပ်တတ်တယ်၊ မာဏေ ဘင်းစရာရှိရင်
လည်း သူများတွေထက် ပိုမာတတ်တယ်’

တစ်ခါတလေ မောင်က ဝေဖန်ရင်လည်း သူမက စိတ်
မဆိုး၊ မသိချင်ယောင်ဆောင်။ အဲသည်တော့ မောင်က...

‘ထားက တစ်မျိုးပဲကွာ’
လို့ ညည်းတတ်။ စိတ်ကောက်လေ့ မရှိသော သူမကို....

‘ထား စိတ်ကောက်ပါလား၊ ကိုယ် ဈေးချင်လို့’
ဆိုပြီး ခပ်ကြောင်ကြောင်လည်း စိတ်ကူးယဉ်တတ်။ သူမ

က မောင့်အလိုကျ စိတ်ကောက်ကြည့်ဖို့ ပြင်ဆင်ရင် ဘာကို
အကြောင်းရွာ စိတ်ကောက်ရမှန်းမသိဖြစ်တတ်နှင့် ထိပ်ထား၊
တို့၏ ချစ်သူဘဝသည် အူလည်လည်နိုင်လှသည်။

‘ဟဲ့...အဲဒီလိုဆိုလည်း သူ အရင်က ရည်းစားများတာကို
အကြောင်းရွာ၊ ရန်ဖြစ်၊ စိတ်ကောက်ပေါ့ဟယ်’

သူမ့ကို တိုင်ပင်ကြည့်တော့ အကြံပေးပေမယ့် သူမမှာ
ဘယ်လိုစကားတွေနှင့် အပြစ်တင်ဆုံးရှုံးရမှန်းမသိပါ။ ဒါနဲ့ပဲ
မောင်က ထိပ်ထားကို ကောင်လေးတွေ နောက်ရင်၊ ကြည့်
ရင် သဝန်တို့တာကို သူမက စိတ်ဆိုးဟန်ပြုပြီး စိတ်ကောက်
ကြည့်ဖို့ ပြင်ပေမယ့် မဆောင်မြင်ပြန်။

‘ထားကိုချစ်လို့၊ မြတ်နိုးလို့၊ ဘယ်ကောင်မှ ကြည့်တာ
သဘောကျတာ မကြိုက်ဘူး၊ ကိုယ် ဇာတ်ယောက်တည်းပဲ
ကြည့်ခွင့်၊ မြတ်နိုးနေခွင့် ချစ်လို့ သဝန်တို့တာ’

ဝေတနာဝာပေ

နနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ပီ ၉၅

ဆိုသော စာစချီသည့် စကားတစ်ခွန်းနှင့်ပင် ထိပ်ထား၏
စိတ်ကောက်ခြင်း သိပ်မကြာညောင်းဘဲ မြေလျော့ရတော့
သည်။

‘ကဲပါကွာ... ကိုယ့်ကို အလိုလိုက်ပြီး ကောက်ချိတ်ဖို့
ကြိုးစားမနေပါနဲ့’

မောင်က သဘောတကျ လှောင်တော့ သူမရွဲအကြံကို
ရိပ်မိခြင်းအတွက် ခပ်ရွက်ရွက် ရယ်ရ၏။ ထိပ်ထားက သူမ၏
ချစ်သူဘဝကိုလည်း ကျေနပ်ရ၏။

—ပီ—

ဝေတနာဝာပေ

‘ဖုန်းဆက်လိုက်ပေါ့တဲ့’
‘ငါ သူ့ဖုန်းနံပါတ် မေးမထားမိဘူး’
‘တဲ့...’

မေက တဆင့်တဆင့် အာမေဒိုက်ပြုသံကို ထိပ်ထား မှုန်သဲ
သဲ ပြုံးရင်း မေနှင့် ဥမ္မာ နားမလည်နိုင်သော သူမ၏
ချစ်ခြင်း ခံယူချက်ကို ဖွင့်ပြောဖို့ မြဲ ယည်။

ထိပ်ထားရဲ့ မောင့်အပေါ် ချစ်ခြင်းသည် ချည်နှောင်
ထားခြင်းများ မပါ။ ကန်သတ်ထားခြင်းများ မပါ။ စည်း
ကမ်းချက်တွေနှင့် အမိန့်ပေးခြင်းတွေ မပါ။ မောင်ကိုယ်
တိုင်က လိုလိုလားလား ပေးအပ်သော ချစ်ခြင်းများနှင့်
မြတ်နိုးမှုများကိုသာ လိုချင်သူမို့ မောင်ဆီက အဆက်
အသွယ်များကို စုံစမ်းရင် သိနိုင်ပေမယ့်၊ ဒါမှမဟုတ် မောင့်
ဆီကမေးရင် သိနိုင်ပေမယ့် မမေးခဲ့ဘဲ မောင့်အပြောကိုသာ
စောင့်ခဲ့သူ။ မောင်ကိုယ်တိုင်က အလိုက်သိစွာ...

‘ထားရေ...မောင့်ကို ဒီလိုဆက်သွယ်’

ဆိုကာ ပေးခဲ့ရင်တော့...။ ထားက အဲသည်လိုမျိုးလည်း
မာနထားဘတ်တယ် မောင်။

‘သဘောပဲ ထိပ်ထားရေ...ငါကတော့ ကြိုတင်သတိပေး
လျက်နဲ့ အချိန်က နှောင်းသွားခဲ့လို့ ဝါသူငယ်ချင်း ရန်ကြီး

(၂)

မှန်တံခါးကို တွန်းအဖွင့်တွင် အေးမြသော လေအေးစက်
၏ အထိအတွေ့ဖြင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းကို ခံစား သိရှိသည်။
ကြိုတင်မှာထားသော စားပွဲခနာထဲ အကြည့်ထောက်စဉ်
မေးထောက် မျှော်လင့်နေသော မေ့ကို တွေ့၏။

‘မေ့ထောက်နေတာ ကြာပြီလား’

‘မကြာသေးပါဘူး ထိပ်ထားရဲ့၊ ဥမ္မာတောင် မရထက်
သေးဘူး၊ ထိပ်ထားပုဂ္ဂိုလ်ကြီးထေ ငါဖိတ်ထားတယ်လေ၊
ခေါ်မလာဘူးလား’

‘ငါ စာမေးပွဲပြီးကတည်းက သိပ်မဆုံဖြစ်ဘူး၊ နောက်
ဆုံး တွေ့ပြီးကြတာတောင် သုံးပတ်လောက်ရှိပြီ’

ဝေတနာစာပေ

အောင်ရှိ ပစ်မှတ်မှာ အထိခံလိုက်ရတာကို သိပ်တော့ မကျေနပ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ရန်ကြီးထောင်က တကယ် တည်တည်ကြည်ကြည်ဖြစ်မှယ်ဆိုရင်လည်း ထိပ်ထားအတွက် ဝမ်းသာပေးဖို့ ဝန်မလေးဘူး။

‘ဟော... ဥမ္မာလာပြီ’

ဥမ္မာက ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ စားပွဲမှာဝင်ထိုင်ရင်း မေ့ကို...
‘ဟပ်ပီးဘတ်ဒီဒေဒေ မေ’

လို့ နှုတ်ဆက်ဂုဏ်ပြု၏။ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း သုံးယောက်၏ အစဉ်အလာမပြတ် တစ်ယောက်မှူးနေကျင်းပရင် မဖြစ်မနေသာခြင်းကို ဘယ်လိုကြည့်နူးမူမျိုးနှင့်မျှ မလဲနိုင်ပါ။ ထိပ်ထားကို ကောင်းသည်၊ ဆိုးသည် အမြဲ သတိပေးတတ်၊ ဝေဖန်တတ်သော မေနှင့် ဥမ္မာသည် မောင်နှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စတွင်တော့ ထိပ်ထားကို မှားသည်မဆို၊ မောင်ကိုသာ ထိပ်ထားလိုဖြူစင်သူအား ပတ်သက်သူအဖြစ် အပြစ်တင်ချင်ပုံရပါရဲ့။

‘ထိပ်ထားထို့ကျောင်းက မေမှာ ပြန်ဖွင့်မှာလား’

‘ဟုတ်တယ် ဥမ္မာ’

‘အမယ်လေး... ငါ့သူငယ်ချင်း ဆေးကျောင်းသူလေး
2nd M.B မှာ စာတွေ့များလို့ ဦးနှောက်ခြောက်ရမှာ
တွေ့ပြီး သနားလိုက်တာ၊ ထိပ်ထားဒေဒေ... စာအတွက်ပါ’

ဦးနှောက်အခြောက်ခံနေရုံ၊ ရန်ကြီးထောင်အတွက် သိပ်ထည့်မစဉ်းစားနဲ့၊ ဖူးစာရှင်မှန်ရင် ပေါင်းရမှာပေါ့’

ဥမ္မာပြောလိုမှ စကားမဆုံးခင် အပေါက်ဝကို မျက်နှာမူထားသော မျက်နှာပြင်တွင် အံ့ဩမှုကို ထင်စေသည်။ မေနှင့် သူပ သတိထားမိပေမယ့် ရိုင်းထုကျမှားစိုး၍ လှည့်ကြည့်ချင်စိတ်ကို မျှီသိပ်ကာ မျက်စိပစ်မေးကြ၏။

ဒါပေမယ့် ဥမ္မာရယ်၊ ဥမ္မာ ဖွင့်မပြောခင်မှာ ထိပ်ထားဟာ ကျောခိုင်းထားထုမှ ဖြတ်တက်သွားသော ဝင်လာသူနှစ်ဦးရဲ့ ကျောပြင်တွေကို မြင်ခွင့်ရတယ်။ တစ်ယောက်သောသူရဲ့ အထွန်အပြင်ဟာ သူမကို ဗဝေဝေါဖြစ်စဉ် သမုရဲ့ ဘေးစောင်းကနေအထားရှိတဲ့ ခုံမှာ ဝင်ထိုင်သော မျက်နှာမူစတင်စောင်းပုံစံသည်...။ သည်တဒဂ်မှာ ထိပ်ထားရဲ့ ဝိညာဉ်သည် စကြဝဠာ၏ အပြင်ဘက်ကို လွင့်စဉ်သွားသည့် ပမာ။

နှလုံးအိမ်ထဲက တစ်ခုခုရဲ့ ကွဲအက်သံ ကြားရခဲ့တယ် တဲ့လား။

‘ထိပ်ထား မျက်ရည်မကျမိစေနဲ့’

ဟင့်အင်း... ကျွန်မ မငိုပါဘူး မောင်။ မောင်က ရက်စက်နိုင်မှတော့ ကျွန်မက ခံနိုင်ရည်ရှိရမှာပေါ့။ ဒါဟာ မောင်ဆီမှာ ရူးထ... သမ္မာထဲက အကြီးမားဆုံးအချိုးပို့...။

၁၀၀ ၇ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ထိုး... မောင်က ရယ်မောနေပါဧကလား။ မောင်နဲ့ဘေးက အပော်လေးက မောင်ကို ရယ်ရွှင်မှုတွေပေးစမ်းစေ၊ စိတ်ပျော်မှုတွေ ဖန်တီးစေ၊ ကြည်နူးမှုတွေ ပြစ်ပေါ်စေတယ်နော်။

‘သွားတော့မလား ထိပ်ထား’

မေက အလိုက်တသိ။ ရပါတယ် မေ။ သူမက ခေါင်းခါလျက်—

‘ဒီလို အပြစ်အပျက်ကြုံခဲ့ရင် ဘယ်လို ရင်ဆိုင်ရမလိမ့်... ငါ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါ ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ရည်ရှိပြီရလိမ့်မယ်၊ မေ့ရုံ ပျော်စရာပေးနေ့ကို ဘာအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာရှိလို့မှ မဖျက်ဖူးခဲ့တဲ့ ထုံးစံအရ မဖျက်ဘူး၊ ဒါ ငါ့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်’

ဘုရားသခင်...။ မောင်က အမှတ်မထင် လှည့်အလိုက်မှာ သူမရဲ့ မျက်ဝန်းတွေနဲ့ အဆုံတင် မျက်နှာပြင်မှာ အပြောင်းအလဲမရှိ ရင်ဆိုင်နိုင်သည်တဲ့။

နံဘေးက လှပသူလေးဆီ တစ်စုံတစ်ရာလှည့်ပြောအပြီး တွင် သူမရှိရာဆီ မောင်ရဲ့ ဟန်အတိုင်း မထိတင်အပြုံးဖြင့် လျှောက်လာခဲ့သည်။

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နီဒါန်းပန်းချီ ၇ ၁၀၁

‘ကိုယ် ခဏထိုင်မယ်နော် ထား’

ထားလုံးဆီ ဝေ့ကြည့်ပြီးမှ သူမထံ အကြည့်ကို ရပ်တည်ခွင့်တောင်း၏။

‘ထားနဲ့ မတွေ့ရတာတောင် ကြာပြီ၊ ကိုယ့်ကိုလည်း ထားက ဘာအဆက်အသွယ်မှ မလုပ်ဘူး၊ ကိုယ် ဖုန်းဆက်တိုင်း ထားနဲ့မဆုံတော့ တခြားလူနဲ့ မပြောခဲ့ချင်လို့ ပြောစရာတွေ မပြောဖြစ်ဘူး၊ ကိုယ့်မှာ အခက်အခဲတွေ အများကြီး တွေ့နေတယ် ထားရယ်’

မောင်က အခက်အခဲဆိုတဲ့ စကားကို စိတ်ညစ်ညူးသံ အပြည့်နှင့် ရေရွတ်သည်။ ထိပ်ထားဟာ မထင်မှတ်သော ရင်ဆိုင်မှုတွင် သည်တစ်ခါတော့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဲ့ချိန် ရခဲ့သည်မို့...။

‘ကျွန်မသူငယ်ချင်း မေ့မေးနေလေ၊ ဒါက ဥမ္မာတဲ့’ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေပေါ့’

‘ဪ... ထားပြောဖူးပါတယ်၊ လူတော့ အခုမှ တွေးတာ၊ ထားကလည်းကွာ၊ ထား အပြင်ထွက်စရာရှိရင် ကိုယ့်ကို ကြိုပြောဖို့ မှာထားရဲ့သားနဲ့’

သူမသည် မောင်ရဲ့ ချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခုကို သိမြင်သွားသည်။ မောင်က တမင် မေ့ထားတာလား၊ သူမရဲ့ အမေး

စစ်တနာစာပေ

ကို စောင့်နေသည်လား အခန်းမှန်းမှခက်စွာ သူ့ကို ဆက်
သွယ်ဖို့ တဖုဖုမှာခြင်း။ ဝိမာန်ရဲ့ ချွတ်ယွင်းချက်က သူ့
ဘက်က အလျော့မပေးချင်လော စိတ်နဲ့ သူမဆီက စတင်
ဆက်သွယ်ခြင်းကို လိုချင်သော စိတ်၊ သူ့မရဲ့ တင်းခံမှုကို
ပြေလျော့၊ ပြီးတော့ သူ့ဘက်က အဘက်အသွယ်ရနိုင်ဖို့
ဖုန်းနံပါတ်ဖြစ်ဖြစ် တောင်းယူ။ ဒါကို မောင် လိုလားနေ
တယ်ဆိုတာ သူမ ရိပ်မိလာခဲ့ပြီ။

‘ထား’

ထိပ်ထားက မေးဆတ်အပြုတွင်....

‘ကိုယ် ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ တွဲလာတယ်လေ
ထားရဲ့၊ လဝန်တို့ပြီး စိတ်ကောက်ပါလား၊ ထားက သိပ်
စိတ်ကောက်ကြည့်ချင်တယ်ဆို’

မောင်....ဒါဟာ ကျွန်မကို ရိုတာလား၊ ခန့်တာလား။
ကျွန်မ မသိပေမယ့် အဲသည်အချိန်မှာ မောင်ကို ကျွန်မရွေ့
က ချောကလက်ပျော်ရည်နဲ့ ပက်လိုက်ချင်စိတ်တွေ ပေါ်လာ
တာကိုတော့ မနည်း ချုပ်ထိန်းထားရတယ်။

‘နောက်တစ်ပတ် ထားထို့ ကျောင်းပြန်ပွင့်တော့မယ်
နော်၊ ကိုယ် အဲဒီအခါကျရင် လာခဲ့မယ်၊ ထားကို ပြောပြ

၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀

ထေ့တွေ အများကြီးရှိတယ်၊ ထားကို တိုင်ပင်စရာတွေလည်း
ရှိတယ်’

သူမသည် မောင်ဆီက စကားများကို ဆက်မကြားချင်
စိတ် ဖြစ်လာစဉ် မေနှဲဥမ္မာ စားပွဲထိုးကို လှမ်းခေါ်ပြီး
ပိုက်ဆံရှင်းဖို့ ပြင်ဆင်သံကြားရသည်။

‘ကျွန်မတို့ ပြန်တော့မယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ ကိုယ်လာခဲ့မယ် ထား’

မောင် ကျောခိုင်းမထခင် သူမက မာနကြီးစွာထထွက်ဖို့
ဆုံးဖြတ်သည်။ သည်တစ်ခါ နိုင်ပါရစေ မောင်။ မောင်ကို
မသိမသာ အလျင်ကျောခိုင်းထွက်ခွင့် ရချင်သော အဖြစ်
အပျက်ဟာ ကလေးဆန်အတွေးဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်မက ကိုယ့်
ကိုယ်ကို အနိုင်ရခြင်းလို့ ယူဆချင်ပါရဲ့။

‘နင် ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မလဲ’

‘ဖြစ်လာသလို ကြည့်ပြီးရင်ဆိုင်ရမှာပေါ့၊ ငါ ဒီအဖြစ်ကို
ခံနိုင်ရည်ရှိရှိ ရင်ဆိုင်လိုက်ရတဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချီးကျူး
မိတယ်၊ နောက်ထပ်လည်း....’

သူမက ရပ်တန့်ဖြတ်တောက်ပေမယ့် မေနှဲဥ ဥမ္မာသည်
နားလည်စွာ ခေါင်းညိတ်ကြသည်။

ထိပ်ထားသည် အထက် တန်းကျောင်းမှာ နေစဉ်
ကတည်းက ပြဿနာတစ်ရပ်ဆိုလျှင် လူပုံစံနှင့်မလိုက်စွာ ရဲရဲ
ဝံ့ဝံ့ ပြေရှင်းရဲသူ။ မှန်တယ်ထင်လျှင် နောက်မဆုတ်စတမ်း

၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀

အလျှော့မပေးတတ်သလို ဇွတ်လုပ်တတ်သူ။ သည်တစ်ခါ
လည်း ထိပ်ထားက အမှန်တရားတစ်ခုအတွက် တည်ကြည်
ရဲစံ့နေပြန်သတဲ့။

—ဝှင်—

2nd M.B စတက်တက်ချင်းတွင် ကြံရသော ခက်ခဲနက်နဲ
သည့် ဆေးပညာများသည် ထိပ်ထားကို လက်ကမ်းကြိုဆို
သလို မောင်ဆီက အခက်အခဲဆိုသော ပြဿနာများက
လည်း သူမကို စောင့်ကြိုပြန်၏။

ကျောင်းစတက်ရသောနေ့၏ မနက်စောစောတွင် မောင်
က ကျေရင်းကို သူမထက်အလျင် ကြိုဆောင်နေသည်။ ပေပေ
စား ထွက်သွားရာကို ရပ်ကြည့်ကျန်ခဲ့သော သူမဆီ မောင်
က အလျင်ကလို့ ဟန်မူမပျက်စွာ...။

‘ထား နောက်ကျတယ်၊ ကိုယ် ရှစ်နာရီခွဲကတည်းက ကြို
ဆောင်နေတာ၊ ဒီဆောင်မှာ ကိုးနာရီမှာ စတက်ရမယ်ဆိုတာ
သိတယ်၊ အခုတော့ စကားပြောလို့ မရတော့ဘူး၊ အတန်း
တက်ဖို့ ငါးမိနစ်ပဲ လိုတော့တယ်ကွ’

စေတနာစာပေ

စကားတွေ တောက်လျှောက် ပြောချသော သက္ကရာဇ်
သည် ထိပ်ထားကို ဇဝေဇဝါဖြစ်စေပြန်၏။

‘ထား အတန်းတက်ချင် သွားတက်လေ’ ကိုယ် စောင့်
နေပါမယ်’

‘သဘောပဲလေ’

ဆွေ့ဆီ အပြေးလိုက်လာရင်း အတန်း ဘယ်အချိန်ပြီး
မလဲ မေးတော့ ဆယ်တစ်နာရီ ဆိုတာနှင့် မောင်ဆီ ပြန်
ပြေးပြောရသည်။ အလုပ်များ ရှုပ်ထွေးနေသော သူမကို
ဆွေ့က သဘောတကျ လှောင်ခြင်းကို အလျင်ကလို့ ကြည်နူး
ကျေနပ်မယ့်အစား ရင်ထဲမှာ တစ်ခုခုနဲ့ ထိုးနှက်လိုက်သလို
တစ်စစ် နာသွားခြင်းကို ကြိတ်မှိတ် မျှီချလိုက်သည်။

ထမင်းစားချိန်တွင် မောင်က သူ တစ်ချိန်လုံးထိုင်စောင့်
ခဲ့ရကြောင်းကို သူမအား ဆီးပြောပေမယ့် ထိပ်ထားက
အလျင်ကလောက် ပီတိမဖြစ်ပါဘူး။ ခေမရင့်ဆိုသော ဆိုင်
ကလေးတွင် သူမနှင့်မောင်တို့ နေ့လယ်စာစားရင်း မောင်မို့
အခက်အခဲပြဿနာများ ပွင့်ဟပဲ့ကို သူမ ရင်ဆိုင်ရ၏။

‘ထား ဟိုတစ်နေ့က ကိုယ့်ကို အထင်လွဲမသွားဘူးလား’
သူမက မောင်ကို ညစ်ချင်တာနှင့်...

‘ဒါက မောင် သဘောနဲ့ မောင် တွဲတာပဲ၊ ကျွန်မက
တားမြစ်ခွင့်မဲ့ မရှိတာ၊ အထင်လွဲတာ၊ သဝန်တိုတာတွေ
ကျွန်မ ဝါသနာမပါဘူး’

စေတနာစာပေ

၁၀၆ ။ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

အသံကို ငိုမိအောင်ထိန်းပြောကာ မောင်မျက်နှာပြင်ကို လှေ့လာသည်။ ဒါပေမယ့် မောင်က သူမရဲ့ ခံစားချက်ကို သိနေသည့်အလား...

‘ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ကိုတော့ နောက်တစ်ယောက် ထပ်တူ ပြုလို့ ထားကထင်မှာပါ။ အေးခေလ... ကိုယ်က အရင်တုန်းက ဆုခေလဟောင်းတွေ ချီးပေးတာပဲ။ ထားတော်ရုံ ဘယ်ယုံနိုင် ပါ့မလဲ။ ထား ပတ်စန်းကျင်မှာ ကိုယ့်ကိုပြောကြားမှာ၊ ဝေ ဖန်ကြမှာတွေ ထား ကြားနေမှာပေါ့’

‘မောင် ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ကျွန်မ ဝိတ်ညစ် လာပြီ၊ ကျွန်မ မောင်ကိုချစ်ရတာ တစ်ခါမှ မှားတပ်လို့ မတွေးခဲ့ဖူးပါဘူး’

‘ယုံပါတယ် ထားရယ်၊ ကိုယ် ဒါကြောင့်လည်း ထားကို မြတ်နိုးလေးစားခဲ့တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ထား၊ ကိုယ်တစ်ခု မေးမယ်’

မောင်သည် သူမ၏ မျက်နှာတစ်ခြမ်းကို အုပ်ကွယ်နေစေ သော ဆံနွယ်တချို့ အား သူ့ လက်ချောင်းပျားနှင့် ဖယ် ကာ နားရွက်နောက်ထဲ ထိုးထည့်ပေး၏။ သူမ မငြင်းဆန် ချင်သော အပြုအမူကို မောင် ပေးရက်ပြန်ပြီကွယ်။ ဒါတွေ ဟာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ (သိပ်မကြာခင်မှာ) တမ်းတစရာတွေ ဖြစ်ကျန်ခဲ့လောက်တယ်။

ဝေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ။ ၁၀၇

‘ထား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ် အမြဲရပ်တည်မှာ မဟုတ် လား’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျွန်မတို့က မြန်မာစစ်စစ် ပိသားစု တွေမို့ မေးစရာပဲတောင် မလိုဘူး’

‘ကိုယ်ကလည်း ကပြား တစ်ယောက်မို့ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်ဖြစ်ပေမယ့် ထားရဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာမ လေး ဖြစ်နေမှုကို စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ထားရယ်၊ မာပီတို့က ကိုယ့်ပြောပြချက်ကိုလက် မခံကြဘူး။ အဲဒီအတွက် ကိုယ်စိတ်ညစ်နေတယ်’

ထိုး—မောင်က သူမနဲ့ကိစ္စကို ပိဘာတွေအထိ တင်ပြခဲ့ပြီးပြီ တဲ့လား။ ကျွန်မတော့ မတွေးတတ်သော အဖြစ်အပျက်များ အတွက် ရူးသွပ်ရတော့မယ် ထင်ရဲ့။

‘ကိုယ်သိပါတယ်၊ မာပီတို့က အရင်ကတည်းက သဘော ကျနေတဲ့ ခရစ်(စ)တီနာနဲ့ လက်ထပ်ခွင့်ရလို့ ထားကို အကြောင်းရှာတာ၊ ဖာကယ်ဆို နှစ်ယောက်ကြားမှာ နား လည်မှုရှိရင် ဘာသာရေးကို ချေးကြီးခွင့်ကျယ် အပြစ်လုပ် ရော မရှိပါဘူး။ တခြားမိသားစုတွေထဲမှာလည်း ဒီလိုရှိကြ တာပဲ။ နော်...ထား၊ ဟေ့— ကိုယ်ပြောတာကို ထားက ဂရုစိုက်လေကွာ၊ ကိုယ့်ကို ထား ဘာစိတ်ကွက်နေလို့ တည် တည်ကြီး လှုပ်နေတာလဲ၊ ကိုယ် ရိပ်မိနေသယ်’

ဝေတနာစာပေ

'မောင်ပြောနေတာတွေက ဘာအကြောင်းကို ပြောတာလဲ၊ ကျွန်မ နားမလည်ဘူး'

တကယ်ပါ မောင်။ မောင်ပြောတဲ့ အခက်အခဲဆိုတာ ခရစ်(၁)တီနာနဲ့ မောင်ကို မောင်မိဘတွေ သဘောတူတာ၊ ကျွန်မကို သဘောမတူတာ၊ ကျွန်မနဲ့ မောင်နဲ့ ဘာသာတူ မဟုတ်ခြင်းကို အပြစ် တင်တာ၊ ဒါတွေလိုကော့ ကျွန်မ မထင်ဘူး။ ဒါဟာ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်အတွက် အဓိက မဟုတ်ဘူးလေ။ နှစ်ယောက်ချစ်ခြင်း ခိုင်မြဲနေခဲ့မယ်ဆိုရင် အရာကို စိုးရွံ့နေဖို့ လိုမယ်မထင်ခဲ့ပါ မောင်။

ဒောင်သည် သူမရှုစားပဲ့ပေါ်တင်ထားသော လက်ဖဝါး နှစ်ဖက်ကို သူ့ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အုပ်ကိုင်ဆုပ်ညှစ်ရင်း-

'ထား...ခုထိ ကိုယ့်ကိုမယုံသေးဘူးဆိုတာ ကိုယ်သိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ကိုလည်း ထားက သိပ်ချစ်နေတယ်ဆိုတာ လည်း ခိုပိပိနေတဲ့အတွက် ကိုယ် ထားကို ပိုချစ်ရတယ်၊ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ဘဝမှာ တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးတဲ့ မာမိတို့ကို ဖွင့်ပြောမိတဲ့အထိတောင် ဖြစ်သွားရလို့ မာမိတို့ ထားနဲ့ အကြောင်း သိသွားကြတာ၊ အရင်က ကိုယ် ဘယ်လောက် တဲ့တဲ့ အိမ်ကလူတွေလည်း သိချင်သိ၊ မသိချင်နေ အရေးတယူ မပြောပြလို့ ကိုယ့်ဘက်က မလေးနက်မှုနဲ့ သိပြီး သူတို့က စိတ်ချထားကြတယ်၊ အခု ကိုယ်က ပီကိစွကို စတင်ဆွေးနွေး'

ဝေထနာစာပေ

လာဘော့ မာမိနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပြီပေါ့၊ ဟိုးဘစ်နေက ကိုယ်နဲ့ Empire ဆိုင်ထဲကို အတူတူတွဲဝင်လာတဲ့သူက ခရစ်(၁)တီနာ လေ၊ ကိုယ်တို့က ငယ်ငယ်ကတည်းက ခင်ကြသလို မိဘချင်း လည်း သဘောတူထားကြတာ နှစ်ယောက်လုံးအသိ၊ ဒါပေမယ့် သူလည်း သူလုပ်ချင်တာလုပ်၊ ကိုယ်လည်း ကိုယ်လုပ် ချင်တာလုပ်ဆိုပြီး နားလည်ထားကြတယ်....

'တိနာက ထားနဲ့ ကိုယ်အကြောင်းကို ပြောပြထားလို့ သိထားတယ်၊ ထားကိုလည်း တွေ့နေ သဘောကျပြီး ကိုယ် ကို ထားနဲ့ လက်တွဲဖို့တောင် တိုက်တွန်းသေးတယ်၊ ကိုယ် တို့က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေမို့ နားလည်ကြပေမယ့် မာမိ တို့က အကင်းအကျပ် ဖြစ်နေတယ် ထားရယ်၊ ကိုယ် ခု လောလောဆယ် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိအောင် စိတ်ရှုပ်နေရ တယ်'

'မောင်က ဘာဖြစ်လို့ စိတ်ရှုပ်ရတာလဲ'

'ထားနဲ့ မခွဲချင်ဘူး၊ ထားကို ကိုယ် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရမှာ စိုးတယ်'

ဒါဟာ စစ်မှန်သော ချစ်ခြင်းကိုမှ ပေးဆပ်တတ်တဲ့ ထိပ်ထားရဲ့ ရလဒ်ပေါ့နော်။ မောင်ရဲ့ အမူအရာ၊ စကား အသွားအလာတွေနဲ့အတူ အားလုံးကို သူမက အမှတ်

ဝေထနာစာပေ

သည်းခြေမရှိစွာ ချစ်ခြင်းတစ်ခုတည်းနဲ့ ယုံကြည်၊ စိမ့်ဝင် နှစ်သိမ့်တော့သည်။

ထိပ်ထားဟာ မောင်ဆီမှာ အခဉ်အမြဲ ရှုံးကြွေးကို ပေး နေရသူပီပီ သည်တစ်ခါလည်း မောင်ထံမှာ ရှုံးနိမ့်ပြန်သတဲ့ လား။ သွားစမ်းပါ။ ဒါဟာ ရှုံးနိမ့်ခြင်းလို မပည်ခဲ့ဘူး၊ နော်။ မောင်ဆီက တန်ဖိုးရှိသော အချစ်ကို ရရှိသော ပိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ အနိုင်ရမှု။

‘ထား...ဘာအကြောင်းတစ်ခုခုပဲ ဖြစ်လာပါစေ၊ ကိုယ့် ဘက်မှာ ထား ရပ်တည်ပေးနော်၊ ကိုယ်က ထားနဲ့အတူတူ ရင်ဆိုင်ချင်တယ်’

‘မောင် ဘာတွေဖြစ်တော့မှာမို့လို့လဲဟင်၊ ကျွန်မ သိခွင့် ရှိမလား’

မောင်သည် ဘာကောင်းတစ်ခုခုနဲ့ မှ ထို။ သူ့ရဲ့ Arrow ရှုပ်အပြာပျော့လေး ဆိတ်တပ်ထဲက ဘူးတစ်ခုကို နှိုက်ယူ၊ ဘူးအဖုံးကိုဖွင့်ပြီး အကဲကပစ္စည်းတစ်ခုကို...အိုး...လှပသော ရွှေပြောင်ကွင်း လက်ခွပ်နှင်ကွင်းက ဆင်တူဖြစ်သည်။ သူမရဲ့ မျက်စိရွှေ ထိုးအပြတွင် ကွင်းကလေးတစ်ခုစီမှာ မောင် သူပဆီက အဖြေရရှိသောနေ့သည် အမှတ်တရ ထင်းခနဲ ပေါ် လွင်လေသည်။

မောင်က သူမရဲ့ ဘယ်ဘက် လက်သူကြွယ်တွင် လက်စွပ်ကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း စွပ်ပေးရင်း...

စေတနာစာပေ

‘ထား...ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်နဲ့ တရားဝင် အသိအမှတ် ပြုမှုအဖြစ် ဝိုလက်စွပ်ကလေးကို အမြဲဝတ်ထားနော်၊ ထား ကလည်း ကိုယ့်ကို ပြန်ဝတ်ပေး’

‘မောင်...ဘာတွေလဲ၊ ပြောပါဦး၊ ကျွန်မ နားမလည် နိုင်တော့ဘူး’

‘ကိုယ်ကို တိန်နာနဲ့ လူသိရှင်ကြား ငစ့စပ်ပေးဖို့ ပြင်နေ ကြပြီ ထား၊ ထား အထင်မလွဲချအောင် ကိုယ်ပြင်ဆင်ထား ခဲ့တာ၊ ထားနဲ့ ကိုယ် လက်ထပ်ကြမယ့် အကြံအဖြစ် ဒါလေး ကို စေ့ခန့်ရိုက်တာလေ၊ ယဲ ယဲ...’

‘မဖြစ်နိုင်တာ’

‘မငြင်းပါနဲ့ ထားရယ်၊ ထားဟာ ကိုယ့်ဇနီး ဖြစ်နေမှ မာမိတို့ထေ တိန်နာမိဘတွေကပါ နောက်ဆုတ်ကြမှာ၊ ဒီ လမ်းကလွဲရင် တခြားလမ်း မရှိတော့ဘူး’

မဟုတ်သေးပါဘူး။ ထိပ်ထား ဆိုသော မိန်းမ တစ် ယောက် မျှော်လင့်ထားတာ သည်လိုအခြေအနေမျိုးတွေမှ မဟုတ်ခဲ့သေးတာ။ ဟင့်အင်း...မောင်၊ ကျွန်မ မိဘမျက်နှာ ဆိုးမသုတ်တဲ့သမီးတစ်ယောက်၊ ညီမလေးတွေကို ရွှေက လမ်းပြောင့်ပြောင့် လျှောက်မပြသော မိုက်မဲတဲ့ အင်မကြီး တစ်ယောက်၊ သူငွေသား တစ်ယောက်ကို လက်လွတ် မခံ နိုင်သော ဝေ့မက်ထဲမိန်းမတစ်ယောက်အဖြစ် ပတ်ဝန်းကျင် ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှာ အဖြစ်ပင်...ဘူး။ ကိုယ့်ကို မလိုလားသော မိသားစုစာစုအတွင်းကို မျက်နှာပြောင်တိုက်ဝင်ဖို့ မစဉ်း

စေတနာစာပေ

စားခဲ့ဘူး။ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့မာနဆိုတာ ကိုယ့်အပေါ်
တန်ဖိုးမြင့်တင်မှုလည်း ဖြစ်တယ် မောင်။

'ထား...'

မောင်ထံမှကြေကွဲဆို နစ်သံဖြင့် တောင်းပန်မျက်စိန်းကို
ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံရ၏။ သူ့ဖဲရဲ့ မျက်နှာအရိပ်အကဲတို့ကို သိနိုင်
လွန်းသော မောင်ဟာ သူမကို အမှန်တကယ် မြတ်နိုးသူ
အဖြစ် သိရှိရခြင်းအတွက် ကျေနပ်သော ထိပ်ထားသည်
အရည်ငဝေသောမျက်ဝန်းဖြင့် ပြန်လည်စိုက်ကြည့်ကာ နှုတ်
ခမ်းကို တုန်ချိုးပွားပြခိုက်...

'ထားရယ်...ထား မာနကြီးတယ်ဆိုတာ သူများအပြော
ကို ပယုခဲပေမယ့် အခု ကိုယ်ယုံသွားရပြီ၊ ထား ခဉ်းစား၊
ပါဦးနေနဲ့၊ ကိုယ့်ကို ထား သိပ်ချစ်တယ်ဆိုရင် ကိုယ်က
လည်း ထားကို သိပ်ချစ်မှန်းသိရင် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို
ထားရဲ့မာနတွေ မပါဘဲ ဆုံးဖြတ်ပေးပါ။ ကဲ... ခုလော
လောဆယ်ဘော့ ကိုယ့်ကို ဒီလက်စွပ်လေး ဝတ်ပေး'

ပျက်ယွင်းထိခိုက်သော မောင် သဏ္ဍာန်ကို ရင်ထဲမှာ
စူးအောင့်ဆို နင့်နေလျက် မောင်အလိုကျ သူ့ရဲ့ ဘယ်
လက်သွကြွယ်မှာ လက်စွပ်ကို ယူစွပ်ပေး၏။ အိုး...မောင်၊
ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ။ ဆိုင်ထဲကလူတွေ မြင်သွားခဲ့ရင်...
ဟင်အင်း... မောင်ရယ်၊ သူ့သို့လိုမျိုး လှည့်ပြားမှုတွေနဲ့
ကျွန်မရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မရယူပါနဲ့၊ မောင် နှုတ်ခမ်းဆီ
မှာ ထောက်နေသော သူမ၏ ဘယ်လက်ဖဝါးကို ပြန်ဆွဲယူ
တော့... 8

'မလွတ်တော့ဘူး ထားရယ်၊ ထား လက်ကို ဒီလိုပဲ
တစ်သက်လုံး တွဲထားပါရအောင်'

မောင်သည် လက်တစ်ဖက်တည်းဖြင့် ကားကို ကျင်လည်
စွာ မောင်း၊ ကျန်တစ်ဖက်ကတော့ သူမ၏ လက်ဖျား
လေးကို ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်၊ လှည်းတန်းမီးပိုင့်မှာ အကြာ
ကြီး ရပ်ရတော့ သူမရဲ့ နဖူးဆံဝပ်ဆီ လှည့်နှမ်းနှင့် ထိပ်
ထား၏ မာနများကို ဖြိုပစ်နေသည်လား။ Laura Brannigan
ကတော့ 'Cause I'm youn lady... And you're my man'
လို့ မောင်ကား ကက်ဆက်ထဲကနေ နှစ်ဦးသားရဲ့ ချစ်ခြင်းကို
ဖွဲ့ဆိုနေတယ် မောင်။

—ဝှ်—

‘ရက်စက်တယ်... ထားရယ်’

‘ကျွန်မ မောင်ကို ရက်စက်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မာနကို အထောင်တင်တာပါ။ မောင်မိဘတွေက ကျွန်မလို မိန်းမ တစ်ယောက်ကို လိုလိုလားလား လက်ခံချင်ခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မက မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး သူတို့သားကို လက်ထပ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်မ ဘစ်သက်လုံး ဒိတ်ဆင်းရဲသွားရလိမ့်မယ်။ ပြောစရာ အမှတ်တစ်ခုလည်း ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ နောက်ပြီး ဖေဖေနဲ့ မေမေကလည်း သမီးတစ်ယောက်ကို တန်ဖိုးရှိရှိ တောင်းရမ်း လက်ထပ်ခံရခြင်းကို လိုလားမှာမို့...’

‘ဒါဆို အခုဆန္ဒက ထားရဲ့ ဆန္ဒလား၊ ထား ပိဘတွေရဲ့ ဆန္ဒကို တင်ပြတာလား’

‘ဟင့်အင်း... ကျွန်မ တင်ပြတာ မဟုတ်ဘူး မောင်၊ ကျွန်မတို့ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ရဲ့ သဘောတရားကို ပြောပြတာ’

‘ထားက ကိုယ်လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ ကိစ္စကိုလည်း တောင်းဆိုတယ်၊ ကိုယ်က မလိုက်လျောနိုင်တော့လည်း ကိုယ့်ဘက်ကို မဝံ့ပြန်ဘူး’

‘မောင်က နာနာကြည်းကြည်း သူ့ပကို အပြစ်တင်သလိုလား။ ရပါတယ်ကွယ်၊ ဒါကို သူမ ကြားရလိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားခဲ့တာပဲ။ အတောတည်းက မောင်ရဲ့ အခက်အခဲတွေ

စေတနာစာပေ

(၈)

‘ဒါ တကယ်ပဲလားဟင် ထား’

‘ကျွန်မ ပြောပြီးသားစကားကို မပြင်တတ်ဘူးဆိုတာ မောင် သိပါကယ်’

ခေါင်းငိုက်စိုက်ချွဲကာ မောင်က နာကျင် ထိခိုက်ဟန် ပြပေမယ့် သူမက ကြိုတင်မျှော်လင့်ထားသည်မို့ မတုန်လှုပ်ခဲ့ပါ။ သည်းအဆုံးအဖြတ်ကိုချမှတ်စတင် ရည်ရွယ်ကတည်းက သူမ ကိုယ်တိုင်လည်း အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ငိုကြွေးရင်း မောင်ထက်ပိုသော နာကျင်ထိခိုက်ခြင်း၊ မာနနဲ့ ချစ်ချင်း အားပြိုင်မှုမှာ ရူးသွပ်ချွေးကဲချွေးရင်း ညပေါင်း ပျားစွာ ကုန်ဆုံးခဲ့ရပြီးပြီပဲ။

စေတနာစာပေ

ကို ကြားထားပြီးသား ဖြစ်တာတောင် မောင်ကို ကျွန်ုပ်
အကျပ်ကိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်ုပ်မက မောင်ကို လက်
မှတ်ရလို့ အသက်သေချင် သေသွားပါစေ။ ကျွန်ုပ်မကို
မလိုလားဘူး ဆိုသော အပြစ်အတွက် ခံပြင်းကြေကွဲခဲ့တယ်
မောင်။

သူမသည် မောင်ပုခုံးကို ခေါင်းဖို့ချ၍ မောင်ကို ဖြစ်
လာသော အခြေအနေများအတွက် စိတ်ဖြေနှိပ်ဖို့ နှစ်သိမ့်
ဟန်ပြင်စဉ်—

‘တော်တော့၊ ထားရယ်... ကိုယ့်ဆန္ဒဖြစ်တဲ့ နှစ်ဦး၊
ထဘောတူ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စကိုတော့ ထားက ငြင်းပယ်ခုံတင်
မစာ ထားဆီက တောင်းဆိုမှုတွေနဲ့ ကိုယ် ကို လှင့်သွား
ထောင် စေစားပြီးမှတော့ ကိုယ် ဘယ်လိုပြေသိပုံနိုင်မှာလဲ၊
ထားနဲ့ကိုယ် ဝေးသွားကြတော့မယ်လေ၊ ထားက ကိုယ်နဲ့
ခွဲနိုင်လို့လား၊ ကိုယ်နဲ့ထားနဲ့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
သိပ်ချစ်ကြတယ်လေကွာ’

ဟင့်ထင်း... မောင်ရယ်၊ ကျွန်မရဲ့ ချစ်ခြင်းကိုမှ မောင်
နားမလည်သေးတာဘဲ၊ ထားနဲ့တောင် ခုချိန်မှာ ဝေးသွား
ရပေမယ့် ချစ်ခြင်းမှန်ရင် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ ပေါင်းစည်းနိုင်
ရမှာပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ် မောင်နဲ့ ထာဝရ ဝေးသွားရမယ်
ဆိုရင်လည်း ကျွန်မက မောင်ကို ချစ်နေရခြင်းနဲ့ ဖြေသိမ့်
ပျော်ရွှင်နိုင်ပါတယ်။

စေတနာစာပေ

‘ထား ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ကြမယ်နော်’

‘ဆောရီး မောင်’

‘ဒါဆို ထားက ကိုယ် ကို အပျော်ချစ်ခဲ့တာပေါ့၊
ကိုယ် ကို လက်ထပ်ဖို့ သိပ်ငြင်းဆန်နေတယ်’

‘ကျွန်မ လိုချင်တဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ လက်ထပ်ခြင်းမှ မဟုတ်တာ
မောင်၊ ဒီအတွက် ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ မောင်ကို—
မောင်ကို ကျွန်မ သိပ်ချစ်တယ် ဆိုတာတော့—’

ဆတ်ခနဲ မောင် ထရပ်တော့ သူမ ထိတ်လန့်တကြား
မော့ကြည့်၊ ပြီးတော့ မောင်ရဲ့ ခက်ထန်တင်းမာသော၊
ထိမထင်မှုပြည့်လျှမ်းသည့် ခန့်အုံတဲ့ပြုံးသော၊ ပေါက်ကွဲ
ပြိုပျက်မှုကို အယောင်ဆောင်သော ပျက်နှာပြင်ကို မမြင်
ရကဲ့သို့ မြန်လည်ရဲ့ ချ တိတ်ဆိတ်နာကျင်တော့သည်။

ကျွန်မဟာ အညတရ မဟုတ်ဘူး။ ပညာပဲ့ မိန်းမ တစ်
ယောက် မဟုတ်ဘူး။ အကျည်းတန် မိန်းမတစ်ယောက်
လည်း မဟုတ်ဘူး။ မိဘမျိုးရိုးညွှတ်တဲ့ မိန်းမလည်း မဟုတ်
ခဲ့ဘူး။ အစဉ်အလာရာရာ ပြည့်စုံသော အသိုက်အဝန်းမှာ
အဆင်အတန် မြင့်မားတဲ့ ပညာရပ်ကို သင်နေတဲ့ အလှ
တရားတို့ကြောင့် မာနကြီးဂုဏ်ယူနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်
မို့လို့ မောင်မိဘတွေရဲ့ ထဘောမတူနိုင်ဘူးဆိုသော စကား

စေတနာစာပေ

၁၁၈ ဝိ ရှင်မိုး(ထေးတက္ကသိုလ်)

ကို ထပ်မန်တလဲလဲ ကြားယောင်ကာ မာကျောဘင်းမာ ခဲ့ရတာပါ မောင်။

မောင်ကို ချစ်ပါသည်။ မောင်ရဲ့ ဖျစ်ခြင်းကိုလည်း ကျေနပ်ပါသည်။ ဒါပေမယ့် ကျန်မဟာ မောင်ကို ဆုံးရှုံးရရင် ဆုံးရှုံးရပါစေတော့။ ချစ်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ဘယ်တော့မှ မပြင်းတော့ဘူး။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ကိုယ် ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကြိုးစားနေပါမယ်၊ ထား ရက်စက်တယ်’

နောက်ဆုံးကောင်းတစ်ခုနဲ့နှင့်တူ ဖောင်သည် ထိပ်ထား၏ ဘဝထဲမှ ရက်ပေါင်းများစွာ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည်။ သူမသည် အောင်လိုက်၊ ကျလိုက်ဖြစ်သော စာမေးပွဲ သံသရာထဲမှာ လည်ရင်း၊ မောင်ကိုဆုံးရှုံးခြင်းကို ထိခိုက်၊ မျှိုသိပ်၊ ကြေကွဲရင်း အလင်းမဲ့သော၊ နိဂါန်းမှလှသော နံနက်ခင်းများ၏ ဝန်းချီကာ၊ အစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ရသူပမာ -။

ထဲလိသံကြောင့် ကျက်လက်စစာအုပ်ကိုချရင်း တံခါးပေါက် ဆီ လာခဲ့သည်။ တစ်အိမ်လုံး အမျိုးတူအိမ် သွားလည်ပြီး

စေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းထပ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၁၁၉

ပေမယ့် သူ့ကတော့ 2nd M.B ကျောင်းသို့ပီ ပြောဆိုရန် အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေသော စာမေးပွဲများအတွက် စောင့်၊ တနင်္ဂနွေ ကျောင်းပိတ်ရက်သည် စာကျက်ရခြင်းဖြင့် ကုန်ဆုံး ဖြစ်စေတော့မည်။

အတွင်းက ခြင်လုံသံကောခံထားသော တံခါးကို ပွင့်အပြီးတွင် အပြင်က ဘာလျာတံခါးတစ်ထပ် ကျန်သည်။ တံခါးပေါက်များကြားမှ ပြင်ရသော ကိုငယ်ကို သူမက ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်သည်။

‘ကိုငယ်’

‘ကိုငယ် လုပ်မနေနဲ့၊ တံခါးပြန်ပြန်ပွင့်စမ်း၊ ညည်းကို ပြစရာရှိတယ်’

အော်ငေါက်ဆူပူဟန်ဖြင့်နေသော ကိုငယ်ကို ဆံ့အား တကြိုး ဖြစ်၏။ ခပ်ပျော်ပျော်ဖြင့်နေရပြီဖြစ်သော ကိုငယ်သည် ဆည်တစ်ခါတော့ မျက်မှောင်ကြုတ်၊ အကြိတ်၊ အာ ထိပ်ထားသည် သူမ မသိသေးသော ကိစ္စတစ်ခု အတွက် ကိုငယ် ကြိုတင် ဒေါသဖြစ်နေခြင်းကို စတင် မမေးရဲပါ။

‘ငါ ရှက်တယ် ပီထိပ်ထားဦး၊ ငါ ရှက်တယ်၊ နင်ကြောင့် အရှက်ကွဲပြီ’

စေတနာစာပေ

၁၂၀ ၊ ခွင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

'ကိုယ် ကျန်မနဲ့ ပင်သက်ပြီး ဘာဖြစ်လာလို့လဲ၊ ကျန်မကြောင့် ဘာတွေများ နှစ်နာစရာတွေရှိလာလို့လဲ'

'ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ မိမာ သတင်းစာယူပတ်ကြည့်စမ်း'

စားပွဲပေါ်မှာ အဆင်သင့်တွေရသော သတင်းစာကို ကောက်ယူ၍ နောက်ဘက်ကြော်ငြာစာမျက်နှာကို လှန်လှော့ ပြသ၏။

ကြော်...မောင်က သူမကို ထာဝရ ထားခဲ့ဖို့ ကြေညာ လိုက်ပြီပဲကွယ်။ ပျော်လင့်ဖားသော သတင်း တစ်ခုကို တကယ်တကယ် မျက်ဝါးထင်ထင် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသောအခါ သူမသည် မျက်နှာပြင်ကို ယောင်ယမ်းပွတ်မိခင် ပူဆူးသော မျက်ရည်ဝက်တို့၏ အင်အားကို ခံစားရရှိ၏။

'ငါကတော့ ညီမတစ်ယောက်ချစ်သူအဖြစ် ပီကောင် အကြောင်းတွေ သိနေတာတောင် ခွင့်လွှတ်ပြီးဆက်ဆံနိုင် ခဲ့တယ်။ လေ့လာကြည့်တော့လည်း နှင့်တို့နှစ်ယောက် တကယ် ချစ်မြတ်နိုးကြတယ်လို့ အတပ်ပြောနိုင်သလို ရန်ကြီးအောင် ကလည်း ခြေငြိမ်ငြိမ်နဲ့ နှင့်တစ်ယောက်တည်းပဲ တွဲတာတွေ့လို့ အားလုံးက နှင့်ကိုကကောင်းတယ်တဲ့၊ ငါ့သူငယ်ချင်းတွေ ထဲက နှင့်ကို လိုက်ခဲ့ဖူးတဲ့ကောင်တွေကလည်း အမြဲ သတိ ထား ကြည့် နှင့်ကြတာ၊ အခုတော့ ငါ့အရှက်ကွဲပြာတောက် ဝါ အရမ်းခံပြင်းတယ်'

ဝေတနာစာပေ

နံနက်ဝင်း : သစ်ရဲ့ နိဗ္ဗာန်ပန်းချီ ၊ ၁၂၁

'သူ့မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး' 'ဘာ...'

ဆောင့်ကြီး အောင်ကြီး အော်ချလိုက်သောကြောင့် သူမ တုန်သွားရလောက်အောင် ကိုယ့်ကို ကြောက်သွားမိ သည်။ ကိုယ်သည် အနေ မတည်ဘဲ ရယ်ရယ်မောမော နောက်ပြောင်နေတတ်သူပေမယ့် ဆူစရာ ငေါက်စရာရှိလျှင် တော့ တစ်ခါတစ်ရံ လက်ပါသည်အထိ။

'ငါ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း အာချောင်ပြီး 'မင်းတို့ကျန်ရစ် ဖြစ်ပြီ'လို့ ဟိုကောင်တွေကို ခဏခဏ ကလိပူးတော့ ချဉ် နေရတဲ့အထဲ ပီကောင်က တခြား ကောင်မလေး တစ် ယောက်ကို လှူသိခွင့်ကြား စေ့စပ်သွားတော့ ငါ့ကို ခနဲ ချင်ကြတာပေါ့၊ အဲဒါ အဓိကတရားခံ ဟိုကောင် သနား မရှိလို့ ဖြစ်တာမဟုတ်လို့ ဘာလဲ၊ ပြောစမ်းပါ'

'သူ ကျန်မကို ဒီကိစ္စတွေအားလုံး အသိပေးပြီး ဆွေး နှေးပါတယ်'

'ဟင်...နင်က အဲဒါ ဘာမှပြန်မပြောခဲ့ဘူးလား'

ကိုယ်မသိသေးသော သူမ၏မာနကိုထိပါးခံရမှုအား တည်ငြိမ်အောင်ကြိုးစားပြောပြပေမယ့် ရင်ထဲမှာ တစ်စိ ဝဲ ကြေစပြုလာသော တစ်စုံတစ်ခု၏ ကြေကွဲခြင်း အသံကို ကြိတ်မှိတ်မျိုချရ၏။

ဝေတနာစာပေ

အကြောင်းအရာတစ်ခုဆုံးတိုင်း ပိုမိုခက်ထန်လာသော ကိုယ်သွင်ပြင်သည် ညီမဖြစ်သူအတွက် ခံပြင်းခြင်းများ၊ မောင်မိတ်တွေ့၍ ငွေဂုဏ် မောက်မာကာ အထင်ဆေးမှုကို နာကျင်ခြင်းများ၊ သူမ၏ ဖွင့်ဟဝန်ခံသော ခံစားချက်နှင့် အတူ မာနကို အရောင်တင်မှုအတွက် မှန်တယ်ဟု ထင်မြင် မှုများဖြင့် ဖော့ပြင်းပင်းမာတော့သည်။

'ဒီကောင်အဆုံးပကျတကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း ပါဘယ်လေ၊ လက်ယံဆို ဝေ့ စပ်တဲ့အထိ မပြစ်လာရအောင် ကောင် ဒီကောင်အိမ်ကို တင်းနိုင်ရမယ်၊ ရန်ကြီးအောင် ကိုယ်တိုင်ကလည်း နင့်ကို တကယ်မေတ္တာမရှိလို့ဖြစ်မှာပေါ့ ထိပ်ထားရဲ့'

'ထဲဒါတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မ သူ့ကိုယ့်တယ်၊ ကျွန်မ ကို လက်ထပ်ကြမို့ အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်မ ကသာ...'

'အေးလေ... နင်လုပ်တာ မှန်တယ်၊ ဟိုကောင်ကိုသာ ငါ မကျေနပ်တာ၊ တစ်နေ့ ငါနဲ့တွေ့မယ်'

ဘုရားရှေး...ကိုယ်ဟာ မောင်ကို အာလို့များ အမှန်း ပွားချင်ရသည်လဲ။ မောင်ဟာ... ထားရဲ့မောင်ဟာ ပိုးသား စွာ ချစ်ခဲ့သူတစ်ယောက်။ သူမကို အမှန်တကယ်မြတ်နိုးခဲ့သူ တစ်ယောက်။ နောက်ဆုံး တွေ့ခဲ့ရသော နေ့က မောင်ရဲ့ ဆိုနှင့် ကြော့ရဲ့ရိပ် လွှမ်းသော ပျက်နာပြင်သည် သူမကို အခါများစွာ မခြောက်လှန့်နေဆဲ ဖြစ်သည်။

ဝေတနာစာပေ

'ငါမှာတော့ ဟိုကောင်တွေကို မျက်နှာ မပြရဲအောင် ထရှက်ကြီးပိတယ်၊ ညည်း မာနကြီးတာ၊ ထနေတည်တာ၊ လူတာတွေကြောင့် ငါမှာ ဂုဏ်ယူရသလို တည်တည်တံ့တံ့ ချစ်သူတစ်ယောက် ဒတာလည်း ငါ အပြစ်မပြောတဲ့အပြင် ကျေနပ်ခဲ့သေးပေမယ့် ဒီလို သစ္စာမရှိတဲ့ကောင်မျိုး ဆိုရင် တော့ ဘစ်သက် မကျေနပ်ဘူး၊ ထိပ်ထား...ဘာအကြောင်း နဲ့မှ ဒီကောင်အိမ် လာဆက်သွယ်ပါစေ၊ နင်ပြန်မဆက်ဆံ နဲ့နော်၊ ကိုယ့်ဘက်က နစ်နာမယ်၊ လူ့ ပြောချာဖြစ်မယ်၊ အခုဆို ရန်ကြီးအောင်က လူသိ ရွှင်ကြား ဝေ့ စပ်ပြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီ၊ ပိတ်ဆဲလို့ ဆက်ဆံသည်ဖြစ်စေ၊ အရှင်က ထိပူးတယ်ဆိုတဲ့အဖြစ်ကြောင့် ဘယ်သူ့မှ အပြင် ရွှင်းမှာ မဟုတ်ဘူး'

'ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်'

သည်ကားနဲ့အတူ ထိပ်ထားသည် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ကျေကျေနပ်နပ် ချလိုက်ရခြင်းအတွက် အမှန်း၊ အမှား ဝေပန် ပိုင်းခြားခြင်းများလည်း ကင်းစင်လျက်။

ကြောင်ငေးတွေဝေစွာ မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေခဲ့မိသည်မှာ မိနစ်များစွာ။ လမ်းခွဲမှီဆိုတာ ထိပ်တိုက် ကြုံဆုံရပြန်တော့ ထိပ်ထားသည် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခဲ့သော်လည်း ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ထိခိုက်ရပြန်သည်။

မောင်ကို ချစ်မိခြင်းမှာပိုင်ဆိုင်ရယူလိုခြင်းလည်းပါတယ် မောင်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ လိုလားသော ပိုင်ဆိုင်ရခြင်းက ပန်တီးလာသော အခြေအနေအတော့နဲ့ ခြားနားနေခဲ့တယ်။

ဝေတနာစာပေ

၁၂၄ ဝိ ရှင်ပိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

နှစ်ဖက်မိဘက သဘောတူသော၊ အဆင်ပြေသော၊ လိုလားမှု
များစွာရသော ခရီးလမ်းက သွေဖည်သွားခဲ့ပြီပေါ့နော်။
ဒါဟာ ဘယ်သူကြောင့်လဲ မောင်။ မောင်ကတော့
ထိပ်ထားရဲ့ မာနကြောင့်လို့ အပြစ်တင်လိမ့်မယ်ထင်ရဲ့။
တကယ်တော့ အဆင့်အတန်း ခွဲခြားတဲ့၊ လူတစ်ဖက်
ဆားကို မမြင်ပူးသေးဘဲနဲ့ အထင်သေး ရှုတ်ချတတ်တဲ့
မောင် အသိုက်အဝန်းကြောင့် ထိပ်ထားကလည်း မာနနဲ့
ပြန်တိုက်ခဲ့မိတာပါ မောင်။
ကျွန်မကြောင့် မောင် နှစ်နာမူ တစ်စုံတစ်ရာ ခွဲခဲ့ရင်
ဝမ်းနည်းပါတယ် မောင်ရယ်။ သည်လို မရည်ရွယ်ခဲ့ပါဘူး။

...ဝိ...

စေတနာစာစေ

(၉)

အတန်းထဲဝင်လိုက်စဉ် ခေါင်းချင်းဆိုင်နေသော အုပ်စုထဲက
တစ်ယောက်က သူမကို မြင်လိုက်၏။ တစ်ခုခု ပြောလိုက်တာ
ကြောင့် အားလုံးလူစုခွဲကာ သူမကို လေ့လာသမှု ပြုကြ
သည်။ ခေါင်းကို ပိုမိုမော့ပစ်လိုက်ပြီး ခြေလှမ်းမုန်မုန်ဖြင့်
အပေါ်သို့ လှမ်းတက်၍ ဆွေရှိထုဆီမှာ ဝင်ထိုင်၏။
'ထိပ်ထား...နင့်ကို ဟိုအုပ်စု အတင်းပြောနေကြတာ
တွေ့လား'
'ဂရုမစိုက်ပါဘူး'
'နင်က ဂရုမစိုက်ပေမယ့် သူတို့ကတော့ ဂရုစိုက်ကြတယ်
လေ၊ စနေနေ့က သတင်းစာမှာ ရန်ကြီးအောင် စေ့စပ်

စေတနာစာစေ

သတင်းကိုတွေ့ပြီး ဒီနေ့ နဂိုကို အကဲခတ်ကြပယ်ဆိုတာ ငါ မျှော်လင့်ထားတာ မှန်နေပြီ၊ ဘယ်လိုတွေ့လဲ ထိပ်ထားရယ်'

'ဆွေ့ကို မပြောပြချင်လို့ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ဒါပေမယ့် ဖြစ်ပြီးသွားတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုအတွက် ဆွေးနွေးရမှာ၊ နာကျင်ရမှာ၊ ထိခိုက်ရမှာတွေ ပြန်မခံဝားချင်တော့လို့ မပြောတော့ပါဘူး ဆွေ့ရယ်၊ ဆွေ့ နားလည်ပါနော်'

'နားလည်ပါတယ် ထိပ်ထားရယ်၊ ဒါပေမယ့် လူပြောသူပြော ခံရတဲ့အတွက် ထိပ်ထား ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့ လိုတယ်'

အိုး... ဒီစကားလေးဟာ... မောင်က နောက်ဆုံးပြောခဲ့တယ်။ 'ကိုယ် ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကြိုးစားပါမယ်'တဲ့။ ဆွေ့ကလည်း ဘုမကို ခံနိုင်ရည်ရှိရမယ်လို့ အားပေးပြန်တယ်။ သူမကပေ မောင်လို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကြိုးစားနိုင်ပါမည်တဲ့လား။

ကော်ခဲသော အာသာရပ်များ၏ သင်ကြားမှုကို စိတ်နှစ်အာရုံသွင်းရသော်လည်း လတ်တလော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုအတွက် စိတ်ညစ်ညူးခြင်းက သူမကို နှိပ်စက်၏။

'ရန်ကြီးထောင်က နောက်ဆုံးတော့လည်း သူ့လမ်းထူလျှောက်သွားတာပေါ့၊ ထိပ်ထားသာ အရှုံးအမှူး ဖြစ်ကျန်ခဲ့တာ'

'ထိပ်ထားက မာနသိပ်ကြီးတာ၊ အခုတော့ ထိသွားပြီ၊ ကျောင်းကကောင်တွေကလည်း ကားချင်ကြမှာပဲ'

ထိုင်နေကျ ခုံပိုင်းလေးဆီ ဝင်ထိုင်စဉ် တိုင်ကွယ်နေသေး တစ်ဖက်ဆီက ဝေဖန်သံတွေက စောင့်ကြိုလေသည်။

'ရန်ကြီးထောင်တို့ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်တွေက သိပ်ချမ်းသာကြသလို ရှေ့ရွှေချင်း ထပ်နေကြတာ၊ တော်ရုံ ရှိရုံလောက်နဲ့ အထင်မကြီးကြဘူး၊ သူတို့က မွေးကတည်းက ချမ်းသာတဲ့ မိသားစုဝင်ချင်း စေ့စပ်ထားတဲ့ လေ့လည်း ရှိတယ်၊ ထဲဒါကို ထိပ်ထားက မသိရွာဘူး'

'သူ့အစ်ကို ကိုယ်တိုင်ကတောင် အထင်ကြီးနေပြီး ညီမကိုမှ မတားတာ'

အို- ဖင်အင်း... ဒါတွေဟာ ထိပ်ထား ရင်ဆိုင်ရမယ့် မောင်ကို ချစ်မိခြင်းရဲ့ ရလဒ်တွေတဲ့လားဟင်။ မောင်ကို လက်ထပ်ခွင့်ရခဲ့သားနဲ့ ရွှင်ပယ်ခဲ့ရခြင်းရဲ့ အပြစ်တွေတဲ့။ မောင်... ကျွန်မဟာ ဒီကမ္ဘာကြီးထဲက ပျောက်ကွယ်သွားတဲ့ အမှန်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ရင် အခု ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အဖြစ်တွေကို ကြုံရမှာ မဟုတ်ဘော့ဘူးပေါ့နော်။

မှားခဲ့တယ်လို့ နောင်တမရချင်ပေမယ့် အခက်တည်းက မောင်ကို သူမ မချစ်ခဲ့မိရင် ဒီလိုမျိုး ကြုံတွေ့ရမှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုသော အတွေးတို့ကဘော့ ဝင်စပြုလာခဲ့သည်။

၁၂၈ ဝ ဝှင်ပိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

နောက်ထပ် ဝေပန်စကားတို့ကို ဆက်ပကြားရဲတော့
တာမို့ ထ ထွက်ရန်ပြင်စဉ်...

‘ကျွ...’

ဆိုသော အရိတ်ဆုံသံကျယ်ကျယ်နှင့်အတူ ကျောင်းဝင်း
ထဲ ချိုးကျွေဝင်လာသော Super Roof ကားဖြူလေး
သည် သူမကို တုံ့နှေးသွားစေ၏။

ဒါဟာ ချစ်ရထဲ မောင်ပဲဟု အတပ်သိလိုက်ခြင်း ခကွံ
ထမြန်ရှောင်ပုန်းဖို့ကို ပြင်ဆင်သည်။

‘ရန်ကြီးအောင်တော့ လာပြီဟေ့၊ ဘာတော့ဖြစ်ကြမလဲ
မသိဘူး၊ ပဲ့ကြီးပဲ့ကောင်းပဲ’

နောက်ဘက်မှာကျန်ခဲ့သော အသံတို့ကို ဂရုစိုက်မခန
အား။ အတန်းဆဲပြန်ဝင်ပြီး အားကိုးစရာ ဆွေ့ကို ရွာပြန်
တော့လည်း မတွေ့တာမို့ မောင် အတန်းဆဲထိ မလာပါ
ရေနှင့်ဟု ဆုတောင်းခြင်းကိုသာ အဖော်ပြုရသည်။

‘ထား’

ဟု နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရုံ အသံမှထွက်ဘဲ မောင်က သိရတာ
အပေါက်ဝက လှမ်းခေါ်သည် ခေါင်းခါခြင်း ဆန်၊
ပြီးတော့ ခေါင်းငုံ့ချကာ လူအားလုံး၏ ဝိုင်းဝန်းအကဲခတ်
မှုကို ရှောင်ဖယ်ရသည်။

ဝေတနာဝာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ ဒီဂါနီးပန်းချီ ဝ ၁၂၉

‘ထား ကိုယ်နဲ့မတွေ့ချင်တော့ဘူးလား’

အိုး... မောင်က သူ့ရဲ့ ထိုင်နေရာဆီတက်လာကာ ထိပ်
ထားကို ညှို့ဝင်လိုက်ပုံက ရဲတင်းသော မောင်ရဲ့ အပြုအမူ
များသည် အလျင်ကလို ဇုတ်အရွတ်နိုင်ဆဲပါပဲလားကွယ်။

မောင် ပိန်သွားတယ်။ ဆံပင်တွေလည်း အရမ်းရှည်နေ
ပြီ၊ မျော့တော့တဲ့ အသွင်က မောင်ဆီမှာ ကြီးစိုးနေတယ်။
မတွေ့ကြတဲ့ ရက်ပေါင်းများစွာမှာ မောင်ဟာ သူမလိုပဲ
ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ပုံရပါပြီ။

‘ထား ကိုယ်ကို စကားပြောခွင့်ပေးကွာ၊ ကိုယ် အခု
စိတ်ညစ်ရလွန်းလို့ ရူးချင်နေပြီ၊ ထားက ရက်စက်ထားသူ
ဆိုတော့ နေနိုင်မှာပေါ့နော်’

‘ရှင်က ဝေ့စပ်ပြီးတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်နေ
ပြီလေ၊ ကျွန်မကို ဒီလိုလာတွေတာ ကျွန်မသိကွာကို မငဲ့ထု
ထောက်တယ်ဆိုတာထေ တွေးမိရဲ့လား’

‘ကိုယ်ကို မောင်လို မသုံးတော့ဘူးလား’

‘လိုသေးလို့လား၊ ဒါတွေအားလုံး ကျွန်မရဲ့ သဘော
ဆန္ဒအရ ဖြစ်ခဲ့တာမို့ ရှင် ထင်မကြီးစားနဲ့တော့လေ၊
အားလုံးက ကဲခွဲကြလိမ့်မယ်၊ ကျွန်မ သူများအပြောလည်း
ပခံနိုင်ဘူး’

အကဲခတ်...

'ထားရယ်...'

မောင်က တိုးတိတ်စွာ ညည်းညူ၏။

'ရှင် သွားပါတော့၊ တော်ကြာ အတန်းစတော့မှာ၊ အခုတောင် လူတော်တော်များများ ထောက် လာကြပြီ၊ ရှင်ရဲ့ လတ်တလော သတင်းကြောင့်လည်း လူပိတ်ဝင်စား နေတာကိုထေ့ ရှင်သိရဲ့လား၊ ဒါကြောင့် အခု ပို့ပြီး အတင်း ပြောစရာ ရကန်ကြလောက်ပြီပေါ့၊ ဒါကြောင့် ရှင် ပြန်ပါ၊ နောက်ထပ်လည်း မဆက်သွယ်ပါနဲ့တော့၊ အစကတည်းက ဒီလမ်းကို ကျွန်မ ငွှားချယ်ခဲ့တာမို့ ကျွန်မ ကျေနပ် တယ်'

'ဒါပေမယ့် ထားကို ကိုယ်က ချစ်တယ်'

အမြင့်ဆုံးတစ်နေရာမှပြုတ်ကျသွားရသူပမာ ခပ်တိုးတိုး အသံလေးတစ်ခု ကြားလိုက်ရခြင်းမှာ မေ့မြောသွားမိ မတတ်။ တလိုက်လိုက်တုန့်ယင်လာသောရင်အား ကြီးစား ငြိမ်သက်စေရင်း ပောင်ရွံ့ ချစ်တယ်ဆိုသော စကားသံလေး ကို တမ်းတကြေကွဲစေပြန်သည်။

သည်လိုပါပဲ မောင်ရယ်။ မောင်ဆီက ပထမဆုံး ကြား ရသော 'ထားကိုချစ်တယ်'ဆိုသောအသံ။ ထပ်ပန်တလဲလဲ ကြားရသော သည်အသံနဲ့ ရက်များစွာ ဝေးသွားခဲ့ပြီးမှ

ထပ်မံကြားရပြန်တော့ ထားက သည်အသံကိုပဲ မရိုးနိုင်စွာ ရင်ခုန်ပြန်သတဲ့။

ထားဟာ မောင်နဲ့ပတ်လက်ရင် မောင် ခန့်မှန်းနိုင်တာ ထက်ထောက် ပိုချစ်ပါတယ် မောင်။

-၇-

နောက်ပိုင်းတွင် မောင်သည် သူမရှိရာသိ လာမြဲတိုင်း လာ ပေမယ့် တိုက်ရိုက် သာမတွေ့တတ်ဘဲ သူမ မြင်နိုင်လောက် သော နေရာက ဝေးကြည့်နေတတ်၊ သွားရာနေရာတိုင်းမှာ အရိပ်လို လိုက်နေတတ်၊ တင်ခါတင်ရုံ စိတ်မထိန်းနိုင်လာ ပြန်လျှင် သူမကို လာခကားပြောတတ်ပေမယ့် ဒီမ်းကား ကင်းမာသော သူမ၏ အဆင်သင့်အာနိန္ဒာနှင့် ရင်ဆိုင်ရခြင်းမှာ နောက်ဆုတ် ကြေကွဲရတတ်သည်။

အလျင်ကနဲ့ မတူတော့သော မြူးကြူ ထွက်လက်ကန် ကင်းသော၊ ဆွေးမြည့်ဆုံးရှုံးဒိပ် ရောပြွမ်းသော၊ ဗျက်လုံး ချင်း ပတော်တဆဆိုရုံက တောင်းပန် တိုးလျှိုးသော ခွပ်သွင်က ထိပ်ထားအတုက စာကျက်ပျက်ခြင်း၊ ထိပ်ရေ ပျက် ညည်း ပန်တီးစေခြင်းနှင့် အထီးကျန် ဆန်သော

နှလုံးသားပိုင်ရှင် ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာရခြင်းများဖြင့် ရင်ဆိုင်ရသည်။

ထတင်းအဖျင်းဆိုသူ့ဘဝ ဝကားသံတွေသည် ခြိမ်းသက်ကာ ဘာဆက်ဖြစ်ပလဲ ဆိုသောပုံစံနှင့် စောင့်ကြည့်နေကြသူများအလယ်တွင် ထိပ်ထားက အနေတည်နိုင် ပေမယ့် မောင်ကတော့.....။

'ယောက်ျားလေးတွေက ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်းနည်းတယ်၊ နောက်ပြီး သူတို့က များသောအားဖြင့် ကိုယ့်ကို နံ့စားအစားပေးမယ့် စိတ်ဓာတ်မြင့်တင်ပေးတဲ့သူရိပ်မှ ရပ်တည်နိုင်ကြသလိုပဲ'

သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ခြံပြောစကား ကြားဖူးခဲ့သည်။ သည်စကားအတွက် အဲသည်အချိန်တုန်းက အားလုံးသော သူငယ်ချင်းတွေက ထိုသူငယ်ချင်းကို ဝိုင်းဟားခဲ့ကြစဉ် သူမလည်း ပါဝင်ခဲ့ဖူးသည်။ အခုလို ကိုယ်တွေ ကြုံလာရတဲ့ အပြစ်တစ်ခုမှာကျတော့ ထိပ်ထားက ထို သူငယ်ချင်း၏ စကားသည် မှန်ကန်နေခဲ့သလိုလို။ မောင်က ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမလက်လှောင် ခံစား ထိခိုက်ရခြင်း ပိုမို ပြင်းထန်ကာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပေါက်ကွဲမိမှာ စိုးပါခဲ့။

'မထိပ်ထားနဲ့ ပတ်သက်ပြီးမှ ဒီကောင် ဘော်တော် ငြိမ်သွားတာ၊ အရင် လိုက်ခါစကတော့ သူက အပျော် လိုလို ပြောသေးတယ်၊ နောက်မှ မထိပ်ထားကို တဖြည်းဖြည်း တကယ်ချစ်လာတာထဲ၊ မထိပ်ထားက ပအားချမ်း အပြစ်ကင်းစင်ပြီး မာနလည်း ကြီးတယ်ဆိုတာ ဒီကောင်

ပြေးထုန်းက မယုံဘူး၊ အခုတော့ ယုံသွားပြီဗျာ၊ ဒီကောင်လည်း ဘော်တော်ထိနေပြီ၊ အိပ်နဲ့လည်း လုံးဝ အဆင်မပြေဘူး ပြောတယ်'

တစ်ခါတုန်းက မောင် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ဖူးသော မောင်သူငယ်ချင်း (သူမက နာမည် မမှတ်မိချေ။) တစ်ယောက် ကျောင်းကို မယောင်မလည်လာလုပ်ရင်း သူမကို ဖျောင်းဖျစကား ဆိုလေသည်။

'တကယ်ဆို အချိန် ရပါသေးတယ် မထိပ်ထားရယ်၊ ဟိုကောင် တောင်းဆိုချက်ကို လက်ခံဖို့သင့်တယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် မထိပ်ထားကြိုက်သလို ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါတယ်၊ တိုက်တွန်းတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ထပ်မံခဉ်စားပေးဖို့ ဟိုးကောင်းအစား ကျွန်တော် လာ အရေးဆိုပေးတာပါ၊ မထိပ်ထားက ဟိုကောင်ကို အတွေ့မခံဘူး၊ စကားမပြောဘူးဆိုလို့'

မောင် သူငယ်ချင်းခမျာ အယူခံစကားတောင် ဆုံးအောင် မတင်ပြနိုင်ခဲ့ပါ။ 2nd M.B အကြီးတန်းက ကိုယ်ဟာ ညီမဖြစ်သူကို မျက်စိဖေါက်ထောက် ကြည့်နေသူပီချက်ချင်း သူမနဲ့ဘေး ဇနက်လာသည်မို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က သူမကို နှုတ်ဆက် ထွက်သွားရ၏။

'ထိပ်ထားနော်၊ ဟိုကောင်နဲ့ရှုပ်၊ ဒီကောင်နဲ့ရှုပ်တွေ့ငါ မလိုချင်ဘူး'

၈၃၄ ၊ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ကြိမ်းမောင်းဆွဲဆဲသော ကိုယ့်စကားများကိုခေါင်းငုံ့
ငြိမ်ခံရရင်းက မောင်ကို သတ်ရ လွမ်းဆွတ်နေတတ်သော
သူမသည် တစ်သက်လုံး သည်ဝဋ်ကြွေးကို ခံစားနေရတော့
မည် ဖြစ်သည်။ သည်ဝဋ်ကြွေးဟာ မောင်ကို ရွေးမိုက်စွာ
ချစ်ခဲ့သော၊ မာနကို ကိုးကွယ်သော မိန်းမသား တစ်
ယောက်အတွက် ရသင့်တဲ့ ဆုလစ်တစ်ခုပါ မောင်။
ဆားလုံး လွန်ကုန်ကြပြီးမှ သူမက ဘာမှဆက်ပြီးဝေ့တိုးပို့
မစဉ်းစားတော့ပါ။

ခပ်ဝေးဝေးဆီက ကားဘရိတ်ဆွဲသံပြင်းပြင်းကို ကြား
တိုင်း သူမ အမြဲလိုလို ယောင်ယမ်း ရွာပေ့တတ်ခြင်း၊
ထိုအသံကြားရတဲ့အခိုက်မှာ တစ်ခုံတစ်ခုသော မျှော်လင့်
ချက်က အမြဲလိုလို ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာတတ်ခြင်း၊ ပြီးတော့
ကျတော့ လတ်တလော အခြေအနေကို သတိရကာသက်ပြင်း
များနှင့်အတူ မျက်ရည်ဂေ့တို့ သွန်ကျခြင်းတို့ သည်
သူမ၏ ကုမရသော ဝိတ္တငွေ ဝေဒနာတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ခဲ့
သည်။

-၇-

စေတနာစာစု

(၁၀)

လမ်းထိပ်က မိတ္တူဆိုင်မှာ စားမေးပွဲအတွက် လိုအပ်သော
စာများကိုကူးယူခိုက် အပြင်မှ မိုးသည်းထိုက် ပိုမို အား
ပြင်းလာ၏။

‘အစ်မတော့ ဒုက္ခပဲ၊ မိုးကရမ်းသည်းနေပြီ ခဏစောင့်
ပြီးမှ ပြန်ပါလား’

မိတ္တူကူးပေးသော ကော်င်ကလေးက ခင်မင်ရင်းနှီး
စွာဖြင့် အကြံပေး၏။ သူမက လက်မှ နာရီကိုကြည့်ကာ
ခေါင်းခါရင်၊...

‘အိမ် သော့ပိတ်ခဲ့ရတယ်တဲ့၊ သက်လျာထို့ ကျူရှင်က
ပြလာရင် ဝင်လို့မရဘဲနေဦးမယ်၊ သွားမှဖြစ်မယ်၊ ရပါ
တယ်၊ ငါ့အိမ်က နီးနီးလေးပဲဟာ၊ ကျေးဇူးပဲနော်’

စေတနာစာစု

စာမေးပွဲဒီးတိုင်း တိုမှတ်စု၊ သည်မှတ်စု အပြုကူးနေရပြီ
ဖြစ်သော ထိပ်ကားသည် မိတ္တူဆိုင်နဲ့တောင် ရင်းနှီးနေရ
ပြီဖြစ်သောအဖြစ်အတူကဲ့ တွေးတောပယ်ချင်မိသည်။

ထီးကို ပိုမိုငိုက်ချွန်ကာ စာရွက်ထပ်တွေကို ရင်မှာ တင်း
တင်းပိုက်၍ ဝမ်းချွန်လေအဝေ့တွင် လာဝဉ်သော မိုးစက်
တို့ကြောင့် စာမေးပွဲခြေပို့ တာစုနေရသူပီပီ အအေးပိပြီး
ပျားပွား ခိုးရိမ်စိတ်ပေါ်လာ၏။ သည်တော့ သိပ်ချွန်လယ်
ဆိုခဲ့ဖူးသော မိုးကို အပြစ်တင်ချင်ပြန်နှင့် ထစ်ပောက်
တည်း လမ်းမကျယ်ကျယ်မှာ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာ
သည်။ ထီးနှင့်ကွယ်နေသောကြောင့် သူမက ခွေ့ကို မမြင်
ရဘဲ ကိုယ်သွားနေကုလမ်းမို့ စိတ်မုန်းနှင့် လျှောက်လို့ရ
သည်။

‘ထား...’
ဘုရားသခင်... ခွေ့မှာ ကွယ်ရပ်နေသူ တစ်ယောက်
ကြောင့် နံဘေးဘက်ကို ရွှောင်မလှိုပြင်စဉ် ထီးအမိုးကို
လက်နှင့်လှမ်းဆွဲ၍ ငေါ့ယထကြိုး ရနံ့ခတ္တရန်ပြင်ခဉ် ထိပ်
ထား မလင်မှတ်ထားသော မောင်ကို ရင်ဆိုင်ရ၏။

‘မောင်’လို့ ယောင်ယမ်း မထွက်မိသော နှုတ်ခမ်းကို
ထင်းကျပ်စွာ ပိကိုက်ပစ်လိုက်ခြင်းကို မောင်က ဝေးကြည့်
ခေါင်းခါသည်။

‘ထား ပိနဲ့သွားတယ်၊ နေမကောင်းဘူးလား၊ စာမေး
ပွဲတွေ များနေလို့လားဟင်၊ ကိုယ် ထားကို မတွေ့ရတာ
တောင် ကြာပြီကွာ၊ အရမ်းလွမ်းကွာပဲ၊ ထားကပေးတဲ့ နေ

နိုင်ရက်တယ်နော်၊ ကိုယ်မှာတော့ မနေနိုင်လွန်းလို့ အခု
ထားတို့လမ်းထဲ ထောက်လာရပြန်ပြီ’

မောင် မိုးသည်းထဲမှာ ဘာအဆောင်း အကာမဲ့မပါ၊
လောကကြီးကို မေ့နေသူအစ်ယောက်ပမာ သူမကို ခြိတ်နှိုး
စွာ စိုက်ကြည့်ရင်း ဖတုတ်တုတ်ဆို၏။

‘ခွေ့က ဖယ်ပါ’
‘ကိုယ်တို့က တိုင်းတွေ မဟုတ်ဘူးလေ ထားရဲ့၊ ထားက
ကိုယ် ချစ်သူ၊ ကိုယ်ကလည်း ထားချစ်သူ၊ မကြာခင် ထား
က ကိုယ် ဇနီးကလေး ဖြစ်ရတော့မှာ၊ အခု ကိုယ် ထားကို
ခေါ်ဖို့လာတာ’

‘အိုး...ဘာတွေ လာကြောင်နေတာလဲ၊ ကျွန်မ ရှင်နဲ့
ဘာမှ မပတ်သက်တော့ပါဘူးလို့ ပြောထားပြီးပြီလေ၊
သွားစမ်းပါ၊ အခုချစ်ချင်း ဖယ်ရင်ဖယ်၊ မဖယ်ရင် ကျွန်မ
လက်ထဲမှာ ရှိတာနဲ့ ခိုက်ပင်လိုက်မယ်’

မောင်ကဘဟားဟားအော်ရယ်ကာ ဘေးဘီကို မျက်ထုံး
စေ့ကြည့်သည်။ သည်ဟော့မှ သူမလည်း သတိထား ကြည့်
မိဘော့ မိုးပျောင်ကြိုးကျကာ သွန်ချနေသော မိုးသည်းထဲ
တွင် လူအသွားအလာ ကင်းရှင်းပြီး ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး
မိုးရွာသံမှတစ်ပါး...။

‘ထား ကြိုက်တာနဲ့ကောက်ပိုက်၊ စိတ်မကျေနပ်ရင် အော်
ချင်အော်၊ ကိုယ်ကတော့ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ အရေးကြီးတာက
ထားကို ကိုယ်နဲ့ အပါခေါ်နိုင်ဖို့လေကွာ၊ ဟား ဟား...’

ထားရယ် ကိုယ်ကို ချစ်ခင်သားနဲ့ မာနတွေ ဖွတ်ကြီးနေတယ်။ မာန ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ အလကား အရည်ကျိပ်ပစ်လိုက် နော် ထား'

အို...ဟင်အင်း...မောင်ပုံစံက လူသာမန်ပုံစံမှ မဟုတ်ဘဲ ကွယ်။ မောင် အရက်တွေ သောက်ထားတယ်။ ဒါဆို သူမ ကြားရတဲ့ သတင်းဖြစ်တဲ့ မောင် သူ့ဘဝကို ရေစုန်မျှောကာ လေလွင့်နေပြီဆိုတာ။ ဝေ့တက်လာသော မျက်ရည်တို့ကို သိမ်းရန် ပြင်စဉ်...

'ထား'

ဆိုသော ခေါ်သံနှင့် မောင် လက်တင်ဖက်က သူမလက် ကောက်ဝတ်ကို လာဆုပ်ကိုင်၏။ ဆောင့်ရုန်းပေမယ့် မောင် ထ တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ထားရင်း...

'ထား ငြင်းမယ်ဆိုတာသိလို့ ခုလို ကိုယ် အထင်း ခေါ် သွားဖို့ ကြိုးစားရပြီ ထားရယ်။ ကိုယ့်ကို ခွင့်လွှတ်ကွာ'

'လွှတ်စမ်း...ကျွန်မကို ဒီလို အတင်းအဓမ္မ ဝေခိုင်းတာ ကျွန်မ မကြိုက်ဘူး'

မောင်က မထိတရီ ပြုံးရင်း သူ့ဆီ ဆောင့်ဆွဲ၏။ လက်ထဲက ဓာရွက်ထပ်တွေ လွှတ်ကျ၊ ထီးကလေး အဝေးကို လွှင့်စဉ်၊ မောင်ခွဲ အားစိုက်ဆွဲလိုက်မှုတွင် သူမ ခံနိုင်ရည်

နည်းစွာ ယိုင်နဲ့ပြုလဲ။ ဒါကို မောင်က ပမ်းထိန်းရင်း သူ့ နံဘေးမှာ ရပ်ထားသော ကားထဲ အတင်း ချုပ်ကိုင်ကာ ဆွင်း၏။ သူမ မောင်ကို အဲသည့်အချိန်မှာ နာကြည်း ထိတ် လန့်မိကာ ထုနှက်ရိုက်ပုတ်ပေမယ့် အချည်းနှီး ဖြစ်စဉ်...

'ဟေ့ကောင်'

ဆိုသော အသံတင်ခု မောင် ကျောခိုင်းထားရာမှ ပေါ် ထွက်လာသည်။ မောင်က အလန်တကြား လှည့်ကြည့်လိုက် ပေမယ့် မောင်မျက်နှာ ချာခနဲ လည်ထွက်သွားစေောင် ထိုးလိုက်မှုကြောင့် ကားနံဘေးမှာ လဲကျသွားတော့သည်။

'ကိုယ်'

'ထိပ်တား...လာစမ်း၊ နင့် ငါ့ခကား နားမထောင်ဘူး'

ကိုယ်ဆီ ပြေးသွားပေမယ့် မောင်က သူမလက်ကောက် ဝတ်ကို လှမ်းဆွဲထားရင်း...

'ထား ကိုယ်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ'

တောင်းပန်ခြင်းမှာ ထိပ်ထားက မပျော်ဝင်မိဘဲ ကိုယ် ဆီ အားကိုးစွာ ကြည့်လိုက်၏။

'ဟေ့ကောင်...မင်း ငါ့ညီမကို လွှတ်စမ်း'

'မလွှတ်ဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော် ထားကို လက်ထပ်မလို့'

'ဘာကွ...လက်ထပ်ချင်ဦးကွာ၊ လက်ထပ်ချင်ဦးကွာ'

ကိုယ် တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထိုးတော့ မောင်က ပြန်လည် ထိုးနှက်ခြင်း မရှိ။ ရှောင်ရင်း၊ အထိုးခံရင်းနှင့် မောင် ပြေး ကြိုးပေါ်မှာ လဲကျ၊ ကိုယ်က အပေါ်က ပိတ်တော့ကို ထူး ကြောင်ငေးရပ်ကြည့်နေမိသည်။

'ဟေ့ ဟေ့... တာဖြစ်ကြတာလဲ'

လမ်းပေါ်က တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်စ လူတချို့ ပြေးလာပြီး ရန်ပဲ့အို ဖျန်ခံမြဲသည်။

'မင်း ဒါ နောက်ဆုံးဖြစ်ပါစေ၊ ဒီထက်ပိုဆိုးလာရင် ဆက်ဆိုင်စုက အရေးယူရလိမ့်မယ် ဆဲလား၊ မှတ်ထား ရန်ကြီးအောင်'

ဆွဲထားသော လူ၏လက်ထဲမှ ကိုယ်က အော်ဟစ် ကြိမ်းမောင်းတော့....

'ထားက ကျွန်တော့်ကို မပုန်းသေးသရွေ့ ကျွန်တော် က ဆက်မိုက်နေရဦးမှာပဲ ကိုယ်'

မောင်က သူမဆီစိုက်ကြည့်ရင်း ပြန်ချေပမ်း၊ ပြီးမှ သူ့ကိုဆွဲထားသောလူ၏ လက်မှ ရှမ်းထွက်ကာ သူ့ကား ပေါ်တက်လိုက်သည်။

သူမက စိတ်လိုက်မာန်ပါ ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ် မသိနိုင်ခင် မှာ မောင်ကားနံဘေးဆီ တိုးသွားလိုက်ကာ....

'ဒီမှာ... ရှင့်အတွက် သိပ်ပေးချင်တဲ့ စကားတစ်ခုနဲ့ ကျွန်မဆီမှာ ရှိတယ်၊ အခု တစ်ခါတည်း နားထောင်သွား ပါ၊ အဲဒါကတော့ ကိုရန်ကြီးအောင်-ရှင့်ကို ကျွန်မ မုန်း လိုက်ပြီ ဆိုတာပဲ'

ဆို- မောင်မျက်ဝန်းထဲမှာ သူမ တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးခဲ့ သော မျက်ရည်ခဲခြင်း၊ ရှိုးရောင်ခြင်း၊ ချောက်ချားခြင်း ကရိပ်အငွေ့တွေ... ဟင့်ဆင်း... မောင်၊ ဒီစကားက မောင် အတွက်ဟုတ်ပါသွား။ ကျွန်မ လိမ်လည်တာပါ။ ဒါပေ မယ့် အမှန်ကို မောင် တစ်သက် မသိစေရဘူး။

မောင်နှုတ်ခမ်းမှာ သွေးစတွေ၊ မောင် မျက်နှာပြင် တစ်ခုလုံး ညှိမည်းဖူးထောင်မှုတွေ၊ နောက်ပြီး မောင်ပါးပြင် ထက်က တလိမ့်လိမ့်ကျလာတဲ့ မျက်ရည်စတွေ၊ ဒါတွေ... တို့... ဒါတွေ... ထိပ်ထားရဲ့ ကျိန်စာတွေထဲလား။ မောင်က တင်စားခဲ့တယ်နော်။ အမှန်တော့ မောင်ရဲ့ ပြုစားမှုတွေပါ မောင်။ သည်မြင်ကွင်းက ဟစ်သက်လုံး ခြောက်လှန့်စေခဲ့ တယ်ဆိုတာ မောင် ဘယ်သိပါ့မလဲ။

Young Love သီချင်းကို အဲသည်အချိန်က မောင် ကား ထဲမှာ ဖွင့်ထားခဲ့သည်။ မောင်ရဲ့ အရိုင်းချစ်။ တစ်နည်း ပြောရရင် လူငယ်ချစ်က တစ်ဇွတ်ထိုးနိုင်ခဲ့ပေမယ့် ထိပ်ထား

၁၄၂ ဝိ ရှင်ပိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

က ချစ်ရင်းစွဲရှိသူမို့ မနာကြည်းနိုင်စွာ တ မြည့် မြည့်
ကြေကွဲ တသသ ထိခိုက်ရပြန်သတဲ့။

မိုးသည်းနေ့က အဖြစ်အပျက်များခဲ့အတူ ထိပ်ထားသည်
အိပ်ရာထဲလဲသည်အထိ စိတ်ဓာတ်ရေးရာထု၊ ကျန်းမာရေး
အရပါ ယိုယွင်းခဲ့ရ၏။ မပြေဖြစ်သော စာမေးပွဲများစွာ၊
ကျောင်းပျက်ရက်များစွာ။

ထား....

မုန်းတယ်ဆိုတဲ့ ထား၍ စကားတစ်ခွန်းမှာ ကိုယ်
က အရာထုကိုဆုံးရှုံးသွားရပြီမို့ ကမ္ဘာလောကကြီး
တစ်ခုလုံးကို နာကြည်းသွားရပြီ။ အားလုံးကို ခွန်
လက် ကျောခိုင်းပြီး ထားမုန်းတဲ့ ကိုယ်က ထား
မမြင်ရအောင် သည်မြေက ထွက်သွားပါပြီ။ ထား
ကျေနပ်ပါတော့။ သည်ပွဲမှာ ထားက နိုင်သွားရ
သူမို့ ပြုံးပျော်ရပေမယ့် ကိုယ်ကလည်း ရှုံးခဲ့ရလို့
ပင်ကြေးတော့ပါဘူး။ ကိုယ် သိပ်ချစ်တဲ့ ထားကို

ဝေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဒါန်းပန်းချီ ဝိ ၁၄၃

အနိုင်ပေးလိုက်ရလို့ အရာထုကို ကျေးဇူး တင် ပါ
တယ်။ ထားပေးခဲ့တဲ့ ကျိန်စာတွေကို ကိုယ် ခံနိုင်ရည်
ရှိအောင် ကြိုးစားပါမယ်။

ရန်ကြီးအောင်

စာတိုက်မှလာသော စာတစ်စောင်သည် ထိပ်ထားကို
လှောင်ပြောင်လေသည်။

မောင်ကပြောတယ်၊ သည်ပွဲမှာ သူမ နိုင်တယ်ထဲ့လား။
တကယ်တော့ မောင်ကသာ သူမရဲ့ ဘဝတစ်ခုလုံး ပါသွား
အောင် စေစားနိုင်ခဲ့သူမို့ မောင်က နိုင်မြဲ နိုင်လျက်ပါ
ကွယ်။ သူမကသာ....။

မောင် ဘယ်နိုင်ငံသွားတာလဲ၊ ဘယ်မှာရှိတာလဲ ဆိုတာ
တောင် မသိရပေမယ့် မောင်ကို 'ရောက်ရာအရပ်မှာ အဆင်
ပြေပါစေ'လို့ ငန့်ခဉ်ဆုတောင်းရင်း ထိပ်ထား၏ ငန့်များစွာ
ကျန်ဆုံးစေခဲ့သည်။

'ထိပ်ထား အရမ်း ပိန်သွားတယ်၊ လူကလည်း မရွှင်
မလန်းနဲ့ သိလား၊ ရန်ကြီးအောင်နဲ့ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့လည်းမှ
မှသိတာ၊ ဟိုတစ်လောကလည်း ကျောင်းတစ်လတောင်
ပျက်သွားတယ်၊ လုံးဝပရီးသားဘူး'

ဝေတနာစာပေ

ဆိုသော အကင်းအပျင်းစကားတွေ ကျောင်းပြန်တက် စဉ် ရင်ဆိုင်ရခြင်း၊ မောင်အကြောင်းကို သူမလောက်တောင် မသိဘဲနှင့် မောင်ကပဲ သူမကို ရင်မဆိုင်ချင်တာနှင့် ဈေးပြေးသွားသလိုလို သတင်းလွင့်မှုကို ကြုံကြုံခံရခြင်းဖြင့် ထိပ်ထားသည် ဆွေ ဆိုသော သူငယ်မျှင်းတစ်ယောက်၏ ယားပေးမှုကြောင့် ကျောင်းဆက်တက်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မောင်က သူမအတွက်တော့ ယုံကြည်ဖို့ရန် ခက်ခဲလှတဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ခဲ့ပါ။ အများအမြင်မှာတော့ သူမသည် ယုံကြည်ဖို့ရန် ခက်ခဲလှသော လူတစ်ယောက်၏အချစ်ကို သူမက မှီကမ်းစွာ ယုံကြည်ခဲ့သည်။ ကျေးကျေး နပ်နပ်ကြီး ပြန်လည် ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ပြန်သည်။ (သူမအတွက်တော့) ဒါဟာ ဝင့်ကြေးလှုပ် ဆိုရမည်လား။ (အများ အမြင်မှာတော့) ရှားသွပ်မှိုက်မဲခြင်းလား။ ဝိတ်ကူးယဉ်သက်သက်လား။

ဒါပေမယ့် မထင်မှတ်တဲ့ ဝချိန်မှာ သူမမှာ အလဲအိုးခံ လိုက်ရသူပမာ၊ ခါးလယ်က ပြတ်ရိုက်ခဲလိုက်ရသူပမာ ချစ်သူ ကို ဆုံးရှုံးရခြင်း ဟူသော အပြစ်အပျက်နဲ့ ကြေကွဲမှုကို အပေခံပြုရတော့တယ်။

တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။

သည်အပြစ်အပျက်ကပဲ သူမကို ပြုပြင်လိုက်ပြန်တော့ သူမသည် သူမ၏ အဆုံးအဖြတ်၊ ဖြစ်တည်မှု၊ သို့သိပ်နိုင်စွမ်း

အားနှင့် မာနတရားတို့ကိုခွေးမြူသန်စွမ်းစေကာ အထုထုကို အယုံအကြည် ကင်းမဲ့သော အကြည့်တွေပေးတဲ့ မျက်ဝန်း တစ်စုံကို ပိုင်ဆိုင်လာတဲ့ မိန်းမသား ဖြစ်ခဲ့ပြန်သတဲ့လ။

-ဝှိ-

Book Sharing

3388: (11)

(၁)

‘ဒါဆို မင်းတို့ကဲ့သို့သားကြတာ လေးနှစ်နီးပါးတော့ရှိစေ
ပေါ့၊ ဒါပထမဆုံး ပြန်တော့တာ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

ဒေါက်တာမင်းဂေါင်သည် သူ့ရှေ့မှ အမျိုးသမီးကို
သေသေချာချာလေ့လာ၏။ အမျိုးသမီးသည် သူမ ချစ်သူ
ဟောင်းအပေါ် ချစ်စိတ်မကုန်၊ သံယောဇဉ် မပြယ်သေးပုံ
ရသည်။ ဒါပေမယ့် သေချာတာတစ်ခုက ထိုအမျိုးသမီး
ကလေးသည် သူမ၏မာနကို အထိပါးမခံစွာ ခံစားချက်ကို
စိတ်လျှူရှုနေတတ်ဆဲလည်း ဖြစ်မည်။

‘မင်း 2nd M.B ကို ပြတ်ကျော်လာနိုင်ခဲ့သေး တာပဲ၊
ထိပ်ထားက စိတ်ခတ်ကြံခိုင်လွန်းတယ်လို့ဆိုရင် ရမလား’

မေတ္တာစာစု

၁၅၀ ၊ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

'ဒါပေမယ့် ကျွန်မ Supply တစ်ဘာသာတော့ ထိခဲ့ပါ
တယ်၊ နောက်နှစ်တွေမှာကျတော့ ကိုယ့်စိတ်ကို ပြန်မြင့်တင်
ပြီး တစ်နှစ်မှ အကျမခံခဲ့ဘူး၊ နှစ်တိုင်းလည်း (D) တစ်ခုစီ
တော့ ပါအောင်ကြိုးစားနိုင်ခဲ့တယ်'

ဆေးကျောင်းမှာ ဂုဏ်ထူးတစ်ခု ရရှိ မလွယ်ကူသည်ကို
တော့ ဒေါက်တာမင်းဂေါင် လက်ခံသည်။ သည်အမျိုး
သမီးသည် ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်ပြီး အရာရာကိုရင်ဆိုင်ခဲ့သော
သတ္တိလည်း ရှိပြန်သတဲ့။ မှန်တယ်ထင်ရင် ဝန်ခံခဲ့သော
ဝိတ်ဓာတ်ကိုလည်း ချီးကျူးသည်။

သူ့လို သိကျွမ်းပြီးသည်မှာ သိပ်မကြာသေးသော လူ
တစ်ယောက်အား သူမနှင့် ရန်ကြီးအောင်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏အဖြစ်အပျက်များကို စပ်စုမိသည်တွင် ပွင့်ဟခဲ့သည်ကို
ကြည့်ခြင်းဖြင့် သူမကလေး ရိုးသားပြု စင်စစ်ကလေးလည်း
ဖြစ်နေပြန်သည်။

မင်းကလေး စတော့စနေကတည်းက ငါ့ကို မာကျွတ်
ကျွတ် ဆက်ဆံ တုတောတတ်တယ်။ ငါ ဆရာလုပ်ရင် သိပ်
မကြိုက်ပေမယ့် တာဝန် ဝတ္တရားကိုတော့ သိတတ်လွန်း
တယ်။ မင်းကလေးရဲ့ ရန်ကြီးအောင်ဆိုသော လူနာနဲ့ ပတ်
သက်ပြီး ပျက်ယွင်းလွန်းသော အမှုအရာ များကိုလည်း
ရိပ်မိခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ ဆရာလုပ်မှုအပေါ် အာသာ

၀၀၀၀၀၀၀၀

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နီဝါန်းပန်းချီ ၊ ၁၅၁

တ မထားဘဲ သူ့ မိတ်ဆက် အဆုတ်ဝတ်ခြင်းကို ချက်ချင်း
ခေါင်းညိတ် လက်ခံခြင်းသည် သူ့ဘဝမှာ မြတ်နိုးမှုကို
ခံတင်ဖြစ်ထွန်းစေသူလေးလည်း ဖြစ်စေခဲ့တယ် မထိပ်ထား။
'ဒေါက်တာ၊ ဆေးဝန်း ဘယ်အချိန်ပွင့်ရမှာလဲ'

သူ့ရဲ့ ငြိမ်သက်တွေးတော့မှုကို သူ့မြတ်နိုးသော မိန်း
ကလေးက ဖျက်ဆီးလိုက်သည်။

'ဟေ့... မထိပ်ထား၊ ညည်းကို ငါ တစ်ခုမကျေနပ်တာ
ရှိတယ်'

'ရှင့်... ဘာလဲ ဒေါက်တာ'
'အဲဒီ ဒေါက်တာလို့ ခေါ်တာကြီးကိုပေါ့တဲ့... အချင်း
ချင်းတွေကို ပိသေသတွေ တပ်မခန့်ပါနဲ့၊ ငါ အုယားတယ်'

အမျိုးသမီးကလေးက ချေတာသောအပြုံးဖြင့်...
'ဩော်... ဖြစ်ရလေ၊ ကျွန်မမှာ ဒေါက်တာကို... အဲ... ဟို
လေ... ကောင်းပြောတာ ဘာများအမှားပါသွားလို့၊ ဒေါက်
တာလို့ခေါ်တာ မကြိုက်ရင်လည်း အင်း... ကိုမင်းဂေါင်လို့
ခိုးခိုးကလေး ခေါ်ပါ့မယ်၊ ကြိုက်ရဲ့လား'

'ကောင်းပါတယ်၊ ဒေါက်တာမပါရင် ပြီးစေ'
'ဖြစ်ရလေ'
သက်လျာလို့ မိတ်ဆက် ပေးထားသော သူငယ်မက
ဒရင်းဘက်ပေါ်မှာလှဲ၍ စာအုပ်ဖတ်နေရင်း သူနဲ့ မထိပ်

၀၀၀၀၀၀၀၀

ထားကို လေ့လာနေပုံရသည်။ စစ်ချင်းလာလည်စဉ်ကတော့ မိဘတွေကိုပါ တွေ့ရတာပဲ။ ဝှိင်းဝန်းလေ့လာခြင်းကို ခံရသလို တစ်ခါတလေ ညီအစ်မတွေချည်း ဝှိချိန်ဆိုလည်း တစ်ယောက်မဟုတ် တစ်ယောက်က အကဲခတ်နေတတ်သည်။

သူ့လို လူတစ်ယောက်သည် ထိပ်ထားဆိုသော လှပမှုတွေ ပြည့်စုံသည့်ကောင်မလေးကို ရိုးရိုးသားသား ခင်မင်ခြင်းဖြင့် လာရောက်လည်ပတ်မှာ မဟုတ်ဟု ယူဆကြပုံရပါရှိ။

'ကိုမင်းဂေါင်... ကော်မိသောက်ပါဦး'
'ခဆး... ကော်မိသောက်ပြီး ပြန်မှပါ၊ ဆေးခန်းပွင့်ချိန်နီးပြီ'

'ဝီး ပွား ဝှေး လည်း သိပ်သောင်းကျန်း မနေနဲ့ဦး၊ နောက်က ဝှားမယ်သူလည်း မရှိသေးဘဲနဲ့'

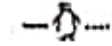
'ဟာ... နောက် ဝှိလာမှာပေါ့ဟ... အထင်ခဆးလှချေလား'

ကော်မိခွက်ကိုချရင်း သူက အဓိပ္ပာယ်ပါပါ ပြန်လည်စိုက်ကြည့် တုံ့ပြန်ခြင်းသည် သူမကလေးကို နှုတ်ဆိတ်တော့ဝေသွားဝေသည်။

စိတ်မကောင်းဖြစ်တာ တစ်ခုကတော့ သူ့ မိန်းကလေးသည် သူ့အတွက် အချစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် သူ့ကတော့ မိန်းကလေးရဲ့ အလှင်ဆုံး ချစ်သူ ဖြစ်ခွင့်မရခြင်း။ နောက်တစ်ပန် သူမလေးသည် ချစ်သူဟောင်းကို ယခုထိ သစ္စာမယှဉ်စွာ ချစ်နေခြင်း။ သူ့အတွက် ကံကြမ္မာက အလေးဆာပါမလား။ အခုဆို သူ့နဲ့ပြိုင်ဘက်အဖြစ် ချစ်သူဟောင်းရန်ကြိုးစာောင်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း မြန်မာပြည်ကို မြန်ရောက်နေခဲ့ပြီ။

အမ္မာကြီးက ကျဉ်းကျဉ်းလေးပါလို့ ဆိုကြသလို တစ်နေ့မဟုတ် တစ်နေ့တော့ ရန်ကြီးစာောင်နဲ့ သူမလေးတို့ မြန်တော့ကြလိမ့်ဦးမည်။ ထိုအခါ မာနခဲလေး မထိပ်ထားလည်...။

ခေါင်းကို ခါယမ်းပစ်ရင်း သူ့အတွက် နောင်နေ့နေ့၌ ပြန်ပြန်တော့သည်ပို့ မဝေးတော့သော အချိန်တစ်ခုတွင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ကပ်ပြုဖို့ ပြင်ဆင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူ့ဆေးခန်းရှိရာ ရွှေဘုံသာလမ်းတွင် ကားကို ပါကင်
ဝင်၏။ မှန်တင် သော့ပိတ်ပြီး ဆေးခန်းထဲဝင်လာစဉ်—
'ဒေါက်တာ...ဒေါက်တာမင်းဂေါင်'

ဟူသော လှမ်းခေါ်သံကို ကြားရသည်။ ရပ်စောင့်
လှည့်ကြည့်တော့ အဖြစ်အပျက်တို့သည် တိုက်ဆိုင်လွန်းလှ
စွာ မထင်မှတ်ထားသော ရန်ကြီးအောင် ဆိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်
အပြေးလာနေသည်ကို တွေ့၏။

အင်း...ကံကြမ္မာဟာ တစ်မျိုးပါလား။ အခုလေးတင်
မထိပ်ထား၍ ရင်ပွင့်ချက်ကို နားထောင်ပြီး ဆေးခန်းလာ
တယ်။ သူမရဲ့ဘဝမှာ အမှတ်တရဖြစ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှ
ဆိုက်ဆိုက်မြို့ကမြို့က လာတွေ့ရပြန်သတဲ့။

'ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိလား ဒေါက်တာ'
'ကိုရန်ကြီးအောင် မဟုတ်လား၊ ကိုယ် မှတ်မိပါတယ်'
'ဒါကြောင့်လည်း ဆေးကျောင်းကို မှတ်ဉာဏ်ကောင်း
ထဲလူတွေ ဖောက်တာဖြစ်မယ်'
'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'လူတစ်ယောက်ကိုဆို တော်ရုံတန်ရုံမှတ်မိကြတယ်လေ၊
အဲဒါ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းလို့ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့'

ခပ်ကြောင်ကြောင်အထူးနဲ့ ထင်ထက် စွတ်ပြောသော
ရန်ကြီးအောင်ကို သူက ပြိုင်ဘက်တစ်ယောက်အဖြစ် သတိ

ထားရမှာပေမယ့် အလကားနေရင်းတော့ အမုန်း မဝင်
တာမို့ ရင်းရင်းနှီးနှီး ပခုံးပုတ်ရင်း...
'ခင်ဗျားက အထင်တွေ ကြီးလှချေလား'

စကားရပ်ပြောစဉ် အမျိုးသမီးကြီး တစ်ယောက်သည်
ဝင်သည်သောပျက်နှာပြင်ကိုပိုင်ဆိုင်ပေမယ့် ထောင့်ကြောင့်
ညှိုးလှသောမျက်ဝန်းတို့ဖြင့် ရန်ကြီးအောင်နဲ့ဘေးကို လာ
ရပ်သည်။

'ဪ...ဒေါက်တာ၊ ဒါ ကျွန်တော့်မာမိလေ၊ မာမိက
သွေးတိုးနဲ့ နှလုံးထောင့်ဖြစ်နေတာ ကြာပြီ၊ ဒီဆေးခန်းက
အထူးကုနဲ့ လာပြနေရတယ်၊မာမိ...ဒါ ကျွန်တော် ဆေးရုံ
တက်ရတုန်းက ခင်ခဲတဲ့ ဒေါက်တာမင်းဂေါင်'

'ဒေါက်တာက အထူးကုလား'
'မဟုတ်သေးပါဘူး အန်တီ၊ ကြီးစားဆဲပါ'

အမျိုးသမီးကြီးသည် အခုထိ ဂုဏ်ခနဲမာန် ဝင်နေပုံရ
သည်။ သူ့လို ဆရာဝန်ပေါက်ခနဲကို အထင် မကြီးရိပ်တို့
မျက်နှာပြင်မှာ အထင်းသား။ မထိပ်ထား...ညည်းကလေး
က သည်အမျိုးသမီးကြီးနဲ့ လူချင်းတွေ့ပြီး စကား ထိပ်
တိုက် မပြောမိခဲ့တာဘဲ ခပ်ကောင်းကောင်း။ နို့မို့—
ညည်းကလေး သည့်ထက်ခံပြင်းစရာတွေ ကြုံတွေ့ခံစားရမှာ
လိမ့်မယ်။

'ဒေါက်တာက ဘယ်ဆေးခန်းမှာ ထိုင်တာလဲ'
'မိမိမှာပဲလေ၊ ခင်ဗျားတို့ကဏေ'

'မိဆေးခန်းမှာထိုင်တဲ့ အထူးကုနဲ့ ပြဿာပါ။ ကျွန်တော် ပြန်လာရတာကလည်း မှာမီ ကြောင့် ပြန်လာဖြစ်တာ၊ တကယ်တကယ်ဆို ပြန်လာဖို့ရည်ရွယ်ချက်မရှိခဲ့ဘူးဗျ။ ပြန်မာပြည်ကြီးက ကျွန်တော် အတွက် တစ်ခုခုကြောင့် ပျော်စရာကင်းမဲ့နေသလိုပဲ'

'အနောက်နိုင်ငံတွေနဲ့တော့ ဘယ်တုမလဲဗျာ'

'မိလိုအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော် ခံစားချက်တစ်ခုကြောင့်ပါ။ နောက်တော့မှ ဒေါက်တာကို ကျွန်တော် ပြောပြပါ့မယ်။ ကျွန်တော်လေ ဒေါက်တာကို ထော်ထော် ခင်မင်မိတယ်။ ဒေါက်တာက ကျွန်တော်နဲ့ အသက်ချင်းသိပ်မကွာပေမယ့် ရင့်ကျက်မှုတွေက ကြီးစိုးနေလို့လားမှသိတု။ သိပ်လေးစားစရာကောင်းတာပဲ'

ရန်ကြီးအောင် စကားတွေဖောင်ဖွဲ့နေပေမယ့် သူ့မိခင်က စိတ်မရွည် သည်းမခံနိုင်ပုံနှင့် သူမဘာသာ ဆေးခန်းထဲ ဝင်သွားနှင့်သည်။

'ဟုတ်လား၊ အေးဗျာ... နောက်မှ တွေ့ကြရအောင်၊ ကျွန်တော် အခု တာဝန်ချိန်နီးနေလို့'

ဝေတနာစာပေ

'ဟာ...ဆောရီး ဒေါက်တာ'

ရန်ကြီးအောင်သည် အားနာဟန်ဖြင့်ရေရွတ်ကာ သူနှင့် အတူ ဆေးခန်းထဲ လိုက်လျှောက်လာ၏။ သူ့ အခန်းထဲ ရောက်တော့ ဆေးဆိတ်ကိုချရင်း သက်ပြင်းကို မှုတ်ထုတ် လိုက်သည်။

ဆေးရုံတက်ချိန်တစ်လျှောက်လုံး သူနှင့်ရန်ကြီးအောင် တို့သည် ဝေဝေပါလှစွာ အမြဲလိုလို ဆုံနေကျခို ရန်ကြီးအောင် သူ့အပေါ် အလိုလိုခင်နေမှန်း ရိပ်မိသည်။

အင်း... ရန်ကြီးအောင်။ အခြေအနေကတော့ မလွယ်တော့ဘူး။ ခင်ဗျားက ခင်မင်ရုံတင်မက တစ်စုံတစ်ခုတူက အားကိုးချင်လာပုံပါ ရနေတယ်။ မထိပ်ထားကလေးနဲ့ ဆေးရုံတစ်ရုံတည်း။ Ward တစ်ခုတည်းဖြစ်သူပို့၊ ဧထိပ် ထားကလေးအကြောင်းများ စုံစမ်းဖို့ ချဉ်းကပ်အားကိုး ချင်သလား။ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ပြတ်ပြတ်သားသား ဆုံးဖြတ်နိုင်ဖို့ မထိပ်ထားတော့ မကြာခင် ရင်ဆိုင်ရဖို့ ပြင် ယောင်ပြန်၏။

'ကျွန်မဟာ မောင်နဲ့ပတ်သက်ခဲ့ပြီးမှ အရာထုကို အယုံ ကြည် ကင်းမဲ့သောအကြည့်တွေပေးတဲ့ပျက်စီးဘစ်စုံကို ပိုင်ဆိုင်လာတဲ့ မိန်းမသား ဖြစ်သွားရတယ်'

ဝေတနာစာပေ

၈၅၈ ဝိ ရှင်မိုး(ထေးတက္ကသိုလ်)

မထိပ်ထား၍ နောက်ဆုံးနှုတ်ခြွေကောင်းကြောင့် မထိပ်
ထားကလေး သူ့ချစ်ခြင်းကို အယုံအကြည်မကင်းပဲ့စေ
ချင်ပါ။ အချစ်သည် စိုးရိမ်စိတ်တွေလည်း ပြစ်ထွန်းစေ
ဆည်လား....။

-ဝိ-

(၂)

သူ မြတ်နိုးသော မိန်းကလေးသည် ဆလွန်းအပြုလေးကို
တံခါးပွင့် ဆင်းလာ၏။ လှလိုက်တဲ့ မိန်းမငယ်လေးရယ်၊
ထူမထက်လှထဲ မိန်းကလေး ချိတော့ ရှိမည်။ ဝါဒပမယ့်
ဝန်ခံရာဝင်နေကတော့ ထူမလေးသည် မြင်ရုံဖြင့် ဝေးသွား
စေလောက်အောင် လှ၏။

ကားတံခါးပိတ်ပြီး သူ ဆီးကြိုထုဆီ သူမ၏ပုံးနေကျ
ချွေတာပြုဖြင့် လျှောက်လာနေ၏။ နှက်ပြာဆောင် ဇာ
အကျိရင်စေ့ လက်ရှည်နှင့် ယောလုံချည် နှက်ပြာတို့သည်
ပြုစင်သော အသားအရေဖြင့် နှက်မှောင်ရွည်လျားထော
ဆံကေသာတို့ဖြင့် လိုက်ဖက်လှသည်။ သည်ဆံနွယ်လေးတွေ့

စေတနာဝာဝေ

စေတနာဝာဝေ

၁၀၀ ဝှံ ချင်ပိုး(မေးတက္ကသိုလ်)

ကို အလျင်ဆုံး နမ်းရှိုက်ခွင့်၊ ကိုင်တွယ်ခွင့်... ဒါတွေကို ရန်ကြီးအောင်က ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သူဖြစ်၍ မနာလိုချင်ပါ။

‘မထိပ်ထား... နောက်ကျတယ်’

‘ဟုတ်တယ် ကိုမင်းဂေါင်၊ ဒေသမတို့ပါ လိုက်ဖြစ်မှယ် ထင်ပြီး စောင့်ခေါ်နေတာ၊ နောက်မှ ပေးပ ခေါင်း နည်းနည်းမူးနေတယ်ဆိုတာနဲ့ သွေးချိန်ပေးပြီး ဆေးတိုက် ထားခဲ့ရတယ်၊ အားနာလိုက်တာ’

‘ရပါသယ်၊ ကဲ... လာ၊ ကိုယ့်ပေးမေဆီ လိုက်ခဲ့’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုမင်းဂေါင်’

‘ကိုယ်က မထိပ်ထားအကြောင်း အကဲအပြောပြထား ပြီးတော့ မေမေက တွေ့ချင်နေတာ’

သူ့ စကားထဲတွက် သူမလေး စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ် သွားပေလိမ့်မည်။ ဒါပေမယ့် မကြာခင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့် တင်ပြ ရဖို့ ရှေ့ပြေးစကားတွေ ပြောထားချင်သည်မို့...။

‘ထဲဒါ ထိပ်သားလား သား’

‘ဟုတ်ကဲ့ မေမေ၊ မထိပ်ထား... ဒါ ကိုယ့် ပေးပေ၊ ဒီ ကောင်တွေက ကိုယ့်ညီတွေ၊ မှတ်ထားနော်...လမ်းတွေရင် မခေါ်နဲ့၊ မုန့်ပိုးတောင်းနေလိမ့်မယ်’

‘ဟာ... ကိုကိုကလည်း တို့တောင်းနေပြန်ပြီ’

ဝေတနာဝာပေ

နံနက်ဝင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၁၆၁

သူ့ ရဲ့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်အပြောကို မထိပ်ထား စိတ်ဆိုးဟုန် မပြုပေမယ့် မျက်ဝန်းထဲတွင် မကျေနပ်ရိပ်ကို တွေ့ရ၏။ သူ့ စရိုက်က ဘယ်တော့မှဆို သူ့ဘက် သူယက် ပြောတတ်၊ တွေးတတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ကဲ...သမီးလေး ဘုရားကန်တော့ပြီးပြီ သားရဲ့၊ မုန့် ကျွေးဖို့ ပြင်လေ’

‘ဟာ... ဆောရီး မထိပ်ထား’

သူက ပျာယာခတ်ခွာ နန်းကြီးသုတ်ပွဲကို ပြင်ဆင်ဖို့ အိမ်သားတွေကို လှမ်းမှာတော့ မျက် ဝန်း ထောင့် တွင် မေမေ့ သဘောပေါက်ပြီးကို မြင်ယောင်ကြည့်နှုန်း၏။

ပေမေဆီ စကား စ တားပြီးပြီဖို့ မေမေ အကဲခတ် ပါစေတော့ဆိုကာ သည် ဘုရားအနုကော တင်ပဲ့တွင် မထိပ်ထားနှင့် သူမ၏ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့ ကြေညာထားမှုကြောင့် အိမ်ရှိ လူကုန် မသိမသာ အကဲခတ်၊ သူ့ ရဲ့ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နိုင်မှုကို လှောင်ပြီးဖြင့် ကြည့်၊ မေမေ့ရဲ့ မထိပ်ထားကို သဘောတကျ ငေးနေပုံကို ကျေနပ်နှင့် သူ့ ရဲ့ အချစ်ကို အထင်တင်သည်။

‘သမီး ဆံပင်တွေက လှလိုက်တာနော်၊ တော်တော် ထိန်းသိမ်းရမှာပဲ’

ဝေတနာဝာပေ

'ဟုတ်တယ် ထန်တီ၊ တင်ခါတလေ ပူလွန်းလို့ ပြတ်ပစ်
ချင်မိတယ်၊ အဲဒီအခါကျတော့လည်း နှမြောပြီး ဝိတ်ညစ်
ရဇော၊ မေမေက ဆံပင်ရှည်တာ သဘောကျတယ်လေ၊
အဲဒါနဲ့ ကျွန်မက ဆယ်တန်း အောင်ပြီးကတည်းက ဆက်
အရှည်ထားဖြစ်ခဲ့တာ'

'ဪ ဪ... ဒီအနေပဲ ထားတယ်လား၊ ဝိတ်ထက်
ထားရင် ရှည်နိုင်သားနဲ့'

'ဟုတ်တယ်၊ တင်ပါးကျော်လာရင် ပြန်ညှပ်ပစ်တယ်၊
သိပ်ရှည်လွန်းတော့ ကြည့်မကောင်းဘူး ထင်လို့'

မေမေ့ရဲ့ ဆံပင်အကြောင်း ထင်တာပျူ့ကို မထိပ်ထား
က စိတ်ရှည်ရှည် ရှင်းမြဲခြင်းဖြင့် သူ့၏ မြတ်နိုးမှုများကို
သိယူ ပြန်သည်။

'ဆေးရုံလာရင်တော့ ဆံထုံးပုံမကျလေးနဲ့ လာတယ်
မေမေ့'

သူက ခပ်နောက်နောက် ဝင်ပြောတော့ မထိပ်ထားက
စိတ်မဆိုးချေ၊ ဆံပင်ဖားလျားဝေမှုကို အိမ်နုတ်နုတ်
တွေ့ဖူးပေမယ့် အခုလို အပြင်မှာတွေ့ရတော့ တင့်တယ်ခြင်း
ကို ပြည့်စွက်ထားသည့်အလား။ ဆေးရုံမှာ အလုပ်ဆင်းရင်

ဝေတနာစာပေ

တော့ နဖူး ဆံညှန်လေးပေါ်အောင် နောက်လှန် ဆံထုံး
ထုံးထားပေမယ့် မသေသပ်မှုကြောင့် ဆံမျှင်ဖွာဖွာတို့သည်
အမြဲလို မျက်နှာရွှေ့ စေ့ကျနေတတ်သည်ကို သူက သဘော
ကျတတ်သည်။ တော်ရုံ မိန်းမဆိုလျှင်တော့ အရှုပ်ဆိုး
လိုက်မယ့် ဖြစ်ခြင်း။

'ဟေ့... ကိုကို၊ မင်းမျက်လုံးတွေ ပြန်ကောက်တင်ဦး
ကွာ၊ မမထိပ်ထားကလေး အရှည်ပျော်သွားဦးမယ်၊ မျက်
လုံး ပိုးတောက်တွေကြောင့်'

'ခွေးကောင်'

ညီငယ်လေးက သူ့နားနားကပ်နောက်တော့ တံတောင်
တုတ် ဆဲဆို၏။ ညီကလေးများသည် သူ့ရဲ့ ချစ်သူ မရှိမှုကို
အမြဲလိုလို ကဲ့ရဲ့တတ်သည်မို့ သည်တစ်ခါ သေသေချာချာ
မိတ်ဆက်ပြသသော ချစ်သူ တဦးဆုံးလေးကို ကျေနပ်ကြ
ခြင်းသည် သူ့အတွက် မထိပ်ထားကို ပို၍ရယူပိုင်ဆိုင်လိုခြင်း
များ ဖြစ်ထွန်းလာစေသည်။

ဒါပေမယ့် ရန်ကြီးအောင်ဆိုသော ခလုတ်တစ်ခုအတွက်
တော့ ရင်၌ စိုးရိမ်ခြင်းက အမြဲလိုလို ကြီးစိုးနေပြီ။

'ကိုမင်းဂေါင်... ကျွန်မ ပြန်လိုက်ပါဦးမယ်'

ဝေတနာစာပေ

ဆိုသော စကားကလေးနှင့် အပြန်ခရီးကိုနှုတ်ဆက်သွား
သူကလေး၏ ဆလွန်းကား အဖြူလေးကို ဝေးကြည့် ကျန်
ရစ်သည်။ အိပ်သားများနှင့် ပေမေ့ ဝေပန်စကားများ
ကြားတွင် နားထောင် ခေါင်းညိတ်ရင်း မထိပ်ထားကို
လှမ်းဆုတ်မိသည်။

...၇...

‘ကျွန်မ ထင်တော့ထင်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ လူက
ခတ်လည်း ညံ့တယ်၊ နောက်ပြီး အရာရာကိုလည်း ဘယ်
တော့မှ မယုံကြည်တတ်လို့ ကိုမင်းဂေါင်ကို ဘယ်လိုမှ မတွေ့
မိခဲ့ဘူး’

သူက ခေါင်းကို ခပ်မြန်မြန်ခါရင်း...

‘မထိပ်ထား ကိုယ့်ကို ယုံကြည်ပါ၊ ကိုယ့်တစ်သက်မှာ
ဘယ်သူ့ကိုမှ အတည်တကျ ချစ်သူ မထားခဲ့မိပါဘူး။
စိတ်ဝင်စားခဲ့ဖူးတာလေးတွေ ရှိခဲ့ပေမယ့် ကိုယ့်အတွက်
ဒီလောက်အထိ ခရီးဧည့်အောင် အချစ် မစစ်မှန်ခဲ့လို့

ဂေတနာစာပေ

ကိုယ်မှာ ချစ်သူဆိုတာ တစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ဖူးဘူး၊ မထိပ်
ထားကိုတော့ စတွေ့ကတည်းကို မြတ်နိုးနှစ်သက်မှုနဲ့ စိတ်
ဝင်စားခဲ့ပြီးမှ လက်ထပ်ဖို့အထိ ချစ်သွားခဲ့မိတာပါ။ ထပ်
ပြောပါရစေ၊ ကိုယ် မထိပ်ထားကို ချစ်တယ်’

ကောင်မလေးသည် ခံစားချက်မဲ့သောမျက်နှာ ရှိနေ
ခြင်းကို သဘောမကျပါ။ ရန်ကြီးအောင်ဆီက သည်လို
စကားမျိုး ကြားရစဉ်ကဆိုလျှင် ကြည်နူးပွဲပြဲ၊ အရှက်
သိပ်သည်း၊ ရင်ခုန်ခြင်းတွေ ကြီးစိုး၊ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်သော
မျက်နှာပေး ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ အေးလေ...ဘယ်တူပါ့မလဲ။
သွားပမ်းပါ၊ ဒါတွေလိုက်တွက်နေဖို့မလို။ သူ့ရဲ့ချစ်ခြင်းက
ဦးတယ်၊ နောက်ကျတယ်မှ အစကတည်းက လိုက်တွက်နေဖို့
မလိုဘူးဘာ။ အမြေထွက်ပြီးသား ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကို သိနေခဲ့
ပြီ။

‘ကျွန်မ ဒါတွေ ကြိုမမြင်ခဲ့ပေမယ့် ကိုမင်းဂေါင်ဘက်က
ပရီးမသား ဖြစ်နေရင်လည်း စဉ်းစားနိုင်ပါစေတော့ဆိုပြီး
ရန်ကြီးအောင်နဲ့ ကျွန်မ အကြောင်း ပြောခဲ့တယ်လေ၊
ကိုမင်းဂေါင် မှတ်မိပါတယ်နော်’

‘သိပါတယ်၊ စေတနာတည်းက မင်းရဲ့ မဟည်မငြိမ်
ဆက်ဆံမှု၊ လူနာတစ်ယောက်အပေါ် မလိုအပ်ဘဲ ရှောင်လွှဲ
မှုတွေကို လေ့လာခဲ့မိတယ်၊ အားလုံးသိပေမယ့် ကိုယ်က ချစ်

ဂေတနာစာပေ

နေမိမူတော့ နောက်မဆုတ်ချင်ဘူး၊ မထိပ်ထား ခံစားခံရ
တာတွေ မြေမြုပ်ပြီး အသစ်တစ်ဖန်ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် နံနက်
ခင်းသစ်တစ်ခုကို နိဂါန်း စေချင်တယ်၊ ကိုယ်တို့အရွယ်က
အချစ်ကို ငွေတန်းတင်ရတော့မယ့် အရွယ်မဟုတ်ဘဲ သို့
လက်ထပ်ခွင့်ကိုပါ တောင်းတာပါ'

သူမကလေးကဆူ့ကို တည့်တည့်စိုက်ကြည့်ရင်း--

'ကျွန်မက လူတစ်ယောက်နဲ့ တော်တော်တုံ့ခဲ့၊ ချစ်ခဲ့ဖူး
တယ်၊ နောက်ပြီး လူ တော်တော်များများ ထင်ခဲ့သလို
အပြစ်မျိုးကိုလည်း အပြောခံခဲ့ရဖူးတယ်လေ၊ ကျွန်မက
ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ဖူးပါဘူးလို့ အပြော တစ်ခုတည်းနဲ့ ကိုမင်း
ဂေါင်က ယုံကြည်ခဲ့လား'

သူက မထိပ်ထား၏ အတိတ်က နားကြည်းချက်များကို
နားလည်ထားသူပီပီ ရင်ဆိုင်ရန်ပြင်ဆင်ထားသော၊ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချပြီးသော လူတစ်ယောက်၏ မျက်နှာပေးဖြင့် သူ့ကို
လုံးဝ တုန်လှုပ်ခြင်းမဲ့စွာ စိုက်ကြည့်နေသော ကလေးမကို
ပြန်ရင်ဆိုင်ကြည့်ကာ--

'ဘာဖြစ်သလဲ၊ လူ အယောက်တစ်ရာရှိ စကားကို နား
ထောင်ရမှာလား၊ ညည်းခကားကို နားထောင်ရမှာလား၊
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ချစ်သူရှိ ပြောစကားကိုပဲ နားထောင်
ရမှာပေါ့'

'အခုဟော့ ပြောနိုင်ဦးမှာပေါ့၊ ကိပ်ထောင်ကျပြီးမှ
နှစ်ကြာလာရင် ခန့်စရာ၊ နိုင်စရာ၊ အပြစ်ရှာစရာအကုန်တစ်ခု
ဖြစ်သွားမှာ ကျွန်မ စိုးရိမ်တတ်တယ်၊ ကိုမင်းဂေါင် ယုံပေ
မယ့် ကိုမင်းဂေါင်ရဲ့ အသိုက်အဝန်းက ရှိသေးတယ်'

'မလိုဘူးလို့ ထင်တယ်၊ ဗီပီထောင်တစ်ခုမှာ ချစ်သူနှစ်
ယောက်က အဓိကပဲကွ၊ တစ်သက်ထုံး လက်တွဲရမယ် လူ
အချမ်းချမ်း နားလည်မှုတော့ ခွံရမှာပေါ့'

သူက စိတ်စားထက်သန်စွာ ဆွေးနွေးမှုကို သူမကလေး
က လှောင်ရက်တယ်တဲ့၊ နားကျင်သွားသောရင်ဘတ် တစ်
နေရာမှ ဒဏ်ရာကို ကြိတ်မိတ် မျိုချရခြင်းကို မထိပ်ထား
မသိခဲ့ပါ။ လောကမှာ 'သူချစ်ကိုရှာရင် စိတ်ချမ်းသာရမယ်'
ဆိုပေမယ့် သူ့အတွက်ကတော့ ကိုယ်က ချစ်နေရရင် ကျေ
နပ်တတ်သူဖြစ်လို့ မထိပ်ထားတစ်ယောက် 'သူချစ်' ကိုရသော
ကံကောင်းသူလေး ဖြစ်ပါစေ။

'နှစ်ယောက်သား နားလည်ပေမယ့် ရှင့်မေမေက ရှင့်ကို
ဆိပ်ချစ်ပုံရတယ်၊ ခါဆို သူ့သားဖြစ်တဲ့ ရှင့်ကို ပြစ်မျိုး
ပဲ့ပေတင် မိန်းကလေးနဲ့ပဲ သားတာတုမှာ ပါ၊ ကျွန်မ
အကြောင်းတွေ မသိသေးလို့ သာ ကျွန်မကို ကြည်ဖြူနေ
တာ ဖြစ်လိမ့်မယ် ကိုမင်းဂေါင်၊ အလှူနေ့မှာကတည်းက
ရှင့်ဟာ ရှင့်ဆိမ်ကို ဘာတွေပြောထားတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ
ရိပ်မိခဲ့တယ်'

၁၆၈ ဝိ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

သူ့အကြံအတွက် သူက ရှက်ရယ်ရယ်ရင်း မထိပ်ထားကို မျှော်လင့်စွာ....။

‘မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်ပါတယ် ကိုမင်းဂေါင်’

‘ဘာလို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲကွ၊ မထိပ်ထား.... ညည်း တစ်ထိုင်တည်းနဲ့ မဆုံးဖြတ်နဲ့ကွ၊ ခဉ်းစားပြီးမှ ညှိနှိုင်းကြရအောင်လား’

‘ခုလောလောဆယ် ကျွန်မ အဖြေက ဒီအဖြေပဲရှိတယ်၊ နောက်လည်း ပြောင်းလဲဖို့ဖြစ်မယ် မထင်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လည်း ဆိုတော့ ကျွန်မ အချစ်ကို မရှာချင်တော့လို့’

ဖြတ်ချိတ်ခံလိုက်ရသလို သူ ခေါင်းက လည်ဆင်းသွား၏။ ရင်ဆိုင်ရသော အဖြစ်အပျက်များကို ကြိုတင် မျှော်လင့်ခဲ့ဖူးပေမယ့် သည်လောက်ထိ ဆိုးဆိုးရွားရွား ခံစားရလိမ့်မည်လို့ သူ မထင်ခဲ့ပါ။ သူ့ချစ်ခြင်းများသည် သူ ထင်ထိားတာထက်တောင် မထိပ်ထားအပေါ် အဆမတန် ပျားပြားနေခဲ့သည်ပဲ။

‘ဒါဆို တစ်သက်လုံး အပျိုကြီး လုပ်သွားမှာလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မက အတိတ်ဟောင်း တစ်ခုကြောင့် ပြဿနာရှုပ်ရတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမျိုးကို မလိုလားလို့’

ဝေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ဝိ ၁၆၉

ကိုမင်းဂေါင်မူ မဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်သူ့မဆို ကျွန်မကို ပရိပိုင်လုပ်ရင် ကျွန်မက ငြင်းရမှာပဲ’

‘ရန်ကြီးအောင်ကို မျှော်လင့်နေချင်သေးလို့လား’

သည်စကားတစ်ခုနဲ့ကြောင့် သူမသည် ဝုန်းခနဲ ထရပ်ကား....

‘ကဲ...ကိုမင်းဂေါင်၊ ကျွန်မ အပြောပမ္မန်ဘူးလား၊ ရှင်အခုကတည်းက ဖွပ်ဖွဲချင်စရာ ရနေပြီလေ’

‘ဟာ...ဆောရီး မထိပ်ထား၊ ကိုယ် စိတ်မကောင်းလိုက်တာကွာ’

မထင်မှတ်သောစကား ထွက်သွားသည့်ပါးစပ်ကို ပိတ်ရိုက်ပစ်ချင်သည်။ သူက သဘောရိုးနဲ့ အမေးကို မထိပ်ထားဘာလို့များ ဆတ်ဆတ်ထိမခံ နာကျင်ရသလဲ။ အမှန်ကို ထိနေပြီလား။ မာနကို အထိပါးခံရတယ် တင်ခဲ့ပြန်ပြီလား။ သည်ပိန်းကလေးသည် စကားပြော ဆင်ခြင်ရမည့် လူများ စာရင်းဝင်လည်း ဖြစ်သည်။

‘ဒီမှာ ကိုမင်းဂေါင်၊ ကျွန်မ ဒီလိုငြင်းရခြင်းက ကျွန်မ အတွက် အတ္တစွဲကြီးလို့ ငြင်းတယ်ပဲ မှုတ်ပါ၊ ရန်ကြီးအောင်ကို မျှော်လင့်နေလို့လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ရန်ကြီးအောင် မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်လာလို့လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချခဲ့တာ ရန်ကြီးအောင်နဲ့ စကွဲစကတည်းက’

ဝေတနာစာပေ

၁၇၀ ပီ ခွင်ပိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

'မထိပ်ထား ကိုယ့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ တစ်ခုတော့ ပြော
ပါရစေ၊ ကိုယ် မထိပ်ထားကို ရအောင် လက်ထပ်မယ်'
အမျိုးသမီးကလေးသည် သူ့စကားကို ဆုံးအောင်
နားမထောင်။ ရွှေက ကြိုထွက်သွားနှင့်တော့ သူက
စားပွဲထိုးကို အမြန်ပိုက်ဆံရွှင်းရင်း ပြေးလိုက်ရသည်။ ဒါ
ဟာ မင်းဂေါင်ရဲ့ မထိပ်ထားအပေါ် တင်ရှိနေသော ဝန်
ကြေးတွေပေါ့ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို လှောင်လိုက်သည်။

...၇...

(၃)

အမျိုးသမီးကလေးသည် သူ့ကို ခေါ်သောကြီး ကံကြိတ်
စိုက်ကြည့်သော်လည်း သူက စိတ်မဆိုးနိုင်လှစွာ ချစ်ခြင်းတွေ
တရိပ်ရိပ်တက်လာမှုကို ဝန်ခံသည်။

'ရှင် ဒါ တမင် လူလည်ကျတာ၊ ကျွန်မ သဘော
မတူဘဲ ဒီလိုစိစဉ်တာတော့ မကောင်းဘူး'

'မထိပ်ထားကို ကိုယ်က လက်မလွှတ်ချင်လို့ မေမေတို့
ဆီက တစ်ဆင့် ပြောခိုင်းရတာပါကွာ၊ မထိပ်ထားကို အခြေ
တောင်းတိုင်း အမြဲ ငြင်းနေတော့ ကိုယ် မခန့်နိုင်တော့ဘူး၊
တော်ကြာ ရန်ကြီးအောင်နဲ့ ထပ်တွေ့ရင် မထိပ်ထား စိတ်

စေတနာစာပေ

တွေ ဒီထက် ဝေခွဲမရ ဖြစ်မှာစိုးလို့၊ ကိုယ်က ကိုယ့်ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ကြေညာရတာ'

'ဪ... ဪ... တော်တော်တထူးတဲ့ အဖြစ်ပဲ၊ ကျွန်မက ရှင်ကို မချစ်နိုင်ပါဘူး၊ လက်မထပ်နိုင်ပါဘူးလို့ ငြင်းထားတယ်လေ၊ ကျွန်မ မိဘတွေကလည်း ကျွန်မ သဘောပဲမို့ ရှင်အတွက် မျှော်လင့်ချက်က နည်းပါတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တော်တော်အထင်ကြီးတတ်တဲ့ ရှင်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို နားလည်သွားရပြီ'

'ကိုယ့်ဘက်ကတော့ နောက်မဆုတ်စတမ်း ကြိုးစားနေဦးမယ် မထိပ်ထား'

မထိပ်ထားသည် သူ့ကို မျက်စောင်းပစ်ဆိုကာ နားကြပ်ကို ကောက်ကိုင်၍ အခန်းထဲက ထွက်သွားတော့သည်။ ဖွာရထကြံနေသော ဆံမျှင်တို့သည် မျက်နှာငွေ့တွင် ကပိုကပို ကျလွန်းနေ၍ ဆံမျှင်များကြားမှ အထောင်လက်သော မျက်ဝန်းကို ခပ်ဝါးဝါးသာ တွေ့ရခြင်းကို သူက ပထောင့်ရဲနိုင်ပါ။ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ဆံမျှင်စာတွဲ ဖယ်ပေးချင်သည်။

သည်လိုမျိုး ဆံပင်တွေသိမ်းပြီး မျက်နှာပြင်ကို ရှင်းပေးလေ့ရှိသော သူမလေး၏ချစ်သူသည် တော်တော်ကံကောင်းတဲ့လူ ဖြစ်ခဲ့၍ သူက မကျေနပ်ချင်ပါ။

ဝေတနာစာပေ

'မထိပ်ထားလေးရှဲ့ မိဘတွေကတော့ သားကို မြင်နေကျမို့ သဘောကျကြပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ သမီးရှဲ့ ဆန္ဒကိုသာ ဦးစားပေးချင်ပုံရတယ် သားရှဲ့၊ ပေမေ့စကားကို သိပ်ပြီး သဘောထူဟန် ပေးပြောကြတူး၊ သမီးကိုလည်း ပေးကြည့်ပါမယ်လို့ တော့ မယုတ်မလွန် ဆိုတာပဲ၊ သားရယ်... မင်းဟာက ဟုတ်မှ ဟုတ်ရှဲ့လား၊ မဟုတ်ရင် အရှက်ကွဲလိမ့်မယ်'

ဆိုသော ပနေက မေမေ ပြန်အလာတွင် ပြောသော စကား၊ အခု သည်နေ့ ဆေးရုံမှာ အလုပ်ဆင်းရသော ပထိပ်ထား၏ ရန်တွေကား။ ဒါတွေကို ဂရုမစိုက်ချင်ပါ။ မင်းကုသထုံး နှလုံးမူပြီး မထိပ်ထားဆီက လက်ခံသည်အထိ ငွေပေးလျှာပို့ ဝေါက်တာ မင်းဂေါင် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

'ဝေါက်တာ... ပုန်း'

နာနာက ပုန်းခွက်ကို သူ့ ဆီတိုးပေးတာမို့ အသားစတွေ ရပ်တန့်ကာ....

'ဟုတ်ကဲ့... ပြောပါ၊ မင်းဂေါင် ပြောနေပါတယ်'

'ဝေါက်တာ ကျွန်တော်ပါ၊ ရန်ကြီးအောင်ပါ'

ဝေတနာစာပေ

၁၇၄ ဝှိ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ရင်ထဲတွင် ဒိုင်းခနဲမြည်အောင် သတိပေးသံကို ကြားရ
စဉ် ဖုန်းခွက်ကို ယောင်ယမ်းဖျစ်ညှစ်မိသည်။

‘ကိုရန်ကြီးအောင်... ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ’

‘ကိစ္စ အရေးတကြီးရယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး ဒေါက်
တာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ဒေါက်တာ ရင်းရင်းနှီးနှီး တွေ့ချင်လို့
ချိန်းရတောင် စီစဉ်မလို့...’

ဇာတ်လမ်းကတော့ပြောရုံ စိတ်ထဲ၌ ငရုတ်နှင်း တစ်စုံ
တင်ခု ပြတ်ပြတ်သားသား ကြေညာရန် အချိန်သင့်ပြီဟု
ကိုယ်ကိုယ်ကို သတိပေးလိုက်သည်။

‘ရပါတယ်ဗျာ၊ အခုလိုမျိုး ခင်မင်ရရင်လည်း ကိုယ်
ကျေနပ်ပါတယ်’

‘ဟာ... ဘယ်ဟုတ်လဲဗျာ၊ ကျွန်တော်က ဒေါက်တာကို
မို့ ထက်မက ရင်းနှီးချင်လို့၊ ပိတ်ဆို့တစ်ယောက်လို့ တို့
ပင်ဖတ် အစ်ကို တစ်ယောက်လိုပါ။ အကြောင်း တစ်ခု
ကြောင့်လို့သာ နာမည်ပေးလို့ ရာပမယ့် ကျွန်တော်
ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဘာဆန္ဒမှ မမျှော်လင့်ခဲ့ဘဲ တွေ့ကတည်း
က ခင်မင်မိလို့ပါ။’

ပုဂ္ဂိုလ်လေးသည် အလွန်အမင်း စိတ်အားထက်သန်
သည့်အသံ ဖြစ်ပေါ်နေလေသည်။

ဝေတနာ၁၁၀

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ဝှိ ၁၇၅

‘ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျားသဘောပဲ၊ ဘယ်မှာ ဆိုကြ
မလဲ’

‘ဒေါက်တာ အားတဲ့အချိန် ပြောပါ’

‘အားတဲ့အချိန်ဆို ကိုယ် ဒီညနေ ဆေးရုံဂျူတီပြီးရင်
အားတယ်၊ ကိုရန်ကြီးအောင် ဘက်ကဏေ’

‘ဟာ... အတော်ပဲ၊ ကျွန်တော်လည်း အားပါတယ်၊
ကျွန်တော် ပွင့်ထားတဲ့ ဓားသောက်ဆိုင်ကိုပဲ လာခဲ့ပါ၊
ဗိုလ်ချုပ်လမ်းကလေ၊ ဒေါက်တာကို အရင်က ပြောပြဖူးလို့
သိတယ် ထင်တယ်’

‘သိပါတယ်၊ ကောင်းပြီ... ကိုယ်လာခဲ့မယ်’

‘သင့်နဲ့ ဒေါက်တာ’

သူ့ဘက်က ဖုန်းမချခင်တွင် ထိုသူကောင်းသားသည်
လေတစ်ချက်ချိန်က ဖုန်းချသွား၏။ စိတ်ထဲမှာ မကျေ
မနပ် ဆဲဆိုစဉ် သူ့ခြံမြတ်နိုးရိပ်ကလေးက အခန်းထဲ ဆေး
ထိုးထပ် လာယူဖို့ဝင်လာတာမို့ ဖုန်းကိုကပန်းကတန်းချ၍
မျက်နှာကို ပြင်ဆင်ရ သည်။

သူမ မသိသော နေရာတစ်ခုတွင် သူမကိုချစ်သော လူ
နှစ်ယောက်၏ ဆွေးနွေးပွဲပြင်ဆင်ခြင်းကို ပြောမပြချင်ပါ။

ဝေတနာ၁၁၀

ဒေါက်တာမင်းဂေါင်သည် အတ္တကြီးသော လူတစ်ယောက်
ဖြစ်ခြင်းကို သည်ဘင်ခါ စိတ်မညစ်တော့ချေ။
ယှဉ်ပြိုင်၍ ရယူသော အချစ်သည်လူ့ အတွက် ပို၍ အဓိပ္ပာယ်
ရှိခြင်းကို ပေးစွမ်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။

‘တိုင်း- ဒေါက်တာ၊ ကောင်းသော ညနေခင်းပါ’
သူက ပြန်လည် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်၍ ရန်ကြီးအောင်
ညွှန်ပြသော ခုံမှာ သက်သောင့်သက်သာ ဝင်ထိုင်လိုက်
သည်။

‘ဒေါက်တာ ဘာသောက်မလဲ၊ အချိုရည်ပဲလား၊
ဒါမှမဟုတ် ဘီယာ၊ အရက်၊ ကြိုက်တာပြောပါ၊ ဒေါက်တာ
က အကြိုက်ပန်းပသိလို့ ကျွန်တော် ကြိုမမှာအားဘူး၊
စားသောက်စရာတွေလည်း ကြိုက်တာမှာပါနော်၊ ဒါက
ကျွန်တော်ပိုင်တဲ့ဆိုင်လေ၊ ဒေါက်တာ အားနာစရာမလိုဘူး၊
တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းနားကဆိုင်ကတော့ ကျွန်တော်အစ်ကို
ပိုင်တာ’

သည်စကားသည် သူ့ရင်ကို မချမ်းမြေ့စေပါ။ ရန်
ကြီးအောင်သည် အဆများစွာ ချမ်းသာကြွယ်ဝလွန်းသည်။

‘သူကတော့ အသင့်အတင့်ကြွယ်ဝသော မိသားစုတွင် မေမေ
ဦးဆောင်သော ပုံနှိပ်စက်လုပ်ငန်းတစ်ခုသာ ပိုင်ဆိုင်သော
သာမန်ဆရာဝန်ကလေး ဖြစ်ခြင်းက အားလျော့စရာများ
ဖြစ်နေသလား။ သွားစမ်းပါ။ မထိပ်ထားက အကတည်း
က သိနေရဲ့သားနဲ့တောင် ရန်ကြီးအောင်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့သေး
တာပဲ။ ကံကြမ္မာက သူ့ဘက်မှာ အခွင့်အရေး ပိုများတယ်။’

သူ့ဘက်မှာ သူ့ရဲ့ မြတ်နိုးမှုတင်မက မေမေရဲ့ မထိပ်ထား
ကို လိုလားမှု၊ မိသားစုဝင်ငွေ အားလုံးရဲ့ သဘောတကျ
ဆက်ဆံမှုဖြင့် မထိပ်ထားရဲ့ ရွေးချယ်မှုကို ရရှိအောင်အလမ်း
သာသည်။’

‘သောက်ပါ ဒေါက်တာ၊ ဒေါက်တာက ဘီယာပဲမှာလို့
အံ့ဩနေတယ်’

‘ကျွန်တော် သောက်လေ့သောက်ထ မှိပ်ပါဘူး၊ ဘီယာ
တောင် တစ်ခါတလေ သောက်ချင်မှ’

‘ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်ခုခုကို သတိရ
တိုင်း မေ့သွားအောင် သောက်ပစ်နေကျ၊ နိုင်ငံခြားမှာ
တုန်းက ပိုဆိုးတယ်၊ ဒီမှာ ပြန်ရောက်တော့ မာမိသ ငိုယို
တောင်းပန်တာနဲ့ တော်တော်လျော့ချလိုက်ရတာ၊ ဒါပေမယ့်
ဗျာ... မူးနေတဲ့ အချိန်ကမှ ကောင်းသလိုပဲ၊ မေ့ချင်စရာတွေ
လည်း မေ့သွားစရာလေ’

၁၇၈ ၇ ရှင်ပိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

'ဘဝမှာ နာကြည်းချက်တွေ့တော်တော်များခဲ့ပုံရတယ်။
တစ်ချိန်လုံး မေ့ချင်တဲ့ စကားပဲ ထည်လဲ သုံးနေတယ်။
နော် ကိုရန်ကြီးအောင်'

ဘဲခြေထေးကံတစ်ခုကို တူပြင့် ညပ်ယူရင်း ရန်ကြီး
အောင်က ပြုံးပြောခေါင်းညိတ်သည်။ သည်လိုမျိုး သူ့ဆီက
စကားကြားရချင်လို့လည်း နိဒါန်းတွေ ပျိုးနေတာကို
ရိပ်မိနေခြင်းအား ထိုပုဂ္ဂိုလ်ခမျာ ပသိဈာပါလားဟု လှောင်
ပြောင်လိုက်၏။

'နာကြည်းချက်လို့ မဆိုချင်ပါဘူးဗျာ၊ သူ့နဲ့ပတ်သက်
ရင် ကျွန်တော်က ဘယ်တော့မှ သူ့ကို မနာကြည်းခဲ့နိုင်ဘူး။'
လောကကြီးကိုပဲ မကျေနပ်နိုင်တာဘဲ ရှိခဲ့တယ်'

'သူ တဲ့လား။ ဆိုစမ်းပါဦး။ ကိုယ် သိခွင့်ရမလား'

ရန်ကြီးအောင်သည် စိတ်အားထက်သန်စွာ သူ့ ကြားပူး
ပြီးသားဖြစ်သော ဇာတ်လမ်းတစ်ခုကို ရင်ဖွင့်ဆွေးနွေး၏။
စုတိယအကြိမ် ကြားရသော ထိုဇာတ်လမ်းတွင် ရန်ကြီး
အောင်၏ ခံစားချက်တို့ကိုပါ အဆစ်စေ့ပြောပြီး နားထောင်
ရသည်။

ပထမဆုံးအကြိမ် ကြားရစဉ်က မထိပ်ထား၏ ခံစား
ချက်ကို သိရစဉ် ထူထောင် မျှော်လင့်သလို မဖြစ်ခဲ့ခြင်း
ကြောင့် ကြေကွဲခဲ့ရသည်။

ဝေတနာစာပေ

နိနက်ဝင်းသစ်ရဲ့ နိဒါန်းပန်းချီ ၇ ၁၇၉

ဒုတိယတစ်ခါ ကြားရသော ရန်ကြီးအောင်ပြောသော
ဇာတ်လမ်းကျပြန်တော့ သူက ထိုင်နေရင်း ရန်ကြီးအောင်၏
ပေးရိုးဆီ လက်သီးငစ်သွင်းချင်ခိုက်ကို ပိနှိပ်ရသည်။ သူသည်
ဝန်တုံ့မစွဲငိုယစိတ်များ ထူ ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်နေပြန်ပြီတဲ့
လား။

'တဲဒီ ကျွန်တော့်ရဲ့ ထား၊ ဆိုတာ ဘယ်သူလည်းလို့
ခေါက်တာ သိအားပြီလား'

'ဘယ်သူများ ဖြစ်မလဲ'

'ခေါက်တာတို့ ward က အလုပ်ဆင် ဆရာဝန်မလေး
ထိုင်ထားပေါ့ ခေါက်တာ'

သိထားပြီးနာမည်ပေမယ့် ထိုအသံကြားရစဉ် စကြဝဠာ
အပြင်ဘက် ပို့ခံရသူပမာ...။

'ဪ... တိုက်ဆိုင်လိုက်တာ'

သူက တွေ့နေလုပ် ရေရွတ်မှုကို ပြုရ၏။ ရန်ကြီးအောင်
သည် သူ့ကို သိပ်ဂရုမထားနေဘဲ ခန္ဓာကိုယ်၌ တစ်စုံတစ်ခု
ပူးငင်တယ်ကပ်နေသူအလား ထူ့ရဲ့ ခံစားချက်တွေ ထပ်မံ
ပြေးပြန် အားထန်နေပုံ ရသည်။

ဝေတနာစာပေ

'ကျွန်တော့်ကို ထားကြောင်းလေးတွေ နည်းနည်း ပြောပြနိုင်မလား'

'ကိုရန်ကြီးအောင် ဘာရည်ရွယ်ချက် ရှိလို့လဲ'

'ကျွန်တော် ခုထိ ထားကို-ထားကို ချစ်နေဆဲမို့ ထင်ကြီးစားချင်သေးတယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့ ခေ့စပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ခရစ်တီနာလည်း အိမ်ထောင်ပြုထားပြီလေ၊ မာမိကိုလည်း မိန်းမ ပေးစားဖို့ နောက်ထပ်ပြင်ဆင်ရင် ပီတစ်ခါ မြန်မာပြည်ကို တစ်သက်လုံး မြန်မာလာဘူးလို့ ခြိမ်းခြောက်ထားလို့ မာမိလည်း လက်လျှော့ထားတယ်၊ ထားကို ကျွန်တော် သိပ်ချစ်တယ်ဗျ၊ တစ်နေ့မှ ပမေ့ခဲ့ဘူး၊ ထား နောက်ဆုံး ပြောသွားတဲ့ မုန်းတယ်ဆိုတဲ့ စကားကို ထဲဒီအချိန်တုန်းက မှန်ထူးပြီး တက်ယ်ထင်ခဲ့မိတယ်၊ ဇွတ်တရွက် ချက်ချင်း ထားလုံးကို စွန့်လွှတ်ပြီး ထွက်သွားခဲ့မိတယ်၊ မြန်တော့မိဘော့မှ ထားတိမ်ပြောမှန်း ရိပ်မိလာခဲ့တယ်'

'အဲဒါ ခင်ဗျားက မြန်မာလာခဲ့ဘူးလား'

'တီနာနဲ့ ကျွန်တော် ခေ့စပ်ထားဆဲ ဖြစ်နေတော့ ပြန်လာရင် အတင်းလက်ထပ်ပေးမှာ စိုးလို့ ရွှောင်နေခဲ့တာ၊ နောက်ပြီး ထားက ကျွန်တော့်ကို သိပ်ချစ်တယ်လို့ ယုံကြည်ရင်း ထားရဲ့ သစ္စာရှိမှုကိုလည်း သံသယမဝင်တာမို့...'

စေတနာစာပေ

နောက်ထပ် ဘာတွေဆက်ပြောသလဲ၊ သူ ဆက်မကြားတော့ပါ။ ရန်ကြီးအောင် ပြောသော စကားထဲက 'ထားက ကျွန်တော့်ကို သိပ်ချစ်တယ်' ဟူသော စကား၊ 'ထားရဲ့ သစ္စာရှိမှုကိုလည်း သံသယ မဝင်ဘူး' ဟူသော စကားတွေသည် သူ့ကို တပ်လှန့်နှိုးဆော်စေသည်။ ပြစ်ဒီဇီ ချေ ရှိသည်။ မထိပ်ထားဟာ ဒါကြောင့်များ ထူ့ကို ငြင်းနေခဲ့သည်လား။

'မထိပ်ထားနဲ့ ကိုယ်တို့ ခင်ကြတော သိပ်တော့ မကြာသေးပါဘူး၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်လ ခင်ဗျား ဆေးရုံစတက်ရတဲ့နေ့ကမှ စတော့ ခင်မင်ခဲ့တာပါ'

'ထားက မာနကြီးဆဲပဲဗျာ၊ ကျွန်တော့်ဆီ ဆင်းခါနီး တစ်ရက်ကမှ ဆေးထိုးပေးဖို့ ချောက်လာခဲ့တယ်၊ ဟိုနေ့တော့က တမင်ရွှင်နေခဲ့တာ ဖြစ်မယ်'

ဘုရားသခင်- မထိပ်ထားနဲ့ ရန်ကြီးအောင် သူ့ မသိလိုက်ခင် ဆေးရုံမှာ နှစ်ယောက်သား ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့ရပြီးပြီထဲ့၊ လက်ပဝါးတွေမှာ ချွေးဝေးတို့ဖြင့် စေးထန်းလာစေတော့တယ်။

'ထား ဘယ်နေ့တွေ့ ဂျူထီကျလဲ ဒေါက်တာ၊ နောက်ပြီး ထားက အရင်ထိပ်မှာပဲ နေသေးတယ် မဟုတ်လား၊

စေတနာစာပေ

ကျွန်တော် မသိမှသာ ဖာမြဲလိုလို ကားနဲ့ပတ်ကြည့်ပေမယ့်
ထူးကို အရိပ်အယောင်တောင့် မတွေ့ဘူး။ အရင်ကလို
ကားမောင်းကြမ်းပြီး သိချင်းတွေလည်း အကျယ်ကြီး
ပွင့်တတ်ဆဲပေမယ့် ထား ရိပ်မိသွားမှာ ကြောက်ပြီး ခပ်
အေးအေး မောင်းသွားနေကျဆိုတော့ ထား မသိခဲ့ဘူး
လေ။ ထားက ပြောပူးတယ်။ ကား မောင်း ကြမ်း ပြီး
သိချင်းအကျယ်ကြီးပွင့်တတ်တဲ့ကားတွေဆို ကျွန်တော့်ဘား
ထင်ထင်ပြီး ဇရိုက်ကြည့်တတ်တယ်ဆိုလို့။

ရန်ကြီးအောင်သည် ခံစားချက်များကို စဉ်ဆက်မပြတ်
တင်ပြဆွေးနွေးနေသည်။ သူကလည်း သူ့ဘက်က အခြေ
အနေများကို ပြန်လည် ချေပဆွေးနွေးနိုင်ဖို့ အကွက်
ချောင်းနေရသည်။

ထူတို့နှစ်ယောက်သည် တကယ်ကို ပြိုင်ဘက်တွေဖြစ်နေ
ကြလေပြီ။ မထိပ်ထား၏ဌေးချယ်မှုအတွက် ခေ့ကုန်ရောင်း
ယှဉ်ပြိုင်ရတော့မည်။ အဆင့်အတန်းခွဲခြား၍ ရုံကံမောက်
သော အသိုက်အဝန်းမှ ချစ်သူဟောင်းကို အလေးသာမည်
လား။ ဒါမှမဟုတ် ဖြူစင်သော မိသားစုကလေးမှ ပညာ
တော်သော ဆရာဝန်တစ်ယောက်ကို လက်တွဲဖို့ စဉ်းစားမည်
လား။

‘ဒေါက်တာနဲ့ ထား တော်တော်ခင်လွှား’

ဝေတနာစာပေ

‘ခင်တယ်ဆိုရမှာပေါ့’

‘ထားက ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ညှိမယ်ထင်တယ်။
ကျွန်တော်နဲ့တုန်းက သူ့မှာ သူငယ်ချင်း သိပ်မရှိဘူး’

‘ကိုယ့်ကိုတော့ အလွယ်တကူ လက် ခံနိုင် သား ပဲ။
မထိပ်ထားက ခင်မင်တတ်ပါတယ်’

ရန်ကြီးအောင် မျက်နှာပြင်တွင် စိုးဒိမ်ဒိမ် တချို့
တစ်ဝက် ဖြတ်ပြေးသွားမှုကို ကျေနပ်သည်။ ကိုယ့်အတွက်
ပြောဖို့အလှည့်ကျပြီ ကိုရန်ကြီးအောင်။

‘ထားကလှတော့ သူ့ကို စိတ်ဝင်စားကြတဲ့လူတွေ များ
မှာပဲနော်’

‘သေချာတာပေါ့’

‘ဟဲ ဟဲ...စိတ်မဆိုးပါနဲ့။ ဒေါက်တာထေရ ထားကို စိတ်
မဝင်စားဘူးလား’

သူက ခပ်ညစ်ညစ်ပြုံး၏။ ရန်ကြီးအောင်ကို ထည့်တည့်
ကြည့်၍ အသံကို ငြိမ်အောင်၊ ဝင့်ကြားသော အသံ ဖြစ်
အောင်...

‘ဘယ်နေလိမ့်မလဲဗျာ၊ မထိပ်ထား ဆေးရုံမှာ ဂျူထီ
စင်ရထဲနေကတည်းကပေါ့။ ကဲ... မောင်ရင်၊ ကိုယ်တို့
အတိုအလင်း ယှဉ်ပြိုင်လို့ရအောင် ပြောခဲ့မယ်။ ကိုယ်

ဝေတနာစာပေ

မထိပ်ထားကို ပရိပိုင်လုပ်ထားတယ်။ မထိပ်ထားရဲ့ ပိဘ
တွေ့ဆီလည်း လူကြီးချင်း စကားပြောခိုင်းထားပြီးပြီ၊
မထိပ်ထား သဘောတူရင် ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ဖို့အထိ စိစဉ်
ထားခဲ့ပြီးပြီ။ ခုထိတော့ မထိပ်ထားဆီက အဖြေမရသေး
ဘူးပေါ့ဗျာ။ ဒါကြောင့် ကိုယ်နဲ့ မောင်ရင် ခုချိန်ကပြီ၊
ပြိုင်ဘက်တွေလို့ မှက်ယူလိုက်တော့’

ထိုစကားနှင့်အတူ သူသည် ရန်ကြီးအောင်၏ မျက်နှာ
ပြင်တွင် ဖြတ်သန်းသွားသော အရိပ်တချို့ကို ကျေနပ်ခြင်း
ဖြစ်ပေါ်စေပြီး မထိပ်ထား၏ ငယ်ချစ်ဟောင်းရှေ့က
လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။ အပြန်လမ်းတွင် သူ့မျက်နှာပြင်သည်
စစ်ပဲ့တစ်ပဲ့ကို ယှဉ်တိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးသော စစ်သူကြီး
တစ်ယောက်၏ အသွင်အပြင် ရှိနေချင် ရှိနေလိမ့်မည်။

သေချာတာ တစ်ခုကတော့ စစ်ကြေညာပြီးသော
တိုက်ပွဲတစ်ခုအတွက် စစ်အနိုင်ရရန် သူ့ဘက်က အစစ
အရာရာ ရန်ကြီးအောင်ထက် ခြေတစ်လှမ်းပြေးဖို့လိုလာပြီ
ဟူသော အတွေးတို့ကတော့ ကြီးစိုးနေစေတော့သည်။

‘ဟော... သားပြန်လာပြီ၊ သားမလာခင်ခလေးတင် ပုန်း
တစ်ခု ဝင်သေးတယ်၊ ပြန်မဆုတ်သေးဘူးဆိုလို့ နောက်မှ
ထပ်ဆက်မယ်တဲ့’

‘မထိပ်ထားဆီကလား’
‘အမှယ်လေး... သားရယ်၊ အဲဒီလိုလေးမှ မေးပါ
မလားလို့၊ မဟုတ်ဘူး သားရဲ့၊ သားတို့အရွယ်တစ်ယောက်ပဲ၊
နာမည်မေးတော့ မပြောဘူး၊ သားနဲ့တော့ သိတယ်
ဆိုလား’

ပေမေ့စကားကို စိတ်ဝင်စားရင်း ‘ဘယ်သူများလဲ’
ဆိုသော အတွေးဝင်စဉ် ပုန်းထပ်မြည်လာ၍ အနီးဆုံး
ထောက်နေသော သူကပဲ ကောက်ကိုင်လိုက်၏။

‘ကျွန်တော်ပါ... ရန်ကြီးအောင်ပါ’

ဆိုသော အသံသည် သူ့ခေါင်းထဲမှ အချက်ပေး ခေါင်း
လောင်းသံတို့ ဆူညံစေခြင်းကို တိုက်တဆိတ် ဝန်ခံသည်။

‘ခုနလေးတင် လမ်းခွဲတယ်၊ အခုပုန်းဆက်တယ်ဆိုတော့
ဒေါက်တာ အံ့ဩမှာပဲနော်၊ ဒေါက်တာက ကျွန်တော့်ကို
စကားအနိုင်နဲ့ပိုင်းပြီး ချက်ချင်းထွက်သွားတော့ ကျွန်တော်
အပြန်ပြောချိန်မရလိုက်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ပြောစရာကျန်တဲ့
စကားတစ်ခုနဲ့ ထပ်ပြောချင်လို့’

ရန်ကြီးအောင်သည် သူ့ကို ရန်သူလို့ တော့ သဘော
ထားပုံမရပါ။ အဖြေထွက်ပြီးသွားသော အခြေအနေတစ်ခု
အတွက် ဖခင်စုံတစ်ရာမှလည်း စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ပုံ
မရပါ။

‘ပြောပါ...ကိုယ် လက်ခံ နားထောင်နိုင်ပါတယ် ကိုရန်ကြီးအောင်’

‘ဒေါက်တာ ထားကို ချစ်နေကြောင်း၊ ကြီးစားနေကြောင်းကို သေသေချာချာ သိလိုက်ရလို့ ကိုယ့်ရဲ့ပြိုင်ဘက် တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒေါက်တာကို ကျွန်တော် မနာလိုမဖြစ်မိပါဘူး၊ ထားကို ချစ်ကြတာချင်း တူညီတဲ့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်အတွက် ထားရဲ့ဆန္ဒက အဓိကပို့ ထား စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် အစ်မ ခွင့်တောင်းပါရစေ’

‘တောင်းပါ’

သက်ပြင်းမျှက်သံနှင့်အတူ တုံ့ပြန်ကားသည် ရန်ကြီးအောင်၏ မထိပ်ထားအပေါ် တင်ရှိနေသော ချစ်ခြင်းကို ချား အရောင်တင်ခဲ့လေသလား။

‘ကျွန်တော်နဲ့ ဒေါက်တာ အတိုအလင်း ဆွေးနွေးတာ ထားကို အသိမပေးပါနဲ့နော်၊ ထားက ထူကြောင့် ခုလို စကားတွေပြောဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိခဲ့ရင် ကျေနပ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ထား ပြောဖူးတာရှိတယ်၊ သူက ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ ရွေးချယ်ခြင်းကို မကြိုက်ဘူး၊ သူကိုယ်တိုင်ကပဲ ရွေးချယ်ဖို့ ကျေနပ်တယ် ဆိုတော့...’

‘ကိုယ်နားလည်တယ်၊ မထိပ်ထားက သူ့ကို ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်က ရွေးချယ်ခဲ့ပြီး ယှဉ်ပြိုင်ကြပို့ ဆုံးဖြတ်တယ် ဆိုရင် သူ့မာနကို ထိပါးတယ် ထင်လိမ့်မယ်’

စေတနာစာပေ

‘သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ ကဲ- အားလုံးအတွက် သင့်- ဒေါက်တာ’

ချက်ချင်း စကားပြတ်တောက်ကာ ပုန်းလှည့်သွားသော အသံတစ်ခုသည် နားစည်ကို ပဲ့တင်စေသည်။ ထာဝရတွင် တိတ်ဆိတ်ခြင်းကသာ ကြီးစိုးနေသော်လည်း ဒေါက်တာ မင်းဂေါင်အဖို့ သူမပျော်လင့်ခဲ့ဖူးသော၊ ချစ်သူရှိခဲ့ဖူးသော မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် ထိုမိန်းမ၏ ချစ်သူဟောင်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံရမည့် လူတစ်ယောက် ပြစ်သွားခြင်းအား ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်တင် ဂျိန်ဆဲခြင်းဖြင့် ရင်တင်း၌ ဆူညံ ရှားလှုပ်နေထော့သည်။

‘ဒါဟာ ချစ်ခြင်းရဲ့ အဖြစ်ရက်တွေပေါ့ မထိပ်ထားခွဲ’ ဟု မကြာခဏ ညည်းတူးရင်း၊ ဒါပေမယ့် ‘သည် ညည်းတူးခြင်းကပဲ မထိပ်ထားအပေါ် ချစ်ခြင်းကို ဝန်ခံ မိမိနားမသိ ဖြစ်ခြင်းတွေနှင့် ဒေါက်တာမင်းဂေါင် ဆိုသော လူသားတစ်ယောက်သည် နိဂါန်းလှပသော ပန်းချီကား တစ်ချပ်ကိုတော့ ပိုင်ဆိုင်ချင်နေလိမ့်မည်။’

-၀-

စေတနာစာပေ

အပိုင်း (III)

(၁)

စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ဝယ်ယူလာသော နှင်းဆီပွင့် ထောင်စုံတို့
သည် ပါးလှဖြူစင် ကြည်ဆန်သော ပလတ်စတစ်ဆိတ်ထဲ
တွင် လန်းဆန်း တောက်ပနေကြသည်။ ချစ်ခြင်း၍ အထိမ်း
အမှတ်တစ်ခု၊ အချစ်ဆုံး ချစ်သူလေးတစ်ယောက်၏ အပြတီ
နိုးဆုံးသော ပန်းကလေးများသည် သူ့၌ ထောင်သွယ်
တော်များအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် အသင့်ရှိနေကြ
ပေပြီ။

တစ်ချက်၌ ကုန်းနမ်းကာ ကားတံခါးကို ပွင့်ဆင်းလိုက်၏။
ဆေးရုံအပေါ်ကစောင့်သည် ထူ့ကို လေ့လာ အကဲခတ်
နေသည်။

'မိမာခင်ဗျာ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုကူညီနိုင်မလား'
'ဘာလဲဗျ'

မျက်နှာကို အစွမ်းကုန်ပြုံးသည့်အသွင်ဆောင်လျက် သူက ကိုးဆယ်ကျပ်တန် တစ်ရွက်ကို ထိုလူ့ လက်ထဲ မသိမသာ ထိုး ထည့်ရင်း....

'ဒီ နှင်းဆီစည်းကို warth (.....)က ဒေါက်တာ ထိပ် ထားဆီ ပို့ပေးပါလား'

'အလုပ်သင်ဆရာဝန်တွေထဲက ဆရာမလေးကို ပြောတာ မှဟုတ်လား၊ ဆရာမ ချောချောလေးလေ'

ထားရှဲ့ လှပမှုသည် လူတော်တော်များများကို သတိ ပြုမိစေခြင်းအတွက် သူက ဂုဏ်ယူမိ၏။

'ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ ကျွန်တော့် ဒိတ်ဆွေ ပါ၊ ဒီနေ့ သူ နှင်းဆီပန်းတွေ မှာထားလို့ 'လာပို့တာပါ'

'ဟာ...ဒါဆို ခင်ဗျားပဲ သွားပေးလိုက်ပါ၊ ရပါတယ်၊ ခဏလေး တက်မှာပဲ'

အပေါက်စောင့်သည် ကိုးဆယ်ကျပ်တန် မျက်နှာနှင့် သူ့ကို ဖော်ရွေနေလေသည်။

ဝေတနာစာပေ

'နေပါစေ၊ ခင်ဗျားပဲ ပို့ပေးပါဗျာ၊ ကျွန်တော်ပို့မှန်း သူသိပါတယ်'

အပေါက်စောင့်သည် ထပ်မံ လျှာရှည် မနေဝေး နံတေးမှာထိုင်၍ ငိုက်မျဉ်းနေသော ကောင်းကလေး (ယောက်ကို တစ်ခုခုမှာကား ဆေးရုံလှကားယစ်များကု ဗြဟ္မ ကျော် လှမ်းတက်သွားသည်။ သူက ကျေနပ်စွာ ခဏ ရပ်ငေးနေပြီး ကားပေါ်တက်ကာ ချစ်သူ ခြေချ ကျင် လည်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ထွက်ခဲ့၏။

ထားတစ်ယောက် နှင်းဆီပန်းစည်း မြင်စဉ် ခဏတွင် အံ့ဩ တွေ့ဝေနေပေလိမ့်မည်။ ပလတ်စတစ်အိတ် ကြည်ကြည် ထဲမှာ အတူပါလာသော သူ့ရှဲ့ စာလွှာကလေးကို မြင် လျှင်....။

ထား...

ပန်းပေးပါတယ်။ ထား ချစ်တဲ့ နှင်းဆီလေး တွေက ကိုယ့်ရှဲ့ အလွမ်းကို ပြောပြနိုင်ပါစေ။

ပောင်

ထားတစ်ယောက် မျက်မှောင်ကြုတ်၊ မကြည်မသင်ဖြစ်၊ ပြီးတော့ နှင်းဆီတွေကို မပစ်ရက်စွာ လက်ခံထားလိမ့်မည်။ နှင်းဆီပန်းတွေထဲက တစ်ပွင့်ကိုများ ထား ပန်လိမ့်လေ

ဝေတနာစာပေ

မလား။ ထားက ဆံပင်ရှည်ပေမယ့် ပန်းပန်ခဲသော ပိန်းကလေးလည်း ဖြစ်သည်။ ဒါဆို ရင်ဘတ်မှာများ ထိုးစိုက်လေမလား။ သူသည် ထားဆီ ထပ်မံလှမ်းမိသော ခြေလှမ်းတစ်ခုအတွက် ရွှေ့ပြေးနှင်းဆီကိုအကြောင်းပြုကာ အတေးတော့နှင့် ရွေးသွပ်လာရသည်။

ထားသည် အလျင်ကလို မာနကြီးဆဲ။

သူ့ကို သိပ်ချစ်ခဲ့တာတောင် မာနတင်ခုနှင့် ထားရစ်ခဲ့နိုင်တာမို့ ခုထိလည်း ဟန်ဆောင်မှုတွေ ကြွယ်ဝနေပေလိမ့်မည် ထင်ပါရဲ့။

သူ့အတွက် တစ်ခု အားလျှော့စရာသည် ထား လိုလားသော မိဘတွေက သဘောတကျ တောင်းယူခြင်းခံရသော အခွင့်အရေးမျိုး မပေးနိုင်တာဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာမင်းဂေါင်သည် ထားနှင့် အမြဲတစေ ရင်ဆိုင်နေရသူဖြစ်သလို ထားကိုလည်း မိဘတွေမှတစ်ဆင့် သဘောတကျ တောင်းယူထားသူ။ ထား၏ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကိုသာ စောင့်နေသူ။

သည်တစ်ခါ ထားရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုသည် သူ့ကို တော်တော် အဆိပ်ပြင်းစေသိမ့်မည်။ အလျင်တစ်ခါ ထားဆီက...

‘ရှင်ကိုမုန်းတယ်’

ဆိုသော စကားတစ်ခုမှာ ကျဆုံးသော အူ့ဘဝသည် နှစ်တော်တော်ကြာ သေသွားခဲ့ပြီးမှ....။

ထား ဆိုသော ချစ်သူကလေးကို ပြန်ဆုံရစဉ် အလျင်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ မေ့ပစ်လိုက်ကာ ထားကို ပြန်လည်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ကြိုးစားချင်လာခဲ့တော့သည်။

‘ထားက မောင်လက်ဆောင်ပေးသမျှ ပစ္စည်းတွေထဲမှာ နှင်းဆီပန်းလေးကို အချစ်ဆုံး’

သူ့ဆီက အမြဲအမှတ်တရ ပေးသမျှသော ပစ္စည်းများကို မက်မက်မောမောယူလေ့မရှိပေမယ့် ဘာမဟုတ်သော နှင်းဆီကိုမှ ချစ်သတဲ့။

တစ်ခါတုန်းက ထားဆီအလာ လှည်းတန်းဈေးမှာ သိပ်လူတဲ့ နှင်းဆီပန်းတွေ မြင်တာနှင့် ဆတ်ဆော့ပြီး ဝယ်လာပေးမိခြင်းဖြင့် ထားဆီက ဖြူစင်သော လိုချင်တပ်မက်မှုကလေးကို သိခွင့်ရခဲ့ဖူးသည်။ အဲသည်နောက်ပိုင်းမှာ အမြဲလိုလို နှင်းဆီပန်းတွေ ဝယ်ပေး၍ ထားရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုများကို ကြည့်နူးခဲ့ဖူးသည်။

ထား မသိခဲ့သေးသော အူ့ရဲ့ ချစ်ခြင်းများကို သူက ပြောပြချင်သည်။ ပန်းပေးခြင်းသည် အရှုံးပေးခြင်းဆိုလျှင်

၁၉၆ ၇ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ထုက ထားကို အမြဲ အရှုံးပေးနေသူလည်းဖြစ်သည်။ ဒါကို ထားတစ်ယောက်...

'မောင်က ထားကို အမြဲတမ်း အနိုင်ယူတယ်၊ အချိန် မြည့် စိုးမိုးနိုင်လွန်းတယ် သိလား'

ဟု ချဲ့နှဲတတ်သည်။ အတွေးချို့သည် ထားအကြောင်း စဉ်းစားနေခြင်းဖြင့် စိုပြည်နေတော့သည်။

'Girl...you are my love...
You're my heart and soul...
You're my shining star...'

ကားထဲမှ ကက်ဆက်ဆံပီသီချင်းသံသည် ထားကိုတင်စား ထားလော သူ့ရဲ့ ချစ်ခြင်းများအဖြစ် ထား ကြားနိုင် ပါလေ။

ရန်ကြီးအောင်သည် ချစ်ခဲ့ဖူးသော မိန်းမဘဝယောက် အတွက် ဒုတိယအကြိမ် ချွေးသွပ်ရခြင်း၌ ဘဝတစ်ခုလုံးကို မြုပ်နှံထားဖို့ ပြင်ဆင်နေတော့၏။

...၇...

စေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နီဒါန်းပန်းချီ ၇ ၁၉၇

'ဟော... ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ ဆန်နီ (Sonny)၊ မနက် စောစောစီးစီး မသွားစဖူးပါလား'

'ဒက်ဒီ ဘယ်သွားဖို့ ပြင်ဆင်နေတာလဲ'

မနက်ရှစ်နာရီဆိုသော အချိန်သည် သူတို့မိသားစုတွင် စောလွန်းသော အချိန်ဖြစ်၍ သူ့ရဲ့အပြင်ထွက်မှုသည် မေး မြန်းချင်စရာ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

'မင်းမာမီ ဆရာဝန်ပြုဖို့ တိုက်သွားယူထားရဦးမယ် လေ၊ အဲဒါ တစ်ခါတည်း ပန်းဆိုးတန်းက ဆိုင်မှာပါ ဝင်စစ်ဖို့ စောစောပြင်ဆင်နေတာ'

ထားနှင့် စတွေ့ရာသာ ပန်းဆိုးတန်းမှာ ပွင့်ထားသည့် မာမီဆိုင်ကလေး၊ ဖိတ်အတွေးတိုက် ဟိုး လေးနှစ်ကျော် ဝါးနှစ်ကာလလေးဆီ ပြန်လည်ချီပြန်သည်။

ထားက အဲသည်တုန်းက ဆံပင်လေး ကျောလယ် လောက် ရှိနေပြီး မဝ် မရဲပုံစံနှင့် စာအုပ်တွေပိုက်ကာ ရုပ် နေပုံကလေး၊ Micky Mouse ကြွက်ရုပ်ပုံပါသော ထိရုပ် အနီရောင်လေးဆီမှာ မျက်လုံးမခွာတမ်း ကြည့်နေသူကလေး က သူ့ရဲ့ ထားမုန်း အစက သူ့မသိခဲ့ပါ။

သူ့ရဲ့ ဝါသနာအရ မိန်းကလေးချောချောလှလှ မြင် လျှင် ငေးတတ်နေကျမို့ မာမီကားပေါ်က ဆင်းသွားခိုက်

စေတနာစာပေ

ထူက အပျင်းပြေ ငေးနေပီခြင်း ဖြစ်သည်။ မျက်နှာ တစ်
ခြမ်း ပုံးနေသော ဆံပင်တို့ကို သပ်တင်လိုက်မှ သူ့ ရဲ့ ဝါသနာ
အတိုင်း အပျော်အပြက် သွားပိုးပန်းနေသော ခပ်ငြိမ်ငြိမ်
လမ်းကလေးထဲက ပန်းပင်တွေ ငရဖျန်းနေကျ ကောင်
မလေး ဖြစ်သော ထားကို သူ မှတ်မိသွားမိခိုက် တစ်စုံတစ်ရာ
စဉ်းစားမနေမိတော့ဘဲ ထားလို သူ့ နာမည် မသိသူ
ကလေး နံဘေးဆီ ရောက်လာခဲ့တော့သည်။

‘ခွတ်... ဘာရင်လှင်နေတာလဲ’

ဆိုသော သူ့ ရဲ့ နှုတ်သက်စကားကြောင့် မေ့အကြည့်
တွင် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသော တောက်ပသော မျက်ဝန်းကလေး
ကို ပထမဆုံးအကြိမ် အနီးကပ် မြင်လိုက်ရစဉ် သူ့ ရင်ထဲတွင်
ထူညံ့မြည်ဟည်းသွားရခြင်းကို မဆန်းစစ်မိပါ။

‘မှတ်မိလား’

အမေးစကားဝယ် ကောင်မလေးသည် ဟန်မဆောင်
တတ်ဘဲ ခေါင်းညိတ်ခနဲခံမှုဖြင့် သူ့ ဆီက ချစ်ခြင်းတချို့ကို
သဲ ယူလေ၏။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ သူက သည်ခပ်ရိုးရိုး
ကောင်မလေးကို နံပါတ်စဉ် ရည်းစားများ စာရင်းတွင်
သွင်းလိုက်ဖို့ မိုက်မိုက်မဲမဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့မိသည်။

‘ဟဲ့... ဆန့်နီ၊ အမယ်လေး—ဘာတွေများ တွေးနေတာ
တုန်း၊ မာမိ ခေါ်နေတာတောင် မကြားပါလား’

မာမိ အသံနှင့် နံဘေးထောက်လာမှုကြောင့် ထားနှင့်
စတွေ့ချိန်ကလေးအား လွမ်းဆွတ်မှုကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီး—

‘ဘာပြောမလိုလဲ မာမိ’

မာမိသည် သူ့ နံဘေးတွင် ကပ်ထိုင်ရင်း ပခုံးထောက်
နေသော သူ့ ဆံပင်တို့ကို သပ်ပေး၏။ မောင်နှမ လေး
ယောက်တည်းတွင် အယ်ဆိုး၊ အဆိုးဆိုးသား ဖြစ်သော
သူ့ကို မာမိက အချစ်ပိုသည်။ ဒါပေမယ့် ထားနှင့် ပတ်
သက်ခဲ့စဉ်ကတော့ မာမိ ဘာလို များ သူ့ အလိုကို မလိုက်
ခဲ့သည်လဲ။

‘သား... မင်းအသက် မငယ်တော့ဘူးနော်၊ အခုဆို
၂၅ နှစ် ကျော်လာပြီ’

‘ဘာလဲ... မိန်းမယူဖို့ ပြောမလိုလား’

‘အေးလေ... မာမိက သားတွေအကုန် စီစဉ်ပေးနိုင်ခဲ့
ပေမယ့် ဝါသနာကျမှ ကန့်လန့်ဖြစ်နေတော့ စိတ်မပျော်ဘူး
ပေါ့ကွယ်၊ မင်းနဲ့ စေ့ စပ်ဖူးတဲ့ တီနာလည်း သူ့ ဘာသာ
တခြားသူနဲ့ အိပ်ထောင်ပြုသွားပြီ၊ ဒီတော့မှာပဲ မင်းက ပြန်
လာဖို့ ခေါ်လိုရတော့တယ်၊ ဒုလည်း ဘာဖြစ်လို့မုန်းမသိ
ဒီကိစ္စကို ငြင်းနေသေးတယ်၊ မာမိ နှစ်သက်တဲ့ မိန်းကလေး

၅၀၀ ဝိ ရွှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

တွေ့အကုန်လှပါတယ်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ပညာလည်း ပြည့်စုံ
ပါတယ်ကွယ်။ ငါ့သား ဘာလို့ များ ငြင်းချင်နေရတာလဲ

ဝါပေမယ့် ထားမှမဟုတ်တာ မာမိ။ ထားက သိပ်အလှ
ကြီးမဟုတ်ပေမယ့် ထားကို မြင်လိုက်ရင် သိမ်မွေ့ ငြိမ်း
ချမ်းမှုကို ဖြစ်ထွန်းစေတယ်။ ထားဆီက ဖြူစင်မှုလေးတွေ
က သူတို့ အသိုက်အဝန်းက ရလေ့ရှိတဲ့ ဟန်ဆောင်ခြင်း
တွေနဲ့လည်း ကင်းတယ်။

ထားက သူ့ကို ပြန်မချစ်ခဲ့တော့ရင်တောင် သူက တစ်
သက်လုံး ချစ်နေရရင် ဂေဟနပ်နေလိမ့်မယ်။

‘ပြောလေ သားရဲ့၊ အဲလစ်ကို သား သဘောမကျဘူး
လား’

‘မာမိ သားကိုဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီးလာမသွေးနွေးပါနဲ့၊
သား ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မထပ်နိုင်ဘူး၊ သားဘဝမှာ တစ်
ယောက်တည်းပဲ ရှိတယ်’

‘ဘယ်သူလဲ’

မာမိသည် လှန်ခဲ့သော နှစ်များစွာက ‘ထား’လို့ သူ
အသိပေးဖူးသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို မေ့လျော့
နေပြီ ထင်ပါရဲ့။

စေတနာစာပေ

နံနက်ဝင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ဝိ ၂၀၁

‘မာမိ ဒါပါတယ်၊ သား တစ်ခါတုန်းက ပြောဖူးတဲ့
ထား ဆိုတာလေ’

‘ဆေးကျောင်းသူကလေးလား’

‘အခု ဆရာဝန်ဖြစ်နေပြီ’

‘ဆရာဝန် ဖြစ်ဖြစ် မဖြစ်ဖြစ်၊ သူက မာမိတို့ အသိုက်
အဝန်းလောက်မှ မကြွယ်ဝတာ၊ မာမိ အကြောင်းလည်း
မင်း သိသားနဲ့’

မာမိသည် အသိုက်အဝန်းတစ်ခုလုံးကို ဖြိုင်ဆိုင်သူ။ သား
ရဲ့ မိန်းမက ဘယ်သူ ဘယ်ဝါ၊ ဘယ်လိုပိုင်တာ၊ ဒါမှမဟုတ်
သမီးရဲ့ ယောက်ျားက ကုမ္ပဏီ ဘယ်နှခုပိုင်တာ၊ ဒါမျိုးတွေ
နှင့် အမြဲခေါင်းမော့နေချင်သူ။ ဒါကြောင့် သားရဲ့ သာမန်
ဆရာဝန်မကလေး ဖြစ်မှု၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်မှုတွေသည်
အပြစ်ရှာစရာ ဖြစ်နေခဲ့သည်တဲ့။

‘မဖြစ်နိုင်တာ၊ သာမန်ရပ်ကွက်ထဲက ဆရာဝန်မကလေး
က ဘယ်လောက်များ ချမ်းသာမှာမို့လို့လဲ၊ နောက်ပြီး
သာသာမတူတဲ့ လူနှစ်ဦးက ပေးဖွားမယ့် ကလေးကထော
ဘယ်ဘာသာ ကိုးကွယ်ရမလဲဖြစ်ပြီး မိဘနှစ်ဦးနဲ့ အလိုဆန္ဒ
ကြားမှာ စုကွဲထောက်ရလိမ့်မယ်’

'မာမိက အဲဒါပဲ တွေးပူနေတယ်၊ တခြားလူတွေလည်း ဒီလိုပဲ'

'တော်တော်... မာမိသဘောပတူဘူး ပြောရင်မင်းနောက် ဆုတ်ရမှာပဲ၊ ကိုယ့် သားသမီးကို မှီခိုမယ်လူမျိုးကို မလိုချင်ဘူး၊ နှစ်ယောက်အတူ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေနဲ့ တည်ဆောက်မှု ဆာယာတဲ့ဘဝမျိုး ရမှာပေါ့၊ မင်း တွေးမိခဲ့လား'

မာမိ ခုထဲ မှားနေဆဲပါလား။ အလျင်ကလည်း သည်လို စကားမျိုးနဲ့ သူ့ ဆန္ဒကို ပယ်ချခဲ့သည်။ ဇာလည်း သည် အတွေးအခေါ်က ကြီးစိုးနေဆဲဖြစ်နေ၏။ ထားက မာမိ လင်သလို မမှီခိုချင်သူမို့ သူ့ မာနကို ထိပါးခံရတယ်ယူဆ လို့ အလျင်တစ်ခါက သူ့ကို ပစ်သွားခဲ့ခြင်းက သက်သေ ဖြစ်သည်။

'အခု မင်းက ဇာတ်လမ်းပြန်စနေပြီလား'

'သားတို့ သေသေချာချာ ပြန်မတွေ့ရသေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သခင် သူ့ကိုတော့ အမြဲ လိုက်ကြည့်နေတယ် မာမိ၊ ဒါ မာမိကို သား လိမ်တတ်လို့ အမှန်အတိုင်း ပြောတာ၊ ရှေ့ဆက်ပြီး သား ကြီးစားရဦးမယ်၊ ထားက မာမိထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့်လည်း သားကို ရွှေခွင့်ခဲ့တာပေါ့'

'ဆန်နီ... မင်း မာမိကို သေစေချင်နေလို့ ဒီစကား ပြောတာလား'

'ဆောရီး မာမိ၊ သားရဲ့ အချစ်ကို ထား နားမလည် သေးသလို မာမိလည်း နားမလည်သေးတာကြောင့် ဆက်

ပဆွေးနွေးပါရစေခဲ့တော့ နော်၊ ဒါပေမယ့် မာမိ သိထား မှီက ဒီတစ်ခါ သားကို အတင်းအကျပ်စီရင်ရင် သားက ထားကို မရ ရသဘောင် အတင်းခိုးရလိမ့်မယ်'

မာမိ ရွှေ့က ရွှေခွင့်ထုတ်ခဲ့၏။ အလျင်တစ်ခါ ထားကို အတင်းခိုးပြေးဖို့ ကြံစည်ခဲ့စဉ်က ထားရဲ့ အစ်ကိုဝမ်းကွဲ ကိုငယ်ခံကြောင့် ပျက်ခဲ့ရသလို ထားရဲ့...

'ရှင်ကို မုန်းတယ်'

ဟူသော ဖန်တီးစကားကို အဲသည်အချိန်က မူးမူးရွေးရွေး နှင့် အမှန်တွေထပ်၊ ထားရဲ့ အချိန်ကြာကြာ ရွှေခွင့်နေမှု အပေါ် သံသယတွေဖြစ်။ ဒါနဲ့ပဲ အားလုံးနှင့် ဝေးရာကဲ့ ထွက်ပြေးခဲ့ဖူးသည်။

သည်တစ်ခါတော့ ထားကို ထပ်ခါနီးဆိုင်ရဖို့ ယှဉ်ပြိုင် ဘက် ဖာစ်သောက်ကလည်း သူ့ထံတွင် အရိပ်ပမာ ကပ်ငြိ မတတ် အမြဲလိုလို အတွေးဝင်နေစေသည်။

အိပ်ခန်းထဲမှာရှိသော ဖုန်းကိုးကောက်လှည့်ပြီး ထားတို့ ဆေးရုံမှီရာဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်ရင်း လာကိုင်သူကဲ့...

'ဒေါက်တာထိပ်ထားနဲ့ တွေ့ပါရစေ'

ဆိုသော စကားကို ပြောကြားရင်း မကြားရတာကြာပြီ ဖြစ်သော ထားအသံကို ကြားချင်နေမိခြင်း တစ်ခဏ...

'ဟဲလို... ထိပ်ထား ပြောနေပါတယ်'

ဣ သဘောကျနှစ်သက်သော သူ့ရဲ့ နံစဉ်သစ် ဒရပ် စည်းချက်များလို သူ့ရဲ့ ခြိမ်းချမ်းမှုကို ပေးစွမ်းစေသလို သူက အဲသည်လို တင်စားချင်သည်။

၅၀၄ ဝိ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

'ထားကိုချစ်တယ်'

ခပ်တိုးတိုးစကားသံဖြင့် ဖုန်းချခြင်းကိုပြု၏။ တစ်ဖက်မှ ထားသည် သူမုန်းသိရှိလိမ့်မည်။ ဒါဆို ထား ဘယ်လိုများ ပြောင်းလဲသွားလိမ့်မှလဲ။

.....

စေတနာစာပေ

(၂)

'ထားကိုချစ်တယ်'

'ဟင်...ဒါဟာ...ဒါဟာ...သူမရဲ့ တစ်ခါတုန်းက တစ် ယောက်တည်းသော သူ့ရဲ့ အမြဲရေရွတ်နေကျသေးတစ်ခု။ တဒဂ် တွေဝေသွားစဉ် တစ်ဖက်မှ ဖုန်းချသံ ညင်ညင် ယာသာက သူမကို နှုတ်ဆက်သည်။

ဖုန်းကို အယောင်ယောင် အမှားမှား ကိုင်ထားနေမိ ပြီးမှ ခပ်ဖြည်းဖြည်းပြန်ချရင်း မသိမသာ သက်ပြင်းချလိုက် သည်။

မောင်...

မောင်ဟာ သူမကို ခုထိ စိတ်မကုန်သေးဘူး။ ဆေးရုံ ဆင်းပြီးကတည်းက မောင်ကို တွေ့ရတာတော့မို့ မောင်

စေတနာစာပေ

၂၀၆ ၊ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

လည်း သူ့ဘဝနဲ့သူ အခြေကျပြီနေထင်ကာ မောင်ကို မေ့
ထားလိုက်ခဲ့တယ်။ ခုတော့ ပောင်က ပထင်မှတ်ချိန်မှာ
သူမဆီ ပြန်လည် ချဉ်းကပ်လာခဲ့ပြီတဲ့လား။

မနက် ဆေးရုံထုတ်ကတည်းက စောင့်ကြိုနေသော
နှင်းဆီပန်းထောင်စုံတို့သည် မောင်ရဲ့ ပြားယောင်းမှုမှန်း
သူမ နှိပ်မိသည်။

‘ထားက ဘယ်လိုလေးလဲကွ။ ကိုယ်ပေး ဆမျှပစ္စည်းတွေ
တော့ အမြတ်တနိုးမသုံးဘဲ ဝီနင်းဆီပန်းတွေကျမှ တသသ
ပြစ်နေရတယ်လို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထားချစ်ထဲ့နှင်းဆီပန်းတွေ
ကိုယ်လည်းချစ်ပါတယ်။ နောက်ဆို ကိုယ်အမြဲလက်ဆောင်
ပေးပယ်နေရုံ၊ ထားက ပန်းမပန်တတ်တော့ ရင်ဘတ်မှာ
တစ်ပွင့်ထိုးပေး၊ ဟေ့... ဒေါ်ထား၊ ကိုယ်ပေးတဲ့နှင်းဆီပွင့်
က လွဲရင် ဘယ်ပန်းမှ ရင်ဘတ်မှာမထိုးရဘူးနော်’

အဲသည်အချိန်မှာ သူမက မောင်ပြောဖူးသောစကား
တချို့ကို ပြန်လည်ကမ်းတနေခဲ့သေး၏။

မောင်က သူမကို လွမ်းနေဆဲထဲ့။

‘ထားချစ်တဲ့ နှင်းဆီလေးတွေက ကိုယ့်ရဲ့ အလွမ်းကို
ပြောပြနိုင်ပါစေ’

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၊ ၂၀၇

ထဲ့လား။ ဒါဟာ မောင်ရဲ့ခြေလှမ်းသစ်တွေပေါ်နေရုံ။
ထားက ရှောင်ပုန်းရလိမ့်မယ်မောင်။ ဟိုးအလျင်ကတည်းက
ထားက မောင်ကို ပစ်ထားခဲ့တာတောင် မောင်က မနာ
ကြည်းခဲ့ခြင်းသည် မောင်ရဲ့ ထားအပေါ် ချီသောချစ်ခြင်း
များလို့ ထားက ကျေနပ်ပါတယ် မောင်။

ဂါပေပယ်....

‘ထားကို ချစ်တယ်’

ဆိုသောသံစဉ်တစ်ခုကတော့ သူမကို ကြိမ်ဖန်တလဲလဲ
နှိပ်စက်နေခြင်းကိုတော့ အပြစ်မတင်ချင်တော့ပါ။ မောင်
ဆီက ပရိသားနဲ့ ဤနေရာကျ သည်သံစဉ်မှာ သူမက
စိမ့်ဝင်အရည်ပျော်နေဆဲမို့...။

‘ဟယ်... ထိပ်ထား ပန်းတွေ လှလိုက်တာ၊ ဘာလုပ်ဖို့
ယူလာတာလဲ’

‘ဪ... အသိတစ်ယောက် လက်ဆောင်ပေးသွားတာ
ပါ။ မင်းတို့လည်း ခွဲယူကြလေ၊ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း
ဘယ်လိုသုံးလို့ရမှာလဲ’

‘တယ်... ဝမ်းသာစရာကြီး၊ ကိုယ့်စားပွဲက ပန်းထိုးမှာ
ထိုးလိုက်မယ်ကွာ၊ ထိပ်ထား၊ ထေ ယူထားဦးလေ’

'ဟင့်အင်း....'

လို့ ငြင်းမိပြီးမှ မောင်မျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲ ပြန်မြင်ကာ မောင် 'လားသော၊ ရင်ဘတ်မှာ ပန်းတစ်ပွင့်အိုးစေချင် သောဆန္ဒကို မောင်ကွယ်ရာတွင် ဖြည့်ဆည်းပေးချင်နေမိ ပြန်၏။

'ဟဲ့.....ဘယ်နှယ် မယူထားရမှာလဲ၊ ကဲပါ... ကိုယ် ထိပ်ထားရဲ့ပန်းအိုးမှာ ထိုးပေးထားမယ်၊ ပေးတဲ့လူလည်း စိတ်ချမ်းသာအောင် ထိပ်ထား ယူရမှာပေါ့'

သူငယ်ချင်းက ပြောပြောဆိုဆို ပန်းစည်းကိုဖြေ ပန်း တွေ ထိုးပေး၏။ ပန်းတွေဘဲက ပန်းဖျော့ရောင်တစ်ပွင့်ကို ကောက်ကိုင်ကာ ရင်ဘတ်မှာ ထိုးနေသော ထိပ်ထားကို သူငယ်ချင်းက သဘောတကျ ပြုံးနေစဉ် ဒေါက်တာ မင်း ဂေါင် အခန်းထဲ ဝင်လာသည်။

'ထိပ်ထားရေ...ကျေးဇူးပဲ'

သူမခေါင်းညိတ်ပြုစဉ် မျက်ဝန်းထောင့်မှာ ဒေါက်တာ မင်းဂေါင်၏ အကဲခတ်နေခြင်းကို အချိပ်ထင်သိရှိလေသည်။

သိပ်မကြာပါ။ သူမ၏ နံဘေးရံမှာ ဝင်ထိုင်သော ဒေါက်တာမင်းဂေါင်ကို မျက်လုံးလှန်ကြည့်ရုံ အသိအမှတ်

ဝေတနာစာ

ပြုပေမယ့် ပတ်လက်စ ဆေးစာအုပ်ကိုတော့ အဖတ်မပျက် စေခဲ့။

'မထိပ်ထား.... နှင်းဆီပန်း ကြိုက်တတ်လား၊ ကိုယ် ဒေါက်တာကို အစက မချိပ်မိခဲ့ဘူး'

'ရိပ်မိတော့ ရွှင်က ဘာလုပ်နိုင်မှာလဲ'

'ဪ...ပိုးကြေးပန်းကြေး လက်ဆောင်လေး၊ ဘာ လေး ပေးမလားလို့'

'ကျွန်မက ကိုမင်းဂေါင်ပေးတဲ့ ပန်းကို ယူပါ့မယ်လို့ များ ကတိပေးခဲ့လို့လား၊ စဉ်းစားပါဦးရွှင်'

'အခုပန်းတွေက မထိပ်ထား ဝယ်လာတာလား'

သူငယ်ချင်းက စေတနာပိုကာ အခန်းတစ်ခုလုံး ရှိရှိ သမျှ ပန်းအိုးတွေ နှင်းဆီပန်း လျှောက်ထိုးထားခြင်းကို အတိပြုမိသော ဒေါက်တာမင်းဂေါင်က စပ်စု၏။

'အဲဒါ ရွှင်ဆီရောမလိုပါဘူး'

'မာကျောလိုက်တဲ့မိန်းကလေး၊ ညည်းလေး မာနတွေ နည်းနည်းလျှော့ဖို့ သင့်တယ်၊ ကိုယ့်အတွက် အဖြေလည်း မြန်မြန် စဉ်းစားပေးဖို့ သင့်တယ်၊ တကယ်ဆို ကိုယ်က

ဝေတနာစာ

၂၁၀ ၇ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

မထိပ်ထားနဲ့ ဝါသနာတူ၊ အလုပ်အကိုင်လည်း တူ၊ တွေးကြည့်ရင် အယ်လောက် ကြည်နူးစရာကောင်းလိုက်သလဲ။
'မိတ်ပြားဟောင်းကြီး ကျွန်မ ကြားရပေါင်းများပြီ၊ ကိုမင်းဂေါင် ငဲ့ကြီးတာကို အံ့ကြတယ်'

'အဲဒါ မထိပ်ထားကို ချစ်တဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ အချစ်တွေလေး မထိပ်ထား ဂုဏ်ယူဖို့ကောင်းတယ်'

သေလိုက်ပါလား ကိုမင်းဂေါင်ရဲ့။ မောင်ဆီမှာ ပေးထားခဲ့ပြီးတဲ့ နှလုံးသားတစ်ခုဟာ အချစ်သစ်ကို လက်ခံချစ်နိုင်ဖို့ နှလုံးသားအသစ်အဖြစ် ပြန်လည် မပွားပွားပွင့်ပွင့် မဖြစ်နိုင်တော့တာ။ အခု ကျွန်မရင်ကတ်က နှင်းဆီပွင့်ဟာ မောင်ပေးတဲ့ ပန်းတွေထဲက ပန်းတစ်ပွင့်လို့များ သိခဲ့ရင် ရှင် ဘယ်လိုများ ဝေပန်လေလိမ့်မလဲ။

နောက်ဆုံးတော့ ချစ်ထင်တဲ့ကတိုင်း ကျွန်မဟာ မောင်ကို မျှော်လင့်နေဆဲပဲမဟုတ်လားလို့ စွပ်စွဲလိမ့်မယ်ထင်ပါရဲ့။
ဒေါက်တာမင်းဂေါင်ဆိုသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ အတ္တကြီးတယ်။ ဒါလုပ်ရင် ဒါဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အတ္တမျိုးပေါ့။ လူ့ဂုဏ်သန့်၊ အဆင့်အတန်းမြင့်မားသောပညာရပ်ကို ပိုင်ဆိုင်သူတစ်ယောက်အဖြစ် ပျိုင်းကြိုက်ဖြစ်နေမှုကြောင့် သူမင်းခြင်းဆန်ခြင်းအား လက်မခံလိုသောဂိတ်ကလေးထဲတွင် ကြီးစိုးဆန့်ကျင်နေပေလိမ့်မည်။ ကောင်းပြောလျှင်

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၂၁၁

တင်တင်ဝိးဝိးငိုတတ်၊ ရယ်လိုက်လျှင် မျက်ဝန်းထောင့်တွင် အတုနဲ့လေး သုံးလေးခု ပေါ်တတ်၊ နောက်ပြီး သူမကို ချစ်ခြင်းတွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်တင်ရင်းက ခွဲခွာပခု အေးဝဲ ဖြစ်နေသော ချစ်စိတ်ကို ကျိန်ဆဲတတ်၊ ဒါတွေနဲ့ ဥပထွေးနေပုံရသော ဒေါက်တာမင်းဂေါင်သည် မောင်ရဲ့ ခြေလှမ်းသစ်တွေကိုများ သိခဲ့လျှင်...

'ဘေးပြုံးတာလဲ မထိပ်လား'

'တစ်ခုခုပေါ့'

'ကိုယ် သိခွင့်ရမလား'

'ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာမို့ မသိချင်ပါနဲ့'

'မထိပ်ထားရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာဆိုတာ ကိုယ်နဲ့ ပတ်သက်မယ့် ကိစ္စမျိုး ဖြစ်မှာပါ။ မထိပ်ထားမျက်ဝန်းတွေက ညာဘက်မရဘူး၊ အမြဲတမ်း ခိတ်အခြေအနေအတိုင်း အထောင်ပြောင်းထတ်တာ ကိုယ်က ဂရုစိုက်နေရသလို၊ အကဲခတ်အာဂယ်၊ ဒါပေမယ့် မထိပ်ထား မပြောချင်ရင်လည်း ရပါတယ်။ မထိပ်ထားရဲ့အတွေးထဲမှာ ကိုယ်ရှိနေတယ်ဆိုရင် ကိုယ် ကျေနပ်တယ်'

ဆေးစာအုပ်ကို ပိတ်ပြီး ထရပ်စဉ် နှင်းဆီပွင့်ကလေး ပြုတ်ကျတော့ နှမြောတသစွာ ခပ်မြန်မြန်ကောက်ယူ၊ နမ်းရှိုက်၊ ပြီးတော့ ရင်ဆတ်နေရာမှာ ယုယုယယ ပြန်လည်

ဝေတနာဝေပေ

ထိုးစိုက်မှုကို ဒေါက်တာမင်းဂေါင် ငေးကြည့်စဉ် ထိပ်သား
သည် သူမကို စိတ်အနှောင့် အယှက် ပေး နေ သော လူ
တစ်ယောက်၏ရှေ့မှ ထွက်လာခဲ့တော့၏။

"I wanna hold you...till I die...till we both break
down the heart..."

ကားကက်ဆက်ခလုတ် နှိပ်လိုက်စဉ် အသင့် ထည့်ထား
ခဲ့သော Bonny Tylar ၏ သီချင်းသံက ထိပ်သားကို နှုတ်
ဆက်လေ၏။

သည်နေ့တစ်နေ့လုံး ဆေးရုံမှာပင်ပန်းလာသမျှ အမော
ပြေသွားရသည့်ပမာ။ သည်သီချင်းခွေလေးသည် မောင်
ဆီက ရရှိသော အမှတ်တရများထဲမှ တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပြန်
သည်။

မောင်....

မောင်က တတ်လည်းတတ်နိုင်တယ်။

ဝေတနာစာပေ

ကျွန်မဆိုမှာ အမှတ်တရ များစွာ ကျန်ရစ်ဖို့ တစ်နေ့
တင်မျိုး မရိုးရအောင် သက်တမ်း တစ်ခု အတွင်း မှာ
လက်ဆောင်တွေ ပေးခဲ့လို့ ကျွန်မဘဝထဲက မောင်ကို ထုတ်
ပစ်လိုက်တာတောင် မောင်ရဲ့အရိပ်အငွေ့တွေက ကျန်ရစ်
နေဆဲဆိုတာတောင် မသိခဲ့ပါ။ သူမကလည်း မောင်ကို
ချစ်နေခဲ့သူပီပီ မစွန့်ပစ်ရက်၊ မဖျောက်ဖျက်ရက်ဘဲ နေ့စဉ်
ကိုင်တယ်ထိတွေ့ကာ မောင်ကို တမ်းတတတ်ဆဲ....။

သည်လိုမျိုးကျွန်မဘက်ကမေတ္တာတထူးက သိပ်ကြီးမား
လွန်းနေလို့ မောင်တစ်ယောက် ကျွန်မရဲ့ဆွဲငင်မှုအောက်က
ရုန်းမထွက်နိုင်စွာ ကျွန်မဆီ ပြန်လည်ခိုဝင်ဖို့ ပြင်ဆင်ခဲ့တာ
ပဲလား။

ဒါဆို အသစ် တစ်ဖန် ပြန်လည် တည်ဆောက်ရမယ့်
ကမ္ဘာ တစ်ခု အတွက် အခြေ မကျခင် ကျွန်မက ကြိုတင်
ပြုဖျက်ပစ်နိုင်ရလိမ့်မယ်၊ သိလား မောင်။

နောက်က ကားက လမ်းတောင်းသံ တထိတိကြောင့်
သူမရဲ့ထုံးစံအတိုင်း အလျှော့ပေးကာ စက်ရုံကို လျှော့ချ
ပေးလိုက်၏။ ကားက ကျော်မတက်ဘဲ ဘေးချင်းယှဉ်လိုက်
လာသည်။ ထိပ်သားရဲ့ ခရီးစဉ် တော်တော် များများမှာ
သည်လို ခဏ ခဏ နှောင့်ယှက်ခံနေရကျမို့ သိပ်ဂရုမထား
ပေမယ့် ဘေးက ကပ်လိုက်လာသောကားသည် ကျော်တက်
လိုက်၊ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ဘေးချင်းယှဉ်လိုက်။

ဝေတနာစာပေ

၂၁၄ ၇ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ကားမှန်နက်တို့ကြောင့် အတွင်းဘက်ကို မမြင်နိုင်ပေမယ့် ထူမက စိတ်မှန်းဖြင့် လှည့်ကြည့် မျက်စောင်းထိုးလိုက်စဉ်-

'ထား....'

ကားမှန်နက်တွေ ဖြည်း ဖြည်း လျှော့ ကျ၊ ဆိုး... မောင့်ရဲ့ မြူးကြွကြွအသွင်အပြင်နှင့် နှုတ်ထွက်စကားတစ်ခု၊ အယောင်ယောင် အမှားမှား လိမာကို တင်တော့ ခောင့်ကားက နံဘေးဆီ ကပ်ပါလာသည်။

'ထား... ကိုယ့်ကို အရင်ဆလို မျက်စောင်းထိုးတယ် သေးတာပဲ၊ အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတယ်'

ဘုရားသခင်... မောင့်ရဲ့ ထပ်မံ ကြိုးစားမှုသည် ဟိုး... ဆယ်ကျော်သက် ဘဝတုန်းက စတင် ချဉ်းကပ်ခြင်းလိုမျိုး အထူးအဆန်း၊ ထွင်ပြန်သထုံ၊ မောင်ဟာ ဘာလို့များ သူ့ကို ခုထိ တုန်လှုပ်မှုတွေ၊ ရင့်ကျက်မှုအား ဖြိုခွင်းခြင်းတွေ ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသေးခဲ့တာလဲ။

'ထား- ကိုယ့်ပန်းတွေ ထားချစ်ခဲ့လား၊ ကိုယ် နေ့တိုင်း ပေးမယ်နော်၊ တား ရင်ဘတ်မှာစေ့ တစ်ပွင့် ယူထိုးထား ခဲ့လား'

၁၁၈၈၁၁၁၁

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နီဂါန်းပန်းချီ ၂၁၅

မောင်မေးလိုက်သော စကားတစ်ခုနဲ့ကြောင့် မလုံမလဲ နှင်ဘတ်ဆီမှ ပန်းပွင့်နှမ်းကလေးကို ကွယ်၌ နိုင်ဖို့ ကိုယ်ကို ကျုံ့လိုက်မိ၏- မောင်က မြင်ပုံမရပါ။

ကားမှန်တွေ တင်လိုက်ရင် မောင့်ဆီက စကားတွေ မကြားရတော့မည်မှန်း သိပေမယ့် ထိပ်ထားရဲ့မသိစိတ်သည် မောင်စကားများကို ကြားချင်နေစိတ် ကြီးစိုးထားတာ ကြောင့်...။

'ထား... ကားကို ဖြည်းဖြည်းမောင်းလေ၊ မိန်းကလေး ဖြစ်ပြီး ကားမောင်း ကြမ်းရလား၊ ကိုယ့်ကို အားကျလို့ ထားက ကားမောင်းကြမ်းတာထင်တယ်'

'ထား... ကိုယ့်ကို ဘစ်ခုခုပြန်ပြောကွာ၊ ကိုယ်က အခုဆို ပေါ့ကြီး ဖြစ်နေပြီ၊ တစ်ယောက်တည်း စကားတွေ လျှောက်ပြောနေရတယ်'

ဟင့်အင်း... မောင်ရယ်၊ တော်ပါတော့၊ ကြာရင် ကျွန်မ မျက်ရည် ကျလာမိလိမ့်မယ်၊ မောင့်ကို အယောင်ဆောင် မာကျောတင်းမာနေရသော်လည်း အမှတ်မရှိသော နှလုံး သားသည် မောင့်ဆီက မမြင်ရသော ဆွဲအားတစ်ခုတွင် ကပ်ငြိချင်နေမိသည်။

အချိန်အကြာကြီး ခွဲခဲ့ရပြီးမှ မောင်ကို ဖြန်တော့ရတယ်၊ မောင့်ရဲ့အားလျော့ကျော့သော သွင်ပြင်တစ်ခု၊ အရာရာ အရှုံးပေးသော မျက်ဝန်းတစ်ခုဆီမှာ နာကျင်ကြေကွဲနေ

၁၁၈၈၁၁၁၁

ခဲရတယ်။ ခုလို မောင် တပ်မံ ချဉ်းကပ်လာပြန်တော့...
ထိုး...ထိပ်ထားဟာ ဒုတိယ အကြိမ် မိုက်မဲမှုကို စတင်ရ
တော့မည်တဲ့လား။

'ထား သံထုံးကလည်း ပြိုကျတော့မယ်။ ဆံပျင်ထွေး
အကုန်ပွာထွက်နေပြီ။ နောက်ဆုံး ဆံထုံးကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်
ထုံးနေနဲ့။ ဆရာဝန်မကြီးဖြစ်ပြီး ဆံထုံးပုံမကျ ပန်းပကျ
ကြီးနဲ့လူနာတော့ ရယ်နေဦးမယ်။ ထား...ငွေ ကလမ်းခွဲလေး
ရောက်ရင် ကိုယ် ထားခဲ့ကားနောက် မလိက်တော့ဘူးနော်။
ထားတို့လမ်းကို ရောက်တော့မယ်။ တော်ကြာ ကိုယ်ပါလာ
တာမြင်ရင် ထားတို့ပေပေက သူ့ သမီးဆရာဝန်မလေးကို
ကလေးကချေ တစ်ယောက် လိုက်နှောင့်ယှက်တယ် ထင်ပြီး
ထွက်ရှိက်နေဦးမယ်'

မောင် ခုထိ ကလေးဆန်နေတယ်ကွဲ့။ အရာရာကို လေး
နက်တတ်စေဖို့ မောင်ကို ပြုပြင်ရလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ သူမက
ကြိုတင်မိတ်ကူးယဉ်တတ်ခြင်းကို ခုထိ ခုံမင်နေဆဲဖြစ်သည်။

'ထား...တစ်ခုခုပြောကွာ။ ကိုယ့်ကို ဆဲခဲ့တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊
အော်ပစ်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်က ညကျရင် အိပ်ဆေးလုပ်ပြီး
သောက်မလားလို့။ ထားဆီက ကြားရတဲ့တစ်ခုခုကိုလေ'

ပင့်အန်ထွက်တော့မည့် ခွတ်ခမ်း အစုံကို သွားတို့ဖြင့်
ပိကိုက်ပစ်ခြင်းကို မောင်က နားလည် ခွင့်လွှတ်ဟန်ဖြင့်
ကြည့်သည့်အကြည့်အား မျက်ဝန်းထောင့်တွင် မြင်၏။

မောင်ကားကလေး လမ်းခွဲကလေးမှာ အရှိန်သတ်
နှေးကွေးကျန်ခဲ့တော့ သူမက နောက်ကြည့်မှန်မှတစ်ဆင့်

ငေးမောလမ်းဆတ်ရသည်။ မောင်ကို တစ်ခုခု ပြောခဲ့ချင်
ပါ၍ မောင်၊ ဒါပေမယ့် မောင်ကို ဝေ့ ဆက်မတိုးစေချင်
တော့လို့ သည်လို့ စိမ်းကားပြုရတာပါ။ ကျွန်မခွဲရင်ဘတ်ထဲ
မှာတော့ တစ်စစ်နာကျင်မှုကို ခံစားနေရပါတယ်ခောင်။

...ဝိ-

ပြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ပြီး မကြာခင် ပာမိဒီစဉ်အမေပေးတဲ့ သူပိုင်ဆိုင်ရာအသံသွင်းဆိုင်၊ စူပါမားကက်စားသောက်ဆိုင် များဖြင့် သူသည် လူသိများသော လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက် လည်း ဖြစ်သည်။

‘ဘယ်လိုလဲ၊ မင်းဘာလုပ်နေလဲ၊ ငါ့ကို ပြောပါဦး’

‘ပြောပါဇယ်ကွာ၊ မင်းက အချစ်တစ်ခုတည်းပဲ စေ စားမှုကြောင့် အထူးကုပေးသွားပေမယ့် ငါ့တို့က လက်တွေ့ မဖြုတ်စတမ်း ထက်ချိတ်ကနေလို့ ခုဆို တော့တော် ခရီး ထောက်နေပြီ၊ အဲဒါ မင်းမသိသေးလို့ ပြောရအောင် ငါက တမင် ဒီကို လာတာ’

‘ငါ့ဆိုင်ဆိုတာ မင်းသိလို့လား’

‘ဒီမှာ ဟေ့ကောင်...မင်း လိုသေးတာပဲ၊ ငါ ဘယ် လောကမှာရှိနေသေးလည်းဆိုတာ မင်း မစုံစမ်းဘူးလား၊ တော်တော်လည်း ခင်ဖို့ကောင်းတဲ့ကောင်’

ဘိလီသည် ကျောင်းတုန်းက အတွဲ ညီခဲ့သလို သူနဲ့ ဝါသနာတူ အပျော်တမ်းတီးဝိုင်းထစ်ခု ထောင်စဉ်ကလည်း သူ့ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဆည်းခဲ့သူ။

(၃)

‘ဟေ့ကောင် ရန်ကြီးအောင်’
ပခုံးကို ပုတ်၍ ရင်းရင်းနှိုးနှိုး ခေါ်လိုက်သံကြောင့် သူက လှည့်ကြည့်တော့...
‘ဟာ... မင်း...မင်း... ဘီလီ မဟုတ်လား၊ မတွေ့တာ ကြာလို့ မနည်းကြည့်ယူရတယ်၊ လာကွာ...ဒါ ငါ့ဆိုင်လေ၊ ဝင်ထိုင်ပါ၊ ငါ ညှော်ခါပါရစေ’
သူ့ဖွင့်ထားရာ တေးသံသွင်းဆိုင်သည် ခုမှဖွင့်ခါပေမယ့် အဆိုတော်သစ်တင်ခြင်းတွင် နာမည်ရမှု၊ ကြော်ငြာ ဘား ကောင်းမှုကြောင့် လူ စည်ကားလှသလို လူသိ များ၏။
ဝေတနာစာပေ

ထားကြောင့်ဖြိုပျက်သွားသောသူ့ဘဝသည် ကျောင်း
ထားတဝကို စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ နာမည်ကြီးပရိတ်မာတစ်ယောက်
ထဝကို စွန့်လွှတ်ခြင်းများက နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးများ
ဖြစ်ပေမယ့် သူက ထားကို မနာကြည်းခဲ့ပါ။

'ဆေးကွာ... ငါလည်း ပညာတစ်ပိုင်းတစ်စ၊ အထုထုကို
တစ်ပိုင်းတစ်စထားခဲ့တာ ပြန်လာဖို့တောင် မရည်ရွယ်ဘူး။
မာမိတောင်းပန်လွန်းလို့၊ တီနာလည်း အိမ်ထောင်ပြုသွား
လို့၊ ငါလည်း စိတ်အေးလက်အေး ပြန်လာဖြစ်တာ၊ အခု
လည်း မာမိကို မိန်းမပေးစားဖို့ပြင်ရင် ဒီတစ်သက် ပြန်
မလာတော့ဘူးဆိုတဲ့ ခြိမ်းခြောက်စကားနဲ့ ပြန်မာပြည်မှာ
နေ၊ နေရတာက'

'မင်းက တကယ် နေနိုင်တဲ့ကောင်၊ ငါ့ကိုတောင် လာ
မတွေ့ဘူး'

'မင်းတင်မကဘူးလင်းတဦး၊ ဘယ်ကောင်မှမတွေ့ဖြစ်တာ၊
အချိန်တွေ ကြာသွားတော့ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်လျှောက်နေ
ကြပြီဆိုတော့--'

'ဟေ့ ကောင်... ဘာလဲ... မင်းက ဝါတွေ မလိုတော့ဘူး
ပေါ့လေ'

သူ့ပန်းကို ပတ်ခနဲထိုး၏။ သူ့သုဇယ်ချင်း များစွာထဲ
တွင် ဘီလီကတော့ သူ့အနွဲ့အတာအခံဆုံး ဖြစ်သူမို့--

'ဆောရီးကွာ၊ ကဲ... မင်းအကြောင်း ပြောပါဦး'

'ပြောချင်လို့ လာတာ ပြောရမှာပေါ့ကွာ၊ မင်း မိဂို
တော့ပေမယ့် ငါတို့ဝိုင်းကို ဆက်ချီဆက်ကြတယ်ကွာ၊ အခုဆို
နာမည်ကြီးဝိုင်းတစ်ဝိုင်း ဖြစ်နေပြီ၊ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊
နာမည်ကတော့ မင်းဂိုတုန်းကနာမည်မျိုး မဟုတ်တော့ဘူး၊
ဝါကြောင့် မင်းမသိတာ ဖြစ်မှာပါ၊ မင်းက အခုမှ ဒီဘေး
လောကထဲ ပြန်ဝင်တာဆိုတော့ ဒီလောကမှာ ဘယ်သူတွေ
ဘယ်ဝိုင်းဆိုတာ ဘယ်နှိုင်းမလဲ၊ ဟေ့ ကောင်... ကြား
ရဦးမယ်၊ ငါက နာမည်ကြီး လိမ္မော်ပလေးယာကွ'

'ဟာကွာ... ဝမ်းသာလို့က်တာ၊ ငါတောင် အားကျ
လာပြီ'

ဘီလီက နက်စွဲကို ငုံ့သောက်ရင်း... ။ ဘီလီဟာ
ထားကို ကောင်းကောင်းမှတ်မိလိမ့်မည်။ ထားဆီကို သူ့
အခား တောင်းပန်စကား၊ ဗဟုခံဝင်စကား တချို့ တခလ
သွားတင်ပြဖူးသည်။ ထားအိမ်ကိုဝမ်းကွဲနှင့် တွေ့၍ လပ်လာ
ခဲ့ရဖူးသည်။

ရတစ်ပန် သူဟာ ထားကို စိတ်မကုန်စွာ ထပ်မံကြိုးစား
နေသေးသည်ဆိုလျှင် ဘီလီ ဘာများ ဝေဖန်လေလိမ့်ဦး
မလဲ။

‘ဟေ့ကောင်—ပင်၊ ရွဲ ထားက မာနကြီးတယ်ကွ၊ ဝါ
ပြောတာတွေ တစ်ခွန်းမှလည်း မတုံ့ပြန်၊ ပထောက်ခံတဲ့
အပြင် ခပ်ကြောင်ကြောင်မျက်လုံးတွေနဲ့ ပြန်ကြည့်တယ်ကွ၊
ဖိုကြားထဲ သူ့အစ်ကိုဆိုတဲ့ ကောင်က လာဟောက်သေးလို့
ထုလုပ်လာရတယ်’

အဲသည်တုန်းက ဘီလီ ညည်းညူခဲ့၏။ ဒါပေမယ့် သူ့
ဘက်ကနေ မခံပရပ်ဖြင့်စွာ ထားကို အပြစ်တင်ခဲ့ခြင်းတော့
မှရှိခဲ့ပါ။

ဘီလီက သူ့နဲ့အမြင်တူစွာ ထားကို ခွင့်လွှတ်နိုင်သူလည်း
ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် တခြားကောင်တွေကတော့ သူ့ဘက်ကန်နာပြီး
ထားကို အမြင်မကြည်ခဲ့ကြပါ။

‘ရန်ကြီးအောင် ဘာငြိမ်နေတာလဲ၊ မင်းကကြောင်းတွေ
ဧရာ ဘာတွေထူးခြားနေပြီလဲ ပြောပါဦး၊ ဝါဆီချင်တယ်’
သူက သူ့ရွဲ မြန်မာ့ပြည်မြန်လာခြင်းအကြောင်း၊ မြန်
မောက်မောက်ချင်း သူ့ရွဲ ကားမောင်း မဆင်ခြင်မှုကြောင့်

ဆေးရုံတက်ရခြင်း၊ ထားကိုပြန်တွေ့ခြင်း၊ ထားနဲ့ပတ်သက်
ပြီး ယဉ်ပြိုင်ရသော ဒေါက်တာ မင်းဂေါင် အကြောင်း
ပြောပြခြင်း၊ ခုလောလောဆယ် သူ့ရွဲ ထားဆီ ထပ်မံ
ကြိုးစားခြင်းများ အားလုံးကို ပြောပြ၏။

‘ဒါဆို ဒီတစ်ခါ မင်းအတွက် အခြေအနေက ဘယ်လို
ရှိလဲ၊ ဥပမာပေါ့ကွာ... မထိပ်ထားက မင်းဆီပါသလား၊
ဒေါက်တာမင်းဂေါင်ဆီ ပါသလား၊ တစ်ခုခုပေါ့’

‘ငုထိတော့ ထားက တင်းမာဆဲ ပေါ့ကွာ၊ ထား
အကြောင်းလည်း မင်း သိသားနဲ့’

‘ဒေါက်တာမင်းဂေါင်ဆီ ပါနေတာလား’

သည်ကောင်းအကြားမှာ သူ့ရင်တွေ ခိုင်းခနဲ ဆောင့်
ခုန်လေသည်။ ရင်မဆိုင်ဝံ့ပါ။ ထားဟာ သူ့ကိုပဲချစ်နေ
ရမယ့် အပြစ်မျိုးကို သူက လိုလားသည်။ အတ္တ ဆန်တယ်
ဆိုပေမယ့် ထားနဲ့ပတ်သက်ရင် သူက အရွေးတစ်မျိုး ဖြစ်၏။

ပပြစ်နိုင်ဘူးကွ။ ထား...မင်းက ကိုယ့်ကိုချစ်နေမှာပါ
နော်။ ထားက သစ္စာတရားကို မြတ်နိုးတဲ့၊ ပန်းတစ်ပွင့်သာ
ရွေးချယ်တတ်တဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်မှာပါ။ ဒေါက်တာ
မင်းဂေါင်ကဲ့သို့ ထားရွေးချယ်ခဲ့ပြီးပြီဆိုရင် သူ မကြိုးစား
ဝင်ကတည်းက ပြေလည်နေခဲ့လောက်ပြီ။

'ဘယ်လို ဖြစ်သွားတာလဲကွ၊ ငြိမ်နေပါလား၊ ကဲပါ...
ထားပါတော့၊ ငါ အလုပ်ကိစ္စ ရှိသေးတယ်၊ သွားလိုက်ဦး
မယ်'

'ဟေ့ ကောင်၊ လာခဲ့ဦးနော်'

'အေးပါ...မင်း ကျောင်းဆက်တက်သေးလား'

သူက ခေါင်းခါပြတော့ ဘီလီက နားလည်စွာပြုံးရင်း
နှုတ်ဆက်ထွက်သွား၏။ ဆိုင်ထဲတွင် ဆူညံနေသော သီချင်း
သံ၊ ရှုပ်ထွေးနေသော လူသံများ ကိုငေးရင်း ထားကိုသတိရ
စိတ်က ကြီးစိုးနေသည်။

ထားနှင့်ပတ်သက်ရင် ကိုယ်က ဆမြဲလိုလို မခိုးနိုင်တဲ့ ချစ်
ခြင်းတွေ၊ ခံစားချက်တွေ၊ အတွေးတွေရှိခဲ့ပါ ထားရယ်၊
ထား သိနိုင်ပါ့မလား။ ကိုယ့်ရဲ့ နှင်းဆီလေးတွေက ပြောပြ
နိုင်ပါစေ။

ထားက ခုဆို ဆရာဝန်မလေးတစ်ယောက်မို့ ထားနဲ့
ပညာတူ အသိုက်အဝန်းက ချဉ်းကပ်သူတွေထဲမှာ ကိုယ်က
နိမ့်ကျနေခဲ့ပြီလား။ ကိုယ့်လို ဘွဲ့တစ်ခုမှမရ၊ လူတွေ သတ်
မှတ်သော ပညာ အရည်အချင်း တချို့မှ မပိုင်ဆိုင်သူကို
ထားက ချိန်ထိုးရွေးချယ်တော့မည် ဆိုလျှင်....။

ယောင်ယမ်းခေါင်းခါ၊ သက်ပြင်းချ ။ တဝက်ကို မေ့
လျော့။ ပြီးတော့ ရိဝေသော ခိတ်ကူးများဖြင့် စီးကရက်
တိုပေါင်းများစွာ ကုန်ဆုံးခြင်းကို ထား သိရင့်... ။

'မောင် ဆေးလိပ်သောက်တာ ကျွန်မ မတားမြစ်ပါ
ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ လည်းဆိုတော့ မောင် စီးကရက်ကို ငုံ့ပြီး
မီးခြစ် ခြစ်ပြီး လက်ပဝါးနဲ့ကွယ် မီးညှိတာကို ကျွန်မက
သဘောကျလို့၊ ဒါပေမယ့် ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်
စေတဲ့ အရာတွေထဲမှာလည်း ဆေးလိပ်သောက်တာက အစိက
မို့ မောင်ကို အသွန်အကျွံ ခဲ့သောက်စေချင်ဘူးနော်၊
တော်ရုံပဲ သောက်ပါ မောင်'

လို့ ပျောင်းဖျံ့လိမ့်မလား။ ကိုယ်က ထားနဲ့ ပတ်သက်ရင်
အရာထိုင်းကို အလေးအနက်ထား မှတ်သားတတ်တဲ့
အကျင့်လည်း ရှိတယ် ထားရဲ့။ ဒါကို ထား ဘယ်သော
အခါမှ သိသွားပါလိမ့်မလဲ။

သူ့ဘဝ၏ အချိန်တို့ကို ထားက စိုးမိုး အနိုင်ယူထား
ခြင်းသည် ထားကို ချစ်သော ရန်ကြီးအောင်၏ ချစ်ခြင်း
များ ပြစ်၏။

မုဂ်လာခန်းမဆောင် တစ်ခုလုံးသည် ဝင်လာ မစဲသော
ညှော်သည်တို့ကြောင့် အသက်ဝင်ပြောနေသည်။ ဒဂုန်ဆက်ကို
စစ်ဆေးရင်း မြတ်နိုးသော ဒဂုန်ခေါက်တံများဖြင့် အလုပ်
ရှုပ်ရမ်း...။

ဘီလီ ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့် မုဂ်လာပွဲတစ်ခုတွင် ဝါသနာ
အရ ခဏဝင်တီးတံကိုများ မာမိ သိလျှင် သိက္ခာကျအောင်
လုပ်ရဏားလို အပြစ်တင်ဝေပန်လိမ့်မည်။ နာမည်ကြီး
လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက် အဖြစ်သာ လိုလားသော မာမိ
ဆန္ဒသည် တင်ခါတလေ သူ့ကို အရှုံးတိုက်မှုများ ပန်တီး
စေဟာ မာမိ မသိပါ။

‘အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား’

‘လုံးဝ ဆိုကေပဲ၊ ဟေ့ကောင်— ကြိုက်တဲ့ သိချင်း
လာ၊ လက်စွမ်းပြဖို့ အဆင်သင့်ပဲ’

ဘီလီက ကြီးညိုခြင်း ပြီးဆုံးထွားတော့ ပင်တိုင် အဆို
တော်လေးတွေဆိုဖို့ စတင်ခိုင်း၏။

‘ဟေ့ကောင်— သတို့သမီးက ညီအစ်မ ဆုံးယောက်
တည်းက အလတ်ထဲကွ၊ အင်မနဲ့ ညီမ ကျန်သေးတယ်၊
အားလုံးလှကြတယ်ကွ၊ မင်း ကြီးစားလို့ ရသေးတယ်’

ဝေတနာစာပေ

‘ငါကတော့ ပမကိုပဲ ရွေးမယ်’

‘ဒါဆို ငါက ခင်နှုမသက်လျာကို ရွေးရမှာပေါ့’

တီးခိုင်းနားက စားပွဲမှာ နေထုယူထားသော ဝိုင်းဆီမှ
သူ့ကောင်းသားလေးတွေ စကားဖောင်ပွဲတစ်ခုနဲ့တစ်စကို
ကြားရသည်။

ဘီလီက ထူးဆီ လှည့်ပြီးရင်း နာမည်ကြီး အဆိုတော်၏
သိချင်းနှုတ်စ်ကို လှမ်းပေးသည်။ အဆိုတော် တစ်ယောက်
ပြီး တစ်ယောက် ဆိုအပြီးတွင် အခါတော်ပေးနှင့် အတူ
သတို့သမီး၊ သတို့သားတို့ နေထုယူအပြီးတွင် မုဂ်လာပွဲကို
စတင်လေသည်။ သူတို့ အနုပညာသမားတွေ၏ ထုံးစံအတိုင်း
လာသမျှ လူကို မကြည့်ကြဘဲ ကိုယ်အလုပ်ကိုယ် ထာဝန်
ကျေအောင်သာ အာရုံစိုက်ကြ၏။

‘ဟေ့ကောင် ရန်ကြီးထောင်— ဟိုမှာကြည့်စမ်း’

ဘီလီက သူ့နားထပ်ပြောတော့—

‘ဘာလဲကွာ— မင်းကလည်း’

‘အောင်ပယ်... မကြည့်ချင်နေ၊ ငါက မင်းရဲ့ ထားများ
မြင်နေမလားလို့ ပြတာကွ၊ သေသေချာချာလေးများ လှမ်း
ကြည့်ပါဦး’

ဝေတနာစာပေ

ထားဆိုသော အသံက သူ့ကို တော်တော်ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း ရှိသည်အလား...။ သူက ဘီလီ ညွှန်ပြရာဆီ မျက်ဝန်း ထကြည့် ရွှေစဉ်...

ချစ်သော ထားသည် လှပဒသာ၊ ပန်းရောင် ဖျော့လွန်းသော မြန်မာဝတ်စုံတို့နှင့်၊ ပုံကျသပ်ရပ်သော နောက်ထုံဆံထုံးကလေးနှင့်၊ ဝတ်သင့်သလောက် ဝတ်ထားသော ရတနာများနှင့် ပြုံးရယ် ရှင်ပျကာ ဧည့်ခံနေ သူသည် ဖောက်တာမင်းဂေါင်တို့ဝိုင်း ဖြစ်နေခြင်းအတွက် မနာလိုခဲ့ပါ။

‘ဟေ့ ကောင်... အဲဒါ ထား၊ မင်း မှတ်မိသားပဲ ဘီလီ၊ ကျေးဇူးပဲကွာ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘စိပွဲကို လိုက်လာဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးခဲ့လို့’

‘မဆိုင်တာ၊ မင်းတို့ချင်း တွေ့ရမို့ ဖန်လာတာ ဖြစ်မှာပေါ့’

မင်္ဂလာပွဲကို မြန်မြန်ပြီးစေချင်သည်။ ပြီးလျှင် ထားက သူတို့ကို လာနှုတ်ဆက်ချင် နှုတ်ဆက်လိမ့်မည်။ ဒါဆို သူက ထားကို စကားပြောနိုင်ခွင့်ဖြစ်ဖြစ် ရချင်ရလိမ့်မည်လား...။

ထားရယ်... ဖောက်တာမင်းဂေါင်ကို ဘာလို့ သည်လောက် ဖော်ရွေနေရတာလဲ၊ သည်လူ့နဲ့ဘေးက အမျိုးသမီးကြီးသည် ထားကို သူ့သားနဲ့ သဘောတူကြောင်း ကြေညာထားသော ဖောက်တာမင်းဂေါင်၏ မိခင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

မာမိကြောင့် ထားဖြစ်စေချင်သော ဆန္ဒကို မပြည့်စုံမီး ခွဲနိုင်သော အဖြစ်ကို တဒဂ်မှာ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရ၏။

သူ မျှော်လင့်သော မင်္ဂလာပွဲကြီး ပြီးဆုံးချိန်တွင် သတို့သား၏ မိဘများနှင့် ခင်မင်သော ဘီလီကို သတို့သား၊ သတို့သမီးတို့က လာနှုတ်ဆက် ကျေးဇူးတင်ကြလေသည်။

‘သတို့သမီး မသစ္စာရဲ့ အစ်မတ ဖောက်တာ ထိပ်ထား ထင်တယ်၊ ခုန ကျွန်တော် တွေလိုက်တယ်’

ဘီလီက ကြံဖန်စကားရှာပြီးဆိုတော့...

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကိုဘီလီ သိလို့လား၊ ကျွန်မ မမကြီးကို သွားပြောလိုက်မယ်’

ဟု သစ္စာလို့ အမည် ခုမှသိရသော ထား၏ ညီမလတ်သည် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်ရပ်ကာ တစ်ခုခု ခံစဉ်နေသေး

၂၃၀ ဝိ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ထားဆီ လူလွတ်ခေါ်ခိုင်းလိုက်ခြင်းကို စောင့်ဆိုင်းရသော
သူက ထူးထူးဆန်းဆန်း ရင်ခုန်မျှော်လင့်ရသည်တဲ့။

--ဝိ--

မောင်...။ လုံးဝ ထင်မှတ်မထားသော လူတစ်ယောက်
အပြစ် မောင်ကို တွေ့ရခြင်းကြောင့် ထိပ်တား တုန်လှုပ်
တော့ဝေကာ...။

'မမသစ္စာခေါ်တယ်'ဆိုလို့ သတိသမီးချောလေး ညီမ
လတ်ဆီ အပြေးလာစဉ် ထားရဲ့ ချစ်သူ၏ ဆီးကြို ပြုံးပြခြင်း
ကို လက်ခံရရှိဖို့ မမျှော်လင့်ခဲ့ရုံတင် မက အတွေးထဲမှာ
တောင် ရှိမနေခဲ့ပါ။

'မမကြီး... ကိုဘီလီက မမကြီးကိုပေးလို့ မမကြီးနဲ့ ပိတ်
ဆွေတွေမှန်းသိလို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်တာ'

သစ္စာက လှမ်းပြောသော စကားကို ခပ်ဆဲ ဆဲ သာ
ကြားလိုက်ပေမယ့် မောင်ရွှေက ပြန်ထွက်ပြေးဖို့ ကြံစည်

ဝေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နီခါန်းပန်းချီ- ဝိ ၂၃၀

အားထုတ်နေမိသည်။ မောင်ရဲ့ ဘူငယ်ချင်း သစ္စာ ပြော
တော့ ဘီလီဆိုတာ ပြန်မှတ်မိ၏။ သူမကို မောင်ရဲ့ ခံစား
ချက်တွေ လာပွင့်ဟခဲ့ဖူးသူ။ မောင်တို့ ခုထိ ထဲတဲညီစွာ...။

အင်းလျားလိတ်၏ ခန်းမဆောင်တစ်ခုလုံး အေးမြနေ
ပေမယ့် သူမကတော့ လက်ဖဝါးတို့ စေးထန်းရအောင်
ချွေးရို့နေတော့သည်။ ညီမလေး သစ္စာက ထီးဝိုင်းသမား
တွေ တစ်ယောက်ချင်း လိုက်နှုတ်ဆက် နေပေမယ့် သူမက
တော့ မောင်ရွှေမှာ ခြေချုပ်ကျနေသူပမာ...။

'ထား... အရမ်းလှတယ်'

ဒီကော့အစမှာ ဘီလီက အလိုက်တသိရွှေခင်စုက်။ သူမ
က လူအများကြားမှာ လူနေမပျက်စေချင်တာနဲ့ မောင်ကို
ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်။

'ဒီစားပွဲမှာ ခဏထိုင်ပါလား ထားရယ်... ကိုယ်တို့
စကားနည်းနည်းပါးပါး ပြောကြရအောင် နော်၊ ဝေ
လေးပါ ထား'

မောင်ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို မငြင်းတော့ဘဲ နီးထုမှာ
ထိုင်ချလိုက်သည်။

'ကိုယ်ပေးတဲ့ပန်းတွေ ထားလက်ခံခဲ့လား'

‘ထဲဒါ ဣန္ဒြေသိဖို့ မလိုဘူး’

‘ထားဆီက ပထမဆုံး ကုံ့ပြန်ရရှိတဲ့စကားအဖြစ် ကိုယ်က ကျေနပ်ပါတယ်။ ကိုယ် ထားကို ပန်းပေးတာ တစ်လ၊ ကားနဲ့ ညနေတိုင်း စကားလိုက်ပြောတာ ရက်ပေါင်း ၂၂ ရက်မှာ ထမဆုံးရတဲ့ စကားလေ’

‘ရှင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုပို့မှာ လာဝင်တီးရတာလဲ’

‘ကိုယ်မှာ အလုပ်မရှိလို့ ပေါ့ကွဲ့၊ အခု ကိုယ်က အရမ်း မွဲနေပြီ၊ ကားထစ်စီးပိုင်ရုံကလွဲရင် မာမိကလည်း သူ့ဆန္ဒကို မလိုက်လျော့လို့ ပစ်ထားတာနဲ့ ရရာအလုပ် ဝင်လုပ်နေရတာ’

မောင် တစ်စာပြောတာလား။ သူ့မက မောင် စာပြောပြော ယုံကြည်နေတတ်ဆဲ ဖြစ်နေပြန်သည်။

မောင် အလျင်တလို သန့်ပြန်ကြည့်ကောင်းသော သွင်ပြင်၊ သူမနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ခေတ်ဓလေ့ပြေး သွင်ပြင်နှင့် ခွဲနေပြီ။ မောင်က အလျင်တလို နာမည်ကြီး ခရစ်မာ တစ်ယောက်ပါလား။ ဒါဆို ကောင်စလေးတွေ ဝိုင်းနေတဲ့ဘဝကို ရနေဦးမှာပေါ့နော်။

‘ဟုတ်မှီလား’

စတုဂံစာပေ

‘ဟာ... ဟုတ်ပါတယ် ထားရဲ့၊ ထားလို ပညာတတ် ဆရာဝန်မကြီးနဲ့လည်း ကိုယ်က ယှဉ်လို့ မရအောင် ပညာ အရည်အချင်းကလည်း နိမ့်ကျခဲ့ပြီလေ၊ ကိုယ် သုံးစီးယားနဲ့ ကျောင်းထွက်လိုက်တယ် ထားရဲ့၊ ထားနဲ့ဝေးအောင် နိုင်ငံတစ်ခု လျှောက်ထားနေတာလေ၊ အခု ပြန်လာတော့လည်း အသက်ကြီးနေပြီဆိုပြီး ဆက်မတက်တော့ဘူး၊ ကိုယ်ကို ထား မသနားဘူးလား၊ ထား ရက်စက်ထားခဲ့တာကိုလေ’

‘ဒါတွေက ပြီးခဲ့ပါပြီ ကိုရန်ကြီးအောင်’

မောင်က သူ့ကို အလျင်ကအတိုင်း ‘မောင်’လို့ ခေါ်ရန် လိုလားမှန်း ရိပ်မိပေမယ့် သူမက ပြတ်သားမှုကို ပြသလိုလှ တာနဲ့ နာမည်ကို ခေါ်ချလိုက်ခြင်းအတွက် မောင် ကျေနပ်ပုံ မရပါ။

‘ဒေါက်တာမင်းဂေါင်နဲ့ ထားက ဘယ်လိုလဲ၊ ကိုယ် ကြည့်နေတဲ့ တစ်ချိန်လုံး ထားက သူတို့ဝိုင်းထဲကို မခွာတော့ဘူး’

‘ထဲဒါ ဣန္ဒြေဘာဆိုလဲ’

‘ဟာကွာ...ထား...’

မောင်က သတိလက်လွတ် သူမ၏စားပွဲပေါ် တင်ထား
သော လက်တစ်ဖက်ကိုလာဆုပ်ကိုင်တာကြောင့် ဆောင်ရွန်း
လိုက်ပေမယ့် မောင်က သူ့ထုံးစံအတိုင်း လွတ်မပေးချေ။
'ကျွန်မလက်ကို လွတ်ပေးပါ ကိုရန်ကြီးအောင်၊ ဒီနေရာ
မှာ ကျန်ပတို့ နှစ်ယောက်တည်း ပဟုတ်ဘူးလေ၊ ကျွန်မ
သိကွာကျအောင် မရည်ရွယ်ပါနဲ့'
'ဆော့ရီး...ထား၊ ကိုယ်သတိလက်လွတ် ဖြစ်သွားလို့ပါ၊
ကိုယ့်ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့'

အို-မောင်က အလျော့ပေးသတဲ့။ မောင် ဟိုး ချစ်သူ
ဘဝတုန်းကလို ငွတ်တရွတ် အကျင့်လေး ရှိပေမယ့် အခု
ရှိနေသော အကျင့်လေးက ခပ်ပျော့ပျော့အသွင် ဆောင်
နေလေရဲ့။

မောင်ရွဲမှခွာတမ်း စိုက်ကြည့်နေသော မျက်ဝန်းအကြည့်
ဒဏ်ကို ထိပ်ထားက ကြာကြာခံနိုင်ရည်မရှိခဲ့ပါ။ မျက်လွှာချ၊
တွေဝေ၊ ငြိမ်သက်၊ တိတ်ဆိတ်ကစ မောင်ရွှေက ထွက်ပြေး
ချင်ပေမယ့် မောင်ရွဲ ကောင်းပန်နှိမ်ချသော ခပ်မဲ့မဲ့အပြု၊
ကို မမြင်ရက်စွာ...။

'ထားကို ချစ်တယ်၊ ဒါဟာ ကိုယ့်ရဲ့ ဒုတိယအကြိမ်
ထားဆီမှာ ချစ်ခွင့်တောင်းမှုပါ ထားရယ်၊ ဒီတစ်ခါ ထား
စဉ်းစားတဲ့အခါ ကိုယ့်တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ စဉ်းစားပါ၊
ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကိုယ့်ဘဝမှာ ကိုယ်တစ်ယောက်
တည်းပဲ ရှိတော့တယ် ထားရဲ့၊ မာမိတို့က ကိုယ့်ကို ပစ်ထား

ကြတယ်လေ၊ ထားဆီက မာနမပါတဲ့ ချစ်ခြင်းကို ကိုယ်
တောင်းဆိုပါရအောင် ကား'

မောင်...ဒါတွေဟာ တကယ်လားဟန်၊ မောင်မိဘတွေ
မောင်နဲ့ သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်လို့ မောင်ကို ပစ်ထား
ခဲ့တယ်တဲ့လား။ ကျွန်မ အမှန်ကို သိခွင့်ပေးပါ မောင်ရယ်။
မောင်ဆီမှာ အရည်ပျော်ချင်လှသဖြင့် နေသော စိတ်ဝိညာဉ်
ကို ထူးမက မယုံဘာမှီ မောင်ရွှေက ထအူကံဖို့ ပြင်တော့-
'ထား'

ပခေါ်ပါနဲ့ မောင်ရယ်။ မောင်ဆီက စကားလုံးတိုင်းကို
ထိပ်ထားက နာကျင်ကြေကွဲနေရတယ်။

'ထား ခုလို လက်ခံစကားပြောတာ ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်၊ ထားကို အရမ်းချစ်တယ်'

အို-ဟင့်အင်း...မောင်ရယ်။ သည်စကားကို ဘာလို့များ
ထပ်ခါတလဲလဲ ရေရွတ်နေရတာလဲ။ ဒါဟာ ထိပ်ထားရဲ့
ကြေချင်လှလှ အခြေအနေကို ပိုမိုအားပေးစေတယ်။

မောင်ကို ကျောခိုင်းထားခဲ့ရသော်လည်း မောင်ဆီက
မျက်ဝန်းအကြည့် တစ်စုံကိုတော့ ပျောက်ဖျက်မရစတမ်း
မြင်ယောင် စီးမျောခေရတော့သည်။

မောင်ဆီက နေ့စဉ်ရက်ဆက် ရသော ပန်းစည်းများ၊
ထိပ်နန်းများနဲ့အတူ ပါလာတတ်သော စာလွှာကလေးများ၊
နှစ်ရက်ခြား၊ ဒါမှပဟုတ် တစ်ရက်ခြားလောက် ညနေတိုင်း
မောင်ကားနဲ့ လိုက်လာတတ်မှုများ။ ဒါပေမယ့် မောင်ရွဲ
ကြိုစားမှု ရွှေမြေးတွေလား မောင်။

၂၃၆ ၊ ခွင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

နေ့စဉ် တစ်ပွင့်ကျ ရင်ဘတ်မှာ ထိုးစိုက်ခဲ့တဲ့ နှင်းဆီပွင့်
ခြောက်တို့ကို သိမ်းဆည်းကြည့်နူးနေဘတ်တဲ့ သူမအဖြစ်ကို
တွေ့ မောင် မသိပါစေနဲ့၊ 'ထားကိုချစ်တယ်' ဆိုသော
မောင်ကားတစ်ခွန်းဟာ သူမကို ဘယ်အထိ ဆွဲဆောင်မှု
ပေးတယ်ဆိုတာ မောင် မရိပ်မိပါစေနဲ့။

Book Sharing

၀၀၀၀၀၀၀၀

(၄)

'ဆန့်နီ...ခကလာထိုင်စမ်း'
အိမ်ထဲဝင်ဖို့ပြင်စဉ် မာမီ.ခေါ်သံက သူ့ကို ရပ်တန့်စေ
သည်။ မာမီ.ခရူ့ 'ဆိုဖာတစ်ခုမှာ ခပ်ထည်တည် ဝင်ထိုင်
လိုက်၏။
'မင်း မနေ့က ဘာသွားလုပ်ခဲ့သလဲ'
ပ.စ်စုံတစ်ယောက်၏ သတင်းပေးမှုဖြင့် မာမီသိသွားပြီ
ဖြစ်သော အဖြစ်ကို သူက ဆက်လက်ဖိုးကွယ်ဖို့ မကြိုးစား
ချင်ပါ။
'ဘီလီစို့နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်တစ်ခုမှာ သွားတီးတယ်'

၀၀၀၀၀၀၀၀

'ဘာလို့ ဒီလိုအလုပ်မျိုး လုပ်ရတာလဲ၊ မာမိမကြိုက်မှန်း မင်းသိသားနဲ့၊ ဆန်နီ—မင်းဟာ မာမိ ကို ဘာတွေမကျေနပ် လို့ အခွဲ တိုက်နေရသလဲ၊ တကယ်ဆို ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆင်ခြင်ဖို့ ဆင်တယ်၊ သာမန်လူလည်း မဟုတ်ဘူး၊ လူကြီးလူကောင်း စာရင်းဝင် လုပ်ငန်းရှင် တစ်ယောက် ပြစ်အောင် မာမိ ကြီးမားနေတာ မင်း ငဲ့ညှာဖို့ကောင်းတယ်'

'ဒါပေမယ့် သားက လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်တယ်၊ စည်းပေတူ ဘောင်တွေအောက်မှာ ဟန်ဆောင်ပြီး မနေချင် ဘူး၊ တစ်ခါတလေ ကိုယ်ခါသနာပါဘာကို လုပ်ချင်ရင် လုပ်လိုက်ရမှ ကျေနပ်တာ မာမိ နားမလည်သေးဘူး'

'ငယ်ငယ်တုန်းက မာမိ ခွင့်ပြုခဲ့တယ်လေ၊ အခု သားက လူငယ်လေးမူ မဟုတ်တော့တာ'

'သား ဒီလို လုပ်လိုက်လို့ သိက္ခာမကျပါဘူး'

မာမိက သူ့ကို စိတ်ကုန်ဟန်ဖြင့် ဝောင်းခါ၏။ ထားနဲ့ ပြန်ဆက်သွယ်နေခဲ့ပြီဆိုတာကိုသာ မာမိသိရင် ဘယ်လိုများ ကြံစည်လိမ့်ဦးမလဲ။ အလျင်တစ်ခေါက်ကလို့ သူ့ကို ဇွတ် အတင်း သူ သဘောတူသောမိန်းကလေးနှင့် စံစဉ်ရဲတော့ မည် မထင်။

ထားဆီက သံယောဇဉ် အဝတ္တ အသက်ကလေးကို ခံစား ရရှိခဲ့သော၊ ထားကို အချိန်လို့ ကြည့်နေခဲ့ဖူးသူမို့ ထား

မျက်နှာရိပ် ဘယ်လိုထားရင် ဘာဆိုဘာ အကဲခတ်တတ်၍ ထားရဲ့ သူ့အပေါ်ထားသော အချစ်ကို ရိပ်မိနေသော အဖြစ်တွေကြောင့် မကြာခင်မှာ ထားသည် သူ့ကို ပြန် လည် လက်ခံလာတော့မည်။

ထားဆီက ကြင်နာမှုများကို ရချင်တာနှင့် မာမိတို့ကပ် ခုန့်ပစ်ထားသယောင်ယောင် လိမ်လည်၊ ထားကိုလှည့်စား၊ ထားဆီက သနားခြင်းနှင့် ပြန်လည် ပေါက်ဖွားလာမည့် အချစ်တို့ကို မျှော်လင့်။

သူက သည်ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ သည်အတွေးတွေနှင့် လုံးချာလိုက်ကာ ခွင်လန်းတက်ကြွနေရသည်ကို မငြင်းချင် ပါ။

'မင်း မာမိ ကွယ်ရာမှာ ဘာတွေလုပ်နေသလဲ၊ မင်း တောင်းဆိုထားလို့ မာမိက မိန်းမပေးစားဖို့ မစီစဉ်ဘူး မနော်၊ မင်းကလည်း မာမိ ကို ပြန်လည်တုံ့ပြန်တဲ့ အနေနဲ့ မင်းစိတ်ကြိုက် လိုက်လုပ်ခဲနေနဲ့'

မပြစ်တော့ဘူး။ မာမိ ဘက်က မခလျှာသေးသောဆန္ဒ များကို သူက ကြိုတင် အယူခံဝင်ထားရလိမ့်မည်။ ထားကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကြို လာရပြီးသော ရုတ်တရက် အခွင့်အရေး ကို သည်တစ်ခါ အဆုံးရှုံး မခံချင်တော့ပါ။

၂၄၀ ပုံ ရှင်မိုး(စေးတက္ကသိုလ်)

လည်ချောင်းတစ်ချက် ရှင်းရှင်း သူ့ကို ချစ်လွန်းသော၊
အဝဝထရာထရာ သူ့ကို ဆီရိပ်လိုကြည့်နေလွန်းသော မာမိ့ကို
ရင်ဆိုင်ကြည့်လျက်....

‘မာမိ... သားနဲ့ မာမိတို့ကြားမှာ သေသေချာချာ ဆွေး
နွေးရမယ့် ကိစ္စတစ်ခု ရှိလာပြီ’

‘ဘာများလဲ ဆန်နီ’

‘ထားရှဲ့ ကိစ္စလေ’

‘ဘာ... ခုထိ ဒီထားဆိုတဲ့ တစ်ယောက်နဲ့ ဇာတိလမ်းထဲ
မရပ်သေးဘူးလား၊ အဲဒီမိန်းကလေးကထော ခုထိ မင်းကို
မျှော်လင့်နေတုန်းပဲလား’

‘ခပ်နှိပ်နှိမ်၊ ခနဲတဲ့တဲ့၊ ထားကို မမြင်ဖူးဘဲနှင့် ကြိုတင်
အထင်သေးရိပ်တွေ အထင်းသားပေါ်လွင်နေသော မာမိ့၊
မျက်နှာကို စိတ်ပျက်စွာ ခေါင်းခါမိသည်။’

‘သားကို မာမိ ဆူချင်လည်းဆူတော့၊ အခု ထားကို
သား ပြန်ပရိပိုစ် လုပ်ထားပြီးပြီ၊ ထားဘက်ကလည်း သား
ကို အလေးသာနေပြီ၊ မကြာခင်မှာ ထားဆီက အဖြေရရင်
သား ထားကို လက်ထပ်တော့မှာ၊ ဒီတစ်ခါ ထားစာ

စေတနာစာပေ

နံနက်ဝင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ပုံ ၂၄၁

ထားကို လက်ထပ်မှာ မာမိတို့က သားကို စိတ်ဆိုးပြီး စွန့်
ပစ်ထားတယ်ထင်တဲ့ သူ့ဌေးသားတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး
ဆိုတဲ့ အသိနဲ့ လက်ထပ်မှာ၊ မာမိထင်သလို ထားက သားရှဲ့
ချမ်းသာမှုကို မမက်မောဘူး၊ ထားရှဲ့အချစ်က ဖြူဝင်ပါ
တယ် မာမိ’

‘ဪ... မင်းက မိန်းမတစ်ယောက်အတွက်နဲ့ မာမိတို့
အကုန်လုံးကို ဥပေက္ခာပြုခဲ့တော့မယ်ပေါ့’

‘မာမိ မကျေနပ်လို့ အမွေဖြစ်စွန့်လွှတ်လိုက်ပါ၊ ရပါ
တယ်၊ ထားကိုတော့ သား ဒီတစ်ခါ ပိုင်ဆိုင်ရအောင် ကြိုး
စားရမှာပဲ၊ သားရှဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဘာပယောဂမှ
မပါစေချင်ဘူး’

‘မိုက်လိုက်တာ ဆန်နီ၊ ကြည့်ရသေးတာပေါ့၊ မင်းရှဲ့
ထားက မင်းကို လက်ခံပါ့မလား၊ လက်ထပ်တုန်းက
ထူဌေးမုတ်ပြီးမှ နောက်တော့ မင်းမှာ ဘာမှမပိုင်ဆိုင်မှန်း
သိရင် ဘယ်လို ဆက်ဆံလိမ့်မလဲ၊ မာမိ မင်းကို သနားတယ်’

‘ပြောရက်လိုက်တာ မာမိ၊ သားကို မာမိ တစ်ခါမှ
မလှလာဖူးဘဲနှင့် နှိပ်ချနေမှုကြောင့် ထားကို အားနာမိ
သည်။ သည့်ထက် ဆက်ပြောနေရင်လည်း ပိုထူးလာလိမ့်
မည် မဟုတ်တော့၍ မာမိ့ ငွေ့မှ ထလာခဲ့သည်။ မာမိ့ ဆီ

စေတနာစာပေ

၂၄၂ ဝှ် ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

စာ ခဝီလှောင်လှောင်ရယ်သံက သူ့ကို ချောက်ချားပေး
သည်။

မာမိမသိသေးသောအဖြစ်တခုကတော့ ထားဆီ အလျင်
ပုံစံအတိုင်း ချဉ်းကပ်ရင် မရမှန်းသိလို့ အခုအချိန်မှာ သူ
ဟာ သာမန်ဒရမ်သမားလေးဟပ်ယောက်အဖြစ်သာ အသိ
ပေးပြီး ထားဆီကအချစ်ကို သဲ ယူနေတယ်ဆိုသည့်အဖြစ်။

မဝေးတော့သော ကာလများတွင် ထားကို သူ့ထံ
ပိုင်ဆိုင်ရတော့မည်။ လက်ထပ်ပြီးမှ သူ့ရဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို
ထား သိရင် 'လိမ်ရက်လေခြင်း'လို့ ထား စိတ်ဆိုး အပြစ်
တင်ရှုံကလဲ့ရင် ထား ဘာမှ ရှေ့ဆက်ရွှောင်ပြေးလို့မှ မရ
တော့တာ။

အဲသည်အချိန်မှာ ထားဟာ သူ့ရဲ့ ဇနီးချောလေး။
လူသိရှင်ကြား လက်ထပ်ပြီးမှ ထားဟာ မိသားစုစဉ်ဆက်ရဲ့
လမ်းစဉ်အတိုင်း သေတစ်ပန်သက်တစ်ဆုံး သူ့ကို လက်တွဲ
သွားရလိမ့်မည်။

မာမိသဘောမတူလို့ သူ့ကို ပေးပြီးသောအခမူများကို
ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းချင်ရုပ်သိမ်းပါစေ ထားက သည်အခြေ
အနေကို ပို၍ ကျေနပ်ရွာလိမ့်မည်။ ရန်ကြီးအောင်ဆိုသော

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နီဝါန်းပန်းချီ ဝှ် ၂၄၃

လူတစ်ယောက်၏ဘဝသည် ထားအတွက် ရှင်သန့်နေရသည်
ဟု ဆိုက တင်စား၏။

'ထားက မင်းကို သိပ်ချစ်ပါတယ်ကွာ၊ ဟန်ဆောင်နိုင်
လွန်းနေတာ၊ ထားမလျော့နဲ့ ဟေ့ကောင်....ဆက်လုပ်'

သိလို့ ဆီက အထင်အမြင်တချို့ ပြန်လည်ကြားယောင်
နိုးမှာ မင်္ဂလာဆောင်နေ့က ထား၏ပန်းဖျော့ထောင်အသွင်
အပြင်လေးအား လွမ်းဆွတ်လာရတော့သည်။

...ဝှ်...

စတော်ဘယ်ရီဒုက်ကို မွေနေသော ထား လက်ချောင်း
ကလေးတွင် သူ့ပေးထားခဲ့သော ရွှေထောင်ပြောင်လက်စွပ်
ကလေးက နေရာယူလျက်ရှိခြင်းကို သူက သဘောတကျ
ငေးကြည့်တော့ ထားတစ်ယောက် မလုံစလဲ လက်ကို
ပြောင်း၍ ကွယ်ပစ်၏။

ထား ဘယ်လောက်ပဲ ဟန်ဆောင်ထားပါစေ၊ တကယ်
တကယ်ကျတော့လည်း သူ့ရဲ့အရိပ်တွေကို ခုဆီ မဖျောက်
ဖျက်ထားခဲ့ခြင်းက တစ်စုံတစ်ခုကို သက်သေပြနေစေတယ်။

'ရှင်ကို သိပ်တော့မယုံပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အခု သော
လောဆယ်တော့ မိတ်ဆွေထစ်ယောက်လို ဆက်ဆံနိုင်ပါ
တယ်'

'ကိုယ်က ပညာလည်း မပြည့်စုံ၊ ပစ္စည်း ဥစ္စာလည်း
မရှိတော့တဲ့ စရပ်သမားလေး ဖြစ်သွားလို့ ထားက သိပ်
ငယ်တယ် ထင်နေလို့လား'

'ဘော်ပြီ၊ အဲဒီလို စကားမျိုးတွေနဲ့ ခန့်မယ်ဆိုရင်
အခုချက်ချင်း ထာအားမှာနေနော်'

'ဟာ...ဆော့ရီးကွာ၊ ကိုယ်က ထားကို နောက်တာပါ'
ထားက သူ့ကို အလျင်ကလေးလောက် မစိမ်းကားတော့တဲ့
လိုက်လျောဆက်ဆံမှုကို သူက မဆုံးရှုံးချင်ပါ။ အခုတောင်
ထားနဲ့ မတော်တဆလမ်းမှာတွေ့လို့ သူက ဟကျိကျိ နားပူ
နားဆာ တောင်းဆိုတာနှင့် သူ့ခေါ်ရာ လိုက်လာပေးခြင်း
ဖြစ်သည်။

'ထားဆံထုံးကလည်း ပုံကျကျထုံးပါလားကွာ၊ ဆံမျှင်
တွေက ပွာထွက်နေတာ မျက်နှာ တစ်ခုလုံး ကွယ်နေတာ
ထား နေလို့ရတယ်လား'

'ဒီလိုပဲပေါ့'
'ဘာလို့ အခု ဆံတုံး ထုံးထားတာလဲ၊ ဆေးရုံလည်း
မသွားရပါဘူး'

'ရှင်မသိဘူးလား၊ ကျွန်မ အခု အလုပ်သင် ဆရာဝန်
ထက်တမ်းကုန်ပြီ၊ ဆရာဝန်လည်း ဖြစ်သွားပြီမို့၊ အခုညနေ
ပိုင်း ဆေးခန်းသွားထိုင်ရတယ်'
'ဟာ...ဟုတ်လား'

ဆရာဝန်မလေး ဝေါက်တာထိပ်ထားအဖြစ်နှင့် လူနာ
တွေ ကြားမှာ အလုပ်ရှုပ်နေတော့မည့်ထားကို တွေးကြည့်
ရင်း စိတ်ထဲတွင် သဘောတကျ အမှတ်ပေးနေမိပြန်၏။
'ဒါဆို ဝေါက်တာ မင်းဂေါင်နဲ့ ထား တွေ့ရာ
အကြောင်းမရှိတော့ဘူးပေါ့နော်'

'ဘာဖြစ်လို့ ကိုမင်းဂေါင်အကြောင်း ခဏခဏ ထည့်
ပြောနေရတာလဲ၊ ကိုရန်ကြီးအောင်...ရှင်ဟာ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်
တဲ့ လူတစ်ယောက်အကြောင်း တော်တော် စိတ်ဝင်စား
တယ် ထင်တယ်'

ထားမသိခဲ့သော သူနဲ့ ဝေါက်တာမင်းဂေါင်၏ ဆေး
နှေးမှု၊ ယှဉ်ပြိုင်မှုကို သူက နှုတ်ဆိတ်နေဖို့ ဆုံးဖြတ်၏။
အခုဆိုလျှင် သူ့ဘက်မှာ ထားရဲ့ကဏ္ဍ အတော်များများ
ပတ်သက်လာပြီမို့...။

'ထား...ကိုယ့်ကို ဘယ်တော့ အဖြေပေးမှာလဲ၊ ကိုယ့်
အဖြစ်ကလည်း ရယ်ရတယ်ကွာ၊ ကိုယ့်ချစ်သူဆီက ပြန်
ချစ်ခွင့်တောင်းရတယ်လို့'

ထားက သည်စကားတွင် ခပ်ရွက်ရွက်ပုံစံနှင့် နှုတ်ခမ်း
လေး တွန့်၍ပြုံး၏။ ထားဆီက ချစ်စဖွယ်သော အမူအရာ

များထဲတွင် သည်အပြုံးလေးကိုလည်း သူက ထည့်သွင်း မှတ်တမ်းတင်ချင်သည်။

‘ပြည်ပြည်ပေါ့၊ ဝှင်ပြောတာတွေ ဟုတ်လား မဟုတ် လား ကျွန်မက ပြန်စုံစမ်းရဦးမှာ’

ရင်ထဲတွင် စိုင်းခနဲမြည်အောင် ထိတ်သွားသည်။ သူ့ရဲ့ အဖြစ်မှန်၊ အခြေအနေမှန်များ ထားသိလျှင်...။ ပဖြစ်နိုင် တာ။ ထားက သူမရဲ့ကမ္ဘာ ကျဉ်းကျဉ်းကလေးထဲကနေ သူ့အကြောင်း ဘယ်လိုများ သိသွားနိုင်မှာတဲ့လဲ။ ကံကြမ္မာ ထား သူ့ဘက်မှာရှိစေမှီ ဆုတောင်းလိုက်ချင်၏။

ဘုရားသခင်ရဲ့ သားတော်ဟာ ထားဆိုသော ချစ်သူကို တကယ်ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ရိုး မှန်ပါလျှင် ထားကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ပေးအနားတော်မူပါ ဆိုသော ဆုတောင်း စကားထား ထီးတိုးပြု၍...

‘ထားကို ချစ်တယ်’

ဟူသော ရေရွတ်နေကျ စကားတစ်ခွန်းကို လမ်းခွဲခါ နီးမှာ မပေပလေ့ဘဲ ထားဆီမှာ ချနီရစ်...။

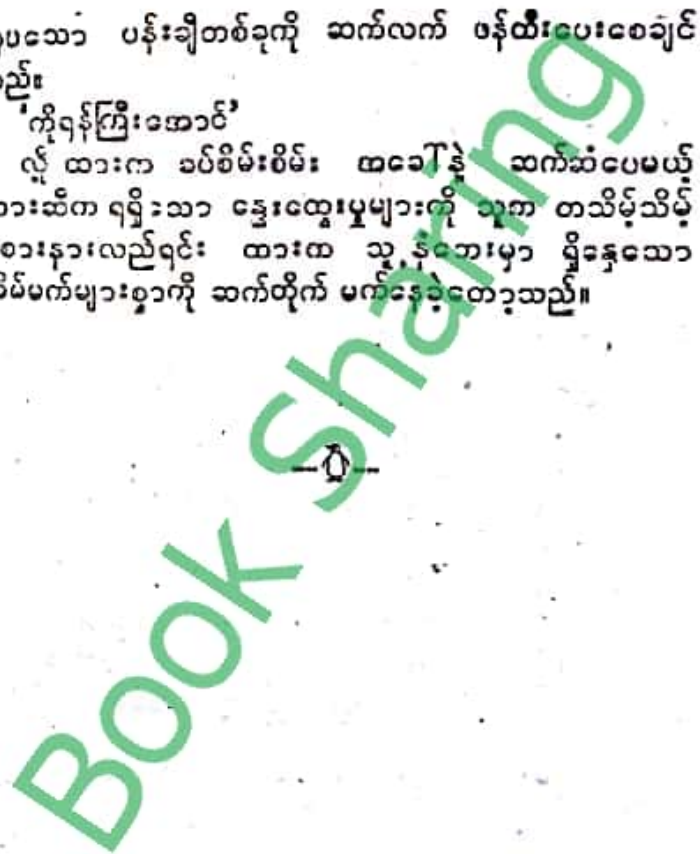
သူ့ကို မျက်ရည်ဝေသောမျက်ဝန်းများဖြင့် တစ်ချက် စိုက်ကြည့်၍ ထားခောင်းထွက်သွားသော ထားကို သူက မျက်စိတစ်ဆုံး ရပ်ကြည့်ကျန်ခဲ့...။

သည်နေ့လေးကိုပေးသနားခဲ့သော အစစအရာရာအတွက် သူက ထားလုံးကို ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်၍ ပိုမိုလှပ အဆင်းပြ မှုတွေပေးမည့် နေ့သစ်တစ်ခု၏ နံနက်ခင်းသစ်ဆီမှာ နီဂါနီး

လှပသော ပန်းချီတစ်ခုကို ဆက်လက် ဖန်ထီးပေးစေချင် သည်။

‘ကိုရန်ကြီးအောင်’

လို့ ထားက ခပ်စိမ်းစိမ်း အခေါ်နဲ့ ဆက်ဆံပေမယ့် ထားဆီက ရရှိသော နွေးထွေးမှုများကို သူက တသိမ့်သိမ့် ခံစားနားလည်ရင်း ထားက သူ့နဲ့ဘေးမှာ ရှိနေသော အိမ်မက်များစွာကို ဆက်တိုက် မက်နေခဲ့တော့သည်။

အခုလို မထိပ်ထားဘက်က ပြတ်ပြတ်သားသား တုံ့ပြန်လာ
ပြီဆိုတော့ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝကို ခုချိန်က စပြီး
အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ စောင်ရတော့မှာပေါ့နော်'

'ကိုမင်းဂေါင် ကြိုက်သလို စီစဉ်ပါ'

လည်ချောင်းထဲမှ ဖျစ်ညှစ်ထွက်ပေါ်ခဲ့သော အသံရဲ့ ဝပ်
လျော့လျော့ဖြစ်မှုကို သတိမပြုမိနိုင်လောက်အောင် အပျော်
လွန်နေသူရဲ့ နံဘေးမှာ ရှိနေရသော သူမသည် စိတ်ဝိညာဉ်
နှင့် ခန္ဓာကိုယ် ကွဲကွာနေရသူပမာ။

'ကိုယ့်ကို ခုလိုမျိုး တုံ့ပြန်တဲ့အတွက် မထိပ်ထားကို
ကျေးဇူးတင်ပါအယ်၊ ကိုယ် ကတိပေးပါအယ်၊ မထိပ်ထား
ကို ဘယ်တော့မှ သစ္စာမပျက်ဘဲ တစ်သက်လုံး စောင့်ရှောက်
ပါမယ်'

'ကျွန်မကို အမြင်ရှင်းရှင်း၊ သံသယကင်းကင်းနဲ့ ရွတ်
လက်ခံနိုင်ရဲ့လား'

'ဘာဆိုလဲ မထိပ်ထားရယ်၊ လူငယ်လေးတွေလို ပြော
ရရင် အချစ်မှာ ဒါတွေ မလိုပါဘူးလို့ဘဲ ဆိုရမလား၊
အစေတည်းက မထိပ်ထား ပြောသမျှ ကိုယ်က ယုံကြည်
လက်ခံခဲ့လို့ မထိပ်ထားကို လက်ထပ်ဖို့အထိ ကိုယ်က ခွင့်

(၅)

'ဟာ_တကယ်လား၊ ကိုယ် ဝမ်းသာလိုက်တာ'

သူမ၏ စကားအဆုံးတွင်မြင်ရခဲ့သော လွတ်လွတ်လပ်လပ်
ရယ်မောသည့်ဟန်ပန် ဖြစ်သွားသော လူတစ်ယောက်ကို ပြန်
ဝေးရင်း ဝေ့ဝဲလာသော မျက်ရည်စတို့ကို ပြန်လည် သိမ်း
လိုက်၏။

ချထားပြီးသော ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ထိပ်ထားက
တယ်တော့မှ ပြင်လေ ၊ မှားတယ်လို့ ယူဆလေ မရှိခဲ့ဖူးသူ
ပီပီ သည်တစ်ခါလည်း ဘယ်လိုနောင်တမျိုးမှ မရချင်ပါ။

'ဝါဆို မေမေ့ကို ကိုယ်ပြန်ပြောလိုက်မယ်နော်၊ မထိပ်
ထားဆီက အဖြေတစ်ခုတည်းကိုပဲ ကိုယ်က စောင့်နေရတာ။

တောင်းခဲ့နိုင်တာပေါ့၊ မထိပ်ထား မိဘတွေကိုခရာ အသိ ပေးပြီးပြီလား၊ ကိုယ်တော့ ဒီနေ့ မေမေ့ကို ပြောလိုက် တော့မယ်'

သူမက ဒေါက်တာမင်းဂေါင်၏ တက်ကြွမှုကို ထင်ထား တာထက် ပိုမိုတွေ့ရှိရပေမယ် ထိပ်ထားက မကြည်နူးနိုင် ပါလိမ့်။

သေချာတာတစ်ခုကတော့ ထိပ်ထောက်နှင့် မေမေတို့ကို သူမနှင့် ဒေါက်တာမင်းဂေါင်ရဲ့ ပြောင်းလဲသော အခြေ အနေကပ်စုကို တင်ပြပေးရမည့် အစား အိမ်ခန်းထဲတွင် နှင်းဆီပန်းခြောက်လေးများနှင့် အချိန်ဖြုန်းဖို့ ကြံစည်နေ ပုံဖြစ်။

သည်လူတစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ပြီးမှ ချစ်သူဟောင်းကို တမ်းတနေဖို့ ပသင့်တော့ပြီမုန်း သိသိကြီးနှင့် သူမက မိုက်မဲ မှုကို ခံမင်ပြန်သတဲ့။ မျက်လုံးမှိတ်လိုက်တိုင်း သူမရဲ့ မှန်တိုင်း ထန်သောနေ့ တစ်နေ့ကို ပြန်မြင်လိုက်တိုင်း မောင့်ကိုထားခဲ့ ချင်သော ဆန္ဒကို မာနနှင့်ယှဉ်၍ မှန်တယ်ဟု အကြိမ်ကြိမ် အပန်ပန် ဟစ်ကြွေးချင်၏။

'ဒေါက်တာထိပ်ထား ဆိုတာလားကဲ့.'

ဟု အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် သာမေးစဉ်က သူမက သာမန်ပဲ ထင်ပြီး မိတ်ခေါ်လိုက်မိတာ။

'အန်တီက ရန်ကြီးတောင်၍ မိခင်ပါ'

ဆိုသော စကားအဆုံးတွင် သူမက တစ်ခါသာ တွေ့ဖူး ပြီး အမှတ်သညာ မထားခဲ့မိသော ကိုယ်ကိုယ်ကိုတောင် အပြစ်တင်ခဲ့သေးသည်။

'အန်တီ သားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးစရာရှိလို့၊ အချိန်ပေးနိုင်မလား'

သူမက လူကြီး သူမ တစ်ယောက် အနေနှင့် အလျင်က သူမကို 'သဘောမတူဘူး'ဟု မှတ်ချက် ပေးဖူးသော မောင်မိခင်ကို အာသာတ မထားဘဲ လက်ခံဆွေးနွေးခဲ့ခြင်း မှာ သူမ၏ ပာနကို ထိပါးခံရမှု စတင်ခဲ့သည်တဲ့။

'အန်တီ သားကို မင်း လက်မခံဖို့ အန်တီ လာတောင်း ဆိုတာပါ။ သားက မင်းနဲ့ကလွဲလျှင် ဘယ်သူနဲ့မှ စီစဉ် ပေးလို့ မရတာနဲ့ အန်တီ ဒီတိုင်း ကြည့်နေရပေမယ့် အန်တီက သားကို ကိုကွယ်ရာ ဘာသာမတူတဲ့ လူမျိုးမတူတဲ့ မိန်း ကလေးနဲ့တော့ လက်မထပ်စေချင်ဘူး။ ထိပ်ထားနဲ့ သဘော မတူဘူးလို့ ဆိုလိုတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ထိပ်ထားနဲ့မှ မဟုတ် ဘူး။ တခြား ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် အန်တီ စီစဉ်တဲ့သူ မဟုတ်ရင် လက်မထပ်စေချင်တာ။ အန်တီ သား သမီးမတူ အကုန်စီစဉ်ပေးခဲ့တဲ့ လူတွေနဲ့ချည်း အဆင်ပြေခဲ့

ပြီမှ သားကတော့ အငယ်ဆုံးသား ဖြစ်နေတာနဲ့ အလုံး
လိုက်ထားလို့ မိဘစကား နားမထောင်ချင်ဘူး။ အဲဒီအတွက်
လည်း အန်တီ စိတ်ညစ်ညူးနေရတယ်။ အရင်တစ်ခေါက်
ထား မြန်မာပြည်က ထွက်သွားတုန်းကလည်း အန်တီ
ရွေးမတတ် ခံစားခဲ့ရတယ်တဲ့။

‘အန်တီ လိုရင်းကို ပြောပါ’

သူမရဲ့ မာထန်ထန်စကားတွင် မောင်မာမိက ခန့်ထဲတဲ့
ပြုံးရင်း....

‘သားက အန်တီ အပူခွဲပေးပြီးသားမို့ နာမည်ကြီး
လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်နေပေမယ့် အန်တီ ပကျေနပ်
ရင် အချိန်မရွေး မြန်ခွပ်သိမ်းနိုင်တယ်ဆိုတာ ထိပ်ထားကို
လားပြောပြတာပါ။ သားဟာ အန်တီတို့ရဲ့ ပစ္စည်း ဥစ္စာတွေ
ကြောင့် ကြွယ်ပေမယ့် တကယ်တကယ် သားရဲ့ ပိုင်ဆိုင်
မှုဟာ အန်တီ လက်အောက်မှာ ရှိတာမို့....’

‘အထင်သေးလှချေလား အန်တီ၊ ကျွန်မ အဲဒီလောက်
ထိ မျှော်မှန်းပြီး ကိုရန်ကြီးအောင်ကို လက်ခံနေတယ် မထင်
ပါနဲ့၊ ကျွန်မကို မိဘက စွန့်ပစ်ထားလို့ စရမ်တီးတဲ့ ပညာ
နဲ့ပဲ ရွာစားနေရသလိုလို ပြောပြီး ချဉ်းကပ်ခဲ့လို့ ကျွန်မက
လည်း ဘေးကြည့်လေ့လာနေခဲ့တာပါ။ ခုထိ ကျွန်မရဲ့
အတွေးထဲမှာ ကိုရန်ကြီးအောင်ကို လက်ခံမယ်၊ လက်မခံဘူး
ဆိုတာ မစဉ်းစားသေးပါဘူး’

‘ကောင်းတာပေါ့ကွယ်’

စေတနာစာပေ

ဟု တုံ့ပြန်သံ ခိုထေ့ထေ့တွင် မာနမီးထိုက် ဟုန်းခနဲ
နှိုးကြွကာ ပရည်ရွယ်ထားခဲ့သော အခြေအနေ တစ်ခုကို
အန်တီပစ်လိုက်သည်။

ဒေါက်တာမင်းဂေါင်ဆိုသော လူတစ်ယောက်ကို ခုတုံး
လုပ်ရန် ခေါ်လားခဲ့ပါ။ လက်တွဲဖို့လည်း အတွေးထဲမှာ
ထည့်တောင်မထားဦးခဲ့ပေမယ့် ထိပ်ထားသည် သူမ၏ ဂုဏ်
သိက္ခာ တစ်ခုအတွက် မောင့် မာမိကို မြန်လည်ယှဉ်ပြိုင်ချင်
ခြင်းဟူသော ဆန္ဒကြောင့် လတ်ဘစ်လောတွင် ဒေါက်တာ
မင်းဂေါင်သည် သူမ၏ လက်ထပ်ရန် စိစဉ်ထားခဲ့ပြီးသော
လူတစ်ယောက် ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

မောင် ညာခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့် သည်ညာခဲ့ခြင်းက သူမဆီက အခွင့်အရေးကို
မြန်လည်တမ်းတကာ မောင် ဇုတ်တရွတ်တိုးခဲ့ခြင်းလို့ မောင့်
ကို အပြင်မပြင် ခွင့်လွှတ်ဆဲပေမယ့် တစ်ယူသန်ဆန်သော
မောင်မာမိကို မုန်းတီးခဲ့၍ မောင့်ကို သည်တစ်ခါတော့
အပြီးအပိုင် ထားခဲ့နိုင်ဖို့....။ ထိပ်ထားက ဘဝ တစ်ခုလုံးနှင့်
လဲပစ်လိုက်တော့၏။

- ၇ -

၂၅၄ ၊ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

'ဆီဒီ ထိပ်ထား၍ ချစ်သူက ရန်ကြီးအောင် မဟုတ်လား'

မူမူက မဆင်မခြင် မေးလိုက်မှုကြောင့် မေမေ မျက်
မှောင်ကြုတ်ချင်သွား၏။

သူ့ရဲ့ မထိပ်ထားနဲ့ပတ်သက်၍ သည်နှေပဲ အစီအစဉ်
တွေ မေမေ့ကို တင်ပြပါတယ်။ သူ့ညီမဝင်းကဲ့ မူမူက အိပ်
လာလည်တာနဲ့တိုးတော့ ညီမဖြစ်သူ၏ ထိပ်ထားနဲ့ပတ်သက်
နေမှုများကို မေမေသိရှိကုန်တော့သည်။

'ရန်ကြီးအောင်နဲ့ ထိပ်ထားက အရမ်းတုံ့ခဲ့ကြတာ၊
1st M.B တစ်လျှောက်လုံး၊ နောက် 2nd M.B နှစ်လယ်
လောက်ထိပေါ့၊ ထိပ်ထားက ရန်ကြီးအောင်ကို အထင်ကြီး
ပြီး လက်ခံခဲ့တာဖြစ်မှာ၊ နောက်တော့ ရန်ကြီးအောင်
စေ့ပေသွားတော့ ကျန်ရစ် ဖြစ်ခဲ့တာတောင် ရန်ကြီး
အောင်နဲ့ဆက်တွဲကြသေးတယ်၊ နောက်ဘာတွေဖြစ်ကြလည်း
မသိပါဘူး၊ ထိပ်ထား ကျောင်းတစ်လကျော်လောက် ပျက်
ပြီး ကျောင်းလည်းပြန်တက်ရော အရင်ကပုံစံ လုံးမဟုတ်
တော့ဘူး၊ တငေးငေး တငိုင်ငိုင်နဲ့၊ ရန်ကြီးအောင်လည်း
လုံးဝမှလဲတော့ဘူး၊ ကိုကို... နင်ကြည့်လည်းလုပ်ဦး၊ တော်
ကြာ သူများပန်ပြီးသားကြီး ကောက်နှမ်းနေရတဲ့လူ ဖြစ်
နေဦးမယ်'

စေတနာစာပေ

နံနက်ဝင်းသစ်ရဲ့ နိဗ္ဗာန်ပန်းချီ ၊ ၂၅၅

မူမူဟာ 2nd M.B အောင်ပြီးတဲ့ အထိ ဆေး(၁)မှာ
တက်ပူးပြီး 3rd M.B ကနေ ဆရာဝန်ဖြစ်တဲ့ အထိ မိဘ
အလုပ်ပြောင်းရာ မန္တလေးမှာ ပြောင်းတက်ခဲ့ရလို့ ထူက
မထိပ်ထားနဲ့ တစ်နှစ်တည်း တူသူအဖြစ် မေ့လျော့နေခဲ့
ခြင်းက လူ့အများ။

မထိပ်ထားပြောသလို ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ သည်
အရိပ်မည်းကြီးရဲ့ အုပ်စိုးလွှမ်းခြုံမှုကို ခံနေရခြင်းကို သူ
လက်တွေ့ ကြုံလိုက်ရသောအခါ...၊ ဖြစ်နိုင်ရင် မထိပ်ထားကို
ခေါ်ပြီး သည်လောက်နဲ့ဝေးတဲ့ အရပ်တစ်ခုမှာ ဘဝကို
မြိုင်နှိပ်ချင်လာသည်။

'ဟုတ်လား၊ သား-မင်း ဒီအဖြစ်တွေ မသိခဲ့ဘဲ၊ အခု
ငုတ်တိုးနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ ရပ်တန်းကရပ်ရင် ကောင်း
မယ်'

'ကျွန်တော် အရင်ကတည်းက သိခဲ့တယ်၊ မထိပ်ထား
ကိုယ်တိုင် ပွင့်ပြောခဲ့တာပါ၊ ဒါပေမယ့် အများထင်သလို
မဟုတ်ခဲ့ဘူးဆိုတာတော့ မထိပ်ထားက ရွင်းပြခဲ့ပါတယ်'

မူမူက မခံမရပ်နိုင်စွာ...

'ဧပယ်လေး ကိုကိုရယ်... ခိုးတဲ့သူကတော့ သူ့ခိုးပါ
တယ် ဝန်ခံပါမလား၊ ဘယ်သူမဆို ငြင်းမှာပဲ၊ သဘော
မတူနိုင်ပါဘူး၊ ကိုကိုလို အဝစထုထုဖြူစင်သူကို ထိပ်ထား

နဲ့တော့ သဘောမတူဘူး၊ မူမူတို့ Batch က လူတွေလည်း ဒီသတင်းပတ်မီရင် ကိုကိုကို 'ခဲလှိုက်ရပြီ' ဆိုပြီး ဟားခဲရမှာ မူမူ မကျေနပ်ဘူး'

'တိတ်စမ်း... မူမူ၊ ဒါ ငါ့ကိုစွဲ၊ ငါ့သဘောနဲ့ ငါ့ဆုံးဖြတ်တာ နှင်ဝင်မပါနဲ့'

သူက ဝေါသဘကြီး မာန်ပဲလိုက်ပူထပေါ် မူမူက ခိုတိတ် ပြုံးရင်း မေမေ့ဆီ စစ်ကူးတောင်းကြည့်ပြင် ကြည့်တော့၏။

'မင်းဂေါင်... မေမေပြောမယ်၊ သားကို ခုချိန်ကစပြီး ဒီ မထိပ်ထားဆိုတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ လက်ထပ်မယ်ကိစ္စကို ရပ်တန်းကရပ်ဖို့ မေမေပြောမယ်၊ ဘယ်နှယ်... ကိုယ့်ရဲ့ သားနဲ့ လက်ထပ်မယ် မိန်းကလေး ပညာမဲ့ရင်၊ အဆင်းမလှရင်၊ ဥစ္စာမဲ့ရင် နေပါစေ၊ ခြောက်ပြစ်ကင်းတဲ့ ပန်းကလေး တစ်ပွင့်တော့ ဖြစ်စေချင်တယ်'

'မဟုတ်သေးဘူး ပေမေ၊ အားလုံးထင်တာတွေ တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူး၊ မထိပ်ထား ကျွန်တော့်ကို အကုန်လုံး ခခရစေ၊ တွင်းကျ ပြောပြပြီးပြီ'

'ဟဲ... ပြောတာတော့ ပြောမှာပေါ့ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့အကဲပဲ သူ့ယက် ပြောမှာပေါ့ကွယ်၊ သားရယ်... ဒီနေရာမှာ အာလို့များ ဦးနှောက်နဲ့ မစဉ်းစားခဲ့ဘူးလဲ'

၁၀၀၀၀၀၀၀

သူ့အဖြစ်က ပိုင်ဆိုင်ရတော့မယ့်ဆဲဆဲမှာ လက်ထဲက ပုတ်ချခဲလိုက်ရတဲ့ အဖြစ်မျိုးလိုလို၊ မထိပ်ထားသာ သည် အဖြစ်တွေ သိရင်....။

ရန်ကြီးအောင်နဲ့ ပတ်သက်တုန်းကတောင် မထိပ်ထားဟာ ရန်ကြီးအောင်မိခင်ရဲ့ သဘောကို တိုက်ရိုက် မကြားခဲ့ပေမယ့် အခြားအရာကိုကြည့်ပြီး မာန်ကြီးကြီးနဲ့ သူ့လေး သိပ်ချစ်ပါတယ်လို့ ဝန်ခံထားတဲ့သူကိုတောင် ထားခဲ့နိုင်သေးသည်။

သူ့ကိုကျတော့ မထိပ်ထားနှလုံးသားမပါဘဲ ဦးနှောက်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာဖြစ်၍ မေမေ့ဆီက သဘောထား တွေ သာ သိသွားလျှင်....။

ဘုရားသခင်... အခြစ်အပျက်တို့ဟာ လုံးဝ မပျော်လင့်ခဲ့ဖူးသော သူ့အတွက် အခဲရခက်လှစေသည်။

'ဒါပေမယ့် မထိပ်ထားကို သား လက်ထပ်ရမှဖြစ်မယ်၊ ဒီနေ့ပဲ သားကို လက်ခံတဲ့စကား ပြောလိုက်ပြီးမှ—'

'မေမေကတော့ သဘောမတူနိုင်တော့ဘူး သား၊ မင်းဘာသာ ဝေ့ဆက်မယ်ဆိုရင် မေမေ့ဆီသက်နဲ့ လဲသွားနိုင်တယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့သား တစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်မယ် မေမေ့ရဲ့

၁၀၀၀၀၀၀၀

၂၅၀ ဝိ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ချွေးမဖြစ်သူလေးဟာ လူပြောသူပြောခံရဖူးတဲ့ မိန်းကလေး
ဖြစ်နေလို့ မင်းအစား မေမေရွက်တယ်

‘ဒါဆို မေမေ မင်္ဂလာကိစ္စတွေကို မထိပ်ထားမိဘဲ
တွေနဲ့ သွားမတိုင်ပင်တော့ဘူးပေါ့’

‘လိုသေးလို့လား သားရဲ့၊ မေမေ သဘောမတူပါဘူး
လို့ ပြောပြီးပြီပဲ’

အပြင်ဆုံး တစ်နေရာမှ ဖြုတ်ကျသွားရသူပမာ သူ့ရင်
ထဲတွင် ခံရခက်လှသည်။

မထိပ်ထား....

မင်းကလေး ခုချိန်ဆို မိဘတွေကို ပြောပြီးလောက်ခဲ့ပြီ
မင်းကလေးရဲ့ မိဘတွေလည်း သူ့လို လူမျိုးနဲ့ လက်တွဲခွင့်
အတွက် သမီးဖြစ်သူကို လက်ခံ သဘောတူကြပေလိမ့်မည်။

ထူးဘက်က ပြောင်းလဲသွားသော အခြေအနေများကို
သာ သိခဲ့လျှင် မထိပ်ထားရဲ့ မိဘတွေကို မျက်နှာမပြရဲအောင်
အားနာ၏။ မထိပ်ထား ရွက်စိတ်၊ နာကြည်းစိတ်တွေနှင့်
သူ့ကို အပြစ်တင် ရန်တွေ့တာကို ခံနိုင်ရည်ရှိပေမယ့် မထိပ်
ထား မာနကြီးစွာ သူ့ကို လက်မခံတော့ဘူး ဆိုသော
အဖြစ်ကိုတော့ ရင်မဆိုင်ချင်ပါ။

ဝေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၂၅၆

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းဂေါင်ဟာ ထိပ်ထား ဆိုတဲ့ မိန်း
ကလေးနဲ့ လက်တွဲသူဖြစ်ရမယ်လို့ မိုက်မိုက်ပဲပဲ ဆုံးဖြတ်
လိုက်ဖို့ သူက ပြင်ဆင်တော့သည်။

—၀—

၀၀၀၀၀၀၀၀

အပိုင်း (IV)

ဆရာဝန်မကလေးသည် သူ့ပစ္စည်း တတုတ်တုတ်နှင့် ထောင့်
အခြေအနေများ၊ ပြစ်ပွားစဉ် ခံစားရပုံများ ညည်းညူပြ
နေသော လူနာမိန်းမကြီးအား ခုတင်ပေါ်တွင် အိပ်ခိုင်း၏။
လိုအပ်သော စမ်းသပ်မှုများ ပြုလုပ်ပြီး—

‘ကျွန်မ ဆေးထိုးပေးလိုက်မယ် အဒေါ်’

‘ထောင့်သက်သာမယ်ဆိုရင် မြန်မြန်သာ ထိုးပေးပါ
ဆရာမရယ်၊ အဒေါ် မှာ ည ညဆို အေးလာတာနဲ့ အသက်
ရှူလို့ မဝအောင် ကျပ်လွန်လွန်းလို့၊ အခု ကျပ်နေတာ
အပယ်ကပါ၊ ညဆို ပိုဆိုးတယ်’

‘ဒီထောင့်က ဝီလိုပေါ့၊ အမြဲ အနေ အစား ဂရုစိုက်
ရတယ်၊ ပျောက်အောင် ကုလို့တော့ မရဘူး’

စေတနာစာပေ

ဆရာဝန်မကလေးသည် အတူနေသော အပေဘ် ကောင် မလေးအား အဒေါ်ကြီး၏ လက်မောင်းကို အပေါ်က ညှစ် ခိုင်း၊ အဒေါ်ကြီးအား လက်သီးဆုပ်ခိုင်း၍ အရက်ပြန် ထုတ်ထားသော ဂွမ်းစပြင့် လက်ဖျံကို တစ်ချက် နှစ်ချက် ပွတ်၏။

သွေးပြန်ကြောထဲ ပြည်းပြည်းချင်း သွင်းလိုက်သော ဆေးရည်တို့သည် လူနာ၏ သွေးလှည့်ပတ် အဖွဲ့အစည်းမှ တစ်ဆင့် လေပြွန်တို့သို့ ထောင် သွားလိမ့်မည်။ ဤတို့ကြောင့် ကျပ်ဆို နေသော လေပြွန်များ ပြန်လည်၍ ကျယ်လောင်လျှင် လူနာ၏ ဝေပနာအတော်အတန် သက်သာသွားလိမ့်မည်။

'ကဲ... အဒေါ်ဆေးထိုးပေးလိုက်လို့ ဒီညတော့ ကောင်း ကောင်း အိပ်ရမ္မာပါ။ ဆေးတွေတော့ ဒီမှာ အိတ်တစ်ခု စီနဲ့ ယဉ်ပေးပြီး အချိန်တွေ ငေးပေးလိုက်မယ်၊ မှန်မှန် သောက်နော်'

သည်ဒေသမှ လူနာများသည် ဆေးကို မှန်မှန် သောက် ရန် မှနည်းခိုင်းရ၏။ ထောဂါ နည်းနည်းသက်သာလာပြီဆို လျှင် ဆေးကို မေ့ပစ်တတ်ကြသော လူတန်းစားက' များ သည်။

'ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာမရယ်၊ ဆရာမလေးက အဒေါ် သမီးနဲ့ ရွယ်တူပေမယ့် အေးအေးနေရလို့လား မသိဘူး၊ အရမ်းနုနယ်တာပဲ'

ဝေတနာစာပေ

ဆရာဝန်မကလေးသည် အလွန် ပြုံးခဲလှသူ ဖြစ်သည်။ မျက်နှာပြင်တွင် နှာကြည်းရိပ်၊ ဘဝ၏ အကျေအကောက် များစွာတို့ကို ချင်ဆိုင်ခုံရမှုအရိပ်၊ နောက်ပြီး ထိမထင်ရိပ် လို့ ဆိုရလောက်သော အရိပ်များဖြင့် အမြဲ ပြည့်နေသူဟု လူတော်တော်များများက ထင်မြင်ချက် ပေးခြင်း ခံရသူ ဖြစ်သည်။

ထောက်လာခါစက ဆရာဝန် မမြဲလှသော မေသကလေး တွင် ချောချောလှလှ ဆရာဝန်မကလေး နေနိုင်ပါ့မလားဟု ဒေသခံတွေက စိုးရိမ်ကြသည်။ မိဘတွေက တစ်ခါတစ်ရံ လာလည်ပတ်တာကလွဲလျှင် ဆရာဝန်မကလေးသည် အတူ နေ တောင်မလေးတစ်ယောက်နှင့် အတူ အထီးကျန်ဆန်ဆန် နေတတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။

အခုဆိုလျှင် ဆရာဝန်မကလေး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ သည်မှာ သုံးနှစ်ကျော်လာပြီမို့ ဒေသခံတွေက အနေတည့် သော်လည်း ဝေတနာကောင်းသော ဆရာဝန်မကလေးကို ချစ်ခင်လေးစား ထားကိုးကြလေသည်။

'ဝေမိခေ... သမီး ထမင်းဆာရင် စားနှင့်နော်၊ ကျွန်မ ဒီမှာ စာကျက်စရာလေးရှိလို့၊
'ဟုတ်ကဲ့... ဆရာမ'

ခင်မိသည် ဆရာဝန်ဖြစ်လျှင် စာကျက်စရာ မလိုတော့
ဘူးဟု ထင်ထားချက်မှားမှန်း သည်ဆရာဝန်အပ်ပနှင့်အတူ
နေမှ သိတော့သည်။

ဆရာဝန်မကလေးသည် အားလျှင် စာဖတ်နေတတ်ပြီး
အပြင်ထွက်လည်မှုလည်း နည်းလှ၍ ခင်မိက တစ်ခါတစ်ရံ
ဆန်းမှီး အပြင်မှာလျှောက်လည်ဖို့ ဆွယ်လျှင်—

‘ကျွန်ုပ် မအားဘူး ခင်မိရဲ့၊ ဒီစာတွေ သေသေချာချာ
ကျက်မှ ဖြစ်မယ်၊ နောက်ထပ် ဘွဲ့တစ်ခုအတွက် စာမေးပွဲ
ဖြေရဦးမယ်လေ၊ ခင်မိ သွားချင်ရင်သွား၊ ကျွန်ုပ် မုန့်ဖိုး
ပေးလိုက်မယ်’

ဟု ခပ်စေးစေး ငြင်းတတ်၏။ ခင်မိနှင့် ဆရာဝန်မ
ကလေးတို့ အသက်ချင်း ငါးနှစ်လောက်သာ ကွာပေမယ့်
ခင်မိကို သမီး သမီးနှင့် နှုတ်နာမ်စား သုံးတတ်၍ ကြား
ခါစက အံ့ဩမဆုံး။ ကြာတော့လည်း ‘ခင်မိရဲ့’၊ ‘သမီးရဲ့’၊
‘ကျွန်မက’နှင့် ချိုမြိန်သော စကားသံလေးများကို အမြဲ
လိုလို ကြားချင်မိလာခြင်းသည် ဆရာဝန်မကလေး၏
ဆွဲဆောင်မှုတစ်ခုဖြစ်မည် ထင်ပါရဲ့။

‘ဆရာမ...ဆရာမ’
‘ဝှ်—အယ်သုလဲ’

ဝေတနာစာပေ

‘ကျွန်တော်ပါဆရာမ၊ ဦးတိုးပါ၊ ကျွန်တော် မိန်းမ
မွေးတော့လား မသိဘူး၊ လိုက်ကြည့်ပေးပါ ဆရာမရယ်’
‘အစကတည်းက လာခေါ်ပါလား ဦးတိုးရဲ့’
‘အစက အရပ်လက်သည်နဲ့ မွေးတာပဲ၊ အခုမှ
‘ကဲ ကဲ—ပြောမှနေနဲ့၊ ကျွန်မ လိုက်ခေါ်ပါမယ်၊ ခင်မိ
ရေ—

ဆရာဝန်မကလေး၏ ခေါ်သံ မဆုံးခင်တွင် ခင်မိသည်
အလိုက်တသိ ဆေးတိတ်ဆွဲပြီး ဖြစ်နေ၏။
သည်လိုနဲ့ နေ့ပေါင်းများစွာတို့သည်လည်း ဆရာဝန်မ
ကလေးနှင့်အတူ ခင်မိ အဖေဖော်လိုက်ပေးရသော ဆေးကုသ
ခြင်းများဖြင့် ကုန်ဆုံးပြု ဖြစ်၏။

အပီးကြီး—

နောက်လထဲမှာ သမီး စာမေးပွဲ လာဖြေမှယ်
ဆိုလို့ အားလုံးက ကြိုတင် မျှော်လင့်နေကြတယ်။
ပေပေထေ မေမေထေ ကျန်းပာရေး ကောင်းကြ

ဝေတနာစာပေ

တယ်၊ ဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့။ သမီး ဝါသနာပါရာကို ခုလို စိတ်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ ဆက်လုပ်နိုင်တဲ့ အတွက် မေမေ တို့က သမီးကြီးရဲ့ စိတ်ဇာတ်ကို ချီးကျူးတယ်။

ဘဝဆိုတာ သည်လိုပဲပေါ့ သမီးရဲ့။ ခံနိုင်ရည် မှီနိုင်မှုဟာ သမီးကြီးရဲ့ အောင်မြင်မှုပဲ။ သမီး အစစ အရာရာ အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား၊ ခင်မိလေးက စိတ်ချရပါတယ်။

သစ္စာ သားကလေး မွေးတယ်။ သက်လျာလည်း မကြာခင် စေ့စပ်တော့မယ်။ သမီး စာမေးပွဲ လာ ဖြေတုန်း စိစဉ်ကြလိမ့်မယ် ထင်တယ်။

ဒါပဲ။ သမီးကြီးစိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ ပါစေ။

မေမေ

(ရန်ကုန်)

စာပျက်ကို ခေါက်ရင်း မျက်ဝန်းထစုံကို မှေးမှိတ် ငြိမ် သက်သည်မှာ စက္ကန့်များစွာ။

မုန်တိုင်းတွေ ဆက်တိုက်ရင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးသော မိန်းမ တစ် ယောက်၏ ဘဝသည် အခုအချိန်တွင် တည်ငြိမ်နေလောက် ပြီဟု အပြင်ပန်း မြင်နိုင်ကြပေမယ့် ရင်ထဲတွင်တော့ ဖျောက် ဖျက် မှရအောင် နာကျင်ကြေကွဲနေဆဲ။ တစ်ယောက်တည်း

စေတနာအတိုင်း

ကျိတ်ခင်းရင်း ကိုယ့်ကံကြမ္မာရဲ့ ပန်တီးရာဘဝတွင် ထိပ် ထားက ခံနိုင်ရည် ရှိလာပြီမို့.....။

ဖော့ပနဲ့ မေမေ ရရှိခဲ့သော အခွက်၊ သူမရဲ့ သိက္ခာကို ထိပါးမှု၊ ဒါတွေကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့နိုင်ပြီဖြစ်သော ထိပ်ထား ဆည် လောကကြီးကို မနာကြည်းပေမယ့် အမြင်တော့ မကြည်လင်လေးပါ။

မောင့်ကို ချစ်ရခြင်း....

ဒေါက်တာမင်းဂေါင်၏ မိခင် ပြောဆိုသော ဣန္ဒြေ သိက္ခာ ထိပါးစကားများကို မေ့ပစ်ခြင်း။ ဒါတွေကတော့ အခုချိန်ဆို ငြိမ်သက်ပြေလာခဲ့သည်။

ထိပ်ထား၏ဘဝသည် ဝင့်ကြေးတွေဘသိကြီးရှိနေသော မိန်းမသားတစ်ယောက်၏ဘဝလည်း ဖြစ်၏။

'ဆရာမရေ....'

ခင်မိ ဈေးကပြန်လာ၍ တံခါး သွားဖွင့်ပေးတော့ ခင်မိက သူ့ထုံးစံအတိုင်း တတုတ်တုတ် အတွေ့အကြုံ ရှင်း လင်းသည်။

'ဪ - ဆရာမ၊ ဒီမှာ ဆေးရုံအုပ်ကြီး ပေးလိုက်တဲ့ ဖိတ်စာ၊ ဆေးရုံဆောင်သစ်ဖွင့်ပွဲတဲ့ ဆရာမ ဒီနေ့ တာဝန် မကျဘူးဆိုတော့ ဆေးရုံလာဆရာမလိုတာနဲ့ ခင်မိကိုပဲ လူကြီး ပေးလိုက်တယ်'

'ဖြစ်ရလေ...ကျွန်မကို ဖိတ်စာမပေးလည်းရပါတယ်လို့ ဆရာဝန်ကြီးကို ပြောခဲ့သေးတာ၊ ဘယ်နေ့ပါလိမ့်'

'လာမယ် သောကြာလေ၊ ခင်မိတို့ထောင် ညဘက်ပွဲရှိလို့ အင်္ကျီကြိုချုပ်ထားတယ်'

'ဟုတ်လား၊ ဆရာဝန်ကြီးက ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လုပ် ချင်ပုံရတယ်'

ဖေဖေနဲ့ မေမေရဲ့ အလှူငွေများစွာပါဝင်သော၊ သူမရဲ့ လုပ်အားခငွေကြေးများပါဝင်သော၊ ဒေသခံများနဲ့ ဆရာ ဝန်များ အားလုံး၏ ငွေကြေးပါဝင်မှုများဖြင့် အကောင် အထည် ဖော်ခဲ့သော သည်ဆေးရုံဆောင်သစ်ကလေးသည် မကြာခင် သက်ဝင် အလုပ် လုပ်တော့မည်ကို အတွေးနှင့် ကြည်နူးရင်း -

ခင်မိ တတုတ်တုတ် စိတ်ကူးယဉ်နေသော ညဘက်တွင် လုပ်မည့် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲအကြောင်း နားထောင်ရင်း...။

ဒါဟာ ထိပ်ထားခဲ့ဘဝထစ်သက်တာအတွက် ကိုယ့်ကိုယ် ကို စိရင်ချက်ချထားမှု၊ မြုပ်နှံမှုပေါ့။ သည်ဘဝကလဲ့ရင် သည့်ထက် ပိုပြီးတော့လည်း ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးကိုမှ စိတ်ကူးယဉ် မမျှော်လင့်ချင်တော့ပါ။ ထိပ်ထားဆိုသော မိန်းမတစ်ယောက်သည် အများအပြားတွင် လှပမှု၊ တင့်တယ် ပွ၊ ပညာပြည့်စုံမှုဖြင့် နှိပ်ချမ်းလှသူ၊ အားကျဖွယ်ဖြစ်သူ ပေမယ့် ဒဏ်စရာဒဏ်ချက်များစွာ ပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်တယ်။ ဆိုးရွားမှု များစွာကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ် ရင်ဆိုင်ရဖူးသူ လည်း ဖြစ်တယ်။ အချစ်ကို ကိုးကွယ်ခဲ့ဖူးသူလည်း ဖြစ် တယ်။

---၀---

'စတိတ်ရှိုး၊ ဆရာမရဲ့၊ ရန်ကုန်မှာတော့ နာမည်ကြီး တီးဝိုင်းဆိုလား မသိဘူး၊ ဆေးရုံအုပ်ကြီးရဲ့တူအရင်းပိုင်တဲ့ ဝိုင်းတဲ့'

'ဟုတ်လား ခင်မိရဲ့၊ သမီး ကြည့်ချင်ရင်သွားကြည့်ပေါ့၊ ကျွန်မ အိမ်စောင့်နေဇယ်'

'ဟာ... ဆရာမ လိုက်ခဲ့ပါ၊ ပီတစ်ခါတည်း လိုက်ရမှာ၊
တယ်နေရာမှ သွားတာမှ မဟုတ်ဘာ၊ ဒီဆေးရုံထဲမှာပါ၊
လိုက်ခဲ့ပါ ဆရာမရယ်၊ ခင်မိက ဟိုကောင်မတွေကို ဆရာမကို
ပါကောင် ခေါ်ခဲ့မယ်လို့ ကြားထားတာ၊ နော်... နော်...
လိုက်ခဲ့ ဆရာမ'

ခင်မိလေးက သူ့ထက် ငါးနှစ်လောက်သာ ငယ်သူ
ပေမယ့် သူမလို လှိုင်းရက်များမသင့်ခဲ့ဖူးသူမို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ဆရာမကို တက်ကြွနေပုံကို သူမက နားလည်စွာ ပြုံး၏။
ခင်မိနှင့်သာရှိချိန် ပြုံးတတ်သော ထိုအပြုံးလေးကို ခင်မိက
ချစ်သည်ဟု တစ်ခါတစ်ရံ ပြောဖူးသည်။

'အပီးပဲသွားပါ၊ ကျွန်မ ခေကျက်ရမယ်'

'ဟာ... ဆရာမကလည်း အမြဲ ခေကျက်ဖို့ပဲ ကြိုးစား
နေတော့၊ မိုလောက် ကျက်ထားရင် အခု သွားပြေမယ်
ခေပေးပွဲ အောင်မှာသေချာတယ်၊ ဒီနေ့တော့ လိုက်ခဲ့ပါ
ဆရာမရယ်'

ပရမက ငွတ်ခေါ်နေသူ ခင်မိ၏အလိုကို လိုက်လျော့ဖို့
ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံမှသာ သည်လိုမျိုး သူမ
စိတ်လိုလက်ရ ခင်မိနှင့်အတူ လိုက်ပေးမှုရှိပေမယ့် ပဲ့လမ်း

သဘင် သွားခြင်းတော့ မရှိခဲ့၊ သည်တစ်ကြိမ်တွင် ပထမဆုံး
အကြိမ် ဖြစ်သလို ဆရာဝန်ကြီး မိသားစုကလည်း တပူပူ
မှာထားသည်ကို သတိရကာ သိပ်ငြင်းလွန်းရင်မကောင်းမှာ
ဖို့၍ ခဏလောက် မျက်နှာသွားပြဖို့ ရည်ရွယ်လိုက်၏။

'ဆရာမ ဆံထုံးလေး ခင်မိ ထုံးပေးရမလား'

'ရပါတယ် အပီးရဲ့၊ ကျွန်မ ထုံးနေကျအတိုင်း ထုံး
တတ်ပါတယ်'

ဖိုးအလျင်တုန်းက ပရိပရဲ ဆံထုံးလေးကို ဖျတ်ခနဲ
ပြင်ယောင်လိုက်တော့ သည်ဆံထုံး ပွင့်ပွင့်လေး ဆီမှာ
အပြင်တင်တတ်သော မောင်ကို၊ နောက်ပြီး သူမကို တော်
တော်များများ နားလည်ပေးနိုင်သော ဝေါက်တာ
မင်းဂေါင်ကို...၊ ခေါင်းကိုခါယမ်းမိမတတ် အတူးထဲက
မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်ရသည်။

အခုတော့ ဆံထုံးလေးလည်း သေသပ်လာသလို ရင်
ကျက်မှုကလည်း သည့်ထက်မက များပြားနေသော ထိပ်
ထား ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။

'ဟော... ထိပ်ထား လာတယ်၊ ဝမ်းသာစရာပဲဟေ့၊
ကဲ ကဲ... သမီးတွေ၊ ညည်းတို့မမကို စတိတ်ရှိုးကြည့်ဖို့ ဝိုင်း
ဆွယ်ကြ'

'ဟာ... နေပါစေ ဆရာ'

ဆရာဝန်ကြီးက ထိပ်ထားကို သည်လိုပုံမျိုး လာခဲ့သူမို့
သည်တစ်ခါ လာခြင်းအတွက် ကျေနပ်နေပုံနှင့် ထိပ်ထား၏
ညက်ရည်ထက်မြက်မှု၊ ဆရာဝန်ကောင်း ပီသမှုနှင့် ပညာ

လောဘကြီးမှုကြောင့် ဆေးရုံအုပ်ဆရာဝန်ကြီး၏ တပည့်
ကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် အားကိုးယုံကြည်ခြင်း ခံရခြင်း
အတွက် ထိပ်ထားက ပီတိဖြစ်ရသည်။

'ဟဲ့...ထိပ်ထားဗွဲ့ ပဲ့လေးဘာလေးကြည့်မှပေါ့၊ ညည်း
ပုံက အဘွားကြီးဆိုပုံ ဖမ်းထားပြီး တစ်ခက်မှလည်း မထူ
ဘူး၊ မရဘူးဟေ့... သွားကြည့်၊ ဝေဖန်ဖြစ်ပေါ့၊ ရန်ကုန်က
ငါ့တူဝိုင်းက အမြဲ တွတ်ကင်ပြည့်နေတာပေါ့၊ ဒါ့ငါ့ပုံမို့
အနိုင်ကျင့်ပြီး တစ်ရက် ဝင်တီးခိုင်းဘဲ၊ ပြီးရင် သူတို့က
တခြားနယ်ကို သွားရမှာ၊ ဒီမှာ လမ်းကြိုလို့ ဝင်တည်း
ရင်း....'

ဪ... တီးဝိုင်းတစ်ခုတဲ့၊ သစ္စာရဲ့ မင်္ဂလာပွဲတုန်း
ကလည်း သတို့သားဘက်က လုပ်သေးလို့ ဘယ်တီးဝိုင်းမှန်း
မသိခဲ့သော်လည်း အဲသည်နေ့က မှတ်မှတ်ရရ မောင်ကို
ပြန်ဆုံရခြင်းကို လတီရသည်။

အခုတစ်ခါလည်း ဘာပွဲမှန်းမသိဘဲ စွတ်ထွက်လာခဲ့တာ
တီးဝိုင်း ဖြစ်နေပြန်သတဲ့၊ အို... သွားစမ်းပါ၊ ဒါဟာ
အယူသီးမှု ဖြစ်နေလိမ့်မယ်၊ တိုက်ဆိုင်မှုဆိုတာ အမြဲလိုလိုမှ
မကြုံနိုင်တာ၊ နောက်ပြီး မောင်ဟာလည်း သူပဲ သိခဲ့သလို
တကယ် ဒရမ်မာအစစ်တစ်ယောက်မှ မဟုတ်ခဲ့တာ၊ ဒရမ်မှာ
တစ်ယောက် အဖြစ်လည်း ဘဝကို အသက်ပေးမယ့်သူမှ
မဟုတ်တာ။

ရုချိန်လောက်ဆို မောင်ဟာ ကုမ္ပဏီများစွာ ပိုင်ဆိုင်
သော၊ သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ချိန်နေမည်ဖြစ်သော မိသားစု
ကလေးတစ်ခုတော့ ပိုင်ဆိုင်နေကောင်းပါဦး။

'လာ မမထိပ်ထား၊ ဒီမှာ ရွှေဆုံးမှာ ဖေဖေ နေရာ
ရထားတာ'

စိတ်မသက်မသာ ထိုင်ချရင်း တဖွဲ့ဖွဲ့ကျလာသောနှင်း
ထို့ကြောင့် အေးကော်ခြင်းကို ခံစားလိုက်ရ၏။ သားရေ
ဂျာကင်ကို ဖော်ဆွဲစေကာ ဆူညံလှုပ်ရှားနေသော စင်မြင့်ဆီ
စိတ်မထောက်ဘဲ ပြန်ဖို့ကိုသာ စိတ်စောနေမိ၏။

ဆည်အချိန်မှ ပြန်ရင်လည်း လမ်းမှာ လူပြုတ်နေလောက်
ပြီ၊ ဝင်လည်း အကြာကြီး နေချင်ရှာလိမ့်မည်။ ဆည်ပဲ့ထဲ
မှာလည်း သည်းခံပြီး မထိုင်နိုင်တာမို့ ဆရာဝန်ကြီး အိမ်
မှာပဲ သွားစောင့်ဖို့ ကြံစည်လိုက်သည်။

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်း

Book

Sharing

ခေါင်းရင်းဆီမှ တကျစ်ကျစ် အသံများက လှုပ်နှိုး
လိုက်သလိုလို။ ပြတင်းပေါက် ထဖွင့်တော့ အေးစက်သော
နှင်းငွေ့ လေတို့က မျက်နှာကို လာဟပ်၏။ နေရောင်ခြည်
တန်းတို့က နှင်းမှုန်များကြားတွင် ခပ်ကဲကဲ ထိုးကျနေ
သည်။ သစ်ရွက်တို့ကတော့ နှင်းစက်တို့ဒဏ်ကို တစ်ညလုံး
ခံထားရသူများပီပီ နေရောင်တချို့ကြားတွင် စိမ်းစို
စန်းဆန်းမှုကို ဝင့်ကြားနေကြသည်။

တိုက်ခတ်လာသောခပ်အေးအေးလေပြည်တွင် ပန်းရနံ့
သန့်သန့်လေးကို လက်ခံရရှိလိုက်ခြင်းဖြင့် စိတ်ကြည်လင်မှု
ကို ပေးစွမ်းနိုင်သော လှပသည့် ပန်းချီကားစာချုပ်ပမာ
ရှိသည့် နံနက်ခင်းတစ်ခုသည် နိဒါန်း လှပသွားတော့
သည်။

စေတနာအတိုင်း

၅၇၀ ဝိ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

'ဆရာမ နိုးပြီလား'

'ဪ... ခင်မိ၊ သမီးလည်း နိုးပြီနော်၊ ညက ဆိပ်ရေး မျက်သွားတယ်ထင်လို့ ကျွန်မက မနိုးဘဲထားတာ၊ အိပ်ချင် အိပ်ဦးလေ၊ ကျွန်မဘာသာ ပြင်ဆင်ပြီး ဆေးရုံသွားလိုက်မယ်'

ခင်မိက မျက်လုံးကိုပွတ်၍ ထထိုင်ကာ...

'မအိပ်တော့ပါဘူး၊ ဆရာမကို လုပ်ပေးစရာရှိတာ လုပ်ပေးပြီးမှ ကျွန်မက တစ်နေ့ထုံး အိပ်ရင် ရပါတယ်၊ ဆရာမသာ မနားရတာ'

ထိပ်ထားကို သံယောဇဉ်ကြီးလှစွာ ခင်မိသည် သူမ၏ ဝတ္တရားများကို စတင်လေ၏။

'ဆရာမကို အထူးအဆန်း ပြောရဦးမယ်'

ခင်မိသည် ရပ်ကွက်သတင်းကို သယ်ဆောင်သူပီပီ ကာ သတင်းများ ပောက်သည်ချချင်ပြီလည်းဟု တွေးရင်း ထိပ် ထားရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်လေ၊ ထိုင် နား ထောင်ပေးသည်။

'ဆရာမ ဆေးရုံအုပ်ကြီးတို့အိမ်က ထပြန်သွားတော့ လေ ခင်မိတို့ တီးဝိုင်းသမားတွေနဲ့ သွားမိတ်ဆက်ကြသေးမယ်'

ဝေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နီခါန်းပန်းချီ ဝိ. ၂၇၁

'သူတို့က ဖျော်ဖြေနေရတယ် မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ အားလုံး ပြီးသွားမှာပါ'

ထကယ့်ပွဲကြီးတစ်ခု မဟုတ်သဖြင့် တော်ရုံလောက်သာ ဖျော်ဖြေပေးပုံရသည်။ ညကပွဲသည် 'ခကလေးပြုံးစိးစဲ၏'

'အဲဒါလေ ဂစ်တာတီးတဲ့ အစ်ကိုကြီးက မေးတယ်၊ ဒေါက်တာထိပ်ထားဆိုတာ သိလားတဲ့၊ ခင်မိက ဝမ်းသာ အားရ အဲဒါ ခင်မိရဲ့ အစ်မပါလို့လည်းဆိုရာ အဲဒီအစ်ကိုကြီး အရမ်းဝမ်းသာသွားသလိုနဲ့ နောက်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြောတယ်'

'အို... ဒါဟာ သူမ ထင်ထားခဲ့သလို တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပြန်ပြီလား။ ကမ္ဘာမြေကြီးက ထိပ်ထားအတွက် ရှောင်ဖို့ နေရာလပ် မရှိတော့ဘူးတဲ့လားကွယ်။'

'အဲဒီတစ်ယောက်ပုံ ကြည့်ရတာ နိုင်ငံခြားသား တစ်ယောက်လို့ပဲ'

ခင်မိစကားမဆုံးခင် အိမ်ရှေ့ကတံခါးခေါက်သံကြောင့် ခင်မိ စကားစပြတ်သွား၏။ အိမ်ရှေ့မှာ တံခါးသွားပွင့်စဉ် သူမတော့ ဂစ်တာတီးတဲ့ လူကြီးဆိုသူကို ခင်မိ ပုံဖော် မပြပါဘဲနှင့် သိရှိနေသလိုလို။

ဝေတနာစာပေ

မဖြစ်နိုင်တာဘဲကွယ်။ သူမမျှော်လင့်ထားတဲ့ မောင်တော့ မဖြစ်နိုင်။ ဂစ်တာတီးတဲ့လူဟာ ဘီလီ ဖြစ်ရင်ဖြစ်မယ်။ သူ လှမ်းခေါ်တဲ့လူဟာ မောင်တော့ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်နိုင်ချေ။ မောင်ဟာ ဘုမာမိပြောသလို ရက်သရေရှိသူ တစ်ယောက် အဖြစ် ရပ်တည်နေပါစေ။ မောင်ကို တစ်ခါမှ မမုန်းခဲ့ဖူး တာမို့ မောင်ဘဝ အေးချမ်းပြီး အပူအပင် ကင်းမဲ့နေစေ ချင်တယ်။ သူမ မျှော်လင့်ထားသော မောင်ဘဝသည် သိုက် ဝန်း ပဲ့စည်းသော မိသားစုလေးနှင့်အတူ အောင်မြင် ကျော်ကြားသော လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတစ်ယောက်။

‘ဆရာမ... ညွှန်သည်ရောက်နေတယ်။ ဆရာမရဲ့ မိတ်ဆွေ ပါတဲ့’

‘ညတုန်းက တီးဝိုင်းမှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ လူလား’

ဘီလီပဲ ဖြစ်ရမယ်ဟု အတပ်ထင်ကာ ခင်မိကို မေးတော့ ခင်မိက ခေါင်းညှိတိ၏။

ဘီလီကို ရင်ဆိုင်ဖို့ သူမ ပြင်ဆင်၍ ခန်းဆီးစကို လှစ် လိုက်စဉ် ကျောခိုင်းထိုင်နေသူ တစ်ယောက်၏ နောက်ဘက် ကို မြင်တွေ့ခွင့်ရသည်။ ချည်လျားသော ဆံပင်တို့က ပခုံး ထက် ထောက်မည့်ပုံ။ အခုတော့ ကြိုးလိုလို တစ်ခုနှင့် စည်း နောင်ထား၏။

စေတနာစာပေ

သူမခြေသံအကြားတွင် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်တော့ အိုး... ဘုရားသခင်...။ လောကကြီးဟာ ထူမ မမျှော်လင့်တာတွေ ယူလာပေးတတ်သတဲ့။

‘မောင်’လို့ ထွက်လုမတတ် ဖြစ်သွားရသော နှုတ်ခမ်းကို အသာဖိကိုက်ပြီး ငြိမ်ဆက်အောင် သူမ ဟန်ဆောင်လိုက် သည်။

‘ထား’

ဟင့်အင်း... မောင် ကျွန်မဆီ လျှောက်မလာပါနဲ့။ ကျွန်မ မောင်နားက ထွက်ပြေးချင်တယ်။ သည်လောကကြီးမှာ မောင်ကို ရှောင်ပုန်းဖို့ နေရာကို ကျွန်မ ခုထိ ရှာလို့မရနိုင် သေးဘူးနော်။

ဆို... မောင်က ငိုနေဘယ်တဲ့လား။ ဒါဆို ကျွန်မကဆရာ။ ယောင်ယမ်း၍ ပါးပြင်ကို စမ်းမိခင် ပူနွေးမှုတချို့ လက်ခံ သိရှိရ၍ ကမန်းကတန်း ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်သည်။

‘ထား ကိုယ့်ကို ချန်ထားခဲ့တဲ့အခါတိုင်း ကိုယ်က အမြဲ ကျန်ရစ်ခဲ့ရတယ်။ အခု မိတစ်ခါတော့ ထားနဲ့မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့တာမဟုတ်ဘူး သိထား ထားရဲ့၊ ထားကို တမင်လိုက်ရှာ

စေတနာစာပေ

နေတာ၊ ထား ခရီးတော့တဲ့နေ့ကတည်းက အခုထိ တစ်နေ့မှ ကိုယ်မမေ့ဘူး၊ အပြေရွာနေခဲ့တယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့စွမ်းအင်ကြီးမားတဲ့ ချစ်ခြင်းကြောင့် ထား ဘယ်လိုပုန်းပုန်း မရပါဘူး ထား ရယ်'

မောင်က ဂုဏ်ထူးနှစ်ဖက်ဖြင့် သူ့မျက်နှာကို အုပ်ချူ ကာ အသံတိတ် ရှိုက်နေ၏။

မောင် ဘာတွေ ဖြစ်နေခဲ့သလဲ ဟင်...။

ကျွန်မ မျှော်လင့်သလို ခရီးမျိုးကို မောင်က မလျှောက် ခဲ့ဘူးပေါ့။ မောင်က သည်လိုကျတော့လည်း ငွေတစ်ရွက် ဆန်တယ် ဆိုရမလား။

'ကိုယ်လေ-ထားမကြိုက်တဲ့ ကိုယ့်ရဲ့စည်းစိမ်တွေ၊ ပိုင်ဆိုင် မှုတွေ အကုန်စွန့်ပစ်ခဲ့ပြီး ထားကို ညာခဲ့သလို ဒရမ်သမား လေးအဖြစ် ဘဝကို ရပ်တည်နေတယ် ထားရဲ့၊ ထား မရှိ တော့တဲ့ အချိန်ကတည်းကပဲ၊ အခုထိ ကိုယ့်ဘဝဟာ နဲ့ချာ တဲ့ ဂီတသမားလေးအဖြစ် ရှိနေခဲ့တယ်၊ ဒါဆို ထား ကိုယ့်ကို လက်ခံနိုင်မလား၊ ကိုယ်ကပညာတတ်တဲ့ရတစ်ယောက်လည်း ခဟုတ်ဘူး၊ အချမ်းသာဆုံး ဘာရင်းဝင် မိသားစုရဲ့ အငယ် ဆုံး သားလည်းမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကိုထားက ဆရာဝန်မကြီးပို့ ကိုယ့်ကို ခပ်တင်းတင်းဆက်ဆံဦးမှာဏား'

'တော်ပါတော့ကွယ်' ဟူးသောစကားတစ်ခွန်းကို ဖျစ်ညှစ်ပြောရင်း ထိမ်ဝင် ပျောက်ကွယ်ကာ မျက်နှာပြင်ကို လက်ဖဝါးအစုံဖြင့် အုပ် ထားသော မောင်လက်များကို ထိပ်ထားက ဆုပ်ကိုင်လိုက် ခြင်းဖြင့် နှစ်သိမ့်၏။

မောင်ဆီမှ မျှော်လင့်သော မျက်ဝန်းများကို ရင်ဆိုင် ကြည့်၍...

'ဒါတွေက တကယ်ပဲလားဟင်၊ တကယ် အမှန်တွေ ပေါ့နော်၊ ကျွန်မ ယုံကြည်ပါရစေ'

ခပ်တိုးတိုးအပြောတူင်... 'ကိုယ့်ကို ထားက အရင်ကလို ခေါ်နေကျလေး တစ် ခွန်းလောက် ခေါ်လိုက်ရင် ကိုယ့်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ဘဝ ပြီး ပြည့်စုံခြင်းအဓိပ္ပာယ်ပေါ့ ထားရဲ့'

မောင်က ပြန်လည်တုံ့ပြန်သည်။ လက်သူကြွယ်တွင် သူမ နှင့် ပုံစံတူရှိသော လက်စွပ်လေးက ရှိနေဆဲဖြစ်သော ကြောင့် မောင်ကို ချစ်သည်။

ကြိမ်ပန်များစွာ မောင်ကို ပစ်ထားခဲ့တာတောင် မနာ ကြည်းဘဲ၊ အမှတ်သညာမရှိဘဲ သူမကို မမေ့ခဲ့သောမောင် ကို ယုံကြည်သည်။

မြင်နေရသော ပုံစံအထူးအဆန်းနှင့် ဖြစ်သည့် အသွင် ထူထောင်မှုအတွက် မောင်စကားများကြောင့် ထိပ်ထားက အရည်ပျော်ထွားပါသတဲ့။ ဘယ်တော့မှဆို သပ်သပ်ရပ်ရပ်

၂၀၆ ၊ ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ဆံပင်တိုတီးကျ၊ မေးညင်း စိမ်းမြဲဖြင့် ပြေပြစ် နေသော
မျက်နှာပြင်တွင် ယခုတော့ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးတွေနှင့် လူ
မိုက်ရုပ် ဖြစ်နေပုံတွေက မောင်ရဲ့အခြေအနေမှန်တွေပေါ့။
‘ထား’

တမ်းတမ်းတတခေါ်သံတစ်ခုကြောင့် နှလုံးအိမ် တစ်
နေရာတည်းတွင် စိမ့်ခနဲအေးမြသွားပါပြီ။

‘ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ကြမယ်နော်၊ ဒီနေ့မနက်ပဲ တုထူး
ကျောင်းမှာဖြစ်ပြန်၊ ထားရဲ့ ဆေးရုံအုပ်ကြီးရဲ့ ချွေမှာ
ထားတို့ရဲ့ ထုံးတမ်းစဉ်လာအတိုင်းဖြစ်ပြန်...’

တောင်းဆိုလဲတတ်တတ်ဖြင့် ပေခင်က သူမ၏မျက်နှာ
ချွေတစ်ခြမ်းထွင်ကျနေတော့ဆံပင်တို့ကို လက်ဖြင့်ဖယ်၍—

‘ဘီလီထိုသွားရင် ကိုယ်က ပလိုက်တော့ဘူး၊ ထားနဲ့
နေခဲ့တော့မှာ၊ ထားထ လက်ခံနိုင်ပါ့မလား၊ ကိုယ်က
...စိစေသမှာ ထားတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ ထားကိုးပြီးနေရ
မှာလေ’

ထိပ်ထားသည် မတောင့်တပူးသောပိုင်ဆိုင်ခွင့်တစ်ခုကို
လက်ဆောင်ပေးခဲ့သော သည်နေ့ရဲ့နံနက်ခင်းကို ကျေးဇူး
တင်သတဲ့။ လှပသောနီစွန်းနဲ့ စတင်လာပြီဖြစ်တဲ့ နေ့သစ်
တစ်ခုကို အပျိုးပေးသော သည်နံနက်ခင်းဇေး၏ ပန်းချီ
ကားဟာ ထိပ်ထားကို တစ်သက်လုံး ထမုတ်တရ ဖြစ်စေခဲ့
တယ်။

စေတနာစာပေ

နံနက်ခင်းသစ်ရဲ့ နိဂါန်းပန်းချီ ၊ ၂၀၇

ဝါဟာ မောင်ရဲ့ စစ်မှန်တဲ့ ချစ်ခြင်းကြောင့်ပေါ့နော်။
မောင်ဆီက စစ်မှန်သော ချစ်ခြင်းတို့နဲ့ ထိပ်ထား မျှီသိပ်
ကြေကွဲခဲ့ရသမျှ ပြေသိမ့်ပါရစေ၊
‘မောင်...’

ဟူသော တုံ့ပြန်ခေါ်သံတစ်ခုဟာ မောင်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံး စိမ့်ဝင်ပြီး အေးချမ်းခြင်းကို ရရှိနိုင်ပါစေ။

ရှင်မိုး(ဆေးတက္ကသိုလ်)

12:35 A.M
10th September,
Saturday, 1994.

တစ်ဆင့်... စေတနာစာပေ
၅၉၊ ၁၉ လမ်း၊ ရန်ကင်း
ဖုန်း... ၂၅၇၄၅

